नटः—(प्रविश्य।) भाव, कतमे ते गुणा यानुदाहरन्त्यार्यमिश्रा भगवन्तो भूमिदेवाः।

सूत्रधारः—

भूम्ना रसानां गहनाः प्रयोगाः
सौहार्दहृद्यानि विचेष्टितानि।
औद्धत्यमायोजितकामसूत्रं
चित्राः कथा वाचि विदग्धता च ॥ ६ ॥

नटः—भाव, कस्मिन्प्रकरणे।

आर्या इति सर्वविद्यास्थानवेदिनः। मिश्रा इति पूज्यनिर्देशः। भूमिदेवा इति तत्प्रधानत्वात्, सभाया गुणदोषविवेचनस्य च तदधीनत्वात्, देवतात्मकत्वेन तेषामाराधनीयत्वाच्च। अनेन सभाप्रशंसा कृता ॥ एते यानुदाहरन्ति त एते गुणाः क इति नटस्य प्रश्नः। तानेव गुणानाह—**भूम्नेति**। भूम्ना प्राचुर्येण रसानामङ्गाङ्गिभावेन निविष्टानां शृङ्गारादीनां प्रयोगा अभिनया गहनाः स्थूलदर्शिभिर्भावयितुमशक्याः। रसानां हि व्यञ्जनेन विषयाणामगूढत्वे गुणीभावप्रसङ्गात्, गूढतयैव कामिनीकुचकलशवदिति भावनाचर्वणादौ सूक्ष्ममतय एव सहृदयाः समर्थाः। न तु पदपदार्थज्ञानकृतार्थाः पण्डितंमन्याः। यथाह ध्वनिकृत्—'शब्दार्थशासनज्ञानमात्रेणैव न वेद्यते। वेद्यते स हि काव्यार्थतत्त्वज्ञैरेव केवलम्॥' इति। अनेन रसैकप्रवणत्वं प्रबन्धस्य जीवितभूतो गुणो दर्शितः। तथा सौहार्देन निरुपाधिकस्नेहेन हृद्यानि मनोहराणि विचेष्टितानि नायकतन्मित्रादीनां व्यापाराः। अनेन धीरप्रशान्तनायकोपेतत्वं नाम गुणो दर्शितः। तथा औद्धत्यं शृङ्गाररसप्रधानस्यापि नायकस्य तद्विरोधिबीभत्साद्भुतरौद्ररसालम्बनत्वम्। तथा आयोजितमानुकूल्येन संघटितं कामसूत्रं नायिकानायकयोरन्योन्यानुरागबीजं येन तादृशम्। कामोऽनुरागः। स एव वर्तिष्यमाणसर्वकार्यबीजभूतत्वात्सूत्रमिव सूत्रम्। अयं भावः—महामांसविक्रयाघोरघण्टादौ यद्बीभत्सरौद्रशृङ्गारविरोधिरसोपादानं तदपि प्रधानमालतीलाभलक्षणप्रयोजनानुगुण्येन शृङ्गाराङ्गभावापत्त्या विरोधपरिहारेणौचित्यमेव संपादयतीति। तदुक्तम्—'विवक्षिते रसे लब्धप्रतिष्ठे तु विरोधिनाम्। भावानामङ्गभावं वा प्राप्तानामुक्तिरच्छला ॥' इति। अत्र खल्ववधानवता कविना भवितव्यम्। यद्विरोधिरसोपादानेऽप्यनौचित्यलेशोऽपि नास्पदं लभते। यदाह—'अनौचित्यादृते नान्यद्रसभङ्गस्य कारणम्। प्रसिद्धौचित्यबन्धस्तु रसस्योपनिषत्परा ॥' इति। अनेनौचित्यशालित्वं नाम गुणो दर्शितः। कथाश्चित्राः। वस्तु पुनराश्चर्यजनकमिति वृत्तवैचित्र्यं गुणः। वाचि विदग्धता उक्तौ चातुर्यम्। निर्दोषगुणालंकारयोगोऽनेन दर्शितः। ईदृशगुणगरिष्ठप्रबन्धप्रयोगार्थमादिष्टोऽस्मीति भावः ॥ ६ ॥ **कस्मिन्निति**। नैतादृशः प्रबन्धः प्रायेण लक्ष्यत इत्याशयः ॥

॥ श्रीः ॥

महाकविश्रीभवभूतिप्रणीतं

मालतीमाधवम् ।

त्रिपुरारि-जगद्धरकृताभ्यां टीकाभ्यां समेतम् ।

मङ्गेश रामकृष्ण तेलङ्ग

इत्यनेन संशोधितम् ।

अस्येदं चतुर्थं संस्करणम्

तोप्पूर्वेंकटरामशर्मतनुजनुषा श्रीनिवासशर्मणा
संस्कृतम् ।

तच्च

शाके १८४० संवत्सरे

मुम्बापुर्यां

पांडुरंग जावजी

इत्येतैः स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयन्त्रालये

रामचंद्र येसू शेडगेद्वारा मुद्रयित्वा

प्रकाशितम् ।

मूल्यं २। रूप्यकम् ।

सूत्रधारः—(विचिन्त्य ।) स्मृतम् । अस्ति दक्षिणापथे पद्मपुरं नाम नगरम् । तत्र ब्राह्मणाः केचित्तैत्तिरीयाः पङ्क्तिपावनाः काश्यपाः पञ्चाग्नयः सोमपीथिनो धृतव्रता उदुम्बरनामानो ब्रह्मवादिनः प्रतिवसन्ति ।

ते श्रोत्रियास्तत्त्वविनिश्चयाय
भूरिश्रुतं शाश्वतमाद्रियन्ते ।
इष्टाय पूर्ताय च कर्मणेऽर्था-
न्दारानपत्याय तपोर्थमायुः ॥ ७ ॥

तदामुष्यायणस्य तत्रभवतो भट्टगोपालस्य पौत्रः पवित्रकीर्तेर्नीलकण्ठस्य पुत्रः श्रीकण्ठपदलाञ्छनः पदवाक्यप्रमाणज्ञो भवभूतिर्नाम कविर्निसर्गसौहृदेन भरतेषु वर्तमानः स्वकृतिमेवंगुणभूयसीमस्माकं हस्ते समर्पितवान् । यत्र खल्वियं वाचोयुक्तिः ।

ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां
जानन्ति ते किमपि तान्प्रति नैष यत्नः ।

स्मृतमिति । अस्ति कश्चिदीदृशः प्रबन्धो मयेदानीं दिष्ट्या स्मृत इति भावः । तैत्तिरीयाः तित्तिरिप्रोक्तं छन्दस्तैत्तिरीयम् । तदधीयत इति तैत्तिरीयाः । पञ्चाग्नयो गार्हपत्यादिपञ्चाग्निपरिचर्यापराः । आहिताग्नय इति यावत् । सोमपीथिन सोमपानमेषामस्तीति ते तथा । ज्योतिष्टोमादिक्रत्वनुष्ठातार इत्यर्थः । धृतव्रतास्तपोनियमनिष्ठाः । उदुम्बराख्यं कुलनाम येषां ते । तथा ब्रह्मवादिनोऽध्यात्मनिष्ठाः । **त इति ।** श्रोत्रियाः साङ्गवेदाध्ययनतदर्थज्ञानतदनुष्ठाननिष्ठा विशिष्टकुलप्रसूता ब्राह्मणाः । 'श्रोत्रियंश्छन्दोऽधीते' इति निपातनात्साधुः । तत्त्वस्य पारमार्थिकस्य ब्रह्मणः परमपुरुषार्थस्य विशेषतः असंभावनाविपरीतभावनानिरासपूर्वकं निश्चयो निर्विचिकित्सं ज्ञानं तस्मै प्रयोजनाय । भूरिश्रुतं शाश्वतम् । 'ब्राह्मणेन निष्कारणो धर्मः षडङ्गो वेदोऽध्येयो ज्ञेयः' इति नित्यश्रुतिबोधितत्वेन नित्यं श्रुतमध्ययनमाद्रियन्ते, न तु प्रतिपक्षविजयनिर्वापणेन ख्यातिलाभार्थम् । यागादिपुण्यार्थं तटाकादिनिर्माणार्थं चार्थमाद्रियन्ते, न तु भोगेच्छया । संततिसंपादनाय दारान्, न तु मन्मथं कृतार्थयितुम् । तपःसंवर्धनार्थमायुरपेक्षन्ते, न तु जीवनलोभेन मरणभयेन वेति । परिकरोऽलंकारः ॥ ७ ॥ आमुष्यायणस्य प्रसिद्धकुलप्रसूतस्य पुत्रस्य [illegible] । 'आमुष्यायणामुष्यपुत्रिकामुष्यकुलिकेति [illegible]' इति [illegible] । श्रीकण्ठपदं लाञ्छनं यस्य सः । भवभूतिरिति व्यवहारे तदेव नाम[illegible] । भरतेषु निसर्ग[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । ये नामेत्यादि

नटः—(प्रविश्य ।) भाव, कतमे ते गुणा याननुदाहरन्त्यार्यमिश्रा भगवन्तो भूमिदेवाः ।

सूत्रधारः—

भूम्ना रसानां गहनाः प्रयोगाः
सौहार्दहृद्यानि विचेष्टितानि ।
औद्धत्यमायोजितकामसूत्रं
चित्राः कथा वाचि विदग्धता च ॥ ६ ॥

नटः—भाव, कस्मिन्प्रकरणे ।

आर्या इति सर्वविद्यास्थानवेदिनः । मिश्रा इति पूज्यनिर्देशः । भूमिदेवा इति तत्प्रधानत्वात्, सभाया गुणदोषविवेचनस्य च तदधीनत्वात्, देवतात्मकत्वेन तेषामाराधनीयत्वाच्च । अनेन सभाप्रशंसा कृता ॥ एते याननुदाहरन्ति त एते गुणाः क इति नटस्य प्रश्नः । तानेव गुणानाह—**भूम्नेति** । भूम्ना प्राचुर्येण रसानामङ्गाङ्गिभावेन निविष्टानां शृङ्गारादीनां प्रयोगा अभिनया गहनाः स्थूलदर्शिभिर्भावयितुमशक्याः । रसानां हि व्यञ्जनेन विषयाणामगूढत्वे गुणीभावप्रसङ्गात्, गूढतयैव कामिनीकुचकलशवदिति भावनाचर्वणादौ सूक्ष्मनतय एव सहृदयाः समर्थाः । न तु पदपदार्थज्ञानकृतार्थाः पण्डितंमन्याः । यथाह ध्वनिकृत्—'शब्दार्थशासनज्ञानमात्रेणैव न वेद्यते । वेद्यते स हि काव्यार्थतत्त्वज्ञैरेव केवलम् ॥' इति । अनेन रसैकप्रवणत्वं प्रबन्धस्य जीवितभूतो गुणो दर्शितः । तथा सौहार्देन निरुपाधिकस्नेहेन हृद्यानि मनोहराणि विचेष्टितानि नायकतन्मित्रादीनां व्यापाराः । अनेन धीरप्रशान्तनायकोपेतत्वं नाम गुणो दर्शितः । तथा औद्धत्यं शृङ्गाररसप्रधानस्यापि नायकस्य तद्विरोधिबीभत्साद्भुतरौद्ररसालम्बनत्वम् । तथा आयोजितमानुकूल्येन संघटितं कामसूत्रं नायिकानायकयोरन्योन्यानुरागबीजं येन तादृशम् । कामोऽनुरागः । स एव वर्तिष्यमाणसर्वकार्यबीजभूतत्वात्सूत्रमिव सूत्रम् । अयं भावः—महामांसविक्रयाघोरघण्टादौ यद्बीभत्सरौद्रशृङ्गारविरोधिरसोपादानं तदपि प्रधानमालतीलाभलक्षणप्रयोजनानुगुण्येन शृङ्गाराङ्गभावापत्त्या विरोधपरिहारेणौचित्यमेव संपादयतीति । तदुक्तम्—'विवक्षिते रसे लब्धप्रतिष्ठे तु विरोधिनाम् । बाध्यानामङ्गभावं वा प्राप्तानामुक्तिरच्छला ॥' इति । अत्र खल्ववधानवता कविना भवितव्यम् । यद्विरोधिरसोपादानेऽप्यनौचित्यलेशोऽपि ना[illegible]
ह—'अनौचित्यादृते नान्यद्रसभङ्गस्य कारणम् । प्रसिद्धौ[illegible]
पनिषत्परा ॥' इति । अनेनौचित्यशालित्वं नाम गुणो द[illegible]
वस्तु पुनराश्चर्यजनकमिति वृत्तवैचित्र्यं गुणः । वाचि विद[illegible]
निर्दोषगुणालंकारयोगोऽनेन दर्शितः । ईदृशगुण[illegible] प्रबन्ध[illegible]
भावः ॥ ६ ॥ **कस्मिन्निति** । नैतादृशः प्रबन्धः प्रायेण

सूत्रधारः—(विचिन्त्य।) स्मृतम्। अस्ति दक्षिणापथे पद्मपुरं नाम नगरम्। तत्र ब्राह्मणाः केचित्तैत्तिरीयाः पङ्क्तिपावनाः काश्यपाः पञ्चाग्नयः सोमपीथिनो धृतव्रता उदुम्बरनामानो ब्रह्मवादिनः प्रतिवसन्ति।

ते श्रोत्रियास्तत्त्वविनिश्चयाय
भूरिश्रुतं शाश्वतमाद्रियन्ते ।
इष्टाय पूर्ताय च कर्मणेऽर्था-
न्दारानपत्याय तपोर्थमायुः ॥ ७ ॥

तदामुष्यायणस्य तत्रभवतो भट्टगोपालस्य पौत्रः पवित्रकीर्तेर्नीलकण्ठस्य पुत्रः श्रीकण्ठपदलाञ्छनः पदवाक्यप्रमाणज्ञो भवभूतिर्नाम कविर्निसर्गसौहृदेन भरतेषु वर्तमानः स्वकृतिमेवंगुणभूयसीमस्माकं हस्ते समर्पितवान्। यत्र खल्वियं वाचोयुक्तिः।

ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां
जानन्ति ते किमपि तान्प्रति नैष यत्नः ।

स्मृतमिति। अस्ति कश्चिदीदृशः प्रबन्धो मयेदानीं दिष्ट्या स्मृत इति भावः। तैत्तिरीयाः तित्तिरिप्रोक्तं छन्दस्तैत्तिरीयम्। तदधीयत इति तैत्तिरीयाः। पञ्चाग्नयो गार्हपत्यादिपञ्चाग्निपरिचर्यापराः। आहिताग्नय इति यावत्। सोमपीथिनः सोमपानमेषामस्तीति ते तथा। ज्योतिष्टोमादिक्रत्वनुष्ठातार इत्यर्थः। धृतव्रतास्तपोनियमनिष्ठाः। उदुम्बराख्यं कुलनाम येषां ते। तथा ब्रह्मवादिनोऽध्यात्मनिष्ठाः। **त इति**। श्रोत्रियाः साङ्गवेदाध्ययनतदर्थज्ञानतदनुष्ठाननिष्ठा विशिष्टकुलप्रसूता ब्राह्मणाः। 'श्रोत्रियंश्छन्दोऽधीते' इति निपातनात्साधुः। तत्त्वस्य पारमार्थिकस्य ब्रह्मस्वरूपस्य परमपुरुषार्थस्य विशेषतः असंभावनाविपरीतभावनानिरासपूर्वकं निश्चयो निर्विचिकित्सं ज्ञानं तस्मै प्रयोजनाय। भूरिश्रुतं शाश्वतम्। 'ब्राह्मणेन निष्कारणः षडङ्गो वेदोऽध्येयो ज्ञेयः' इति नित्यश्रुतिबोधितत्वेन नित्यं श्रुतं शास्त्रश्रवणमाद्रियन्ते, न तु प्रतिवादिदर्पनिर्वापणेन ख्यातिलाभार्थम्। यागाद्यनुष्ठानार्थं तटाकादिनिर्माणार्थं चार्थानाद्रियन्ते, न तु भोगेच्छया। संततिसंपादनाय दारान्, न तु मन्मथं कृतार्थयितुम्। तपःसंवर्धनार्थमायुरपेक्षन्ते, न तु जीवनलोभेन मरणभयेन वेति। परिसंख्यालंकारः॥७॥ आमुष्यायणस्य अमुष्यकुलप्रसूतस्य पुत्रस्य॥ नडादित्वात्फक्। 'आमुष्यायणामुष्यपुत्रिकामुष्यकुलिकेति चालुग्वक्तव्यः' इति षष्ठ्या अलुक्। श्रीकण्ठपदं लाञ्छनं यस्य सः। भवभूतिरिति व्यवहारे तस्यैव नामान्तरम्। भरतेषु निसर्गसौहृदेन नाट्यवेदपारगत्वेनाभिनयार्थं नायकादिनिर्माणनिपुणत्वेन च नटान्भरतांश्च यथा भक्तिं कुर्वन्तीति तेषु तद्वास्तव्यः वर्तमानः स्वकृतिमेवंगुणभूयसीं भूयोलब्ध निर्दिष्टगुणशालिनीं क्रमात्तु प्रयोगेण प्रख्यापयन्त्विति त्वस्माकमर्पितवान्। यत्र कृतौ खलु प्रसिद्धौ। वाचोयुक्तिर्वचोभङ्गिः। **ये नामेत्यादि**।

नटः—(प्रविश्य ।) भाव, कतमे ते गुणा याननुदाहरन्त्यार्यमिश्रा भगवन्तो भूमिदेवाः ।

सूत्रधारः—

भूम्ना रसानां गहनाः प्रयोगाः
सौहार्दहृद्यानि विचेष्टितानि ।
औद्धत्यमायोजितकामसूत्रं
चित्राः कथा वाचि विदग्धता च ॥ ६ ॥

नटः—भाव, कस्मिन्प्रकरणे ।

आर्या इति सर्वविद्यास्थानवेदिनः । मिश्रा इति पूज्यनिर्देशः । भूमिदेवा इति तत्प्रधानत्वात्, सभाया गुणदोषविवेचनस्य च तदधीनत्वात्, देवतात्मकत्वेन तेषामाराधनीयत्वाच्च । अनेन सभाप्रशंसा कृता ॥ एते याननुदाहरन्ति त एते गुणाः क इति नटस्य प्रश्नः । तानेव गुणानाह—**भूम्नेति** । भूम्ना प्राचुर्येण रसानामङ्गाङ्गिभावेन निविष्टानां शृङ्गारादीनां प्रयोगा अभिनया गहनाः स्थूलदर्शिभिर्भावयितुमशक्याः । रसानां हि व्यञ्जनेन विषयाणामगूढत्वे गुणीभावप्रसङ्गात्, गूढतयैव कामिनीकुचकलशवदिति भावनाचर्वणादौ सूक्ष्ममतय एव सहृदयाः समर्थाः । न तु पदपदार्थज्ञानकृतार्थाः पण्डितंमन्याः । यथाह ध्वनिकृत्—'शब्दार्थशासनज्ञानमात्रेणैव न वेद्यते । वेद्यते स हि काव्यार्थतत्त्वज्ञैरेव केवलम्॥' इति । अनेन रसैकप्रवणत्वं प्रबन्धस्य जीवितभूतो गुणो दर्शितः । तथा सौहार्देन निरुपाधिकस्नेहेन हृद्यानि मनोहराणि विचेष्टितानि नायकतन्मित्रादीनां व्यापाराः । अनेन धीरप्रशान्तनायकोपेतत्वं नाम गुणो दर्शितः । तथा औद्धत्यं शृङ्गाररसप्रधानस्यापि नायकस्य तद्विरोधिबीभत्साद्भुतरौद्ररसालम्बनत्वम् । तथा आयोजितमानुकूल्येन संघटितं कामसूत्रं नायिकानायकयोरन्योन्यानुरागबीजं येन तादृशम् । कामोऽनुरागः । स एव वर्तिष्यमाणसर्वकार्यबीजभूतत्वात्सूत्रमिव सूत्रम् । अयं भावः—महामांसविक्रयाघोरघण्टादौ यद्बीभत्सरौद्रशृङ्गारविरोधिरसोपादानं तदपि प्रधानमालतीलाभलक्षणप्रयोजनानुगुण्येन शृङ्गाराङ्गभावापत्त्या विरोधपरिहारेणौचित्यमेव संपादयतीति । तदुक्तम्—'विवक्षिते रसे लब्धप्रतिष्ठे तु विरोधिनाम् । भावानामङ्गभावं वा प्राप्तानामुक्तिरच्छला ॥' इति । अत्र सावधानवता कविना भवितव्यम् । यद्विरोधिरसोपादानेऽप्यनौचित्यलेशोऽपि नास्पदं लभते । यदाह—'अनौचित्यादृते नान्यद्रसभङ्गस्य कारणम् । प्रसिद्धौचित्यबन्धस्तु रसस्योपनिषत्परा ॥' इति । अनेनौचित्यशालित्वं नाम गुणो दर्शितः । कथाश्चित्राः । वस्तु पुनराश्चर्यजनकमिति वृत्तवैचित्र्यं गुणः । वाचि विदग्धता उक्तौ चातुर्यम् । निर्दोषगुणालंकारयोगोऽनेन दर्शितः । ईदृशगुणगरिष्ठप्रबन्धप्रयोगार्थमादिष्टोऽस्मीति भावः ॥ ६ ॥ **कस्मिन्निति** । नैतादृशः प्रबन्धः प्रायेण लक्ष्यत इत्याशयः ॥

सूत्रधारः—(विचिन्त्य ।) स्मृतम् । अस्ति दक्षिणापथे पद्मपुरं नाम नगरम् । तत्र ब्राह्मणाः केचित्तैत्तिरीयाः पङ्क्तिपावनाः काश्यपाः पञ्चाग्नयः सोमपीथिनो धृतव्रता उदुम्बरनामानो ब्रह्मवादिनः प्रतिवसन्ति ।

ते श्रोत्रियास्तत्त्वविनिश्चयाय
भूरिश्रुतं शाश्वतमाद्रियन्ते ।
इष्टाय पूर्ताय च कर्मणेऽर्था-
न्दारानपत्याय तपोर्थमायुः ॥ ७ ॥

तदामुष्यायणस्य तत्रभवतो भट्टगोपालस्य पौत्रः पवित्रकीर्तेर्नीलकण्ठस्य पुत्रः श्रीकण्ठपदलाञ्छनः पदवाक्यप्रमाणज्ञो भवभूतिर्नाम कविर्निसर्गसौहृदेन भरतेषु वर्तमानः स्वकृतिमेवंगुणभूयसीमस्माकं हस्ते समर्पितवान् । यत्र खल्वियं वाचोयुक्तिः ।

ये नाम केचिदिह नः प्रथयन्त्यवज्ञां
जानन्ति ते किमपि तान्प्रति नैष यत्नः ।

स्मृतमिति । अस्ति कश्चिदीदृशः प्रबन्धो ममेदानीं दिष्ट्या स्मृत इति भावः । तैत्तिरीयाः तित्तिरिप्रोक्तं छन्दस्तैत्तिरीयम् । तदधीयत इति तैत्तिरीयाः । पञ्चाग्नयो गार्हपत्यादिपञ्चाग्निपरिचर्यापराः । आहिताग्नय इति यावत् । सोमपीथिनः सोमपानमेषामस्तीति ते तथा । ज्योतिष्टोमादिक्रत्वनुष्ठातार इत्यर्थः । धृतव्रतास्तपोनियमनिष्ठाः । उदुम्बराख्यं कुलनाम येषां ते । तथा ब्रह्मवादिनोऽध्यात्मनिष्ठाः । त इति । श्रोत्रियाः साङ्गवेदाध्ययनतदर्थज्ञानतदनुष्ठाननिष्ठा विशिष्टकुलप्रसूता ब्राह्मणाः । 'श्रोत्रियंश्छन्दोऽधीते' इति निपातनात्साधुः । तत्त्वस्य पारमार्थिकस्य ब्रह्मणः परमपुरुषार्थस्य विनिश्चयः असंभावनाविपरीतभावनानिरासपूर्वकं निश्चयो निर्विचिकित्सं ज्ञानं तस्मै प्रयोजनाय । भूरिश्रुतं शाश्वतम् । 'अनेन निहितः पन्था वेदोऽयं वेदो ...' इति नित्यत्वश्रुतिबोधितत्वेन नित्यं श्रुतं शास्त्रश्रवणमाद्रियन्ते, न तु [illegible] ख्यातिलाभार्थम् । यागाद्यनुष्ठानार्थं तटाकादिनिर्माणार्थं चार्थानाद्रियन्ते, न तु भोगेच्छया । संततिसंपादनाय दारान्, न तु कामार्थं [illegible] । तपःसंवर्धनार्थमायुरपेक्षन्ते, न तु जीवलोभेन मरणभयेन वेति । परिकरोऽलंकारः ॥ ७ ॥ आमुष्यायणस्य अमुष्य प्रख्यातस्य पुत्रस्य ॥ [illegible] । '[illegible]' इति [illegible] । [illegible]

पान्तु त्वामकठोरकेतकशिखासंदिग्धमुग्धेन्दवो
भूतेशस्य भुजङ्गवल्लिवलयस्रङ्नद्धजूटा जटाः ॥ १ ॥

सर्वेषां मादृशं मन्तः प्रति[illegible] ।
को वा प्रयाति प्रति कर्तुं [illegible] ॥
अयत्ना नः क्लिष्टेन [illegible] नहि [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] कथं [illegible] ॥

अथ तत्रभवान्भवभूतिः कीर्त्यादि[illegible]प्रेक्षकजनानन्दनाय प्रधानं प्रकरणं साङ्गं मालतीमाधवं नाम [illegible] । तत्र प्रकरणलक्षणं भरते—'तत्र कविरात्मशक्त्या वस्तुशरीरं च नायकं चैव । [illegible] प्रकरणं नाम ॥' इति । दशरूपकेऽपि—'अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम् । अमात्यविप्रवणिजामेकं कुर्यात्तु नायकम् ॥ धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम् । शेषं नाटकवत्संधिप्रवेशकरसादिकम् ॥' इति । तत्र नाट्योपक्रमे विघ्नोपशान्तये कुशीलवैः पूर्वरङ्गः क्रियते । तदुक्तम्—'प्रथमं पूर्वरङ्गश्च ततः प्रस्तावनेति च । आरम्भे सर्वनाट्यानामेतत्सामान्यमिष्यते ॥ यन्नाट्यवस्तुनः पूर्वं रङ्गविघ्नोपशान्तये । कुशीलवाः प्रकुर्वन्ति पूर्वरङ्गः स कीर्तितः ॥' इति । तत्र चानुष्ठितभरतोपदिष्टपूर्वरङ्गाङ्गकलापेन सूत्रधारेण पाठ्याङ्गभूता नान्दी प्रयोक्तव्या । तदुक्तम्—'यद्यप्यङ्गानि भूयांसि पूर्वरङ्गस्य नाटके । तथाप्यवश्यं कर्तव्या नान्दी नन्दीश्वरप्रिया ॥' इति । नान्दीलक्षणं तु—'आशीर्नमस्क्रियारूपः श्लोकः काव्यमुखोदितः । नान्दीति कथ्यते तस्यां पदादिनियमोऽपि वा ॥ माङ्गल्यशङ्खचन्द्राब्जकोककैरवशंसिनी । नान्दी पदैर्द्वादशभिरष्टाभिर्वाप्यलंकृता ॥' इति । 'अपि वा' इति पदानियमपक्षोपक्षेपः । तथाह विद्यानाथः—'कैश्चिन्नान्द्यां पदनियमो नानुपगतः' इति । तत्र कविश्चिकीर्षितस्य प्रकरणस्याविघ्नपरिसमाप्तये विशिष्टदेवतानमस्कारलक्षणं मङ्गलमाचरन्पूर्वरङ्गाङ्गभूतामष्टपदात्मिकामाशीरलंकृतां नान्दीं सूत्रधारप्रयोज्यां तावदाह—**चूडेति** । एषा च 'संदिग्धमुग्धेन्दवः' इति चन्द्रनामाङ्किता नान्दी । तदुक्तम्—'चन्द्रनामाङ्किता कार्या रसानां स यतो निधिः । प्रीते चन्द्रमसि स्फीता रसश्रीरिति वाल्गुकिः ॥' इति । अयमर्थः—भूतेशस्य जटाः पान्त्विति संबन्धः । ता विशिनष्टि—चूडेति । चूडा शिखा । 'शिखा चूडा केशपाशः' इत्यमरः । तया च स्वाश्रयभूतं शिरो लक्ष्यते । कपालमालिकायाः शिरोभूषणत्वात् । तस्यापीडस्तत्र तिर्यग्बद्धा स्रक् । 'आपीडशेखरोत्तंसावतंसाः शिरसि स्रजः' इति हलायुधः । आपीडशब्देनैव शिरःस्रगुक्तावपि चूडाशब्दस्तत्संनिधानप्रतीत्यर्थः । कर्णावतंसवत् । यथाहुः—'कर्णावतंसादिपदैः कर्णादिध्वनिनिर्मितः [illegible] [illegible] । तत्र कपालाः । तत्र[illegible] मन्दाकिन्याः सं[illegible] [illegible]त्वादापीडस्य ।

उत्पत्स्यते मम तु कोऽपि समानधर्मा
कालो ह्ययं निरवधिर्विपुला च पृथ्वी ॥ ८ ॥

तदुच्यन्तां तत्प्रख्यापनाय सर्वे कुशीलवा यथा—स्वसंगीतकप्रयोगे वर्णिकापरिग्रहे च त्वर्यतामिति । कविवर्णनां प्रति तेनैवमुक्तम् ।

गुणैः सतां न मम को गुणः प्रख्यापितो भवेत् ।
यथार्थनामा भगवान्यस्य ज्ञाननिधिर्गुरुः ॥ ९ ॥

अपि च ।

यद्वेदाध्ययनं तथोपनिषदां सांख्यस्य योगस्य च
ज्ञानं तत्कथनेन किं नहि ततः कश्चिद्गुणो नाटके ।

अत्र प्रमुखे विनयप्रदर्शनं कवित्वगर्वौद्धत्यप्रकटनं च । नामेति प्रसिद्धौ । मदपेक्षयापि प्रसिद्धा ये केचिन्महात्मानो नोऽस्माकमवज्ञां प्रथयन्ति कियदेतदित्यवजानन्ति । ते हि विवेकसलिलसंक्षालितसंसारवासनापङ्ककलङ्के मनसि प्रत्यगात्मवस्त्वेव परिभावयन्तस्तृणमिव जगदशेषमवलोकयन्तः किमपि रहस्यमुपनिषदेकगम्यं वस्तु जानन्त इति युक्तैव तेषामस्मास्वविद्यापरतन्त्रेष्ववज्ञा । अत एव तानुद्दिश्य नायं यत्नः । किं तर्ह्यतीतानामनेन प्रयोजनाभावाद्वर्तमानानामप्युत्तमाधमानामत्राप्रवृत्तेः सदृशस्य चैवंविधग्रन्थनिर्माणदक्षस्यैतदनुपादानात् । यो मत्सदृश उत्पत्स्यते तं प्रतीति यत्तदोरनुपादानेऽपि सामर्थ्यात्तदुभयलाभः । तादृशस्योत्पत्तिः संभाव्यत इत्यत आह—काल इति । निरवधिरनन्तः । विपुला विस्तीर्णा । अतः कस्मिंश्चिद्देशे कस्मिंश्चित्काले मत्सदृशोऽपि कश्चिदेतदुपादायी जनिष्यत इति संभाव्यत इत्यर्थः । अथवा नामेति किलार्थे । ये केचिद्यादृशास्तादृशा नोऽवज्ञां किल प्रथयन्ति स्वमहिम्ना जगत्सर्वमभिभवतामस्माकमपि । उडुभिरिव भानोः क्षुद्रैः काचिदवज्ञावार्तेति चित्रमिति भावः । ते किं जानन्ति । न किमपीत्यर्थः । अज्ञत्वान्न तदवज्ञयास्माकं काचित्क्षतिरिति भावः । अपिशब्दो भिन्नक्रमः । एष यत्नोऽपि तान्प्रति न । तेषामलक्ष्यत्वात् । कं प्रति तर्हि । अतीतैः प्रयोजनभावाद्वर्तमानस्य च मत्सदृशस्याभावाद्यः कश्चिन्मादृश उत्पत्स्यते तं प्रति । कथमिदानीमेतावति प्रपञ्चेऽप्यविद्यमानस्त्वादृश इतःपरमुत्पत्स्यत इति संभावनेत्यत आह—अनवधौ कालेऽप्यपरिच्छिन्ने देशे यथाहमेक एतावतः कालस्योत्पन्नस्तद्वदेव को जानीते कदा वा कुत्र वा तादृशः कश्चिदुत्पद्येतापीत्यर्थः । हेत्वलंकारः॥८॥ **गुणैरित्यादि** । सतामस्मद्गुरूणां गुणैः प्रख्याप्यमानैः । तच्छिष्यस्य मम को गुणो न प्रकटीकृतः तादृशैर्गुरुभिः शिक्षितत्वादेव स्वस्मिन्सर्वे संभाव्यन्त इत्यर्थः । तमेव गुरुं निदर्शयति—**यथार्थेति** ॥९॥ **यद्वेदेति** । उपनिषदां वेदशिरसां सांख्यस्य कापिलस्य योगस्य पातञ्जलस्य च मोक्षशास्त्रस्य । **नहीति** । तत्परिज्ञानं न काव्यनिर्माणनैपुण्योपयोगमित्यर्थः । किं तर्हि नाटकरचनोपयुक्तमत आह—वचसां यत्प्रौढित्वं विव-

सानन्दं नन्दिहस्ताहतमुरजरवाहूतकौमारबर्हि-

त्रासान्नासाग्ररन्ध्रं विशति फणिपतौ भोगसंकोचभाजि ।

गण्डोड्डीनालिमालामुखरितककुभस्ताण्डवे शूलपाणे-

र्वैनायक्यश्चिरं वो वदनविधुतयः पान्तु चीत्कारवत्यः ॥२॥

[illegible]

कथानायकः सूचितः । जटा इति कर्तृबहुत्वेन नायकनायिकाबहुत्वम्, भुजगसंबन्धो-पसर्जन्येन जटा इति स्त्रीलिङ्गेन नायकस्य स्वप्रतोजननिर्वाहिरन्यपारतन्त्र्यम्, का-मन्दक्याश्रितपद्मिनीजनरञ्जनेन तत्कार्यनिर्वहणनिरन्तरोद्योगित्वं सूचितमिति मना-क्काव्यार्थसमुन्नेय इति ॥ १ ॥ प्रतिबन्धक मङ्गलान्तरायनिरासं मत्वाह—
सानन्दमिति । विनायकस्य संबन्धीनि मुखविधूननानि पान्तु । विनायकस्य विघ्नराजत्वात्तन्मुखविधूननानि प्रत्यूहनिवर्तकानीत्याशयः । तेषु निमित्तमाह—शूलपाणेस्ताण्डवे नन्दिकरवाद्यमानमुरजध्वनिना घनगर्जितसदृशेनाहूतात्स्कन्दवा-हनमयूरात्त्रासो भयं तस्माद्भोगसंकोचभाजि सूक्ष्मरन्ध्रप्रवेशसिद्ध्यर्थं संकुचि-तशरीरे फणिपतावुपवीतीकृते । नासाग्ररन्ध्रं पुष्करविवरं सानन्दं यथा भवति तथा । तदैव संनिहितविवरलाभात् । विशति सति । कीदृश्यः । कपोलतलोत्थि-तमधुकरमालामुखरितदिशः । चीत्कारोऽनुकरणशब्दस्तत्सहिताः । काव्यलिङ्गमलं-कारः ॥ एताभ्यां श्लोकाभ्यां जलधरसमयप्रारम्भः सूच्यते । तस्य निर्वहणसंधौ वक्ष्यमाणत्वात् । मुखसंधिसूचितस्यैव निर्वोढव्यत्वात् । तत्र कपालेत्यनेन वला-कावलिः, जलक्षरणेन वृष्टिः, विद्युदित्यनेन च विद्युत्, केतकशिखेत्यनेन केतको-द्गमः, भुजगवलयबद्धजटापटलत्वेन जलदोदयः, मुरजध्वानेन गर्जितशब्दः, कौ-मारबर्हीति मयूरहर्षश्च सूच्यत इति केचिद्व्याचक्षते । तदेतच्छब्दशक्त्या प्रतीयते-ऽर्थशक्त्या वेति त एव जानन्ति । नत्वेते शब्दाः प्रकृतार्थनियन्त्रिता अपि शक्त्य-न्तरबलादन्वितमर्थान्तरं प्रत्याययन्तीति कस्यचिद्व्युत्पन्नस्य प्रतीतिः । अर्थोऽपि प्रकृतो नैतादृशस्यार्थान्तरस्य प्रतीतौ समर्थोऽनुभूयते सहृदयैः । कथांशानामेव निर्वहणे निरूप्यमाणानां मुखसंधौ सूचननिर्बन्धः । न तु तत्र वक्ष्यमाणस्य सर्व-र्तुवनवर्णनादेरपि । ततो नैषोऽर्थः कवेर्विवक्षागोचरोऽपि । तस्मान्नायं ध्वनिमार्गवि-

यत्प्रौढित्वमुदारता च वचसां यच्चार्थतो गौरवं
तच्चेदस्ति ततस्तदेव गमकं पाण्डित्यवैदग्ध्ययोः ॥ १० ॥

नटः—तावद्भूमिकास्तथैव भावेन सर्वे वर्ग्याः पाठिताः । सौगतजरत्प्रव्राजिकायाः कामन्दक्यास्तु प्रथमां भूमिकां भाव एक एवाधीते । तदन्तेवासिन्यास्त्वहमवलोकितायाः ।

सूत्रधारः—ततः किम् ।

नटः—प्रकरणनायकस्य मालतीवल्लभस्य माधवस्य वर्णिकापरिग्रहः कथम् ।

सूत्रधारः—कलहंसमकरन्दयोः प्रवेशावसरे तत्सुविहितम् ।

नटः—तेन हि तत्प्रबन्धप्रयोगादेवात्रभवतः सामजिकानुपासहे ।

क्षितार्थसमर्पणप्रावीण्यम् । 'विवक्षितार्थनिर्वाहः काव्ये प्रौढिरिति स्मृता' इति वचनात् । 'पदे वाक्यार्थरचना वाक्यार्थे च पदाभिधा । प्रौढिर्व्याससमासौ च साभिप्रायत्वमस्य च ॥' इत्येवंरूपं वैचित्र्यं वा । उदारता प्रबन्धसौन्दर्यं श्लाघ्यार्थत्वं वा । अर्थतो गौरवमनेकार्थप्रतिपादनसामर्थ्यं गाम्भीर्यरूपं तदेतच्चेदस्ति, तदेव पाण्डित्यस्य व्युत्पत्तेर्वैदग्ध्यस्य कविनाटकेऽस्य गमकं ज्ञापकम् । प्रबन्धगुणान्दृष्ट्वा स्वयमेव विद्वांसो मम वैदग्ध्यं ज्ञास्यन्ति । नत्वेतन्मया स्वकण्ठेन वक्तव्यमित्यर्थः ॥ १० ॥ एतावता कविकाव्यप्रशंसा कृतेति प्रयोक्तॄणां [illegible] प्रस्तौति—**तावदित्यादि** । [illegible] तावत्सामस्त्येन भूमिकास्तदभिनयकार्यं प्रति [illegible] वर्ग्याः पाठिताः शिक्षिताः । सौगतजरत्प्रव्राजिकाया [illegible] ॥ ततः किम् । ब्रूहीति शेषः । **तत इति** । [illegible] प्रथममेव [illegible] । प्रकरणनायकभूमिकापरिग्रहस्तु [illegible] । **कलहंसेति** । [illegible] माधवस्य चेटः, मकरन्दो मित्रम्, [illegible] । तेन सर्वं [illegible] ।

[illegible]

सूत्रधारः—बाढम् । एषोऽस्मि कामन्दकी संवृत्तः ।

नटः—अहमप्यवलोकिता ।

(इति निष्क्रान्तौ ।)

प्रस्तावना ।

(परिवृत्य रक्तपटिकानेपथ्य उभावुपविष्टौ प्रविशतः ।)

कामन्दकी—वत्से अवलोकिते ।

अवलोकिता—आणवेदु भअवदी ।

कामन्दकी—अपि नाम कल्याणिनोर्भूरिवसुदेवरातापत्ययो-

---

१. आज्ञापयतु भगवती ।

मजोऽन्येषां समाजोऽथ सधर्मिणाम्' इत्यमरः ॥ **बाढमिति** । तथा कुर्म इत्यर्थः । **एष इति** । सूत्रधाररूपपरित्यागेन कामन्दकीभूतोऽस्मि ॥ अहमप्यवलोकिता संवृत्तेत्येतदामुखाङ्गं प्रयोगातिशयः । तदुक्तम्—'एषोऽयमित्युपक्षेपात्सूत्रधारप्रयोगतः । पात्रप्रवेशो यत्रायं प्रयोगातिशयो मतः ॥' इति । अन्यस्य पात्रस्य प्रवेश एषोऽयमित्युपक्षेपः । सूत्रधारस्यैव समनन्तरपात्रत्व एषोऽहमित्युपक्षेप इति नातीवभेदः ॥ इति प्रस्तावना ॥ परिवृत्य निर्गमनं नाटयित्वा । काषायशाटीविरचितवेषावुपविष्टौ कामन्दक्यवलोकितावेषधारिणौ प्रविशतः । इत्येवं प्रस्तावनां परिसमाप्य सूचनीयकथांशसूचनार्थं मिश्रविष्कम्भमारभते—**कामन्दकीत्यादि** । वदतीति शेषः । विष्कम्भलक्षणं तु—'वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः । संक्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः ॥' इति । 'शुद्धः संकीर्णो वा द्विविधो विष्कम्भकोऽपि वक्तव्यः । मध्यमपात्रैः शुद्धः संकीर्णो नीचमध्यमकृत् ॥' इति । शेषं नाटकवदित्यतिदेशात्प्रकरणेऽपि विष्कम्भकनिवेशः । तथा चाहुः—'प्रकरणनाटकविषये प्रवेशको नाम विज्ञेयः । विष्कम्भकस्तु कार्यो नाटकयोगे प्रकरणे च ॥' इति ॥ **अवलोकितेति** । आज्ञापयतु भगवती ॥ **अपि नामेति** । कल्याणिनोः कल्याणं मङ्गलमन्योन्यानुरूपं वयोरूपभाग्यसौभाग्यादिकमनयोरस्तीति तौ तथोक्तौ । अनेन चान्योन्यानुगुणयोगान्मालत्येव माधवस्य योग्या वधूः, स एव तस्याः समुचितो वरः, इति सूचितम् । भूरिति श्लाघ्यवंशप्रसूतत्वेन कुलतत्संबन्धार्हत्वं ध्वनितम् । मालतीमाधवयोरितरेतरयोगद्वन्द्वनिर्देशेन साहित्यप्रतीतेः तद्धेतुरन्योन्यानुरागोऽस्तीति द्योत्यते । अभिमतम् । तयोर्बन्धूनामन्येषां च सहृदयानामभिलषितमित्यर्थः । तदनेन मालतीमाधवयोरन्योन्यानुरागोऽत्र प्रकरणे बीजभूतः सूचितो भवति । यथा—'स्तोकोद्दिष्टः कार्यहेतुर्बीजं विस्तार्यनेकधा' इति । प्रथमं स्वल्पमेवोद्दिष्टः पश्चादनेकधा विस्तारी यः कार्यस्य प्रयोजनस्य हेतुः सोऽर्थो बीजमित्युच्यते । अत्र च प्रकरणे मालतीप्राप्तिर्माधवस्य प्रधानं कार्यम् । तद्धेतुश्च

शरज्ज्योत्स्ना कान्तं कुमुदमिव तं नन्दयतु सा
सुजातं कल्याणी भवतु कृतकृत्यः स च युवा ।
गरीयानन्योन्यप्रगुणगुणनिर्माणनिपुणो
विधातुर्व्यापारः फलतु च मनोज्ञश्च भवतु ॥ १९ ॥

(इति निष्क्रान्ते ।)

मिश्रविष्कम्भः ।

(ततः प्रविशति गृहीतचित्रफलकोपकरणः कलहंसः ।)

कलहंसः—कहिं दाणिं तुलिअमअरद्धआवलेवरूवविब्भमा-

१. क्वेदानीं तुलितमकरध्वजावलेपरूपविभ्रमाक्षिप्तमालतीहृदयमाहात्म्यं

कूलमाचरणीयमिति । विमृश्य । निश्चिनोतीति शेषः । अत्युदारातिगम्भीरा प्रकृतिर्यस्याः सा । तथा गाम्भीर्यं च—'यस्य प्रभावादाकारा हर्षक्रोधभयादिषु । भावेषु नोपलक्ष्यन्ते तद्गाम्भीर्यं प्रकीर्तितम् ॥' इत्युक्तरूपम् । तेन मालत्यतिगम्भीरप्रकृतित्वात्परमावस्थायामपि स्वाभिप्रायं स्वयं न निवेदयतीति हेतोर्निपुणं यथा स्यात्तथा निसृष्टार्था या दूती तस्याः कल्पो या व्यापारपद्धतिस्तत्रायितव्यः प्रधानीकर्तव्यः । प्राधान्येनाश्रयणीय इत्यर्थः । निसृष्टो निक्षिप्तः 'त्वमेव वेत्सि सर्वं कृत्यम्' इति समर्पितोऽर्थः । कार्यभारो यस्यामिति व्युत्पत्त्या स्वतन्त्रकार्यनिर्वाहिका दूती कथ्यते । तदुक्तम्—'उभयोरनुरागयोर्यूनोरभिलापं मनोगतम् । ज्ञात्वा ताभ्यामनादिष्टा तदपेक्षितसिद्धये ॥ या प्रवर्तेत सा प्रोक्ता निसृष्टार्थेति कोविदैः । निसृष्टः कार्यभारोऽस्यामिति व्युत्पत्तिसंभवात् ॥' इति । सवाच्यकौटिल्यो यत्कृताः संवादयः प्रमाणं स निसृष्टार्थो दूतः । यथा भगवान्पाण्डवानामिति ॥ इदानीं स्वव्यापारस्य फलमाशास्ते—सर्वथेति । शरज्ज्योत्स्नेति । कल्याणी मनोहराकारानुगुणशीलसंपन्ना सुजातं सुजन्मानं कान्तं स्वप्राणनायकं शारदचन्द्रिकाकुमुदमिव समानुरागसंघटने दृष्टान्तः । नन्दयतु निरतिशयानन्दसमृद्धं करोतु । तेन स च युवा कृतपुण्यश्चरितार्थो भवतु । उभयोः समानुरागत्वेन स च तां नन्दयतु । सा च कृतकृत्या भवत्वित्ययमर्थोऽपि लभ्यते । तं चकारो द्योतयति । एवं च सति गरीयान्गुरुतरोऽन्योन्यस्य परस्परस्य प्रगुणा अनुगुणा ये गुणास्तेषां निर्माणे निपुणो विधातुर्व्यापारः फलतु तत्संघटनलक्षणेनैव फलेन फलवान्भवतु । मनोज्ञः सर्वजनकाम्यो भवतु । तादृगन्योन्यानुरूपनिर्माणस्य तयोः संघटनमेव फलम् । अन्यथा व्यर्थमेव स्यात् । यदाह कालिदासः—'परस्परेण स्पृहणीयशोभम्' इत्यादिश्लोकेन । अत्रोपमोपस्कृतमन्योन्यमलंकारः । अत्र परस्परानुरागस्य दीप्त्यानुरूपेण सुकृतविलोभनं नामाङ्गम् । यथा—'तद्गुणाख्या विलोभनम्' इति ॥१९॥ मिश्रविष्कम्भोऽयम् । नीचमध्यमपात्रप्रयोजितत्वादिति ॥ 'मकरन्दानुचरः कलहंसो नाम' इति पदार्थे सूचितमुद्देशमभिनाटयति—तत इत्यादि । [illegible]

रनयोर्मालतीमाधवयोरभिमतं पाणिग्रहमङ्गलं स्यात् ।(सहर्षं वामाक्षिस्पन्दनं सूचयित्वा ।)

विवृण्वतेव कल्याणमान्तरङ्गेन चक्षुषा ।
स्फुरता वामकेनापि दाक्षिण्यमवलम्ब्यते ॥ ११ ॥

अवलोकिता—[1]महन्तो क्खु एसो भअवदीए चित्तावक्खेओ । अच्चरिअं अच्चरिअन् । जं दाणिं चीरचीवरमेत्तपरिच्छदं पिण्डपाअमेत्तपाणउत्तिं वि भअवदीं ईरिसेसु आआसेसु अमच्चभूरिवसू णिओएदि । तस्सिं उक्खण्डिअसंसारावग्गहो तुह्मेहिं वि अप्पा णिक्खिविअदि ।

---

१. महान्खल्वेष भगवत्याश्चित्तावक्षेपः । आश्चर्यमाश्चर्यम् । यदिदानीं चीरचीवरमात्रपरिच्छदां पिण्डपातमात्रप्राणवृत्तिमपि भगवतीमीदृशेष्वायासेष्वमात्यभूरिवसुर्नियोजयति । तस्मिन्नुत्खण्डितसंसारावग्रहो युष्माभिरप्यात्मा निक्षिप्यते ।

शरज्ज्योत्स्ना कान्तं कुमुदमिव तं नन्दयतु सा
सुजातं कल्याणी भवतु कृतकृत्यः स च युवा ।
गरीयानन्योन्यप्रगुणगुणनिर्माणनिपुणो
विधातुर्व्यापारः फलतु च मनोज्ञश्च भवतु ॥ १९ ॥

(इति निष्क्रान्ते ।)

मिश्रविष्कम्भः ।

(ततः प्रविशति गृहीतचित्रफलकोपकरणः कलहंसः ।)

कलहंसः—कहिं दाणिं तुलिअमअरद्धआवलेवरूवविब्भमा-

---

१. क्वेदानीं तुलितमकरध्वजावलेपरूपविभ्रमाक्षिप्तमालतीहृदयमाहात्म्यं

दूत्यमाचरणीयमिति । विमृश्य । निश्चिनोतीति शेषः । अत्युदारातिगम्भीरा प्रकृतिर्यस्याः सा । तथा गाम्भीर्यं च—'यस्य प्रभावादाकारा हर्षक्रोधभयादिषु । भावेषु नोपलक्ष्यन्ते तद्गाम्भीर्यं प्रकीर्तितम् ॥' इत्युक्तरूपम् । तेन मालत्यतिगम्भीरप्रकृतित्वाच्चरमावस्थायामपि स्वाभिप्रायं स्वयं न निवेदयतीति हेतोर्निपुणं यथा स्यात्तथा निसृष्टार्था या दूती तस्याः कल्पो या व्यापारपद्धतिस्तन्त्रयितव्यः प्रधानीकर्तव्यः । प्राधान्येनाश्रयणीय इत्यर्थः । निसृष्टो निक्षिप्तः 'त्वमेव वेत्सि सर्वं कृत्यम्' इति समर्पितोऽर्थः । कार्यभारो यस्यामिति व्युत्पत्त्या स्वतन्त्रकार्यनिर्वाहिका दूती कथ्यते । तदुक्तम्—'रूढानुरागयोर्यूनोरभिलापं मनोगतम् । ज्ञात्वा वाम्याननादिष्टा तदपेक्षितसिद्धये ॥ या प्रवर्तेत सा प्रोक्ता निसृष्टार्थेति कोविदैः । निसृष्टः कार्यभारोऽस्यामिति व्युत्पत्तिसंभवात् ॥' इति । स्ववाच्यकौटिल्यो यत्कृताः संध्यादयः प्रमाणं स निसृष्टार्थो दूतः । यथा भगवान्पाण्डवानामिति ॥ इदानीं स्वव्यापारसाफल्यमाशास्ते—सर्वथेति । शरज्ज्योत्स्नेति । कल्याणी मनोहराकारानुगुणशीलसंपन्ना सुजातं सुजन्मानं कान्तं स्वप्राणनायकं शारदचन्द्रिकाकुमुदमिव समानुरागसंघटने दृष्टान्तः । नन्दयतु निरतिशयानन्दसमृद्धं करोतु । तेन स च युवा कृतपुण्यश्चरितार्थो भवतु । उभयोः समानुरागत्वेन स च तां नन्दयतु । सा च कृतकृत्या भवत्वित्ययमर्थोऽप्यवगम्यते । तं चकारो द्योतयति । एवं च सति गरीयान्गुरुतरोऽन्योन्यस्य परस्परस्य प्रगुणा अनुगुणा ये गुणास्तेषां निर्माणे निपुणो विधातुर्व्यापारः फलतु तत्संघटनलक्षणेनैव फलेन फलवान्भवतु । मनोज्ञः सर्वजनकाम्यो भवतु । तादृगन्योन्यानुरूपनिर्माणस्य तयोः संघटनमेव फलम् । अन्यथा व्यर्थमेव स्यात् । यदाह कालिदासः—'परस्परेण स्पृहणीयशोभम्' इत्यादिश्लोकेन । अत्रोपमोपस्कृतमन्योन्यमलंकारः । अत्र परस्परानुरागस्य यौवनस्यानुरूपेण स्तुतेर्दिव्यैकं नामाङ्कम् । यथा—'तद्गुणारब्धा मिलेयमन्' इति ॥१९॥ मिश्रविष्कम्भोऽयम् । नीचमध्यमपात्रप्रयोजितत्वादिति ॥ 'मकरन्दानुचरः कलहंसो नाम' इति पदस्य सूचितस्यार्थसंपत्त्यर्थमारभते—तत इत्यादि । कलहंसः

तिज्ञा अवश्यमावाभ्यामपत्यसंबन्धः कर्तव्य इति । तदिदानीं विदर्भराजस्य मन्त्रिणा सता देवरातेन माधवं पुत्रमान्वीक्षिकीश्रवणाय कुण्डिनपुरादिमां पद्मावतीं प्रहिण्वता सुविहितम् ।

अपत्यसंबन्धविधिप्रतिज्ञा प्रियस्य नीता सुहृदः स्मृतिं च ।
अलोकसामान्यगुणस्तनूजः प्ररोचनार्थं प्रकटीकृतश्च ॥ १३ ॥

अवलोकिता—किंति मालदिं अमच्चो माहवस्स अप्पणा ण प्पडिवादेइ । जेण चोरिअविवाहे भअवदीं तुवरावेदि ।

कामन्दकी

तां याचते नरपतेर्नर्मसुहृन्नन्दनो नृपमुखेन ।
तस्याक्षात्प्रतिषेधः कोपाय शिवस्त्वयमुपायः ॥ १४ ॥

---

१. किमिति मालतीममात्यो माधवस्यात्मना न प्रतिपादयति । येन चौर्यविवाहे भगवतीं त्वरयति ।

विति वत् 'त्यदादीनि सर्वैर्नित्यम्' इत्येकशेषप्रसङ्गात् । द्विपर्यन्तानामेव त्यदादित्वमिति तु त्यदाद्यत्वमात्रनिरासार्थम् । **तदिदानीमिति** । तत्प्रतिज्ञातम् । मन्त्रिणेतिपदं बहुप्रयोजनोद्देशेन पुत्रमत्र प्रेषितवानिति तस्य बुद्धिकौशलं प्रकटयितुम् । आन्वीक्षिकी न्यायशास्त्रम् । नीतिशास्त्रस्यापि न्यायमूलकत्वात्तदन्तर्गतिः । सुविहितं साधु संपादितम् । सुविधाने युक्तिमाह—**अपत्येति** । पूर्वमेव संबन्धस्य प्रतिज्ञातत्वात्स्वयमेव भूरिवसुः सुतां माधवाय दास्यतीति यदि तमत्र देवरातो न प्रेषयेत्तदा तस्य कामावस्थाकालविप्रकर्षाद्भूरिवसुः प्रतिज्ञां विस्मरेदपि । तदनेन पुत्रप्रेषणेन सुहृदः प्रतिज्ञा स्मृतिविषयं प्रापिता । यदि वा कदाचिदहष्टवशात्स्मरन्नपि वरगुणापरिज्ञानादतिलोकलावण्यशालिनीं सुतां दातुं संशयीत, तदपि निराकृतम् । यतः प्ररोचनार्थं संबन्धेच्छोत्पादनार्थं यूनोरन्योन्यानुरागजननार्थं चानितरसाधारणगुणस्तनूजः प्रकटीकृतश्चेति युक्तिद्वयात्प्रतिज्ञातं सुतप्रेषणेन सुविहितमित्यर्थः ॥ १३ ॥ **अवलोकिता**—किमिति मालतीममात्यो माधवस्यात्मना न प्रतिपादयति । येन चौर्यविवाहे भगवतीं त्वरयति । माधवस्येति चतुर्थ्यर्थे षष्ठी ॥ स्वयमप्रदाने निमित्तमाह—**कामन्दकी** । **तामिति** । नरपतेर्नर्मसुहृत्क्रीडासचिवो नन्दनस्तां मालतीं नृपमुखेन याचते । नन्दनाय प्रयच्छेति राज्ञा याचयतीत्यर्थः । राजमुखेन याचते न तु श्लाघ्यवरगुणेनेति भावः । तस्या नरपतिप्रार्थनायाः साक्षान्मुखतो न प्रयच्छामीत्येव निषेधो राज्ञः कोपाय स्यात् । अयं तु चौर्यविवाहरूप उपायः शिवः शोभनः । अभिमतसुहृत्संबन्धघटनेष्टलक्षणेष्टाप्तेरनिष्टपरिहारहेतु-

भ्रमति भुवने कन्दर्पाज्ञा विकारि च यौवनं
ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरताम् ॥ २० ॥

(ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टरूपो माधवः ।)

माधवः—

तामिन्दुसुन्दरमुखीं सुचिरं विभाव्य
चेतः कथं कथमपि व्यपवर्तते मे ।

दलपकलशून्यत्वेन शून्या च । शून्या यथा—'तारालम्बपुटा स्निग्धा निष्कम्पा शून्यदर्शना । बाह्यार्थग्राहिणी ध्याना शून्यदृष्टिस्तु चिन्तनात् ॥' इति । अनेन चिन्ताख्यो व्यभिचारी व्यज्यते । 'प्रयत्नपूर्वकार्येषु स्मृतिश्चिन्तेति कथ्यते' इति । तथा शरीरसौष्ठवं बलहीनम् । स्वव्यापारासमर्थकरचरणादिकमित्यर्थः । अनेन ग्लान्याख्यो व्यभिचारी व्यज्यते । यथा—'वाङ्मनःकायकर्माणि ग्लानिर्गमयतीति यत्' इति । श्वसितमधिकं पूर्वापेक्षया प्रबलम् । अनेन श्रमविषादमोहादयो व्यज्यन्ते निःश्वासस्यानुभावस्यानेकभावसाधारण्यात् । एवं चानुस्मृतिरूपा तृतीयावस्था दर्शिता । यथा—'मुहुर्मुहुर्निःश्वसिति मनोरथविचिन्तनैः । प्रद्वेषादन्यकार्याणामनुस्मृतिरुदाहृता ॥' इति । किं न्वेतत्स्यात् । एषां चिन्तालस्यादीनां निमित्तं किं नु भवेदिति मकरन्दस्य वितर्कः । विमृश्य तन्निमित्तं निर्धारयति—**किमन्यदिति** । अथवा किमत्र वितर्केण मदनविकारव्यतिरिक्तं किमेतेषां निमित्तं संभाव्यते । न किंचिदपीत्यर्थः । तदेव निमित्तमाह—**भ्रमतीति** । भुवने कंदर्पाज्ञा भ्रमति अप्रतिहता विजृम्भते । यौवनं च प्रथमं द्वितीयं वा । इतरयोरत्रायोग्यत्वात् । विकारि विकारजननशीलम् । यौवनं यथा—'रतिव्यायामसहनो भर्तुर्मनस्येव मतता । विधत्ते युवभावो यत्तद्यौवनमुदाहृतम् ॥' इति । 'यौवनं तु चतुर्विधम्' इत्यादिना भावप्रकाशे यौवनविशेषलक्षणं प्रपञ्चितं तत एव ज्ञातव्यम् । ललिताः सुन्दरा नयनसुखकरा मधुरा मनोहराश्च ते ते भावा इन्दूद्यानादय उद्दीपनविभावाः स्वभावधीरस्यापि धीरतां धैर्यं क्षिपन्त्यपसारयन्ति । धैर्यं यथा—'चापलेनानुपहता सर्वार्थेष्वविकत्थना । स्वाभाविकी चित्तवृत्तिर्धैर्यमित्यभिधीयते ॥' इति । नूनमद्य मदनोद्याने मदनोत्सवदर्शनाय गतोऽयं कस्यांचिदनुरक्तचित्तो मदनावस्थयैवाभिभूतो वर्तत इत्यर्थः । सन्देहो निश्चयान्तः ससन्देहालंकारः ॥ २० ॥ दिष्ट्येति माधवप्रवेशः सूचितः । तदाह—**तत इत्यादिना** । यथानिर्दिष्टः मकरन्दोक्तरीत्या निरूपितरूपः ॥ **तामित्यादि** । मे चेतः कर्तृ । इन्दुसुन्दरमुखीं तां पूर्वदृष्टां नयनातिथीकृतां सुचिरं बहुकालं विभाव्य ध्यानेन विषयान्तरपरित्यागेन मदनाभिमुखं कृत्वा । ध्यात्वेत्यर्थः । [illegible] अनेकानि प्रकारैः [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ।

पश्य ।

बहिः सर्वाकारप्रवणरमणीयं व्यवहर-
न्पराभ्यूहस्थानान्यपि तनुतराणि स्थगयति ।
जनं विद्वानेकः सकलमतिसंधाय कपटै-
स्तटस्थः स्वानर्थान्घटयति च मौनं च भजते ॥ १७ ॥

अवलोकिता—मए वि तुह्म वअणादो तेण तेणोवण्णासेण भूरिवसुमन्दिरासण्णतरराअमग्गेण माहवो सञ्चारिअदि ।

कामन्दकी—कथितमेव नो मालतीधात्रेय्या लवङ्गिकया ।

भूयोभूयः सविधनगरीरथ्यया पर्यटन्तं
दृष्ट्वा दृष्ट्वा भवनवलभीतुङ्गवातायनस्था ।

---

१. मयापि युष्मद्वचनात्तेन तेनोपन्यासेन भूरिवसुमन्दिरासन्नतरराजमार्गेण माधवः संचार्यते ।

॥ १६ ॥ एवमेव च विदग्धाः स्वयमुदासीनवद्वर्तमानास्तद्वार्तामप्यजानाना इव परैः प्रतीयमाना बुद्धिकौशलेनैव कार्याणि निर्वहन्तो दृश्यन्त इत्याह—**बहिरिति** । विद्वान्कार्यविवेकोऽनेकाप्तवर्गनिक्षिप्तकार्यभरोऽप्यन्यैरेकवत्प्रतीयमानः सन् बहिः स्वकीयवास्तवव्यापारप्रच्छादनेन लोकं वञ्चयितुमेव केवलमारब्धे स्वाभिलषितरहस्यकार्याद्बहिर्भूतेऽन्यस्मिन्मनःपूर्वकेऽपि व्यापारे सर्वस्याकारस्य वेषभाषाव्यवहरणादेरनुभावस्य प्रावण्येन । भावप्रधानो निर्देशः । तदेकपरत्वेन रमणीयं लोकस्य चित्तरञ्जनं यथा भवति तथा व्यवहरन्नयमहर्निशमेतदेकपरो वर्तते । न ह्यसावन्यकार्यवार्तामपि जानातीति यथा रन्ध्रान्वेषिणामपि प्रतीतिस्तथा व्यवहरन्नित्यर्थः । परेषां शत्रूणामभ्यूहस्य रहस्योत्प्रेक्षणस्य समुचितानि स्थानानि छिद्राणि तनुतराण्यत्यतिसूक्ष्माण्यपि स्थगयति पिधत्ते, एवं सकलसूक्ष्मदर्शिनमपि जनं कपटैर्वञ्चनव्यापारैरतिसंधाय विश्वासजननेन वञ्चयित्वा स्वयं तटस्थ उदासीन इव प्रतिभासमान एव स्वानर्थान्घटयति संपादयति । मौनं च भजते । अभिमतकार्यविषये वाङ्मात्रमपि बहिर्न ददातीत्यर्थः । विदग्धजनस्वभावोक्तिः ॥ १७ ॥ इदानीमवलोकिता स्वानुष्ठितकार्यांशमाह—**अवलोकिता । मयेति** । स च मयापि युष्माकं वचनात्तेन तेनोपन्यासेन बहुविधानाशङ्कनीयव्याजोक्तिप्रयोगेण भूरिवसुमन्दिरस्यासन्नतरराजमार्गेण माधवः संचार्यते । यथा मालतीनयनगोचरोऽसौ भवति तथा कृतमित्यर्थः । आसन्नत्वेन सर्वावयवसौष्ठवस्य सम्यग्विभाव्यता सूचिता । बहुशः संचरणेऽप्यनाशङ्कनीयत्वं राजमार्गपदेन सूचितम् ॥ त्वत्प्रयुक्तोपायस्य फलमस्माभिरधिगतमित्याह—**कामन्दकी । कथितमिति** । धात्र्याः सुता धात्रेयी 'स्त्रीभ्यो ढक्' । तेन तस्याः सह स्तन्यपानसहपांसुक्रीडादिनातिविस्रम्भस्थानत्वात्सर्वमपि तन्मनोगतं वेत्तीति सूचितम् । किमिति कथितमत आह—**भूय इति**

सा रामणीयकनिधेरधिदेवता वा
सौन्दर्यसारसमुदायनिकेतनं वा ।
तस्याः सखे नियतमिन्दुकलामृणाल-
ज्योत्स्नादि कारणमभून्मदनश्च वेधाः ॥ २४ ॥

अथ प्रणयिनीभिरनुचरीभिः कुसुमसंचयावचयलीलाभिलाषवतीभिरभ्यर्थ्यमाना तमेव बकुलपादपोद्देशमागतवती । तस्याश्च कस्मिंश्चिदपि महाभागधेयजन्मनि बहुदिवसोपचीयमानमिव मन्मथव्यथाविकारमुपलक्षितवानस्मि । यतः ।

परिमृदितमृणालीम्लानमङ्गं प्रवृत्तिः
कथमपि परिवारप्रार्थनाभिः क्रियासु ।

लोचनपथगोचरं तस्याः स्वरूपमिदानीमपि प्रत्यक्षमिव विभावयमानो निर्वर्णयति—साेति । रमणीयस्य भावो रामणीयकम् । 'योपधाद्गुरूपोत्तमाद्' इति वुञ् । आभिरूप्यमिति यावत् । तस्य निधिर्निक्षेपः शङ्खपद्मादिवत् । तस्याधिष्ठातृदेवता वा । सौन्दर्यस्य सर्वावयवसौष्ठवस्य निकेतनं मन्दिरं वा । सखे, तस्या निर्माणे कारणमुपादानमिन्द्वादि । न तु भौतिकम् । मदनश्च वेधाः । न तु साधारणो वेदाभ्यासजडः । यदाह—'अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु कान्तिप्रदः' इत्यादि । अनेन नायिकागुणवर्णनेन तद्विषयो महानुरागोऽपि श्रेयानिति योग्यगुणप्रशंसनाद्विलोभनं नाम मुखसंधेरङ्गमुक्तम् । यथा—'तद्गुणाख्या विलोभनम्' इति । गुणस्वरूपनिरूपणाद्गुणस्तुतिरूपा चतुर्थ्यवस्था माधवस्य प्रदर्शिता । यथा—'रूपौदार्यगुणैर्लीलाचेष्टहासितवीक्षितैः । दर्शनालापनाद्यैर्वा स्तुतिस्तस्य तथा वधूः ॥' इति । 'यत्रेदृशी सदा वाणी भवेत्सैव गुणस्तुतिः' इति । वितर्कश्च व्यभिचारी व्यज्यते । यथा—'ऊहो वितर्क इत्युक्तः परार्थेषु यथामति' इति । संशयापह्नवयोः संसृष्टिः ॥२४॥

अथेति । प्रणयिनीभिः प्रेमविषयाभिरनुचरीभिः परिसरवर्तिनीभिः । कुसुमसंचयस्यावचय एव लीला तस्यामभिलाषवतीभिरभ्यर्थ्यमाना स्वयमेव गन्तुकामापि बालतया कुण्ठितेच्छा सती तदपनोदनाय मनोविनोदिनीभिः प्रार्थ्यमाना तत्रैव यत्राहं स्थितः । तस्याश्च कस्मिंश्चिदपि लोकोत्तरे । महाभागधेयाद्-भागधेयादपि तत्कर्मफलं यदुत्पादने वराकस्यैव [illegible] यस्य तस्मिन् । अन्यदस्य [illegible] । बहुदिवसोपचीयमानमिति [illegible] मन्मथजाता या व्यथा तत्कृतं विकारमुपलक्षितवानस्मि । उपपादयति—यतः ।

परिमृदितेति । परिमर्दितपदेन [illegible] मृणाली विशेष्यते । '[illegible]' इति ङीप् । म्लानं म्लानिमुपगतम् । [illegible] मदनदशा सूचिता । क्रियासु [illegible] परिवारप्रार्थनाभिः परिजनस्य [illegible]

साक्षात्कामं नवमिव रतिर्मालती माधवं य-
द्गाढोत्कण्ठा ललितलुलितैरङ्गकैस्ताम्यतीति ॥ १८ ॥

अवलोकिता—बाढम् । तदो ताए उव्वेअविणोदणं माहवपडि-
च्छन्दअं अभिलिहिअं लवङ्गिआए मन्दारिआहत्थे अज्ज णिक्खित्तं
दाव ।

कामन्दकी—(विचिन्त्य ।) सुविहितं लवङ्गिकया । माधवानुचरः
कलहंसो नाम विहारदासीं मन्दारिकां कामयते । तदनेन तीर्थेन
तत्प्रतिच्छन्दकमुपोद्घाताय माधवान्तिकमुपेयादित्यभिप्रायः ।

---

१. बाढम् । ततस्तयोद्वेगविनोदनं माधवप्रतिच्छन्दकमभिलिखितं लव-
ङ्गिकया मन्दारिकाहस्तेऽद्य निक्षिप्तं तावत् ।

रामन्दिरराजपुरवीथ्यां बहुशो गतागतानि कुर्वाणं माधवं श्रीमदमात्यनिवासगोपा-
नसीयसंनिहितवृक्षगवाक्षमार्गेण मालती प्रत्यक्षं नूतनं दाहानन्तरोत्पन्नं कामं
रतिरिव नूतनोत्पन्ना सतीलीन तस्मिन्नेव स्वभर्तरि बद्धानुरागा दृष्ट्वा तामिलावं पुनः
पुनर्विलोक्य गाढोत्कण्ठा ततस्तदनुभावव्यज्यमानप्रकृष्टरणरणिकाङ्कुरितललितैर्मदन-
संतापेनालस्तकलुषितैः । कामावस्थानिमित्तकमनीयवर्णान्तरशालिभिरङ्गकैरिति
यावत् । ताम्यति म्लायतीति कथितमित्यन्वयः । अत्रोत्कण्ठास्वरूपं तदनुभावा-
श्च भावप्रकाशिकायाम्—सर्वेन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीति मनःप्रियः(?) । तत्प्राप्ती-
च्छां ससंकल्पामुत्कण्ठां कवयो विदुः ॥ अन्तः संभोगसंकल्पस्तादशावलोकनम् ।
अङ्गम्लानिर्मनोरक्तिर्मनोरथविचिन्तनम् ॥ अधिजानुभुजालम्बिकपोलतलमासनम् ।
प्रसन्नमुखरागश्च स्वेदोष्मा गद्गदा च वाक् ॥ उत्कण्ठानुभवा भावाः कथ्यन्ते भाव-
कोविदैः ॥' इति । अत्र मालत्या माधवविषयोऽभिलाषः प्रथमावस्थेति मन्तव्यम् ।
यथा—'अभिलाषमनःसङ्गौ संकल्पो गुणस्तुतिः क्रियाद्वेषः । तापो मानत्यागोन्मा-
दौ मूर्च्छा मृतिर्दशावस्थाः ॥' अत्र च 'अभिलाषस्पृहा रम्ये दृष्टे चालम्बने स्मृते ।
औत्सुक्यस्वेदरोमाञ्चहर्षविस्मयसाध्वसैः ॥ चापलस्तम्भलज्जाद्यैरनुभावैश्च भाव्य-
ते ॥' इति ॥१८॥ **अवलोकिता**—बाढम् । यल्लवङ्गिकया कथितं तद्दृढमित्यर्थः ।
दृढत्वे युक्त्यन्तरमाह—ततस्तया मालत्योद्वेगविनोदनं माधवप्रतिच्छन्दकं तत्सदृशी
प्रतिमाभिलिखितं यत्प्रतिच्छन्दकं लवङ्गिकया मन्दारिकाहस्तेऽद्य निक्षिप्तं तावत् ।
क्रमेण माधवहस्तं प्राप्स्यतीति तावच्छब्दार्थः ॥ **कामन्दकी** । **विचिन्त्येति** ।
मन्दारिकाहस्ते चित्रफलकनिधानस्य तात्पर्यं विचार्य तद्विवृणोतीति शेषः । **सुविहि-
तमित्यादि** । अनुचरश्चेटः । विहारदासीं बौद्धालयपरिचारिकां तां मन्दारिकाम् । ती-
र्थेनावतरणमार्गेण । उपोद्घाताय प्रकृतकार्यसिद्धिहेतुभूतायार्थाय । स चार्थो मयीयम-
नुरक्तेति माधवस्य निश्चयः । सत्येव तस्मिंस्तस्य प्रकृतकार्ये प्रवृत्तिसिद्धेरित्यभिप्रायः ।

अवलोकिता—[१]माहवो वि कोऊहलं उप्पादिअ मए पउत्तम-अणमहूसवं मअणुज्जाणं पहादे अणुप्पेसिदो । तत्थ किल मालदी गमिस्सदि । तदो अण्णोण्णदंसणं होदि त्ति ।

कामन्दकी—साधु वत्से, साधु । अनेन मत्प्रियाभियोगेन स्मारयसि मम पूर्वशिष्यां सौदामिनीम् ।

अवलोकिता—[२]भअवदि, सा दाणिं सोदामिणी समासादिअ-च्चरिअमन्तसिद्धिप्पहावा सिरिपव्वदे काबालिअव्वदं धारेदि ।

कामन्दकी—कुतः पुनरियं वार्ता ।

अवलोकिता—[३]अत्थि एत्थ णअरीए महामसाणप्पदेसे कराला नाम चामुण्डा ।

कामन्दकी—अस्ति । या किल विविधजीवोपहारप्रियेति साह-सिकानां प्रवादः ।

अवलोकिता—[४]तस्सिं क्खु सिरिपव्वदादो आअदस्स इदो

---

१. माधवोऽपि कौतूहलमुत्पाद्य मया प्रवृत्तमदनमहोत्सवं मदनोद्यानं प्रभातेऽनुप्रेषितः । तत्र किल मालती गमिष्यति । ततोऽन्योन्यदर्शनं भवि-ष्यतीति ।

२. भगवति, सेदानीं सौदामिनी समासादिताश्चर्यमन्त्रसिद्धिप्रभावा श्री-पर्वते कापालिकव्रतं धारयति ।

३. अस्त्यत्र नगर्यां महाश्मशानप्रदेशे कराला नाम चामुण्डा ।

४. तस्मिन्खलु श्रीपर्वतादागतस्येतो नातिदूरश्मशानवासिनः साधकस्य

इदं तत्सर्वं मन्दारिकाहस्ते विज्ञातमेवेत्यर्थः ॥ अवलोकिता । मा-हवो इति [illegible]—अत्र माधवोऽपि कौतूहलमुत्पाद्य मया प्रवृत्तमदनमहोत्सवं मदनोद्यानं प्रभातेऽनुप्रेषितः । किमर्थम् । तत्र किल मालती गमिष्यति । ततोऽन्यो-न्यदर्शनं भविष्यतीति हेतोः ॥ कामन्दकी साध्वित्यादि । [illegible] ॥ अवलोकिता—भगवति, सेदानीं सौदामिनी समासादिताश्चर्यमन्त्रसिद्धिप्रभावा श्रीपर्वते कापालिकव्रतं धार-यति ॥ कामन्दकी । कुत इति । कस्मादुपलब्धेत्यर्थः ॥ अवलोकिता—अस्त्यत्र नगर्यां महाश्मशानप्रदेशे कराला नाम चामुण्डा ॥ कामन्दकी । अस्तीति । अस्ति । प्रसिद्धैव सा भूतले इत्यर्थः । विविधानां [illegible] उपहारे प्रिया । अनेन [illegible] सूचितम् । साह-सिकानां [illegible] ॥ अवलोकिता—तस्मिन्खलु श्रीपर्वतादागतस्ये[illegible]

मकरन्दः—हन्त, महतः प्रथमानुरागस्योद्भेदः ।

कलहंसः—ऍदाणं सरसरमणिज्जाणुबन्धिणी क्खु इत्थिआ-कहा ।

मकरन्दः—ततस्ततः ।

माधवः—

> अत्रान्तरे किमपि वाग्विभवातिवृत्त-
> वैचित्र्यमुल्लसितविभ्रममायताक्ष्याः ।
> तद्भूरिसात्त्विकविकारमपास्तधैर्य-
> माचार्यकं विजयि मान्मथमाविरासीत् ॥ २९ ॥

---

१. अनयोः सरसरमणीयानुबन्धिनी खलु स्त्रीकथा ।

तेन रणरणायमानं मनोज्ञं यन्मञ्जीरं नूपुरं तस्य रणितेन शिञ्जितेनानुविद्धः संमिश्रो यः काञ्चीदामनिविष्टक्षुद्रघण्टिकारणरणत्कारस्तेन मुखरं यथा स्यात्तथेति । किमि-त्याख्यातवत्य इत्यपेक्षायां भर्तृदारिके दिष्ट्या भाग्येन वर्धामहे । यस्मादत्रैव प्रदेशे 'या लतान्विष्यते सैव लग्ना संप्रति पादयोः' इति रीत्या पुरत एव कोऽप्ययम् । असा-विति साक्षान्निर्देष्टुमनुचितत्वात्तत्प्रच्छादनाय सामान्योक्तिः । कस्या अपीत्यत्रापि तथैव लज्जावशाद्गूढोक्तिः । वल्लभो दयितस्तिष्ठतीति । केचित्तु स्त्रीलिङ्गमप्ययुक्तं मन्यमानाः 'कस्यापि' इति पठित्वा जनस्येति व्याचक्षते ॥ **मकरन्दः** । हन्तेति हर्षे । महतोऽतिप्ररूढस्य पूर्वानुरागस्योद्भेदः प्रकाशः । प्रतिभातीति शेषः । उद्भेदो नाम मुखसंध्यङ्गम् । यथा—'उद्भेदो गूढभेदनम्' इति ॥ **कलहंसः** । अनयोः सरसरमणीयानुबन्धिन्यविच्छिन्ना स्त्रीकथा । वर्तत इति शेषः ॥ **मकरन्दः**—**ततस्तत इति** ॥ **माधवः—अत्रान्तर इति** । अस्मिन्नवसर आयताक्ष्या-स्तस्या मान्मथमाचार्यकम् । मन्मथ एव हि कुमारीजनस्यात्यन्तापरिचितत्वादा-त्मिको दीयमानविविधविलासशिक्षायामाचार्यः । तस्याचार्यकमाचार्यभावः । 'योपधाद्गुरूपोत्तमाद्वुञ्' । विविधशृङ्गारचेष्टाशिक्षाप्रावीण्यमाविरासीत्प्रादुरभूत् । कीदृशम् । वाग्विभवातिवृत्तवैचित्र्यमुक्तिप्रकारसर्वस्वोल्लङ्घिविचित्रभावम् । अत एव किमपि विशेषतो निर्देष्टुमशक्यम् । उल्लसितो विभ्रमो यत्र । विभ्रमः शृङ्गारचेष्टा-विशेषः । यथा—'वागङ्गसरवाभिनयभूषास्थानविपर्ययः । त्वरया कान्तिनोऽभीष्टद-र्शने यः स विभ्रमः ॥' इति । तन्मनसैव केवलमनुसंधीयमानं भूरिसात्त्विकवि-कारं प्रचुरतरस्तम्भादिसात्त्विकभावम् । सात्त्विकभावाश्चोक्तम्—'तद्भावभावनं येन भवेत्तदनुकूलतः । तत्सत्त्वं तेन निर्वृत्ताः सात्त्विकाः समुदीरिताः ॥' यथा—'स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभेदश्च वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रु प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका मताः ॥' इति । अपास्तधैर्यमन्योन्यदर्शनादुभयोरप्यपाकृतचित्तस्थैर्यम् । विजयि जयशीलम् । कुसुमायुधविजृम्भितमसमानमिति । अत्र [illegible]

साक्षात्कामं नवमिव रतिर्मालती माधवं य-
द्गाढोत्कण्ठा लुलितलुलितैरङ्गकैस्ताम्यतीति ॥ १८ ॥

अवलोकिता—बाढम्[1]। तदो ताए उव्वेअविणोअणं माहवपडि-
च्छन्दअं अभिलिहिअं लवङ्गिआए मन्दारिआहत्थे अज्ज णिक्खित्तं
दाव।

कामन्दकी—(विचिन्त्य।) सुविहितं लवङ्गिकया। माधवानुचरः
कलहंसो नाम विहारदासीं मन्दारिकां कामयते। तदनेन तीर्थेन
तत्प्रतिच्छन्दकमुपोद्घाताय माधवान्तिकमुपेयादित्यभिप्रायः।

---

१. बाढम्। ततस्तयोद्वेगविनोदनं माधवप्रतिच्छन्दकमभिलिखितं लव-
ङ्गिकया मन्दारिकाहस्तेऽद्य निक्षिप्तं तावत्।

स्वमन्दिरासन्नपुरवीथ्यां बहुशो गतागतानि कुर्वाणं माधवं क्रीडासौधशिखरगोपा-
नसीसंनिहिततुङ्गगवाक्षमार्गस्थिता मालती प्रत्यक्षं नूतनं दाहानन्तरोत्पन्नं कामं
रतिरिव नूतनोत्पन्ना सतीत्वेन तस्मिन्नेव स्वभर्तरि बद्धानुरागा दृष्ट्वा साभिलाषं पुनः
पुनर्विलोक्य गाढोत्कण्ठा तत्तदनुभावव्यज्यमानप्रवृद्धरणरणिकालुलितलुलितैर्मदन-
संतापेनात्यन्तकलुषितैः। कामावस्थानिमित्तकमनीयवर्णान्तरशालिभिरङ्गकैरिति
यावत्। ताम्यति म्लायतीति कथितमित्यन्वयः। अत्रोत्कण्ठास्वरूपं तदनुभावा-
श्च भावप्रकाशिकायाम्—सर्वेन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीति मनस्त्रियः(?)। तत्प्राप्ती-
च्छां ससंकल्पामुत्कण्ठां कवयो विदुः॥ अन्तः संभोगसंकल्पस्तत्तदाशावलोकनम्।
अङ्गम्लानिर्मनोरक्तिर्मनोरथविचिन्तनम्॥ अधिजानुभुजालम्बिकपोलतलमासनम्।
प्रसन्नमुखरागश्च स्वेदोष्मा गद्गदा च वाक्॥ उत्कण्ठानुभवा भावाः कथ्यन्ते भाव-
कोविदैः॥' इति। अत्र मालत्या माधवविषयोऽभिलापः प्रथमावस्थेति मन्तव्यम्।
यथा—'अभिलापमनःसङ्गौ संकल्पो गुणस्तुतिः क्रियाद्वेषः। तापो मानत्यागोन्मा-
दौ मूर्च्छा मृतिर्दशावस्थाः॥' अत्र च 'अभिलापस्पृहा रम्ये दृष्टे चालम्बने स्मृते।
औत्सुक्यस्वेदरोमाञ्चहर्षविस्मयसाध्वसैः॥ चापलस्तम्भलज्जाद्यैरनुभावैश्च भाव्य-
ते॥' इति ॥१८॥ **अवलोकिता**—बाढम्। यल्लवङ्गिकया कथितं तद्दृढमित्यर्थः।
दृढत्वे युक्त्यन्तरमाह—ततस्तया मालत्योद्वेगविनोदनं माधवप्रतिच्छन्दकं तत्सदृशी
प्रतिमाभिलिखितं यत्प्रतिच्छन्दकं लवङ्गिकया मन्दारिकाहस्तेऽद्य निक्षिप्तं तावत्।
क्रमेण माधवहस्तं प्राप्स्यतीति तावच्छब्दार्थः॥ **कामन्दकी। विचिन्त्येति।**
मन्दारिकाहस्ते चित्रफलकनिधानस्य तात्पर्यं विचार्य तद्विवृणोतीति शेषः। **सुविहि-
तमित्यादि।** अनुचरश्चेटः। विहारदासीं बौद्धालयपरिचारिकां तां मन्दारिकाम्। ती-
र्थेनावतरणमार्गेण। उपोद्घाताय प्रकृतकार्यसिद्धिहेतुभूतायार्थाय। स चार्थो मयीयम-
नुरक्तेति माधवस्य प्रत्ययः। सत्येव तस्मिंस्तस्य प्रकृतकार्ये प्रवृत्तिसिद्धेरित्यभिप्रायः।

ततश्च ।

अलसवलितमुग्धस्निग्धनिष्पन्दमन्दै-
रधिकविकसदन्तर्विस्मयस्मेरतारैः ।
हृदयमशरणं मे पक्ष्मलाक्ष्याः कटाक्षै-
रपहृतमपविद्धं पीतमुन्मूलितं च ॥ ३१ ॥

प्रवृत्तिप्रतीतेर्लोलाख्यो दृष्टिविकार उक्तः । यथा—'धारावाहिकसंचारो यस्य तल्लोलमुच्यते' इति । विविधपदेनान्यानपि मन्थरस्निग्धसोत्कण्ठितसोत्सुकसमन्मथप्रणयिप्रेमगर्भविकोचवलितकोमलमुखान्शृङ्गारदृष्टिविकारविशेषान्संगृह्णाति । तल्लक्षणानि विस्तरभयान्न लिखितानि । परिकर एवालंकारः ॥ ३० ॥ इदानीं तादृगवलोकनपात्रमभूवम् । तस्मात्पुनस्तादात्विकीमवस्थामाह—**ततश्च** । **अलसेति** । पक्ष्मले अतिसान्द्रपक्ष्ममाले अक्षिणी यस्यास्तस्याः कटाक्षैः 'अपाङ्गे तारविक्षेपः कटाक्ष इति कथ्यते' इत्युक्तलक्षणैर्दृष्टिविशेषैः पूर्वोक्तैर्हृदयमशरणं सत्तदा मम पारवश्येनाकिंचित्करत्वादन्येन च रक्षणस्याशक्यत्वात्तदभावाच्च रक्षितारमलभमानं सत् । अपहृतं बलादाच्छिद्य गृहीतम् । कटाक्षाणां मनोहरत्वात्तदा मनःशून्य इवाभवम् । प्रमुषितमतिलात्ततस्तैरपहृत्य तदपविद्धमतितीक्ष्णत्वात्तेषां नाराचैरिव विद्धम् । निशितशलाकाप्रकृतरन्ध्रमिव व्यथामन्वभूदित्यर्थः । ततश्च मनसो मदननाराचकल्पत्वात्तेषां तद्वेधेन द्रवीभूय तत्रैव धाराजलन्यायेन विलीनत्वात्तैः पीतमिव । यथा पीतं सलिलादिकं पातुरन्तर्विलीयते, एवं कटाक्षेषु मन्मनो विलीनमित्यर्थः । ततश्च नैर्मल्याद्दृश्यादर्शले लीनस्यापि मनसः पुनरुद्भेदयोगाद्वा तदुन्मूलितमुत्खातमूलं कृतम् । अपुनरुद्भवयोग्यं कृतमित्यर्थः । मनःपारवश्यातिशयोक्तिः । कविना प्रौढोक्त्यैवमिदं निरूपितम् । केचित्तु—विदग्धो यथा कश्चिन्नालिकेरतरोस्तलमुपेत्याधःशलाकयाविध्य सरन्ध्रं कृत्वा तदन्तःसलिलं निपीय तदन्तःसारमुन्मूल्य भक्षयति, एवं कटाक्षा अपि कामचौरा इव मनोनालिकेरफलमस्य [illegible] सरन्ध्रं कृत्वा तदन्तर्गतं [illegible] निपीय तावताप्यतृप्तत्वात् [illegible] उन्मूल्य [illegible] व्याचक्षते । [illegible] आह— [illegible]

तस्या भवानपि मनोऽभिनवैकबन्धुः ।
तत्संगमं प्रति सखे न हि संशयोऽस्ति
यस्मिन्विधिश्च मदनश्च कृताभियोगः ॥

दृष्टस्तस्या च भवतो विकारहेतुस्तदेवालिख्यताम् ।

माधवः—यदभिरुचितं वयस्याय । (लिखन्) सखे मकरन्द,

वारंवारं तिरयति दृशोरुद्गमं बाष्पपूर-
स्तत्संकल्पोपहितजडिमस्तम्भमभ्येति गात्रम् ।
सद्यःस्विद्यन्नयमविरतोत्कम्पलोलाङ्गुलीकः
पाणिर्लेखाविधिषु नितरां वर्तते किं करोमि ॥ २८ ॥

तथाप्यवहितोऽस्मि । (लिखितमालिख्य दर्शयति ।)

मकरन्दः—(चिरं निर्वर्ण्य ।) उपपन्नमत्र भवतोऽभिषङ्गः ।
(सकौतुकम् ।) कथमचिरेणैव निर्माय लिखितः श्लोकः । (वाचयति ।)

तस्या भवानपि मनोऽभिनवैकबन्धुः [illegible] इत्यर्थः । तत्संगमः सं-
गमं प्रति संदेहो नास्ति । यतो यस्मिन्संगमे विधिः [illegible]
[illegible] मदनश्च [illegible] कृताभियोगः [illegible]
[illegible] । ततो न तदर्थं वृथा चिन्तनीयमित्यर्थः ॥ २७ ॥

दृष्टश्चेति । [illegible] (श्री) [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । यथा—'[illegible]
[illegible]' इति ॥ [illegible]
[illegible] प्रतीतिः ॥
माधवः । वयस्येति । '[illegible]' इति [illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]—**वारंवारमिति** । [illegible]
[illegible] बाष्पपूरो वारंवारं [illegible] । '[illegible]
[illegible]' इति वचनात् । [illegible] ।
[illegible] । यथा—'[illegible]
[illegible]' इति । [illegible]
[illegible] । यथा—'[illegible]
[illegible]' इति । [illegible]
[illegible]

अहं तु तस्याः सर्वाकारहृदयंगमायाः संभाव्यमानस्नेहरसेन संनिधिना विधेयीकृतोऽपि पारिप्लवत्वमात्मनो निह्नोतुकामः प्राक्प्रस्तुतस्य बकुलपुष्पदाम्नो यथाकथंचिदवशेषं ग्रथितवानेव । ततो मिलितवेत्रपाणिवर्षवरप्रायपुरुषपरिवारा गजवधूमारुह्य नगरगामिनं मार्गमिन्दुवदनालंकृतवती ।

यान्त्या मुहुर्वलितकंधरमाननं त-
दावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं वहन्त्या ।

ततो निष्पन्दा विषयादन्यत्र कापि न चलन्ती । निष्पन्दं यथा—'निष्पन्दं तद्यदन्यत्र दृष्टान्ते स्पन्दते क्वचित्' इति । ततो मन्दा विषयान्तरगमनानुत्सुकाः । मन्थरदृष्टिरनेनोक्ता । यथा—'मन्थरा मन्दसंचारा' इति । अधिकं विकसनाश्चर्यकारिवस्तुदर्शनलक्षणादुद्दीपनाद्विस्तारं स्वभावोन्मुक्तत्वमुपनयन् । अन्तःकरणगतो विस्मयोऽद्भुतरसस्थायी । तेन स्मेराः स्फुरत्पक्ष्मपङ्क्तिनिरुत्फुल्लतारा येषां ते तथोक्ताः । स्मेरं यथा—'प्रस्फुरत्पक्ष्मतारं यत्तत्स्मेरमिति कथ्यते' इति । इयमेव विस्मयरसव्यञ्जिका विस्मिताख्या दृष्टिः । यथा—'विस्मयोत्फुल्लतारा च हृष्टोभयपुटाञ्चिता । समा विकसिता दृष्टिर्विस्मिता विस्मये स्मृता ॥' इति । अत्र कटाक्षरूपैरनुभावैस्तत्कारणस्य काष्ठां प्राप्तस्य माधवविषयस्य रतिभावस्य तत्समुचितव्यभिचारिणां प्रतीतेः, माधवस्याप्यपह्नुतमित्यादिना मालत्यनुरागगोचरगाढानुरागतन्नियतव्यभिचारितत्तदुचितानुभावप्रतीतेः, युगपदन्योन्यालम्बनशृङ्गाररसध्वनिः । अत एव बीजस्य परस्परानुरागस्य परिनिष्पत्तेः परिन्यासो नाम मुखसंध्यङ्गमुक्तं भवति; यथा—'तन्निष्पत्तिः परिन्यासः' इति ॥२१॥ **अहंत्विति ।** सर्वैराकारैरवयवसंस्थानदृग्विलासाङ्गवलनादिभिर्मनोहरायास्तस्याः संभावितः पूर्वोक्तमद्गोचरदृष्टिविशेषैः संभाव्यमानः स्नेह एव रसो रसनायत्वाद्यत्र तेन संनिधिना मत्समीपावस्थानेन विधेयीकृतो वशीकृतोऽपि।अन्यत्रोपरतेन्द्रियव्यापारोऽपि । आत्मनः पारिप्लवत्वं धैर्यभ्रंशं परेभ्यो निह्नोतुं कामो यस्य सः । पूर्वोपक्रान्तस्य केसरदाम्नः शेषं कथंचिदन्यमनस्कतयातिनिर्बन्धेन ग्रथितवानेव । ततो मिलितवेत्रेत्यादि वाक्यार्थः स्पष्टः । मदनोद्यानं तु चिरादपक्रान्तपूर्णचन्द्रमण्डलमिवाम्बरमन्धतमसाक्रान्तमिव किमप्यवलोकनयोग्यं नाभूदिति भावः । गमनसमये च तया कृतमात्मनः प्राणधारणं प्रत्याशानिबन्धनमाह—**यान्त्येति** । यान्त्या गच्छन्त्या गमनसमयेऽपि मद्दर्शनौत्सुक्येन वलितकंधरं परिवर्तितग्रीवम् । अत एवावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं कुसुमबन्धनादपवृत्तविकचपुण्डरीकदृशमाननं वहन्त्या तया पक्ष्मलाक्ष्या क्षिप्तेष्वपि बहुषु कटाक्षेषु नीरन्ध्रतरुशाखानिरुद्धतयोपरुद्धेषु कश्चिदेकः कटाक्षो दैवान्मम हृदये गाढं दृढं निखातो विदार्य हृदयमन्तःप्रवेशित इव । गाढमित्यनेन पुनरुद्धरणाशक्यत्वं सूचयति । दृढसंलग्नतयेदानीमपि तथैव वर्तमानोऽन्तःशल्यमिव व्यथयतीति भावः । मन्मथो धन्वी तामेव धनुर्लतामादाय तत्कटाक्षमेव नाराचं

जगति जयिनस्ते ते भावा नवेन्दुकलादयः
प्रकृतिमधुराः सन्त्येवान्ये मनो मदयन्ति ये ।
मम तु यदियं याता लोके विलोचनचन्द्रिका
नयनविषयं जन्मन्येकः स एव महोत्सवः ॥ ३९ ॥

(प्रविश्य ।)

मन्दारिका—कलहंस कलहंस, चोर चोर, पआणुसारेण ल-

---

१. कलहंस कलहंस, चोर चोर, पदानुसारेण लब्धोऽसि कथं तावत् महानुभावायतस्य प्रगमनामि ।

स्कन्धेनानवरतवेपथुना लोलंघला अङ्गुल्यो यस्य स तादृशो वर्तते । तत्किं करोमि । इदानीं चित्रकर्मैकदेशप्रकटनं दुर्घटमित्यर्थः । सोऽयमेतत् यथा—'वपुर्जलोद्गमस्वेदो रतिबन्धेऽन्तरायिणि । ...' इति ॥ ३८ ॥ तथापीत्यादि स्पष्टः ॥ **जगतीति** । जगति भुवने ते ते नवेन्दुकलादयो भावाः पदार्था जयिनो मन्मथमाहात्म्यावरणेन विरहिजनवशीकरणशीलाः । प्रकृतिमधुराः स्वभावेनैव मनोहराः । 'इह वटे यक्षः' इति न्यायेन न केवलमन्धपरम्परया प्रसिद्धाः । अन्ये मालतीव्यतिरिक्ताः सन्त्येव येऽन्येषामदृष्टमालतीमुखाम्बुजानामविवेकिनां वा मनो मदयन्त्युन्मुकयन्ति । नैतदपूर्वम् । सन्तु नाम । तैः किमिदानीं तदपेक्षया वराकप्रायैरिति भावः । 'भिन्नरुचिर्हि लोकः' इति न्यायेनान्येषां यथा तथा वास्तु नाम । मम पुनर्विलोचनचन्द्रिका नेत्रह्लादकारिणी । लोके लोकप्रसिद्ध्या केवलमिदमुच्यते, न तु स्वापेक्षया । माधवस्य मालत्यपेक्षया चन्द्रिकादेरतितुच्छत्वेन मालत्युत्कर्षप्रतिपादनार्थं चन्द्रिकात्वारोपस्य स्ववचोव्याहतत्वात् । तेन यथा लोकस्य चन्द्रिका नेत्रयोराह्लादकारिणी एवं मम मालतीत्येतावता चन्द्रिकात्वारोपः । न तूत्कर्षप्रतिपादनायेति व्याख्येयम् । एवं च व्याहतार्थदोष इति तु परिहृतम् । इयं मालती नयनविषयम् । भावप्राधान्येन निर्देशः । नेत्रगोचरतामापन्नेति यत्स एवास्मिञ्जन्मनि लोके कृत्स्नेऽपि प्रसह्य एकोऽद्वितीयो महानुत्सवः सौख्यहेतुः । नान्ये चन्द्रकलादय इत्यर्थः । अतिशयोक्तिरलंकारः ॥ ३९ ॥ **प्रविश्य । मन्दारिकेति** । माधवाय प्रदर्श्य शीघ्रं प्रत्यानयेति कलहंसस्य हस्ते चित्रमर्पितवती मदनोद्यानात्प्रतिनिवृत्त क्रीडासौधवर्तिन्यां मालत्यामथ विशेषदर्शनप्रबलतरोत्कण्ठाविनोदनाय क्व चित्रफलकमिति विमृशन्त्यां संनिधानादुपजातसंभ्रमा मन्दारिका जनसंकुले कलहंसमन्विष्य तत्रादृष्टवती प्रविश्य वदतीति भावः । द्विरुक्तिः संभ्रमसूचनार्था । प्लुतश्च 'निन्द्यानुयोगे च' इति विहितो देशभाषास्वपि व्यवह्रियते । चोरेत्यामन्त्रणं मद्गृहाच्चित्रफलकं त्वया चोरयित्वानीतमित्युपहासपरम् । अत एवाह—**पादानुसारेण लब्धोऽसीति** ।

दिग्धोऽमृतेन च विषेण च पक्ष्मलाक्ष्या
गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः ॥ ३२ ॥

ततःप्रभृति

परिच्छेदातीतः सकलवचनानामविषयः
पुनर्जन्मन्यस्मिन्ननुभवपथं यो न गतवान् ।
विवेकप्रध्वंसादुपचितमहामोहगहनो
विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च तनुते ॥ ३३ ॥

मन्मथोऽतिलक्ष्ये कदाचिदप्यनुद्धरणीयं निखातवानिति समाधिः । कीदृशः कटाक्षः । अमृतेन विषेण च दिग्धः । पतनसमये निरतिशयानन्दजनकत्वादिदानीमपि जीवनहेतुत्वाच्चामृतेन दिग्धः । दुर्विषहविरहवेदनाहेतुत्वाद्विषेण दिग्ध इति द्रष्टव्यम् । अनेन विधानं नामाङ्गमुक्तम् । यथा—'विधानं सुखदुःखकृत्' इति । निखात इवेति तीक्ष्णतया कटाक्षस्य नाराचत्वसंभावनात् । उत्प्रेक्षालंकारः ॥३२॥

तत इति । परिच्छेदेति । तत्कटाक्षनिखातमारभ्य कोऽपि विकारो वैकृतः । अन्तरन्तःकरणं जडयति प्रतिपत्तिशून्यं करोति । तथैव तापं च कुरुते संतापयति । जाड्यसंज्वरयोर्विप्रलम्भावस्थयोरियमुक्तिः । तत्र जाड्यं यथा—'जाड्यमप्रतिपत्तिः स्यादिष्टानिष्टेषु सर्वदा । इष्टानिष्टं न जानाति सुखदुःखं न वेत्ति च ॥ प्रश्ने न किंचिद्ब्रूते न शृणोति न पश्यति । हाहेति भाषणाकाण्डहुंकाराद्यपिकल्पिता ॥ कार्श्यवैवर्ण्यनिश्वासस्तम्भसंज्ञाविनिह्नुता । एवं जाड्यभवा भावा [illegible] ॥' इति । संज्वरो यथा—'अतिवृद्धो मनस्तापः संज्वरः परिकीर्तितः । येनाङ्गारस्थितस्येव विलुठन्निव भाष्यते ॥' इति । किं च जाड्यमतिशीतद्रव्यसंश्लेषात्संभवत्युन् । तेन जडयति । अतिशैत्यात्संभवति । तापं च तनुत इत्युक्ते विरोधप्रतीतिः । शैत्यस्वभावस्य तापहेतुताविरोधात् । परिहारस्तु वल्लभावावलोकनस्य स्नेहसूचकत्वात् । गाढानुरागामृतानुलिप्तमिदानीमनुसंधीयमानोऽपि । अमृतनिःस्यन्दमिव कटाक्षः करोति । पुनस्तत्प्राप्तिनैराश्यप्रतिपादनेन विचिन्त्यमानो विषमिव व्यथयतीति । तेन विरोधाभासोऽलंकारः । कीदृशो विकार इत्यत आह—परिच्छेदेति । इयानेतावानित्यवधारणात्मकं ज्ञानं परिच्छेदः । तदतीतस्तदविषयः । तथा सकलवचनानामभिधालक्षणादिसर्वप्रकारशब्दव्यापाराणामविषयोऽगोचरः । अनेन विशेषणद्वयेन वर्णनस्यानन्त्यमुक्तम् । न चासौ पूर्वानुभूतेन केनचिदपि विकारेण तादात्म्यमित्युपमातुं शक्य इत्याह—पुनरिति । जन्मान्तरे किमनुभूतोऽसीति न ज्ञायते । [illegible] । अस्मिंस्तु जन्मनि पुनर्नैव पूर्वमीदृशो विकारोऽनुभवपथमवतीर्णो येनायमनुमीयेतेति भावः । तथा विवेकस्य [illegible] प्रध्वंसेन ध्वंसादनन्तरमनुच्छेदादुपचितः प्रवृद्धो यो महामोहो दृढो भ्रमोऽविवेकः तेन गहनो विषम इत्यर्थः । अनेन योग्यता नाम मदनावस्था सूचिता । यथा—

ह्वोति । (सलज्जम् ।) कहं दे वि महाणुहावा एत्थ एव्व । (उपसृत्य ।) पणमामि ।

उभौ—मन्दारिके, इत आगम्यताम् ।

मन्दारिका—[1]कलहंसक, उवणेहि चित्तफलअं ।

कलहंसः—गिह्ण इमं ।

मन्दारिका—[3]केणं किंणिमित्तं वा एत्थ मालदी आहिलिहिदा ।

कलहंसः—जो[4] एव्व जंणिमित्तं मालदीए ।

मन्दारिका—(सहर्षम्) दिट्ठिआ उवदंसिदफलं विण्णाणं पआवइणो ।

मकरन्दः—सखि मन्दारिके, यदत्र वस्तुन्येष ते वल्लभः कथयति, अपि तत्तथा ।

मन्दारिका—[6]महाभाअ, तह ।

मकरन्दः—क पुनर्मालती माधवं प्राग्दृष्टवती ।

---

१. कलहंसक, उपनय चित्रफलकम् ।

२. गृहाणेदम् ।

३. केन किंनिमित्तं वात्र मालत्यभिलिखिता ।

४. य एव यन्निमित्तं मालत्याः ।

५. दिष्ट्या उपदर्शितफलं विज्ञानं प्रजापतेः ।

६. महाभाग, तथा ।

अपि च ।

> परिच्छेदव्यक्तिर्न भवति पुरःस्थेऽपि विषये
>
> भवत्यभ्यस्तेऽपि स्मरणमतथाभावविरसम् ।
>
> न संतापच्छेदो हिमसरसि वा चन्द्रमसि वा
>
> मनो निष्ठाशून्यं भ्रमति च किमप्यालिखति च ॥ ३४ ॥

कलहंसः—दिढं क्खु एसो कए वि अज्ज अवहरिदो । अवि णाम मालदी एव्व सा हवे ।

---

१. दृढं खल्वेष कयाप्यद्यापहृतः । अपि नाम मालत्येव सा भवेत् ।

'उन्मादो विरहोत्थो य अतस्मिंस्तद्ग्रहाग्रहः । सर्वावस्थासु सर्वत्र सर्वथा सर्वदा मनः ॥ तद्गतं तत्कथाह्लादि प्रद्वेष्टीष्टानपीतरान् । दीर्घं मुहुर्निश्वसिति तिष्ठत्यनिमिषेक्षणः ॥ विहारकाले रुदति क्रन्दति ध्यायति क्षणम् । ग्लायति स्पन्दते स्वस्मिन्हसति स्तौति मुह्यति ॥ इत्थमुन्मादजा भावाः कथिता नाट्यकोविदैः ॥' इति । एतैरेव विशेषणैः कोऽपीति व्याख्यातम् ॥ ३३ ॥ इदानीमस्य विकारस्य कार्याण्यनुभवाश्चापरिच्छेद्या इत्याह—**परिच्छेदव्यक्तीरिति** । पुरःस्थेपीन्द्रियसंनिकृष्टे ग्रहणयोग्ये विषये परिच्छेदेन घटोऽयं पटोऽयमित्यवधारणात्मकेन सम्यगनुभवेन कृता व्यक्तिरभिव्यक्तिस्तत्र स्फुरणं तज्जन्यं प्राकट्यं वा न भवति । अनेन मनसो विकारोपहतत्वाचक्षुराद्यनवस्थानेन बाह्यार्थप्रमायामव्यापार उक्तः । स्मरणेऽपि न सम्यग्व्याप्रियत इत्याह—भवतीति । अनभ्यस्ते सकृदापाततो गृहीते कदाचिदनुभवो न संस्कारमादध्यात् । आहितो वा संस्कारो दार्ढ्याभावात्कदाचिन्न स्मृतिं जनयेदपि । पुनर्गृहीते वस्तुनि दृढतरं संस्काराधानाद्यथानुभवं स्मृत्या भाव्यम् । इह पुनरभ्यस्तेऽपि विषये न यथानुभवं स्मृतिरुत्पद्यते विद्यमानेष्वपि सदृशवस्तुदर्शनादिषु संस्कारोद्बोधकारणेषु । प्रत्युत दोषवशादतथाभावेनातथात्वेन विरसं विपर्यस्तं स्मरणं भवति । क्वचिदपि पूर्वानुभूते स्मरणं नोत्पद्यते । अपि तु स्मृतिविपर्यय एवेत्यर्थः । हिमसरसि तुषारवाप्यां वा चन्द्रमसि वामृतमयशरीरे संतापच्छेदो न भवति । केनापि शिशिरद्रव्येणानिर्वापणात्संतापो न निवर्तत इत्यर्थः । तेन त्वया न कस्मिंश्चिदपि शैत्योपचारे प्रयतितव्यमिति भावः । तथापि मनो निष्ठया निर्वहणेन शून्यम् । कंचिदर्थमनुसंधातुमुपक्रम्य मध्य एव तस्यात्यन्तविस्मरणात्प्रक्रान्तनिर्वहणासमर्थमित्यर्थः । तत्र हेतुमाह—भ्रमति चेति । क्वचिदप्यर्थे न क्षणं तिष्ठतीत्यर्थः । 'जडयति च तापं च तनुते' इत्युक्तयोरेव जाड्यसंतापयोरेतद्विवचनमिति मन्तव्यम् । विरोधाभास एवालंकारः अतिशयोक्तिर्वा ॥ ३४ ॥ **कलहंसः**—दृढं खल्वेष कयाप्यद्यापहृतः । अपि नाम मालत्येव सा भवेत् । दृढं यथा वनितान्तरवार्तामपि न सहते तथा । कयाप्यद्य यात्रासमये नयनपथपतितया । यात्रा हि यूनोः प्रथमावलोकने प्राथमिकोपायः । यथा—'यात्रा पुर-

मन्दारिका—लवङ्गिका भणादि वादाअणगदेत्ति ।

मकरन्दः—नन्वमात्यभवनासन्नरथ्यैव बहुशः संचरावहे । तदुपपन्नमेतत् ।

मन्दारिका—अणुमण्णादु महाभाओ । जाव एदं भअवदो देवस्स मअणस्स सुचरिअं पिअसहीए लवङ्गिआए णिवेदिस्सामि ।

मकरन्दः—प्राप्तावसरमेतद्भवत्याः ।

(मन्दारिका चित्रभाण्डं गृहीत्वा निष्क्रान्ता ।)

मकरन्दः—वयस्य, मध्याह्नोऽतिवर्तते । तदेहि । संस्त्यानमेव प्रविशावः ।

(उत्थाय परिक्रामतः ।)

माधवः—एवं हि मन्ये ।

घर्माम्भोविसरविवर्तनैरिदानीं
मुग्धाक्ष्याः परिजनवारसुन्दरीणाम् ।
तत्प्रातर्विहितविचित्रपत्ररेखा-
वैदग्ध्यं जहति कपोलकुङ्कुमानि ॥ ४० ॥

---

१. लवङ्गिका भणति वातायनगतेति ।

२. अनुमन्यतां महाभागः । यावदिदं भगवतो देवस्य मदनस्य सुचरितं प्रियसख्यै लवङ्गिकायै निवेदयिष्यामि ।

उत्कण्ठाविनोदनाय तद्रूपमलिखदिति भावः ॥ **मन्दारिका** । लवङ्गिका भणति वातायनगतेति ॥ एतद्गवाक्षमार्गेण दर्शनमित्यर्थः । **मन्दारिका** । अनुमन्यतां महाभागः । यावदिदं भगवतोऽप्रतिहतभावस्य देवस्याशक्यसंघटनेदृशमिथुनसंघटनानुगुणव्यापारात्मकक्रीडावतो मदनस्य सुचरितमन्योन्याकृतिनिर्माणसेतुपरस्परानुरागलक्षणं लवङ्गिकायै निवेदयिष्यामि । तयैवाहमत्र नियुक्ता, तमिमं वृत्तान्तं तस्यै निवेदयामि । सा पुनर्यथोचितमाचरिष्यतीति भावः ॥ **मकरन्दः—प्राप्तेति** । भवत्या । एतन्माधवालोकितस्य दृढीकृततदनुरागस्य तदभिलिखितमालतीरूपसंपादयिष्यमाणमालतीमनःप्रलयस्यास्य प्रतिच्छन्दकस्य लवङ्गिकायै निवेदनं प्राप्तोऽवसरो यस्य तत् । अवसरोचितमित्यर्थः ॥ संस्त्यानं सदनम् ॥ **घर्माम्भ इत्यादि** । मुग्धे सुन्दरे अक्षिणी यस्यास्तस्याः परिचारिकाणां वारविलासिनीनां कपोलकुङ्कुमानि कर्तॄणि कपोलयोरनुलिप्तानि कुङ्कुमानि । अनेनानुलेपनविशेष उक्तः । यथा—'वैदग्ध्येनोपरचितं स्तनयोर्वा कपोलयोः । उन्मादनं नयनयोर्यत्तस्यादनुलेपनम् ॥' इति । घर्माम्भसः स्वेदजलस्य विसरो बिन्दुसमूहस्तस्य

अपि च ।

उन्मीलन्मुकुलकरालकुन्दकोश-
प्रच्योतद्धनमकरन्दगन्धबन्धो ।
तामीषत्प्रचलविलोचनां नताङ्गी-
मालिङ्गन्पवन मम स्पृशाङ्गमङ्गम् ॥ ४१ ॥

मकरन्दः—(स्वगतम् ।)

अभिहन्ति हन्त कथमेष माधवं
सुकुमारकायमनवग्रहः स्मरः ।

विवर्तनैः प्रसरणैः । तत्तदा मया दृष्टं प्रातःकाले विहिता या विचित्रा चमत्कारकारिणी पत्रलेखा पत्ररचना सैव वैदग्ध्यं तत्कर्मभूतं जहति त्यजतीति मन्ये । तर्कयामीत्यर्थः । स्वेदवशात्प्रमृष्टरचनानि विच्छिन्नचातुर्याणि कपोलकुङ्कुमानि मध्याह्ने स्युरिति भावः ॥ ४० ॥ अथोन्मादविजृम्भणमहिम्ना वायोरचेतनादपि तत्संगमं प्रार्थयन्नाह—**उन्मीलदित्यादि** । हे पवन, तामालिङ्गन्नेव, न तु तदनन्तरं किंचिद्विलम्ब्य, ममाङ्गमङ्गं प्रत्यवयवं स्पृश । प्रियतमामाश्लिष्यतस्तवाङ्गसंसर्गोऽपि प्रियतमाङ्गसंस्पर्शकल्प एवेति भावः । यथाह—'वाहि वात यतः कान्ता तां स्पृष्ट्वा मामपि स्पृश । त्वयि मे गात्रसंस्पर्शश्चन्द्रे दृष्टिसमागमः ॥' इति । तामिति । यादृशी पूर्वं दृष्टा तामेव स्मरति । ईषत्प्रचले विलासवशात्किंचिच्चञ्चले । अथवानिमिषदर्शनेन सख्यो ज्ञास्यन्तीति तत्प्रच्छादनाय किंचिच्चले लोचने यस्यास्ताम् । पीवरकुचभरेण विरहग्लान्या वा नतमवनतमङ्गं यस्यास्ताम् । पवनं विशिनष्टि—उन्मीलदिति । उन्मीलद्भिर्विकासोन्मुखैर्मुकुलैः कोरकैः करालो दन्तुरः । 'करालो दन्तुरे तुङ्गे विशाले विकृतेऽपि च' इति दर्शनात् । यः कुन्दकोशः कुन्दलताप्रतानं ततः प्रच्योतन्तो घना निबिडा ये मकरन्दाः पुष्परसास्तेषां गन्धस्य बन्धो तस्य सहचरेत्यनेन विलापाख्या मदनावस्था दर्शिता । यथा—'इह दृष्टमिह श्लिष्टमिहागतमिह स्थितम् । इह निर्वृतमत्रैव शयितं चाप्यलंकृतम् ॥ एवमादीनि वाक्यानि विलाप इति कथ्यते ॥ अन्तर्बहिः पुरः पश्चाद्दूरादारात्समीपतः ॥ क्वचित्पश्यति यात्येव क्वचित्काप्यवतिष्ठते । आस्ते क्वचित्क्वचिच्छेते क्वचिन्निन्दति नन्दति ॥ इतश्चेतश्च रथ्यायां रौति भ्राम्यति धावति । एवं विलापजा भावा मनोभववशानुगाः ॥' इति ॥ ४१ ॥ **मकरन्दः—स्वगतम् । अभिहन्तीति** । हन्तेति विषादे । 'हन्त हर्षेऽनुकम्पायां वाक्यारम्भविषादयोः' इति दर्शनात् । अभिहन्त्याभीक्ष्ण्येन प्रहरति । अनवग्रहोऽप्रतिबन्धः । दुर्निवार इति यावत् । कथमिदमत्यन्तानुचितमारब्धमतिनृशंसेन मन्मथहतकेनेत्यर्थः । अचिरेणोत्पत्तिसमय एव यथा चिकित्सानवसरपरो हतः स्यात्, तथा प्रवृद्ध इत्यर्थः । विकृतं दोषत्रयम् । विकृतसंबन्धिविवर्तो वैकृतविवर्त उद्रिक्तदोषत्रयपरिणतिरूपः ।निपाति

अचिरेण वैकृतविवर्तदारुणः
कलभं कठोर इव कूटपाकलः ॥ ४२ ॥

तदत्रभवती कामन्दकी नः शरणम् ।

माधवः—(स्वगतम् ।)

पश्यामि तामित इतः पुरतश्च पश्चा-
दन्तर्बहिः परित एव विवर्तमानाम् ।
उद्बुद्धमुग्धकनकाब्जनिभं वहन्ती-
मासक्ततिर्यगपवर्तितदृष्टिवक्त्रम् ॥ ४३ ॥

(प्रकाशम् ।) वयस्य, मम हि संप्रति

ज्वरः । स चासौ दारुणश्चेति विग्रहः । कठोरोऽतितीव्रः । कूटपाकलो गजरोगविशेषः । कूटेन कपटेनाकस्मादागत्य तस्मिन्नेव निपातयतीति कूटपाकलः । यथा—'यथामिहन्यात्कूटेन मृगयूथं वनेचरः । तथा पातात्मको नागं हन्ति वै कूटपाकलः ॥ मृगः कूटेन शबरैर्हन्यते दारुणं यथा । तथा तेन द्विपः सीदत्यतः स्यात्कूटपाकलः ॥' इति । केचित्कूटीभूय संघीभूय दोषत्रयेण जनितो गजज्वरविशेषः कूटपाकल इति व्याचक्षते । अनेनोन्मादावस्था सूचिता । उपमालंकारः ॥ ४२ ॥ **तदत्रेति** । नान्या गतिरस्तीत्यर्थः । इयमर्थसंप्रसारणरूपा युक्तिर्मुखसंधेरङ्गम् । यथा—'संप्रसारणमर्थानां युक्तिरित्यभिधीयते' इति । माधवस्तु तामेव गमनसमये दृष्टामिदानीं सर्वत्रापि विलोकयन्नात्मन्येव स्वकीयमुन्मादातिशयं विमृशन्नाह—**पश्यामीति** । तामेव गमनसमये दृष्टामिदानीं बहुधा विवर्तमानाम् । प्रातिभासिकाकारो विवर्तः । प्रतिभासमात्रशरीरतया स्फुरन्तीम् । बाहुविध्यं व्यनक्ति—इत इत इति । कदाचित्कर्णान्तिकमागत्य रहस्याख्यानसस्पृहामिव पर्यायेण पार्श्वद्वये मदीयबाहुसंस्पर्शरोमाञ्चकञ्चुकितैकपयोधरं निषेदुषीम्, अन्यदा पुरतोऽभिमुखमुपविश्य 'किमित्येवमतिविषण्णः खिद्यसे । सर्वथा त्वदायत्तजीविताहम्' इति प्रौढवनितावन्मामनुनयन्तीम्, क्षणान्तरे पुनः पश्चान्मां मन्दसंचारमागत्य मन्नयने पिधाय कराभ्यां 'काहं कथय' इति मां विनोदयन्तीम्, कदाचिदसौ किमन्यां वा निरन्तरं निध्यायति मामेवेति विचारयितुमिवान्तः प्रविशन्तीम्, तत्र च स्वात्मानमेवोपास्यामिव परदेवतामाकारान्तरेण मदिच्छापरिकल्पितेन भासमानामवलोक्य वनितान्तरशङ्कया 'नूनं शठोऽसि । नाहं त्वत्संनिधौ वर्तितुमुत्सहे' इत्यसूययेव बहिर्निर्गत्य चेलाञ्चले गृह्यमाणामपि बलादपसरन्तीम्, कदाचिद्योगिनीमिव परिगृह्य बहूनि शरीराणि परितः परिवृत्य मामनेकप्रकारैर्विलासैरानन्दयन्तीमिति स्वमनोरथविजृम्भणप्रपञ्चनप्रकारः । पुनः कीदृशीम् । विकसन्मनोहरकनककमलसदृशम् । आसङ्गेन मय्यासक्ततया तिर्यगपवर्तिता तिर्यग्वलिता दृष्टिर्यस्य तत्तादृशं वक्त्रं वहन्ती-

मकरन्दः—अहो वैदग्ध्यम् ।

माधवः—तया मदनुयुक्तयाख्यातम्—'इयममात्यभूरिवसोः प्रसूतिर्मालती नाम । अहं च भर्तृदारिकायाः प्रसादभूमिर्धात्रेयिका लवङ्गिका नाम इति ।

कलहंसः—(सहर्षम् ।) किं णाम मालदित्ति । दिट्ठिआ विलसिदं भअवदा देवेण कुसुमाउहेण । जिदं अह्मेहिं ।

---

१. किं नाम मालतीति । दिष्ट्या विलसितं भगवता देवेन कुसुमायुधेन । जितमस्माभिः ।

स्त्रीजनस्य तटस्थसहृदयलोकस्य चाशास्यत्वेन बुद्धौ विपरिवर्तमानः संनिवेशो भवतोः संबन्धोऽभिलापमात्रम् । तस्मिन् विषयेऽभिनवः केनापि विरहिणाननुभूतपूर्वः, अत एव विचित्रो विस्मयकारी कुसुमेषोर्व्यापारः । त्वामुद्दिश्य स्मरेण बलवदभिभूयत इत्यर्थः । ततस्तादन्योन्यसमागमेनोभयोर्वैदग्ध्यस्य सकलकलापरिज्ञानस्य कृतार्थता भवतु । त्वदीयवैदग्ध्यसारं सैव लोके वेदितुमर्हा तस्याश्च त्वमेवेत्यन्योन्यसदृशासङ्गविषयलाभादुभयोर्वैदग्ध्यं चरितार्थमस्त्वित्यर्थः । वैदग्ध्यलक्षणं च—'लौकिके वैदिके वार्ये तथा सामयिकेऽपि च । सम्यक्परिचयप्रौढिर्वैदग्ध्यमिति गीयते ॥' इति । निर्माणस्य भवदुभयसृष्टिलक्षणस्य विधातृव्यापारस्य रमणीयता सर्वलोकातिशायिसौन्दर्यसंपादकत्वेन मनोहरता भवदुभयसमागमेनैव फलेन फलतु । अन्यथेदृक्सृष्टिश्रमगुणोज्ज्वलस्त्रीपुंसनिर्माणप्रयासो विधेर्व्यर्थ एव भवेदिति भावः । तदेष त्रिभुवनरत्नभूतः सरसः सानुरागो रसिकाग्रणीश्च भवांस्तस्याः कण्ठावलम्बनेन कण्ठालिङ्गनेन महार्घतां प्राप्नोतु । सा त्वमूल्यरत्नभूतं भवन्तं स्वकण्ठालिङ्गनसौख्येन रतिरमणपरीक्षके कल्पितेन महताधिकेन लावण्यद्रविणेन दरिद्रयेतरयुवतिजनासंपाद्येन मूल्येन क्रेतुमर्हा नान्या काचिदिति भावः । अत्र कुसुमदानप्रार्थनाव्याजेन पूर्वं निष्पन्नार्थस्य मालतीविरहरूपस्य भाविनश्च निर्वहणपर्यन्तानुवर्तमानबकुलदामसाक्षिकतद्व्यापारसूचनात्पताकास्थानकमिदम् । यथा—'अतीतानागते कार्ये कथ्यते यत्र वस्तुनः । [illegible] ॥' इति । अत एव [illegible] ॥ **मकरन्दः** । [illegible] ॥ **माधवः** । [illegible] ॥ **कलहंसः**—सहर्षमिति । [illegible]

प्रसरति परिमाथी कोऽप्ययं देहदाह-
स्तिरयति करणानां ग्राहकत्वं प्रमोहः ।
रणरणकविवृद्धिं बिभ्रदावर्तमानं
ज्वलति हृदयमन्तस्तन्मयत्वं च धत्ते ॥ ४४ ॥

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे प्रथमोऽङ्कः ।

मिति ॥ ४३ ॥ एवं स्वात्मनि विनृष्टमेवार्थं वयस्याय मकरन्दाय निवेदयन्नाह— **प्रसरतीति** । कोऽप्यनिर्वाच्यः केनाप्यविदितनिदानः परिमाथी परिमथनशीलः सद्य एव विपत्तिशङ्काकार्ययं देहदाहो मदनज्वरः प्रसरति सर्वावयवव्याप्तो वर्तते । ज्वराख्यस्य दशाविशेषस्य लक्षणमुक्तम् । प्रमोहः । 'सुखदुःखादिजनितो मोहश्चित्तस्य मूढता' इत्युक्तरूपः करणानामिन्द्रियाणां ग्राहकत्वं स्वस्वविषयग्रहणशक्तिं तिरयति नाशयति । रणरणकस्योत्कण्ठाया विवृद्धिं बिभ्रत् । आवर्तमानं मदनानलेन क्वाथ्यमानम् 'आवर्तनं क्वथनं स्यात्' इति वचनात् । हृदयमन्तर्ज्वलति । यथा तैलादिकमतिक्वाथेन प्रज्वलति तद्वदिति । कथं तर्हीदानीं प्राणधारणमित्यत आह—तन्मयत्वं मालतीतादात्म्यमेवामृतनिषेकप्रायम् । संजीवनौषधमित्यर्थः ४४

चापलं यदकारीदं बालेनापि सता मया ।
गुणैकग्राहिणामेतत्प्रीतयेऽस्तु महात्मनाम् ॥

इति श्रीमद्भारद्वाजकुलतिलकपर्वतनाथयायजूकनन्दनत्रिपुरारिसूरिविरचितायां मालतीमाधवभावप्रदीपिकायां प्रथमाङ्कविवरणम् ॥

द्वितीयोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशतश्चेट्यौ ।)

एका—हला, संगीतसालापरिसरे अवलोइआदुईआ भअवदी कामन्दई किं वि मन्तअन्ती आसी ।

द्वितीया—सहि, तेण किल माहवप्पिअवअस्सेण मअरन्देण सअलो मअणुज्जाणउत्तन्तो भअवदीए णिवेदिदो । तदो भट्टिदारिअं दट्टुकामाए पउत्तिणिमित्तं अवलोइदा अनुप्पेसिदा । मए वि ताए कहिदं जह लवङ्गिआदुईआ विविते भट्टिदारिआ वट्टदित्ति ।

---

१. सखि, संगीतशालापरिसरेऽवलोकिताद्वितीया भगवती कामन्दकी किमपि मन्त्रयन्त्यासीत् ।

२. सखि, तेन किल माधवप्रियवयस्येन मकरन्देन सकलो मदनोद्यान-वृत्तान्तो भगवत्यै निवेदितः । ततो भर्तृदारिकां द्रष्टुकामया प्रवृत्तिनिमित्त-मवलोकितानुप्रेषिता । मयापि तस्यै कथितं यथा लवङ्गिकाद्वितीया विविक्ते भर्तृदारिका वर्तत इति ।

जयत्यपूर्वं पाण्डित्यमहो कुसुमधन्वनः ।
आ विरञ्चप्रपञ्चैकसंप्रदायप्रवर्तकम् ।
केनाप्यनुपदिष्टेषु प्रगल्भा येन बालिका ॥

कविरिदानीमङ्कान्तरमारभमाणो लवङ्गिकागमनानन्तरभाविवृत्तान्तसूचनाया-र्थोपक्षेपकं प्रवेशकं तावत्प्रस्तौति—**तत इत्यादि** । प्रवेशकस्तु—'वृत्तवर्तिष्यमा-णानां कथांशानां निदर्शकः । प्रवेशकस्तु नाट्यादौ नीचपात्रप्रयोजितः ॥' इति । चेट्यौ दास्यौ । एतादृशानामेव प्रवेशकार्हत्वात् । यदाह—'परिजनकथानुबन्धः प्रवेशको नाम विज्ञेयः' इति । **एका** । हलेति सख्या आमन्त्रणम् । संगीतशालाप-रिसरेऽवलोकिताद्वितीया भगवती कामन्दकी किमपि मन्त्रयन्त्यासीत् । प्राकृते बहुलग्रहणादद्यतनभूतेऽपि लङ्प्रयोगः । अवलोकितया तदा त्वं किमभापिष्ठा इत्यर्थः ॥ **द्वितीया** । सखि, तेन किल माधवप्रियवयस्येन मकरन्देन सकलो मदनोद्यानवृत्तान्तो भगवत्यै निवेदितः । मकरन्देन निश्चितं खलु कामन्दकी नः श-रणमिति । ततः सुहृद्विपत्प्रतीकारार्थं तत्समर्थायै कामन्दक्यै तत्सर्वं निवेदितवानित्य-वलोकितामुखाच्छ्रुतमित्यर्थः । ततो भर्तृदारिकां द्रष्टुकामया भगवत्या प्रवृत्तिनिमित्तं क्व वा कथं वा वर्तत इति भर्तृदारिकायाः समवस्थापरिज्ञानार्थमवलोकितानुप्रेषिता । मयापि तस्यै अवलोकितायै कथितं यथा लवङ्गिकाद्वितीया विविक्ते भर्तृदारिका व-

प्रथमा—सहि, लवङ्गिआ खु केसरकुसुमाइं अवइणुम्मि त्ति गआ मअणुज्जाणं किं संपदं णिउत्ता ।

द्वितीया—अह इं । तं खु आपतन्तीं एव्व हत्थे घेत्तूण अपरिअणा भट्टिदारिआ उपरिअलिन्दं समारूढा ।

प्रथमा—णूणं तस्स महाणुहावस्स संकहाए अत्ताणं विणोदेइ ।

द्वितीया—(निःश्वस्य ।) कुदो क्खु से आस्सासो । एदिणा अज्ज सविसेसदंसणेण अदिभूमिं क्खु ताए अहिणिवेसो गमिस्सदि । अण्णं अ । कल्ले एव्व णन्दणस्स कारणादो महाराओ भट्टिदारिअं पत्थअन्तो अमच्चेण विण्णत्तो ।

प्रथमा—किं[5] त्ति ।

---

१. सखि, लवङ्गिका खलु केसरकुसुमान्यवचिनोमीति गता मदनोद्यानं किं सांप्रतं निवृत्ता ।

२. अथ किम् । तां खल्वापतन्तीमेव हस्ते गृहीत्वापरिजना भर्तृदारिकोपर्यलिन्दं समारूढा ।

३. नूनं तस्य महानुभावस्य संकथयात्मानं विनोदयति ।

४. कुतः खल्वस्या आश्वासः । एतेनाद्य सविशेषदर्शनेनातिभूमिं खलु तस्या अभिनिवेशो गमिष्यति । अन्यच्च । कल्य एव नन्दनस्य कारणान्महाराजो भर्तृदारिकां प्रार्थयमानोऽमात्येन विज्ञप्तः ।

५. किमिति ।

तेत इति ॥ **प्रथमा**—सखि, लवङ्गिका खलु केसरकुसुमान्यवचिनोमीति तत्रैव विलम्बितवती मालामिरागच्छन्तीभिः सह मदनोद्यानादेवागता किं सांप्रतं संप्राता ॥ **द्वितीया** । अथ किम् । बाढं संप्रामेत्यर्थः । तां खल्वापतन्तीमेव हस्ते गृहीत्वापरिजना प्रतिषिद्धसकलपरिचारिका भर्तृदारिकोपर्यलिन्दं क्रीडागृहबहिर्द्वारप्रान्तवर्तिन्या वेदिकाया ऊर्ध्वभागं समारूढा ॥ **प्रथमा** । नूनं तस्य महानुभावस्य संकथयात्मानं विनोदयति । तया किमुक्तं तेन च किमुक्तमिति तत्प्रसङ्गेनैवोत्कण्ठाविनोदनं करोतीत्यर्थः । **द्वितीया** । **निःश्वस्येति** । मालतीमनोरथान्तरायाधिगमान्निःश्वासः । कुतः खल्वस्या आश्वासः । एतेनाद्य सविशेषदर्शनेनातिभूमिं परां काष्ठां खलु तस्या अभिनिवेशोऽनुरागप्रकर्षो गमिष्यति । अन्यदप्यभिनिवेशविघ्नं निमित्तं सूचयति—कल्ये च प्रभातसमय एव नन्दनस्य कारणान्महाराजो भर्तृदारिकां प्रार्थयमानोऽमात्येन विज्ञप्तः ॥ **प्रथमा** । किमिति विज्ञप्तम् ।

कलहंसः—(उपसृत्य ।) एदं अ । (इति दर्शयति ।)

(उभौ पश्यतः ।)

मकरन्दः—कलहंसक, केनेदं माधवस्य रूपमभिलिखितम् ।

कलहंसः—जेण एव्व से हिअअं अवहरिदं ।

मकरन्दः—अपि नाम मालत्या ।

कलहंसः—अह इं ।

माधवः—वयस्य मकरन्द, प्रसन्नप्रायस्ते तर्कः ।

मकरन्दः—कुतोऽस्याधिगमस्ते ।

कलहंसः—मह दाव मन्दारिआहत्थादो । ताए वि लवङ्गि-आसआसादो ।

मकरन्दः—कथय किमाह मन्दारिका माधवालेख्यप्रयोजनं मालत्याः ।

कलहंसः—उक्कण्ठाविणोअणं ति ।

मकरन्दः—वयस्य, समाश्वसिहि ।

या कौमुदी नयनयोर्भवतः सुजन्मा

---

१. एतच्च ।

२. येनैवास्य हृदयमपहृतम् ।

३. अथ किम् ।

४. मम तावन्मन्दारिकाहस्तात् । तस्या अपि लवङ्गिकासकाशात् ।

५. उत्कण्ठाविनोदनमिति ।

कलहंसः । एतच्च । इदमपि प्रागनुरागचिह्नमिति प्रस्तावानुरोधिनमर्थः ॥ चित्रलेखनपर्यन्तस्य मालतीव्यापारस्य मकरन्देनापाततोऽधिगमात्केनेति सामान्यतो निर्देशः ॥ कलहंसः । पुनर्विमर्शपूर्वकं तेनैव वाचयितुमाह—येनैवास्य हृदयमपहृतमिति ॥ मकरन्दः । अपि नामेति प्रश्ने । लिखितमिति शेषः ॥ कलहंसः । अथ किमित्यङ्गीकारे । बाढं मालत्यैवेत्यर्थः ॥ माधवः वयस्येति । प्रसन्नप्रायः संदेहलक्षणकालुष्यापगमान्निर्मलीभूतस्तर्कस्तवैव सानुरक्तेत्यूहः । अत्र चित्रदर्शनात्त्वयि मालत्यनुरागनिश्चयेन सुखागमप्रतीतेः प्राप्तिर्नाम संध्यङ्गमुक्तं भवति । यथा—'प्राप्तिः कोऽपि सुखागमः' इति ॥ मकरन्दः । कलहंसक, कस्मादेतत्त्वया प्राप्तमित्यर्थः ॥ कलहंसः । मम तावन्मन्दारिकाहस्तात् । तस्या अपि लवङ्गिकासकाशात् ॥ कलहंसः । उत्कण्ठाविनोदनमिति ॥ या कौमुदीति । या त्वन्नेत्रचकोरयोश्चन्द्रिकेव निरतिशयसौहित्यकारिणी यस्याः सु-

द्वितीयोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशतश्चेट्यौ ।)

एका—हला, संगीतसालापरिसरे अवलोइआदुईआ भअवदी कामन्दई किं वि मन्तअन्ती आसी ।

द्वितीया—सहि, तेण किल माहवप्पिअवअस्सेण मअरन्देण सअलो मअणुज्जाणउत्तन्तो भअवदीए णिवेदिदो । तदो भट्टिदारिअं दट्ठुकामाए पउत्तिणिमित्तं अवलोइदा अनुप्पेसिदा । मए वि ताए कहिदं जह लवङ्गिआदुईआ विवित्ते भट्टिदारिआ वट्टदित्ति ।

---

१. सखि, संगीतशालापरिसरेऽवलोकिताद्वितीया भगवती कामन्दकी किमपि मन्त्रयन्त्यासीत् ।

२. सखि, तेन किल माधवप्रियवयस्येन मकरन्देन सकलो मदनोद्यानवृत्तान्तो भगवत्यै निवेदितः । ततो भर्तृदारिकां द्रष्टुकामया प्रवृत्तिनिमित्तमवलोकितानुप्रेषिता । मयापि तस्यै कथितं यथा लवङ्गिकाद्वितीया विविक्ते भर्तृदारिका वर्तत इति ।

जयत्यपूर्वं पाण्डित्यमहो कुसुमधन्वनः ।
आ विरञ्चप्रपञ्चैकसंप्रदायप्रवर्तकम् ।
केनाप्यनुपदिष्टेषु प्रगल्भा येन बालिका ॥

कविरिदानीमङ्कान्तरमारभमाणो लवङ्गिकागमनानन्तरभाविवृत्तान्तसूचनायार्थोपक्षेपकं प्रवेशकं तावत्प्रस्तौति—**तत इत्यादि** । प्रवेशकस्तु—'वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः । प्रवेशकस्तु नाट्यादौ नीचपात्रप्रयोजितः ॥' इति । चेट्यौ दास्यौ । एतादृशानामेव प्रवेशकार्हत्वात् । यदाह—'परिजनकथानुबन्धः प्रवेशको नाम विज्ञेयः' इति । **एका** । हलेति सख्या आमन्त्रणम् । संगीतशालापरिसरेऽवलोकिताद्वितीया भगवती कामन्दकी किमपि मन्त्रयन्त्यासीत् । प्राकृते बहुलग्रहणादद्यतनभूतेऽपि लङ्प्रयोगः । अवलोकितया तदा त्वं किमभाषिष्ठा इत्यर्थः ॥ **द्वितीया** । सखि, तेन किल माधवप्रियवयस्येन मकरन्देन सकलो मदनोद्यानवृत्तान्तो भगवत्यै निवेदितः । मकरन्देन निश्चितं खलु कामन्दकी नः शरणमिति । ततः सुहृद्विपत्प्रतीकारार्थं तत्समर्थायै कामन्दक्यै तत्सर्वं निवेदितवानित्यवलोकितामुखाच्छ्रुतमित्यर्थः । ततो भर्तृदारिकां द्रष्टुकामया भगवत्या प्रवृत्तिनिमित्तं क्व वा कथं वा वर्तत इति भर्तृदारिकायाः समवस्थापरिज्ञानार्थमवलोकितानुप्रेषिता । मयापि तस्यै अवलोकितायै कथितं यथा लवङ्गिकाद्वितीया विविक्ते भर्तृदारिका व-

लवङ्गिका—(विहस्य सासूयमिव।) [1]तुमं वि सहावेण एव्व तस्सिं अवसरे असंगीदअं णत्तिदासि।

मालती—(सलज्जं विहस्य।) [2]हुं, तदो तदो।

लवङ्गिका—[3]तदो पडिणिउत्तमाणजत्ताजणसंकुलेण अन्तरिदे तस्सिं मन्दारिआघरं उवगदह्मि। ताए चित्तफलअं पहादे हत्थीकिदं आसी।

मालती—[4]किंणिमित्तं।

लवङ्गिका—[5]तं क्खु माहवाणुअरो कलहंसओ कामेदि। सा तस्स दंसइस्सदित्ति। तदो पिअणिवेदिआ मन्दारिआ संउत्ता।

मालती—(स्वगतम्। सानन्दम्।) [6]णूणं देण वि कलहंसएण

---

१. त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं नर्तितासि।

२. हुं, ततस्ततः।

३. ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्मन्दारिकागृहमुपगतास्मि। तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतमासीत्।

४. किंनिमित्तम्।

५. तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते। सा तस्य दर्शयिष्यतीति। ततः प्रियनिवेदिका मन्दारिका संवृत्ता।

६. नूनं तेनापि कलहंसकेनैतत्प्रतिच्छन्दकमात्मनः प्रभोर्दर्शितं भविष्यति। सखि, किमिदानीं ते प्रियम्।

लवङ्गिका। निश्चितापि भावगुप्तये केवलमियं संदिग्ध इति विहस्य निश्चितेऽप्यर्थे ममापि किमाच्छाद्यत इति सासूयम्। आहेति शेषः। सावज्ञमित्यव्ययं प्रणयकोपे। त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं स्त्रीगानशून्यम्। 'स्त्रीणां रङ्गोपविष्टानां गानं संगीतकं मतम्' इति वचनात्। नर्तितासि। यदि तस्य सहजविलासैस्त्वं वञ्चितासि तर्हि त्वदीया अपि विलासाः स्वाभाविकास्तद्वञ्चिका एव। न त्वनुरागप्रभवा इति। प्रतिवन्दितः प्रकृतार्थनिर्धारणमेतत्॥ **मालती**। इतः परं गोपनाशक्तेः सलज्जम्। हुमिति प्रश्ने। ततस्ततः वक्तव्यशेषं ब्रूहीत्यर्थः। **लवङ्गिका**। ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्माधवे मन्दारिकागृहमुपगतास्मि। तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतं स्वाधीकृतमासीत्॥ **मालती**। किंनिमित्तम्॥ **लवङ्गिका**। तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते। सा तस्य दर्शयिष्यतीति हेतोस्तस्या हस्ते दत्तमासीदित्यर्थः। ततो मन्दारिका प्रियनिवेदिका संवृत्ता॥ **मालती**। स्वगतम्। नूनं तेनापि कलहं-

एदं पडिच्छन्दअं अत्तणो पहुणो दंसिदं हविस्सदि । (प्रकाशम् ।) सहि, किं दाणीं दे पिअं ।

लवङ्गिका—एदं क्खु संदाविदस्स तुह संदावआरिणो दुलहमणोरहावेसदूसहाआसदज्झन्तचित्तस्स खणमेत्तणिव्वावइत्तअं तुह पडिच्छन्दअं । (इति चित्रं दर्शयति ।)

मालती—(सहर्षोच्छ्वासं चिरं निवर्ण्य ।) अह्मो, दाणीं वि हिअअस्स मे अणासासो । जेण एदं वि आसासणं विप्पलम्भोत्ति संभाविआदि । कहं अक्खराइं पि । ('जगति जयिनः' इत्यादि पठति । सानन्दम् ।) महाभाअ, सरिसं क्खु दे णिम्माणस्स वअणमहुरदाए । दंसणं उण तक्कालमणोहारि परिणामदीहसंदावदारुणं अ । धण्णाओ

१. एतत्खलु संतापितस्य तव संतापकारिणो दुर्लभमनोरथावेशदुःसहायासदह्यमानचित्तस्य क्षणमात्रनिर्वापयितृकं तव प्रतिच्छन्दकम् ।

२. अहो, इदानीमपि हृदयस्य मेऽनाश्वासः । येनेदमप्याश्वासनं विप्रलम्भ इति संभाव्यते । कथमक्षराण्यपि । महाभाग, सदृशं खलु ते निर्माणस्य वचनमधुरतया । दर्शनं पुनस्तत्कालमनोहरं परिणामदीर्घसंतापदारुणं च । धन्याः

सकेनैतत्प्रतिच्छन्दकमात्मनः प्रभोर्दर्शितं भविष्यतीति । कथमन्यथा मन्दारिका प्रियनिवेदिका स्यादिति भावः । प्रकाशम् । सखि, किमिदानीं ते प्रियम् । यन्मन्दारिकाया निवेदितमित्यर्थः । **लवङ्गिका** । एतत्खलु संतापितस्य त्वदप्राप्त्या संतप्यमानस्य तव संतापकारिणो दुर्लभे त्वय्येव विषये यो मनोरथावेशस्तेन यो दुःसहायासस्तेन दह्यमानस्य चित्तस्य क्षणमात्रनिर्वापयितृकं तव प्रतिच्छन्दकम् । ममेदानीं प्रियमिति शेषः । त्वया यथा तद्दर्शनमन्तरेण जीवितुमपारयन्त्या चित्रदर्शनेनापि प्राणान्धारयितुं प्रतिच्छन्दकं लिखितं तेनाप्येवमेव त्वत्प्रतिकृतिर्लिखितेत्येतदेव मे प्रियम् । अन्योन्यानुरागप्रकर्षस्य प्राप्तिबीजस्य निश्चयादिति भावः ॥ **मालती** । सहर्षोच्छ्वासम् । समाश्वासः प्रियस्य स्वस्यामत्यन्तानुरागनिश्चयहेतोः । तल्लिखितात्मप्रतिरूपस्य दर्शनात् । हर्षोश्वासौ 'मनःप्रसादो हर्षः स्यादिष्टप्राप्तिस्तवादिभिः' इति लक्षणात् । क्वचित् 'सहर्षसाध्वसम्' इति पाठः । तत्र कुमारीजनानुचितपरपुरुषानुरागप्रत्यायकमेतत्कस्य वा बन्धुजनस्य दृक्पथं गच्छेदिति साध्वसहेतुः अहो इदानीमपि हृदयस्य मेऽनाश्वासः । येनेदमप्याश्वासनं विप्रलम्भ इति संभाव्यते । कथमक्षराण्यपि । दृश्यन्त इति शेषः । जगतीति विवृतं प्राक् । सानन्दमिति । श्लोकार्थानुसंधानमानन्दहेतुः । महाभाग, सदृशं खलु निर्माणस्य वचनमधुरतया । निर्माणे वचने च तुल्यैव मधुरतेत्यर्थः । दर्शनं पु-

मालती—[1]सहि, तदो तदो ।

लवङ्गिका—[2]तदो तेण महाणुहावेण उवणीदा इअं वउलमाला । (इत्यर्पयति ।)

मालती—(मालां गृहीत्वा सहर्षं निर्वर्ण्य ।) [3]सहि, एक्कपासविसमपडिबद्धा इअं विरअणा ।

लवङ्गिका—[4]एत्थ अरमणिज्जत्तणे तुमं एव्व अवरद्धासि ।

मालती—[5]कहं विअ ।

लवङ्गिका—[6]जेण सो दुव्वासामलङ्गो तए विहत्थीकिदो ।

मालती—[7]सहि लवङ्गिए, सव्वहा आसासणसीलासि ।

लवङ्गिका—[8]सहि, एत्थ का आसासणसीलदा । णं भणामि ।

---

१. सखि ततस्ततः ।

२. ततस्तेन महानुभावेनोपनीतेयं बकुलमाला ।

३. सखि, एकपार्श्वविषमप्रतिबद्धेयं विरचना ।

४. अत्रारमणीयत्वे त्वमेवापराद्धासि ।

५. कथमिव ।

६. येन स दूर्वाश्यामलाङ्गस्त्वया विहस्तीकृतः ।

७. सखि लवङ्गिके, सर्वथाश्वासनशीलासि ।

८. सखि, अत्र काश्वासनशीलता । ननु भणामि सोऽपि प्रिय-

'मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससंभवा' इत्युक्तलक्षणात् । इत्यलं प्रपञ्चेन ॥ **मालती** । सखि, ततस्ततः । मदनोद्याने सविलम्बं माधवसमीपगमनं चतुरैर्वचनैर्बकुलदानप्रार्थनं चेत्येतावदुक्तवतीं लवङ्गिकां प्रत्युपरितनवृत्तान्तश्रवणकौतुकोत्कर्षात्ससंभ्रमप्रश्नः । आदरसूचनार्था वीप्सा । अनन्तरवृत्तान्तं कथयेति शेषः ॥ **लवङ्गिका** । ततस्तेन महानुभावेनोपनीतेयं बकुलमाला ॥ **मालती** । निर्वर्ण्य सादरं विलोक्य । सखि, एकपार्श्वविषमप्रतिबद्धेयं विरचना ॥ **लवङ्गिका** । अत्रारमणीयत्वे त्वमेवापराद्धासि । **मालती** । कथमिव । माधवकर्तृकायाः स्वविरचनाया एकपार्श्ववैषम्ये कथमहं निमित्तं भवामीत्यर्थः । **लवङ्गिका** । येन स दूर्वाश्यामलाङ्गस्त्वया विहस्तीकृतः । वस्तुतो ग्रथनक्रियाया विकलहस्तः कृतः । त्वमेव स्वसौन्दर्यसंपदा गम्भीरमपि तन्मनः समाकर्षन्ती प्रस्तुतक्रियाविकलहस्तं कृतवती । तत इदं विरचनावैषम्यं जातमिति भावः ॥ **मालती** । सखि लवङ्गिके, सर्वथाश्वासनशीलासि । मत्समाश्वासनाय केवलमिदं त्वयोच्यते । तस्य मय्यनुरागोऽसंभावित इति भावः ॥ **लवङ्गिका** । सखि, कात्राश्वासनशी-

क्खु ताओ इत्थिआओ जाओ तुमं ण पेक्खन्दि । पेक्खिअ अत्तणो हिअअस्स वा पहवन्दि ।

लवङ्गिका—सहि, एवं वि णत्थि दे आसासो ।

मालती—कहं विअ ।

लवङ्गिका—जस्स कारणादो तुमं उक्खण्डिअबन्धणं कङ्केल्लिपल्लवं विअ हिअअं धारेन्दी किलन्दणोमालिआकुसुमणीसहा कुसुमाउहेण पडिहिज्जसि, सो वि जाणाविदो भअवदा मम्महेण संदावस्स दूसहत्तणम् ।

मालती—सहि, कुसलं दाणीं तस्स महापहावस्स होदु । मह उण सुदुल्लहो आसासो । (सास्रम् । संस्कृतमाश्रित्य ।)

खलु ताः स्त्रियो यास्त्वां न प्रेक्षन्ते । प्रेक्ष्यात्मनो हृदयस्य वा प्रभवन्ति ।

१. सखि, एवमपि नास्ति ते आश्वासः ।

२. कथमिव ।

३. यस्य कारणात्त्वमुत्खण्डितबन्धनं कङ्केल्लिपल्लवमिव हृदयं धारयन्ती क्लाम्यन्नवमालिकाकुसुमनिःसहा कुसुमायुधेन परिहीयसे, सोऽपि ज्ञापितो भगवता मन्मथेन संतापस्य दुःसहत्वम् ।

४. सखि, कुशलमिदानीं तस्य महाप्रभावस्य भवतु । मम पुनः सुदुर्लभ आश्वासः ।

गलत्कालमनोहरं परिणामेऽसंदर्शनसमये दीर्घसंतापदारुणं च । धन्याः खलु ताः स्त्रियो यास्त्वां न प्रेक्षन्ते । पुण्यवशात्कथंचित्पश्यन्त्योऽप्यात्मनो वा हृदयस्य प्रभवन्ति । यास्त्वां न पश्यन्ति ताः स्वजन्मनैष्फल्याद्दृष्ट्वापि यास्त्वन्मनस्काः पशुकल्पतयानादरणीयत्वादभयेऽप्यधन्या इति व्यतिरेको ध्वन्यते ॥ **लवङ्गिका** । सखि, एवमप्याश्वासितेऽपि नास्ति त आश्वासः ॥ **मालती** । कथमिव । किमिदानीमनन्यथासिद्धमाश्वासननिमित्तं दृष्टमिति तदेव वाचयितुमवगतेऽपि प्रश्नः ॥ **लवङ्गिका** । यस्य कारणात्त्वमुत्खण्डितबन्धनमुन्मूलं [illegible] पल्लवमिव हृदयं धारयन्ती [illegible] कुसुमायुधेन परिहीयसे परिहानि तनुतां प्राप्यसे, सोऽपि ज्ञापितो भगवता [illegible] संतापस्य दुःसहत्वम् । [illegible] ॥ **मालती** । सखि, कुशलमिदानीं तस्य महाप्रभावस्य भवतु । मम पुनः सुदुर्लभ आश्वासः । [illegible] ॥ **संस्कृतमाश्रित्येति** । [illegible]

मनोरोगस्तीव्रो विषमिव विसर्पन्नविरतं
प्रमाथी निर्धूमं ज्वलति विधुतः पावक इव ।
हिनस्ति प्रत्यङ्गं ज्वर इव गरीयानित इतो
न मां त्रातुं तातः प्रभवति न चाम्बा न भवती ॥ १ ॥

लवङ्गिका—एव्वं एदं। पच्चक्खसोक्खदाइणो परोक्खदुक्खदूसहा सज्जणसमाअमा होन्दि। अवि अ पिअसहि, जस्स वादाअणन्दरमुहुत्तदंसणेण वि सुसमिद्धहुदवहाअन्तपुण्णचन्दोदया णिक्करुणकामवावारसंसइदजीविदा दे सरीरावत्था, तस्स एव्व संपदं सविसेसदंसणादो अज्ज संतप्पसि त्ति किं एत्थ भणिदव्वम्। ता

१. एवमेतत्। प्रत्यक्षसौख्यदायिनः परोक्षदुःखदुःसहाः सज्जनसमागमा भवन्ति। अपि च प्रियसखि, यस्य वातायनान्तरमुहूर्तदर्शनेनापि सुसमिद्धहुतवहायमानपूर्णचन्द्रोदया निष्करुणकामव्यापारसंशयितजीविता ते शरीरावस्था, तस्यैव सांप्रतं सविशेषदर्शनादद्य संतप्यस इति किमत्र भणि-

चाग्र्यमहिषीणाम्। संस्कृतमपि योग्यं स्यात्प्रस्तावेनागतं किंचित्' इति ॥ मालत्याश्चान्तःपुरिकास्वन्तःपातः। अत एव भर्तृदारिकाव्यवहारोऽपि। **मनोरोग इति**। विषमिवाविरतमनवरतं विसर्पन्सर्वधातुषु व्याप्नुवन्। प्रमाथी तीव्रः सद्यो विपत्तिकृत्। अयं मान्मथो मनोरोगो मन्मथव्यथालक्षणो व्याधिः। निर्धूमं धूमरहितं यथा विधुतः संधुक्षितः पावक इव ज्वलति। तथा गरीयान्सांनिपातिको ज्वर इव प्रत्यङ्गं सर्वेष्वप्यवयवेष्वित इतोऽन्तर्बहिश्च हिनस्ति पीडयति। ततो मां दुस्तरादस्माद्व्यसनात्त्रातुं तातोऽपत्यस्नेहपरवशोऽपि तावन्नरपतिमनोरञ्जनप्रवणत्वान्न प्रभवति। पुमपत्येष्वधिकत्वाद्वात्सल्यस्य पितुः कन्यकाजने माता निरतिशयप्रेमनिघ्नहृदया यद्यपि भवति तथाप्यम्बा भर्तृपराधीना न मां रक्षितुं समर्था। जनन्यपेक्षयापि सहपांसुक्रीडनादिभिः समदुःखसुखाः स्वमनोनिर्विशेषाः सख्यस्तथापि भवती मद्विषयेऽस्वतन्त्रत्वान्न रक्षणक्षमा। किं तु यदि रक्षणे समर्थः स्यात्स एवैकोऽमृतसंजीवनौषधिरिव माधवः। स च मम दुर्लभ एवेति मरणमेवेदानीं शरणम्, नान्यत्किंचिदित्यर्थः। विषज्वलनज्वराख्योपमानत्रयोपादानं नैकेनायमुपमातुं शक्यत इत्यतिशयसूचनार्थम्। संज्वरोन्मादौ चानेनोक्तौ। तल्लक्षणं प्रागेवोक्तम् ॥ १ ॥ **लवङ्गिका**। एवमेतत्। प्रत्यक्षसौख्यदायिनः परोक्षदुःखदुःसहाः सज्जनसमागमा भवन्ति। नेदमाश्चर्यं यदत्र संतापः। कुत इत्यत्र हेतुमाह—**अपि चेति**। **प्रियसखीति**। यस्य वातायनान्तरमुहूर्तदर्शनेनापि सुसमिद्धहुतवहायमानपूर्णचन्द्रोदया निष्करुणकामव्यापारसंशयितजीविता ते शरीरावस्था। भवतीति शेषः। तस्यैव सांप्रतं सविशेषदर्शनेनाद्य संतप्यस इति किमत्र भणितव्यम्। तदत्र प्रियसखि, श्लाघनीयं दुर्लभविषये यो मनोरथस्तस्य

मालती—सँहि, तदो तदो ।

लवङ्गिका—तँदो तेण महाणुहावेण उवणीदा इअं वउल-माला । (इत्यर्पयति ।)

मालती—(मालां गृहीत्वा सहर्षं निर्वर्ण्य ।) सँहि, एक्कपासविसम-पडिबद्धा इअं विरअणा ।

लवङ्गिका—ऍत्थ अरमणिज्जत्तणे तुमं एव्व अवरद्धासि ।

मालती—कँहं विअ ।

लवङ्गिका—जेर्णं सो दुव्वासामलङ्गो तह विहत्थीकिदो ।

मालती—सँहि लवङ्गिए, सव्वहा आसासणसीलासि ।

लवङ्गिका—सँहि, एत्थ का आसासणसीलदा । णं भणामि ।

---

१. सखि ततस्ततः ।
२. ततस्तेन महानुभावेनोपनीतेयं बकुलमाला ।
३. सखि, एकपार्श्वविषमप्रतिबद्धेयं विरचना ।
४. अत्रारमणीयत्वे त्वमेवापराद्धासि ।
५. कथमिव ।
६. येन स दूर्वाश्यामलाङ्गस्तथा विहस्तीकृतः ।
७. सखि लवङ्गिके, सर्वथाश्वासनशीलासि ।
८. सखि, अत्र काश्वासनशीलता । ननु भणामि सोऽपि प्रिय-

'मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससंभवा' इत्युक्तलक्षणात् । इत्यलं प्रपञ्चेन ॥ **मालती** । सखि, ततस्ततः । मदनोद्याने स्वविलम्बं माधवसमीपगमनं [illegible] बकुलदामप्रार्थनं चैतेनावद्युक्तवतीं लवङ्गिकां प्रत्युपरितनवृत्तान्तश्रवणकुतुको-[illegible]प्रश्नः । आदरसूचनार्था वीप्सा । अनन्तरवृत्तान्तं कथयेति शेषः ॥ **लवङ्गिका** । ततस्तेन महानुभावेनोपनीतेयं बकुलमाला ॥ **मालती** । [illegible] । सखि, एकपार्श्वविषमप्रतिबद्धेयं विरचना ॥ **लवङ्गिका** । अत्रारमणीयत्वे त्वमेवापराद्धासि । **मालती** । कथमिव । [illegible] रचनाया एकपार्श्वविषमत्वे कथमहं निमित्तं भवामीत्यर्थः । **लवङ्गिका** । येन स दूर्वाश्यामलाङ्गस्तथा विहस्तीकृतः । [illegible] **मालती** । [illegible] । **लवङ्गिका** । [illegible]

९

एत्थ पिअसहि, सलाहणिज्जं दुल्लहमणोरहफलं जीअलोअस्स जं गुरुआणुराअसरिसो महाभाअवल्लहसमाअमो त्ति एत्तिअं जाणीमो ।

मालती—सहि, दइदमालदीजीविदे साहसोवण्णासिणि, अवेहि । (साक्षम् ।) अहवा । अहं एव्व वारंवारं विलोअअन्ती पलाअंतपडिट्ठाविदधीरत्थणावट्ठम्भेण अत्तणो हिअएण दूरं विलीअन्तलज्जत्तेण दुव्विणअलहुआ एत्थ अवरद्धम्मि । तहावि पिअसहि । (संस्कृतमाश्रित्य ।)

तव्यम् । तदत्र प्रियसखि, श्लाघनीयं दुर्लभमनोरथफलं जीवलोकस्य यद्गुरुकानुरागसदृशो महाभागवल्लभसमागम इत्येतावज्जानीमः ।

१. सखि, दयितमालतीजीविते साहसोपन्यासिनि, अपेहि । अथवा । अहमेव वारंवारं विलोकयन्ती पलायमानप्रतिष्ठापितधीरत्वावष्टम्भेनात्मनो हृदयेन दूरं विलीयमानलज्जात्वेन दुर्विनयलघ्व्यत्रापराध्यामि । तथापि प्रियसखि ।

फलं तत्सिद्धिरूपं जीवलोकस्य प्राणिवर्गस्यैतदेव यद्गुरुकानुरागस्य गरीयसः परस्परप्रेमबन्धनस्य सदृशोऽनुरूपो महाभागवल्लभसमागम इत्येतावज्जानीमो वयम् । शरीरवियोगानन्तरं कस्य किं वा फलमिति केवलं शिवो वेद । जीवतां पुनः स्वजन्मसाफल्यमभिलषतां प्राग्भवीयसुचरितातिरेकात्तुल्यानुरागो महाभागश्च प्रणयिजनो यदि लभ्यते, तर्हि यथाकथंचिदपि तत्समागम एव श्लाघ्यं मनोरथफलमित्येष सकलजनसंमतो राद्धान्त इत्यर्थः ॥ **मालती** । सखि, दयितमालतीजीविते साहसोपन्यासिनि, अपेहि । तव तावन्मदीयं जीवितमेव दयितं प्रियतमम् । तेन मज्जीवलोभेन कन्यकाजनविरुद्धमत्यन्तगुरुबन्धुवर्गानङ्गीकृताशयं कुलकलङ्करूपमेव स्वप्रदानसाहसं उपन्यस्यसि । नैवमुपदेष्टव्यम् । ततः साहसोपदेशादपसरेति निषेधो वाच्यः । तवैव मे जीवितं दयितम्, न तु गुरूणामन्येषाम् । तत्सारथ्यैव प्राणसख्या मम मनो यथा शङ्काशूकविहीनं भवति तथोपदेष्टव्यमिति विधिर्व्यङ्ग्यः । **सास्रमिति** । स्नेहात्केवलं त्वया यद्यपि साहसोपदेशः क्रियते तथाप्युपदेशमात्रेण न तत्फलिष्यति । केवलं गुरुजनाज्ञातिक्रमणसाहसाध्यवसायः कृतो भवेत् । ततो ममाविनयस्य फलं मयैवानुभोक्तव्यम् । किमत्र त्वया कर्तव्यमिति रुदन्त्याहेत्यर्थः । अथवा । अहमेव वारंवारं बहुकृत्वो विलोकयन्ती । तस्मिन्नित्याहारः । पलायमानं सत्प्रतिष्ठापितं पुनर्निरुध्य स्थापितं यद्धीरत्वं तस्यावष्टम्भोऽवलम्बनं यस्य तादृशेनात्मनो हृदयेन दूरं विलीयमानलज्जात्वेन दुर्विनयलघ्व्यत्रापराध्यामि । कुलकुमारीजनमर्यादामतिलङ्घ्य बहुशस्तमवलोकयन्त्या मम नैतद्व्यसनं गरीय इति भावः । विलोकयन्तीति चक्षुःप्रीतिः, पलायमानेति चिन्तासङ्गः, दूरं विलीयमानेति त्रपानाशश्च कथित इति द्रष्टव्यम् । तथापि प्रिय-

लवङ्गिका—(विहस्य सासूयमिव ।) [1]तुमं वि सहावेण एव्व तस्सिं अवसरे असंगीदअं णच्चिदासि ।

मालती—(सलज्जं विहस्य ।) [2]हुं, तदो तदो ।

लवङ्गिका—[3]तदो पडिणिवत्तमाणजत्ताजणसंकुलेण अन्तरिदे तस्सिं मन्दारिआघरं उवगदम्हि । ताए चित्तफलअं पहादे हत्थीकिदं आसी ।

मालती—[4]किंणिमित्तं ।

लवङ्गिका—[5]तं क्खु माहवाणुअरो कलहंसओ कामेदि । सा तस्स दंसइस्सदित्ति । तदो पिअणिवेदिआ मन्दारिआ संउत्ता ।

मालती—(स्वगतम् । सानन्दम् ।) [6]णूणं देण वि कलहंसएण

---

१. त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं नर्तितासि ।

२. हुं, ततस्ततः ।

३. ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्मन्दारिकागृहमुपगतास्मि । तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतमासीत् ।

४. किंनिमित्तम् ।

५. तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते । सा तस्य दर्शयिष्यतीति । ततः प्रियनिवेदिका मन्दारिका संवृत्ता ।

६. नूनं तेनापि कलहंसकेनैतत्प्रतिच्छन्दकमात्मनः प्रभोर्दर्शितं भविष्यति । सखि, किमिदानीं ते प्रियम् ।

लवङ्गिका । निखिलापि भावगुप्तये केवलमियं संदिग्ध इति विहस्य निश्चितेऽप्यर्थे ममापि किमाच्छाद्यत इति सासूयम् । आहेति शेषः । तावदित्यव्ययं प्रथमबोधे । त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं स्त्रीगानशून्यम् । 'स्त्रीणां स्वोपविष्टानां गानं संगीतकं मतम्' इति वचनात् । नर्तितासि । यदि तस्य सहजविलसितत्वं भणितानि तर्हि त्वदीया अपि विलासाः स्वाभाविकास्तद्विषयका एव । न त्वन्यप्रभवा इति । प्रतिवन्दितः प्रकृतार्थनिर्धारणमेतत् ॥ **मालती** । इतः परं गोपनाशक्तेः सलज्जम् । हुमिति प्रश्ने । ततस्ततः वक्तव्यशेषं ब्रूहीत्यर्थः । **लवङ्गिका** । ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्नवसरे मन्दारिकागृहमुपगतास्मि । तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतं स्वाधीनीकृतमासीत् ॥ **मालती** । किंनिमित्तम् ॥ **लवङ्गिका** । तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते । सा तस्य दर्शयिष्यतीति हेतोस्तस्या हस्ते दत्तमित्यर्थः । ततो मन्दारिका प्रियनिवेदिका संवृत्ता ॥ **मालती** । स्वगतम् । नूनं तेनापि क

(निष्क्रान्ता प्रतिहारी । मालती चित्रं छादयति ।)

लवङ्गिका—(स्वगतम् ।) सुसमाहिदं क्खु जादम्[1] ।

(ततः प्रविशति कामन्दक्यवलोकिता च ।)

कामन्दकी—साधु सखे भूरिवसो, साधु । प्रभवति निजस्य कन्यकाजनस्य देव इत्युभयलोकाविरुद्धमुत्तरमुपन्यस्तम् । अपि च । अद्य मन्मथोद्यानवृत्तान्तेन भगवतो विधेरप्यनुकूलतामवगच्छामि । बकुलावलीचित्रफलकव्यतिकरस्तु कमप्यद्भुततमं प्रमोदमुल्लासयति । इतरेतरानुरागो हि विवाहकर्मणि परार्ध्यं मङ्गलम् । गीतश्चायमर्थोऽङ्गिरसा यस्यां मनश्चक्षुषोर्निर्बन्धस्तस्यामृद्धिरिति ।

अवलोकिता—एसा मालदी[2] ।

---

१. सुसमाहितं खलु जातम् ।

२. एषा मालती ।

वगत इति नोक्तम् । अत एव मालतीलवङ्गिके पृच्छतः—किं भगवती वन्दिष्यति । आगच्छतीत्यर्थः ॥ **प्रतिहारी** । भर्तृदारिकां द्रष्टुकामागता—उभे । किं ततो विलम्बते । बहिरेव । भवत्येति शेषः ॥ **लवङ्गिका** । स्वगतम् । सुसमाहितं खलु जातम् । भद्रं संपन्नं यत इदानीमेव भगवती समागतेत्यर्थः ॥ **कामन्दकी**—**साध्वित्यादि** । उभयलोकाविरुद्धमुभयोरैहिकपारलौकिकयोर्विरुद्धं इहलोकपरलोकयोर्विरुद्धम् । तथा हि सर्वो हि लोकः कुटुम्बी महाजनस्य परिकरः । तेन निजस्य स्वकीयस्य यथेष्टविनियोगार्हस्य कन्यकाजनस्य देवः प्रभवतीति राजनिरपेक्षेणैवैहिकसुखहेतुत्वादिहलोकाविरुद्धत्वम् । निजस्यैव कन्यकाजनस्य प्रभवति देवः । न तु नन्दनस्येति परस्यैवोपलालनात्पूर्वप्रतिज्ञातस्य प्रतिज्ञाभङ्गप्रसङ्गवादपरिहाराच्च परलोकाविरुद्धत्वम् । अयं भावः यदि राज्ञा याचितो न ददामीति ब्रूयात्तदा निषेधवृत्तेन राजाज्ञोल्लङ्घनदोषेण दण्डनीयो भवेत् । अथ यदि राजवाक्येन ददामीति तर्हि पूर्वप्रतिज्ञातस्य प्रतिज्ञानिर्वाहाय प्रतिश्रुत्य कृतविवाहादेर्योगः सत्यभाषणाभावदोषेण प्रत्यवायः स्यात् । एवं तु च्छलेन यदुत्तरमुभयलोकाविरुद्धमवगच्छामीति । यद्वा उभयोर्लौकिकयो- र्व्यवहारयोः शास्त्रविवाहनन्दनसुतमाधवयोरविरुद्धम् । यद्वा उभयोर्लौकिकयोर्नन्दनमाधवयोरविरुद्धमिति । इष्टलाभोत्सुक्या दैवानुकूल्यमप्यस्ती- त्याह—**अपि चेति** । व्यतिकरो विनिमयः । मालतीलिखितचित्रफलकस्य माधवेन दर्शनं माधवप्रतिकृतिवत्फलकस्य मालतीकण्ठाभरणीकरणमित्येवं व्यतिकरः परिवृत्तिः । प्रमोदं प्रकृष्टं हर्षमुत्पादयति । इतरेतरानुरागस्य प्रमोदहेतुत्वमत एव चेह योजनीयम्—**इतरेति** । परार्ध्यं श्रेष्ठम् । निर्बन्ध आसक्तिः । ऋद्धिर्मङ्गलं स्थानः

सो वि पिअसहीए मन्दमारुअप्पअलिअपप्फुल्लपुण्डरीअविब्भमेहिं पढमारद्धवउलावलीविरअणावदेससंअमणवलामोडिअवित्थरन्तेहिं लोअणेहिं विअम्भमाणविह्मअत्थिमिददीहपेरन्तपरिअन्तणाविलासुल्लसिअभूलदाविभाविदाणङ्गसरसंरम्भविब्भमविअड्ढं ओलोअन्तो पच्चक्खीकिदो एव्व ।

मालती—(लवङ्गिकां परिष्वज्य।) आम पिअसहि, किं दाव तस्स साहाविआ एव्व ते मुहुत्तसंणिहाइणो जणस्स विप्पलम्भइत्तआ विलासा, आदु पिअसही जहा संभावेदि ।

सख्या मन्दमारुतप्रचलितप्रफुल्लपुण्डरीकविभ्रमाभ्यां प्रथमारब्धबकुलावलीविरचनापदेशसंयमनबलात्कारविस्तृताभ्यां लोचनाभ्यां विजृम्भमाणविस्मयस्तिमितदीर्घपर्यन्तपरियन्त्रणाविलासोल्लसितभ्रूलताविभावितानङ्गशरसरम्भविभ्रमविदग्धमवलोकयन्प्रत्यक्षीकृत एव ।

१. आम प्रियसखि, किं तावत्तस्य स्वाभाविका एव ते मुहूर्तसंनिधायिनो जनस्य विप्रलम्भयितृका विलासाः आहोस्वित्प्रियसखी यथा संभावयति ।

लता । प्रत्यक्षसिद्धेऽर्थे किं मय्यविश्वासेनेत्यर्थः । ननु भणामि । सोऽपि प्रियसख्या प्रत्यक्षीकृत एवेत्यन्तेन संबन्धः । न मयैवेति भावः । मन्दमारुतप्रचलितप्रफुल्लपुण्डरीकविभ्रमाभ्यां प्रथमारब्धबकुलावलीविरचनापदेशेन यत्संयमनं त्वदवलोकनजनिताकारविक्रियासंवरणं तन्मूलो यो बलात्कारस्तेन विस्तृताभ्याम् । बलामोडिएति बलात्कारे देशीपदम् । लोचनाभ्यां विजृम्भमाणविस्मयस्तिमितदीर्घपर्यन्तपरियन्त्रणाविलासोल्लसितभ्रूलताविभावितानङ्गशरसंरम्भविभ्रमविदग्धम् । विजृम्भमाणोऽद्भुतरसतामापाद्यमानो यो विस्मयस्तेन स्तिमितौ निष्पन्दीकृतौ दीर्घावायतौ च यौ लोचनप्रान्तौ तयोः परियन्त्रणा नियमनं सैव विलासस्तेनोल्लसिताभ्यां भ्रूलताभ्यां विभावितो योऽनङ्गशरसंरम्भः स एव विभ्रमस्तेन विदग्धं यथा स्यात्तथेति विग्रहः । अवलोकयन्प्रत्यक्षीकृत एव । तस्य साभिलाषदृष्टिभिरेव त्वय्यनुरागो विभाव्यत इति भावः ॥ **मालती** । परिष्वज्य । स्वमनोगतवृत्तान्तप्रत्यक्षसंवादप्रदर्शनजनितो हर्षः परिष्वङ्गे निमित्तम् । आमेति संवादे । अङ्गीकार इति केचित् । मम मनसि वर्तमानमेव त्वयाप्युक्तं तदेवमेव सत्यमित्यर्थः । प्रियसखि, किं तावत्तस्य स्वाभाविका एव ते मुहूर्तसंनिधायिनो जनस्य तत्क्षणमात्रसंनिहितस्य पांसुरपादस्य । स्वभावविशेषानभिज्ञस्येति यावत् । विप्रलम्भयितृका वञ्चयितारो विलासाः आहोस्विद्यथा प्रियसखी संभावयति । किं तस्य सहजैरेव विलासैरपरिचयाद्वयं विप्रलब्धाः, किं वा त्वदुक्तरीत्यानुरागमूलका एवेति भावः ॥

ज्वलतु गगने रात्रौ रात्रावखण्डकलः शशी
दहतु मदनः किं वा मृत्योः परेण विधास्यतः ।
मम तु दयितः श्लाघ्यस्तातो जनन्यमलान्वया
कुलममलिनं न त्वेवायं जनो न च जीवितम् ॥ २ ॥

लवङ्गिका—(स्वगतम्) एत्थ[1] दाणीं को उवाओ ।

(नेपथ्यार्धप्रविष्टा)

प्रतिहारी—एसा[2] भअवदी कामन्दई ।

उभे—किं[3] भअवई ।

प्रतिहारी—भट्टिदारिअं[4] दट्ठुआमा आअदा ।

उभे—तदो[5] किं विलम्बिअदि ।

---

१. अत्रेदानीं क उपायः ।
२. एषा भगवती कामन्दकी ।
३. किं भगवती ।
४. भर्तृदारिकां द्रष्टुकामागता ।
५. ततः किं विलम्ब्यते ।

लवङ्गिका—(विहस्य सासूयमिव।) [1]तुमं वि सहावेण एव्व तस्सिं अवसरे असंगीदअं णत्तिदासि।

मालती—(सलज्जं विहस्य।) [2]हुं, तदो तदो।

लवङ्गिका—[3]तदो पडिणिवत्तमाणजत्ताजणसंकुलेण अन्तरिदे तस्सिं मन्दारिआघरं उवगदह्मि। ताए चित्तफलअं पहादे हत्थीकिदं आसी।

मालती—[4]किंणिमित्तं।

लवङ्गिका—[5]तं क्खु माहवाणुअरो कलहंसओ कामेदि। सा तस्स दंसइस्सदित्ति। तदो पिअणिवेदिआ मन्दारिआ संवुत्ता।

मालती—(स्वगतम्। सानन्दम्।) [6]णूणं देण वि कलहंसएण

---

१. त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं नर्तितासि।

२. हुं, ततस्ततः।

३. ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्मन्दारिकागृहमुपगतास्मि। तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतमासीत्।

४. किंनिमित्तम्।

५. तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते। सा तस्य दर्शयिष्यतीति। ततः प्रियनिवेदिका मन्दारिका संवृत्ता।

६. नूनं तेनापि कलहंसकेनैतत्प्रतिच्छन्दकमात्मनः प्रभोर्दर्शितं भविष्यति। सखि, किमिदानीं ते प्रियम्।

लवङ्गिका। निखिलापि भावगुम्फे केवलमियं संदिग्ध इति विहस्य निश्चितेऽप्यर्थे मनापि किमाच्छाद्यत इति सासूयम्। आहेति शेषः। सावझमित्यव्ययं प्रणयकोपे। त्वमपि स्वभावेनैव तस्मिन्नवसरेऽसंगीतकं वीणागानशून्यम्। 'वीणास्तोत्रविधानं गानं संगीतकं मतम्' इति वचनात्। नर्तितासि। यदि तस्य सहजविलासैस्त्वं चलितासि तर्हि त्वदीया अपि विलासाः स्वाभाविकास्तद्वदेव एव। न तदनुरागप्रभवा इति। प्रतिवन्दितः प्रकृतार्थनिर्धारणमेतत्॥ **मालती**। इतः परं गोपनासक्तेः सलज्जम्। हुमिति प्रश्ने। ततस्ततः वक्तव्यशेषं ब्रूहीत्यर्थः। **लवङ्गिका**। ततः प्रतिनिवर्तमानयात्राजनसंकुलेनान्तरिते तस्मिन्माधवे मन्दारिकागृहमुपगतास्मि। तस्याश्चित्रफलकं प्रभाते हस्तीकृतमासीत्॥ **मालती**। किंनिमित्तम्॥ **लवङ्गिका**। तां खलु माधवानुचरः कलहंसकः कामयते। सा तस्य दर्शयिष्यतीति हेतोरस्या हस्ते दत्तमासीदित्यर्थः। ततो मन्दारिका प्रियनिवेदिका संवृत्ता॥ **मालती**। स्वगतम्। नूनं तेन—

गात्रस्तम्भः स्तनमुकुलयोरुत्प्रबन्धः प्रकम्पो
गण्डाभोगे पुलकपटलं मूर्छना चेतना च ॥ ५ ॥

(उपसर्पति ।)

(लवङ्गिका मालतीं चालयति । उभे उत्तिष्ठतः ।)

मालती—[1]भअवदि, वन्दामि ।

कामन्दकी—महाभागधेयजन्मतायाः फलस्य भाजनं भूयाः ।

लवङ्गिका—[2]भअवदि, एदं पवित्तं आसणम् ।

---

१. भगवति, वन्दे ।

२. भगवति, एतत्पवित्रमासनम् ।

'अलिकचिबुकगण्डं नासिकाग्रं च चुम्बन्पुनरुपहितसीत्कं तालु जिह्वां च भूयः । कलितललितनाभीकक्षवक्षोरुहोरुः श्लथयति दृढधैर्यः क्षोभयित्वाथ नीवीम् ॥' इति । अधरस्पन्दनमित्यनेन त्रितयमपि तदेतत्कन्यकायां प्रयोज्यमिति कन्यकाजनविहितस्य विकुञ्चितस्फुरितघटिताख्यचुम्बनत्रयस्य मध्ये स्फुरितं नाम चुम्बनमुक्तम् । तल्लक्षणं रतिरहस्ये—'स्फुरितमथिमुखान्तर्न्यस्तमोष्टं जिघृक्षुः स्फुरदधरपुटाभ्यां यत्र गृह्णाति भर्ता' इति । दोर्विषादो भुजलताशैथिल्यम् । अनेन नायकस्य रतितन्त्रचतुरतया पूर्वमेव नायिकाया रतिभावप्राप्तिरुक्ता । यदाह—'स्निग्धता वपुषि मीलनं दृशोर्मूर्छना च रतिलाभलक्षणम्' । इति । स्वेदः सात्त्विकभावविशेषो रतिजन्यः । यदाह—'वपुर्जलोद्गमस्वेदो रतिघर्मश्रमादिभिः' इति ॥ चक्षुश्चास्या मसृणं मुकुलमाकेकरं स्निग्धमुग्धं च । 'मसृणमधुरम्' इति क्वचित्पाठः । सुखपारवश्यादुपजायमानदृष्टिविकारविशेषा मसृणादयः । तत्राकेकरदृष्टिर्यथा—'आकुञ्चितपुटापाङ्गसंगतार्धनिमेषिणी । मुहुर्व्यावृत्ततारा च दृष्टिराकेकरा स्मृता ॥' मधुरं यथा—'शीतलीक्रियते तापो येन तन्मधुरं स्मृतम्' । इति । मसृणमुकुलस्निग्धमुग्धानां लक्षणं स्तिमितालसेति श्लोकद्वयव्याख्यानावसरे प्रागेवोक्तम् । गात्रस्य स्तम्भो रागवशान्निश्चेष्टत्वं सात्त्विकभावः । यथा—'स्तम्भश्चेष्टाप्रतीघातो भयरागमदादिभिः' इति । स्तनमुकुलयोरुच्छ्रितः प्रबन्धः प्रकृष्टो बन्धः प्रबन्धः स्थैर्यं येन तादृशः । प्रकम्पो वेपथुः सात्त्विकभावः । यथा—'रागरोगभयादिभ्यः कम्पो गात्रस्य वेपथुः' इति । गण्डाभोगे विस्तारिणि कपोलतले पुलकपटलं रोमाञ्चः सात्त्विकभावः । यथा—'रागरोगाद्यरागाद्यै रोमाञ्चो रोमविक्रिया' इति । मूर्छना संज्ञाशैथिल्यम् । प्रलयो नाम सात्त्विकभावः । यथा—'अस्तेन्द्रियत्वं प्रलयः सुखदुःखभयादिभिः' इति । अस्तेन्द्रियत्वमिन्द्रियव्यापारोपरमश्चेतना च वर्तते । तेन नात्यन्तिकः प्रलय इति भावः । एवमनुभावनिबन्धपरिपोषात्समुचितविभावालम्बनप्रतीतेश्च संभोगशृङ्गारो व्यापारः ॥५॥ **लवङ्गिका** । चालयति । प्रियसंभोगानुभवविनिमीलितनेत्रां बोधयतीत्यर्थः । **मालती** । भगवति, वन्दे ॥ **कामन्दकी** । फलस्य तादृग्वरलाभलक्षणस्य ॥ **लवङ्गिका** । भगवति, एतत्पवित्रमासनम् । 'णिविसदु' इति पाठे

गात्रस्तम्भः स्तनमुकुलयोरुत्प्रबन्धः प्रकम्पो
गण्डाभोगे पुलकपटलं मूर्छना चेतना च ॥ ५ ॥

(उपसर्पति ।)

(लवङ्गिका मालतीं चालयति । उभे उत्तिष्ठतः ।)

मालती—[1]भअवदि, वन्दामि ।

कामन्दकी—महाभागधेयजन्मतायाः फलस्य भाजनं भूयाः ।

लवङ्गिका—[2]भअवदि, एदं पवित्तं आसणम् ।

---

१. भगवति, वन्दे ।

२. भगवति, एतत्पवित्रमानसम् ।

'अलिकचिबुकगण्डं नातिकाग्रं च चुम्बन्पुनरुपहितसीत्कं तालु जिह्वां च भूयः । कलितललितनाभीकक्षवक्षोरुहोरुः श्लथयति दृढधैर्यः क्षोभयित्वाथ नीवीम् ॥' इति । अधरस्पन्दनमित्यनेन त्रितयमपि तदेतत्कन्यकायां प्रयोज्यमिति कन्यकाजनविहितस्य विकुञ्चितस्फुरितघटिताख्यचुम्बनत्रयस्य मध्ये स्फुरितं नाम चुम्बनमुक्तम् । तल्लक्षणं रतिरहस्ये—'स्फुरितमधिमुखान्तर्न्यस्तमोष्ठं जिघृक्षुः स्फुरदधरपुटाभ्यां यत्र गृह्णाति भर्ता' इति । दोर्विपादो भुजलताशैथिल्यम् । अनेन नायकस्य रतितन्त्रचतुरतया पूर्वमेव नायिकाया रतिभावप्राप्तिरुक्ता । यदाह—'स्निग्धता वपुषि मीलनं दृशोर्मूर्च्छना च रतिलाभलक्षणम्' । इति । स्वेदः सात्त्विकभावविशेषो रतिजन्यः । यदाह—'वपुर्जलोद्गमस्वेदो रतिघर्मश्रमादिभिः' इति ॥ चक्षुश्चास्या मसृणं मुकुलमाकेकरं स्निग्धमुग्धं च । 'मसृणमधुरम्' इति क्वचित्पाठः । सुखपारवश्यादुपजायमानदृष्टिविकारविशेषा मसृणादयः । तत्राकेकरदृष्टिर्यथा—'आकुञ्चितपुटापाङ्गसंगतार्धनिमेषिणी । मुहुर्व्यावृत्ततारा च दृष्टिराकेकरा स्मृता ॥' मधुरं यथा—'शीतलीक्रियते तापो येन तन्मधुरं स्मृतम्' । इति । मसृणमुकुलस्निग्धमुग्धानां लक्षणं स्तिमितालसेति श्लोकद्वयव्याख्यानावसरे प्रागेवोक्तम् । गात्रस्य स्तम्भो रागवशान्निश्चेष्टत्वं सात्त्विकभावः । यथा—'स्तम्भश्चेष्टाप्रतीघातो भयरागमदादिभिः' इति । स्तनमुकुलयोरुल्लङ्घितः प्रबन्धः प्रकृष्टो बन्धः प्रबन्धः स्थैर्यं येन तादृशः । प्रकम्पो वेपथुः सात्त्विकभावः । यथा—'रागरोगभयादिभ्यः कम्पो गात्रस्य वेपथुः' इति । गण्डाभोगे विस्तारिणि कपोलतले पुलकपटलं रोमाञ्चः सात्त्विकभावः । यथा—'रागरोगाङ्गरागाद्यै रोमाञ्चो रोमविक्रिया' इति । मूर्छना संज्ञास्खलितम् । प्रलयो नाम सात्त्विभावः । यथा—'अस्वेन्द्रियत्वं प्रलयः सुखदुःखभयादिभिः' इति । अस्वेन्द्रियत्वानिन्द्रियव्यापारोपरमश्चेतना च वर्तते । तेन नात्यन्तिकः प्रलय इति भावः । एवमनुभावनिबन्धपरिपोषात्समुचितव्यभिचार्यालम्बनप्रतीतेश्च संभोगश्रृङ्गारो व्यापारः ॥५॥ **लवङ्गिका** । चालयति । प्रियसंभोगानुभवानिमीलितनेत्रां बोधयतीत्यर्थः । **मालती** । भगवति, वन्दे ॥ **कामन्दकी** । फलस्य तादृग्वरसमागमलक्षणस्य ॥ **लवङ्गिका** । भगवति, एतत्पवित्रमासनम् । 'विविक्तम्' इति पाठे

(ततः प्रविशन्ति ।)

मालती—कुसलं भअवदीए ।

कामन्दकी—(निःश्वस्य ।) कुशलमिव ।

लवङ्गिका—(सगतम् ।) पत्थावणा क्खु एसा कवडणाडअस्स । (प्रकाशम् ।) गुरुअवाहभरत्थम्भमन्थरिदकण्ठप्पडिलग्गणिग्गमं अण्णारिसं विअ अज्ज भअवदीए वअणम् । ता किं दाणीं उव्वेअकारणं हविस्सदि ।

कामन्दकी—नन्वयमेव चीरचीवरविरुद्धः परिचयः ।

लवङ्गिका—कहं विअ ।

कामन्दकी—अयि, त्वमपि किं न जानीषे ।

इदमिह मदनस्य जैत्रमस्त्रं
सहजविलासनिबन्धनं शरीरम् ।

---

१. कुशलं भगवत्याः ।

२. प्रस्तावना खल्वेषा कपटनाटकस्य । गुरुकवाष्पभरस्तम्भमन्थरितकण्ठप्रतिलग्ननिर्गममन्यादृशमिवाद्य भगवत्या वचनम् । तत्किमिदानीमुद्वेगकारणं भविष्यति ।

३. कथमिव ।

शुद्धमित्यर्थः ॥ **मालती** । कुशलं भगवत्याः ॥ **कामन्दकी** । निःश्वस्य । कुशलमिव ॥ **लवङ्गिका** । स्वगतम् । प्रस्तावना खल्वेषा कपटनाटकस्य । कपटमसदृशवरप्रदाने वार्तोपन्यासच्छलेनोद्वेगमुत्पाद्य मालतीमनसि कृत्रिमपरिणयाध्यवसायदृढीकरणं तदेव नाटकम् । तस्यैषा निःश्वाससहकृता कुशलमिवेति वास्तवकुशलाभावोक्तिः प्रस्तावना । आमुखमित्यर्थः । निःश्वासेवशब्दद्योतिना तस्या वैयाकुलीमेव स्फोरयितुं तां पृच्छति । प्रकाशम् । गुरुकवाष्पभरस्तम्भमन्थरितकण्ठप्रतिलग्ननिर्गममन्यादृशमिवाद्य भगवत्या वचनम् । तत्किमिदानीमुद्वेगकारणं भविष्यति ॥ **कामन्दकी** । चीरैर्जीर्णवस्त्रखण्डैर्निर्मितस्य चीवरस्य कन्थायाः तत्परिग्रहोपलक्षितस्य । परिव्राजकस्येति यावत् । विरुद्धो भवादृशेन संसारिजनेन सहायं परिचय एव । उद्वेगनिमित्तमित्यर्थः ॥ **लवङ्गिका** । कथमिव । अस्मत्परिचयः कथमुद्वेगहेतुस्तद्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ **कामन्दकी** । अयीति संबोधने । त्वमपि । त्वया खलु प्राणसख्या सर्वं मालत्या इष्टमनिष्टं च विचारणीयम् । तत् ईदृशमनिष्टमिदानीमपि कथं त्वया न ज्ञातमित्यर्थः । **इदमिति** । मदनस्य जयशीलमायुधमकृत्रिमविलासास्पदमिदं मालत्याः शरीरम् । अनुचिताय येन केनचिदपि कुलशीलरूपयौवनादिना वरगुणेन संबन्धायोग्याय वराय यत्संप्रदानं राजदाक्षिण्याद्भूरिवसुना चिकीर्षितं तेन शोच्यं

अनुचितवरसंप्रदानशोच्यं
विफलगुणातिशयं भविष्यतीति ॥ ६ ॥

(मालती वैचित्र्यं नाटयति ।)

लवङ्गिका—अत्थि एदं जं णरेन्दवअणाणुरोहेण णन्दणस्स पडिवण्णा मालदित्ति सअलो जणो अमच्चं जुउच्छइ ।

मालती—(स्वगतम् ।) कहं उवहारीकिदह्मि राइणो तादेण ।

कामन्दकी—आश्चर्यम् ।

गुणापेक्षाशून्यं कथमिदमुपक्रान्तमथवा ।
कुतोऽपत्यस्नेहः कुटिलनयनिष्णातमनसाम् ।
इदं त्वैदंपर्यं यदुत नृपतेर्नर्मसचिवः
सुतादानान्मित्रं भवतु स भवान्नन्दन इति ।

मालती—(स्वगतम् ।) राआराहणं क्खु तादस्स गुरुअं, ण उण मालदी ।

---

१. अस्त्येतद्यन्नरेन्द्रवचनानुरोधेन नन्दनस्य प्रतिपन्ना मालतीति सकलो जनोऽमात्यं जुगुप्सते ।

२. कथमुपहारीकृतास्मि राज्ञस्तातेन ।

३. राजाराधनं खलु तातस्य गुरुकम्, न पुनर्मालती ।

दुःखजनकम् । अत एव जनानुरागसदृशवरसंप्रयोगाभावाच्च विफलगुणातिशयं भविष्यतीति हेतोर्वात्सल्यादेतस्यां दुहितृनिर्विशेषं कृतवात्सल्याया महानुद्वेग इत्यर्थः ॥६॥ **मालती** । वैचित्र्यं वैलक्षण्यम् ॥ **लवङ्गिका** । अस्त्येतद्यन्नरेन्द्रवचनानुरोधेन नन्दनस्य प्रतिपन्ना मालतीति सकलो जनोऽमात्यं जुगुप्सत इति । सर्वलोकजुगुप्सितत्वेन पिता भूरिवसुः परित्याज्य इति भावः ॥ **मालती** । स्वगतम् । कथमुपहारीकृतास्मि राज्ञस्तातेन । यथा दुर्गायै पशूपहारं दत्त्वा [illegible] [illegible] **कामन्दकी** । **गुणापेक्षेति** । [illegible] **मालती** । [illegible]

दुर्दर्शनेन घटतामियमप्यनेन
धूमग्रहेण विमला शशिनः कलेव ॥ ८ ॥

मालती—(स्वगतम्।) हा ताद, तुमं वि मम णाम एव्वं त्ति जिदं भोअतिण्हाए।

अवलोकिता—चिराइदं भअवदीए। णं भणामि अत्तत्थ-विचो महाभाओ माहवो त्ति।

कामन्दकी—इदं गम्यते। वत्से, अनुजानीहि माम्।

लवङ्गिका—(जनान्तिकम्।) सहि मालदि, संपदं भअवदीए सआसादो तस्स महाणुहावस्स उग्गमं जाणीमो।

---

१. हा तात, त्वमपि मम नामैवमिति जितं भोगतृष्णया।

२. चिरायितं भगवत्या। ननु भणाम्यस्त्वस्तविचो महाभागो माधव इति।

३. सखि मालति, सांप्रतं भगवत्याः सकाशादस्य महानुभावस्योद्गमं जानीमः।

मन्त्रे यः स्वयं प्रीतिं प्रियः स परोक्षेऽपि हितः ॥ दुःखे विपदि संमोहे कार्येऽकार्येऽप्यपि च। हितान्वेषी च हितकृत् सुहृल्लोकेऽभिधीयते ॥' इति। तेनात्रैव [illegible] मतं सूचितं न केवलं [illegible]। अपि तु सचिवाय [illegible] नन्दनाय [illegible] कार्यैर्दोर्दर्शनादेव [illegible] निर्वृतिरस्मिन्नस्तु। संप्रधारणे लोट्। दुर्दर्शनादेवानर्थहेतुना-नेन नन्दनेन सह धूमग्रहेण। धूमकेतुनापि। दर्शनादेवानर्थं सूचयति। विमला चन्द्र-कलेव। इयमपि घटतां [illegible] भावः। इदं च संप्रधारणं मालत्या उद्वेगाद्विरक्तजननेन [illegible] ॥ ८ ॥ **मालती**। स्वगतम्। हा तात, त्वमपि मम नामैवमिति जितं भोगतृष्णया। [illegible] मम नाम [illegible] दुहितरि। एवं [illegible] भोगतृष्णे-[illegible] भोगतृष्णा [illegible]। [illegible] स्यर्थः। एवं नन्दनस्य [illegible] [illegible] ॥ **अवलोकिता**। [illegible] चिरं विलम्बः [illegible]। ननु भणाम्यस्त्वस्तविचो महाभागो माधव इति। [illegible] **कामन्दकी**। इदं गम्यते। [illegible] **लवङ्गिका**। [illegible] सखि मालति, सांप्रतं भगवत्याः सकाशादस्य महानुभावस्योद्गमं [illegible]

मालती—(सस्नेहम् ।) सहि, तं क्खु भअवदीए गहीदणामहेअं सव्वहा तादो सुमरेदि ।

लवङ्गिका—सहि, समं किल भअवदीए गुरुसआसादो विज्जाहिगमो किदो त्ति तक्कालवेदिणो मन्तअन्ति ।

कामन्दकी—

> तत उदयगिरेरिवैक एष
> स्फुरितगुणद्युतिसुन्दरः कलावान् ।
> इह जगति महोत्सवस्य हेतु-
> र्नयनवतामुदियाय बालचन्द्रः ॥ १० ॥

लवङ्गिका—(अपवार्य ।) अवि णाम माहवो हवे ।

कामन्दकी—

> असौ विद्याशाली शिशुरपि विनिर्गत्य भवना-
> दिहायातः संप्रत्यविकलशरच्चन्द्रवदनः ।

---

१. सखि, तं खलु भगवत्या गृहीतनामधेयं सर्वथा तातः स्मरति ।

२. सखि, समं किल भगवत्या गुरुसकाशाद्विद्याधिगमः कृत इति तत्कालवेदिनो मन्त्रयन्ते ।

३. अपि नाम माधवो भवेत् ।

त्वद्विषयनिस्तारे कृतनिबन्धनो भविता । स्वानुरागिण्यो हि युवतयो भवन्तीत्यपि दर्शितं भवतीति व्याख्यानान्तरम् ॥ ९ ॥ मालती । सखि, तं खलु भगवत्या गृहीतनामधेयं सर्वथा तातः स्मरति । स्वयं देवरातनामग्रहणे मालत्या भाविश्वशुर-सम्बन्धसाध्वसं सूचितम् ॥ लवङ्गिका । समं किल तयोर्भगवत्या गुरुसकाशाद्विद्या-धिगमः कृत इति तत्कालवेदिनो मन्त्रयन्ते ॥ कामन्दकी—तत इत्यादि । ततोऽस्माद्देवरातादुदयगिरेरिवैक एषः । पित्रोरेकपुत्रतयातीवप्रेमपदत्वमुक्तम् । स्फुरिताः प्रकाशा गुणा गाम्भीर्यादय एव द्युतयस्ताभिः सुन्दरः । कलावांश्चतुःषष्टिक-लाभिज्ञः । इह जगति नयनवतां चक्षुष्मतामत्र सर्वस्यापि प्राणिजातस्य महोत्सवस्य हेतुराह्लादकारी । लवण्यसंपदनेनोक्ता । बालश्चन्द्र इव बालचन्द्रः । प्रथमयौवनमने-नोक्तम् । उदियायोद्भूतः । श्लेषोपमागर्भो रूपकालंकारः ॥ १० ॥ लवङ्गिका । अपि नाम माधवो भवेत् । यत्र तवानुरागः स एव माधव एवंगुणविशिष्टः संभाव्यत इत्यर्थः ॥ कामन्दकी—असाविति । असौ देवरातनन्दनो विद्याभिः शालत इति विद्याशाली शिशुः सन्नपि भवनाद्विनिर्गत्य संप्रतीहायातः संपूर्णशरच्चन्द्रवदनः । यस्यावलोकनप्रदेशे । यत्र स्थिता लोकलोक्यते तत्रेत्यर्थः । नारीणां पौरयोषिताम्

दधानः सौधानामलघुषु निकुञ्जेषु घनता-

मसौ संध्याशङ्खध्वनिरनिभृतः खे विचरति ॥ १२ ॥

वत्से, सुखं स्थीयताम्। (इत्युत्तिष्ठति।)

मालती—(आत्मगतं।) कहं उवहारीकिदम्हि राइणो तादेण। राआराहणं क्खु तादस्स गुरुअं, ण उण मालदी। (सास्रम्।) हा ताद, तुमं वि मह णाम एव्वं ति सव्वहा जिदं भोअतिण्हाए। (सानन्दम्।) कहं महाउलप्पसूदो सो महाभाओ। सुट्ठु भणिदं णि-उणिआए कुदो वा महोअहिं वज्जिअ पारिजादस्स उग्गमो त्ति। अवि णाम तं पुणो वि पेक्खिस्सं।

लवङ्गिका—अवलोइदे, इदो एदिणा संजवणेण ओदरम्ह।

कामन्दकी—(अपवार्य।) अवलोकिते, साधु संप्रति मया तट-स्थैव मालतीं प्रति निसृष्टार्थदूत्यस्य लघूकृतो भारः। कुतः

वरेऽन्यस्मिन्दोषः पितरि विचिकित्सा च जनिता
पुरावृत्तोद्गारैरपि च कथिता कार्यपदवी ।
स्तुतं महाभाग्यं यदभिजनतो यच्च गुणतः
प्रसङ्गाद्वत्सस्येत्यथ खलु विधेयः परिचयः ॥ १३ ॥

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे द्वितीयोऽङ्कः ।

परमल्पमेवावशिष्टमित्यर्थः । कृताशङ्कं कर्तव्यांशं च विशेषतो निरूपयति—**वर इति** । अन्यस्मिन्वरे नन्दने दोषः । पितरि विचिकित्साफलसंदेहमूलं वैमुख्यं च जनितं यद्वात्स्यायनसूत्रं कन्यासंप्रयुक्तकाधिकरणे निसृष्टार्थदूतीकृत्यनिरूपणप्रकरणेऽन्यवरपितॄणां च दोषानभिप्रायविरुद्धान्प्रतिपादयेदिति मातापित्रोश्च गुणानभिज्ञतामनपेक्षतां लुब्धतां शठतां चपलतां बान्धवानां प्रतिपादयेदिति पूर्वसूत्रादनुषज्यते । शकुन्तलावृत्तान्तादीतिहासोद्घाटनैः कार्यपदवी कर्तव्यसरणिश्च कथिता । यच्च सूत्रम्—'याश्चान्या अपि समानजातीयाः कन्याः शकुन्तलाद्याः स्वबुद्ध्या भर्तारं प्राप्य मोदन्ते स्म, ताश्चास्याः प्रदर्शयेत्' इति, तथा वत्सस्य माधवस्याभिजनत आभिजात्याद्धेतोर्यन्महाभाग्यं महाभागधेयत्वं गुणतश्च रूपविद्यागुणेभ्यो यन्माहात्म्यं तत्प्रसङ्गत एव, अन्यथा पक्षपातप्रतीतेः । स्तुतम् । यदपि सूत्रं 'तस्याः स्वबुद्ध्या नायकगुणान्भूयिष्ठान्परिवर्णये'दिति । एवं माधवानुरागो दृढीकृतः । इतः परं परिचयो विस्रम्भयोग्यत्वम्… …नियुज्यमाना कुटिलविशङ्कं येन करोति तादृशः प्र… …यत्नः कर्तव्य इत्यर्थः । अनेन करणं नाम मुखसंधेरङ्गम् … प्रकृतारम्भः' इति ॥ १३ ॥

नमन्त्यमुनिवृन्दिरसो…
… भवभूति…

इति श्रीमज्जगद्धरकुलतिलकपर्वत…
…विरचितायां मालती…
द्वितीयाङ्क…

तृतीयोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति बुद्धरक्षिता ।)

बुद्धरक्षिता—(परिक्रम्य आकाशे ।) [1]अवलोइदे, अवि जाणासि ᳚ भअवदी ।

अवलोकिता—(प्रविश्य ।) [2]बुद्धरक्खिदे, किं पमुद्धासि । जो को ᳚ कालो भअवदीए पिण्डपारणवेलं विसज्जिअ मालदीं अणुवट्ट- ᳚णाए ।

बुद्धरक्षिता—[3]हुं । तुमं उण कहिं पत्थिदासि ।

अवलोकिता—[4]अहं क्खु भअवदीए माहवसआसं अणुप्पे- सिदा । संदिट्ठं अ तस्स संकरडरसंबन्धि कुसुमाअरुज्जाणं गदुअ- कुञ्जणिउञ्जपेरन्तरत्तासोअगहणे चिट्ठेत्ति । गदो अ तत्थ माहवो ।

---

1. अवलोकिते, अपि जानासि क्व भगवती ।

2. बुद्धरक्षिते, किं प्रमुग्धासि । यः कोऽपि कालो भगवत्याः पिण्डपा- रणवेलां विसृज्य मालतीमनुवर्तमानायाः ।

3. हुं; त्वं पुनः क्व प्रस्थितासि ।

4. अहं खलु भगवत्या माधवसकाशमनुप्रेषिता । संदिष्टं च तस्य शंकर- पुरसंबन्धि कुसुमाकरोद्यानं गत्वा कुञ्जनिकुञ्जपर्यन्तरक्ताशोकगहने तिष्ठेति । गतश्च तत्र माधवः ।

वरेऽन्यस्मिन्दोषः पितरि विचिकित्सा च जनिता
पुरावृत्तोद्गारैरपि च कथिता कार्यपदवी ।
स्तुतं महाभाग्यं यदभिजनतो यच्च गुणतः
प्रसङ्गाद्वत्सस्येत्यथ खलु विधेयः परिचयः ॥ १२ ॥

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे द्वितीयोऽङ्कः ।

परमल्पमेवावशिष्टमित्यर्थः । कृतांशं कर्तव्यांशं च विशेषतो निरूपयति—**वर इति** । अन्यस्मिन्वरे नन्दने दोषः । पितरि विचिकित्सामलसंदेहमूलं वैमुख्यं च जनितं यद्वात्स्यायनसूत्रं कन्यासंप्रयुक्तकाधिकरणे निसृष्टार्थदूतीकृत्यनिरूपणप्रकरणेऽन्यवरपितॄणां च दोषानभिप्रायविरुद्धान्प्रतिपादयेदिति मातापित्रोश्च गुणानभिज्ञतामनपेक्षतां लुब्धतां शठतां चपलतां बान्धवानां प्रतिपादयेदिति पूर्वसूत्रादनुपज्यते । शकुन्तलावृत्तान्तादीतिहासोद्घाटनैः कार्यपदवी कर्तव्यसरणिश्च कथिता । यच्च सूत्रम्—'याश्चान्या अपि समानजातीयाः कन्याः शकुन्तलायाः स्वरुच्या भर्तारं प्राप्य मोदन्ते स्म, ताश्चास्याः प्रदर्शयेत्' इति, तथा वत्सस्य माधवस्याभिजनत आभिजात्याद्धेतोर्यन्महाभाग्यं महाभागधेयत्वं गुणतश्च रूपविद्यागुणेभ्यो यन्माहात्म्यं तत्प्रसङ्गत एव, अन्यथा पक्षपातप्रतीतेः । स्तुतम् । यदपि सूत्रं 'तस्याः स्वरुच्या नायकगुणान्भूयिष्ठान्परिवर्णये'दिति । एवं तावन्माधवानुरागो दृढीकृतः । इतः परं परिचयो विस्रम्भयोग्यत्वमनुचितेऽपि व्यापारे विनियुज्यमाना झटित्यविशङ्कं येन करोति तादृशः प्रणयो विधेयश्चेत्येतावन्मात्रमवशिष्टमित्यर्थः । अनेन करणं नाम मुखसंधेरङ्गमुक्तं भवति । यथा—'करणं प्रकृतारम्भः' इति ॥ १२ ॥

जयन्त्यमृतनिष्यन्दिरसोत्कर्षानुरञ्जिताः ।
मधुरोदात्तगम्भीरा भवभूतिकवेर्गिरः ॥

इति श्रीमद्भारद्वाजकुलतिलकपर्वतनाथयायजूकनन्दनत्रिपुरारिसूरिविरचितायां मालतीमाधवभावप्रदीपिकायां द्वितीयाङ्कविवरणम् ॥

म्भकहासु ईरिसो तादिसो त्ति मअरन्दस्स उवरि पिअसहीए मद-अन्तिआए परोक्खाणुराओ तहा दूरं आरोविदो जहा से मणोरहो अवि णाम तं पेक्खामि त्ति ।

अवलोकिता—साहु बुद्धरक्खिदे, साहु । एहि गच्छह्म ।

(इति निष्क्रान्ते ।)

प्रवेशकः ।

(प्रविश्य ।)

कामन्दकी—

तथा विनयनम्रापि मया मालत्युपायतः ।
नीता कतिपयाहोभिः सखीविस्रम्भसेव्यताम् ।

संप्रति हि

व्रजति विरहे वैचित्र्यं नः प्रसीदति संनिधौ
रहसि रमते प्रीत्या वाचं ददात्यनुवर्तते ।

दृश इति मकरन्दस्योपरि प्रियसख्या मदयन्तिकायाः परोक्षानुरागस्तथा दूरमारोपितो यथैतस्या मनोरथोऽपि नाम तं पश्यामीति ।

१. साधु बुद्धरक्षिते साधु । एहि गच्छावः ।

(ततः प्रविशति माधवः ।)

माधवः—हन्त, परागता भगवती । इयं हि मम

आविर्भवन्ती प्रथमं प्रियायाः
सोच्छ्वासमन्तःकरणं करोति ।
निदाघसंतप्तशिखण्डियूनो
वृष्टेः पुरस्तादचिरप्रभेव ॥ ४ ॥

दिष्ट्या लवङ्गिकाद्वितीया मालत्यपि ।

आश्चर्यमुत्पलदृशो वदनामलेन्दु-
सांनिध्यतो मम मुहुर्जडिमानमेत्य ।
जात्येन चन्द्रमणिनेव महीधरस्य
संधार्यते द्रवमयो मनसा विकारः ॥ ५ ॥

[illegible] मालतीम् ।

ज्वलयति मनोऽस्माकं मदयति हृदयं कृतार्थयति चक्षुः ।
परिमृदितचम्पककलिकाविलासकुटिलैरलसैरङ्गैः ॥ ६ ॥

मालती—सहि, इमस्सिं कुञ्जणिउञ्जे कुसुमाइं अवचिणुम्ह ।[1]

माधवः—

प्रथमप्रियावचनसंश्रवस्फुर-
त्पुलकेन संप्रति मयावलम्ब्यते ।
घनराजिनूतनपयःकणक्षण-
प्रतिबद्धकुड्मलकदम्बडम्बरः ॥ ७ ॥

लवङ्गिका—सहि, एव्वं करेम्ह ।[2]

(पुष्पावचयं नाटयतः ।)

माधवः—अपरमिवाश्चर्यमाचार्यकं भगवत्याः ।

---

१. सखि, अमुष्मिन्कुञ्जनिकुञ्जे कुसुमान्यवचिनुवः ।
२. सखि, एवं कुर्वः ।

[illegible] प्राप्य प्रथमतो विकारो हर्षोन्मादः संजायते । [illegible] मनसो हर्षोत्पत्तिसाधनं-
मित्यर्थः । [illegible] मम महोत्सवान्तः[illegible]स्यापि
मम मनो हर्षोत्पत्तिलाभहेतुः ॥ ५ ॥ **संप्रतीति** । पूर्वदृष्टावस्थापेक्षया विर-
हविशीर्णा स्फुटीभावात्[illegible] शिथिलत्वाच्च मालतीव रमणीया न
वर्तत इत्यर्थः । यत इत्यध्याहार्यम् । **ज्वलयतीति** । परिमृदिता म्लानिमुप-
गता या चम्पककलिका चाम्पेयकुसुममाला तस्या विलास इव विलासो विलसनं का-
न्तिप्रकर्षस्तेन कुटिलतरास्तैः । अनिच्छाभिरिति यावत् । अलसैः क्रियास्वनुत्सु-
कैरङ्गैरस्माकं मनो ज्वलयति दीपयति । हृदयं मदयति हर्षपरवशं करोति । चक्षुः
कृतार्थयति द्रष्टव्यावधिदर्शनेन सफलं करोतीति मन्निमित्तया निर्मितां वि-
रहावस्थामनुभवन्तीयमानन्दमदनवेदनाभ्यां ममान्तःकरणमाकुलयतीत्यर्थः ।
कारकदीपकालंकारः ॥ ६ ॥ **मालती** । सखि, अमुष्मिन्कुञ्जनिकुञ्जे वामनतया
स्वहस्तापचेयकुसुमे लतागुल्मे कुसुमान्यपचिनुवः ॥ **माधवः—प्रथमेति** ।
अश्रुतपूर्वप्रियावचनश्रवणेन स्फुरन्पुलको रोमोद्गमो यस्य तेन मया संप्रति मेघ-
पङ्क्तिनवजलबिन्दुसंसेचनेन च उत्पन्नः क्षणो हर्षस्तेन बद्धानि कुड्मलानि येन तस्य
कदम्बतरोर्डम्बरोऽवस्थाविशेषोऽवलम्ब्यते । अनुक्रियत इत्यर्थः । अत्र प्रती-
यमानसंभोगाभिलाषानुगुण्यात्तद्वचनश्रवणकौतुकेन च तदन्तोपसर्पणादिचेष्टाया
गम्यमानत्वाद्विलासो नाम प्रतिमुखसंधेरङ्गम् । यथा—'समीहा रतिभोगार्थं वि-
लासः परिकीर्तितः' इति ॥ ७ ॥ **लवङ्गिका** । सखि, एवं कुर्वः ॥ **माधवः** ।

मालती—सहि, देण इदो वि अवरसिंस अवचिणुह्म ।

कामन्दकी—(मालतीं परिष्वज्य ।) अयि, विरम विरम । निःसहा जातासि ।

स्खलयति वचनं ते संश्रयत्यङ्गमङ्गं
जनयति मुखचन्द्रोद्भासिनः स्वेदबिन्दून् ।

---

१. सखि, तेनेतोऽप्यपरस्मिन्नवचिनुवः ।

मालती—अवहिदह्मि ।

कामन्दकी—अस्ति तावदेकदा प्रसङ्गतः कथित एव म
माधवाभिधानः कुमारः,यस्त्वमिव मामकीयस्य मनसो द्वितीयं बन्धनम्

लवङ्गिका—सुमरामो ।

कामन्दकी—स खलु मदनोद्यानयात्रादिवसात्प्रभृति दुर्मना
मानः परवानिव शरीरोपतापेन । तथाहि ।

> यदिन्द्रावानन्दं प्रणयिनि जने वा न भजते
> व्यनक्त्यन्तस्तापं तदयमतिधीरोऽपि विगमम् ।
> प्रियङ्गुश्यामाङ्गप्रकृतिरपि चापाण्डु मधुरं
> वपुः क्षामं क्षामं वहति रमणीयश्च भवति ॥ ९ ॥

लवङ्गिका—एदं वि तस्सिं अवसरे भअवदि तुवराअन्ती
मअणोइस्साए उदीरिअं आसि । जह अणङ्गसरीरो माहवो त्ति ।

२. अवहितास्मि ।

कामन्दकी—यावदहमवगच्छामि मालत्येवास्य मन्मथोन्मादहेतु-रिति । ममापि स एव निश्चयः । कुतः ।

अनुभवं वदनेन्दुरुपागम-
न्नियतमेष यदस्य महात्मनः ।
क्षुभितमुत्कलिकातरलं मनः
पय इव स्तिमितस्य महोदधेः ॥ १० ॥

माधवः—अहो उपन्यासशुद्धिः । अहो मम च महत्त्वारोपणे यत्नः । अथवा ।

शास्त्रे प्रतिष्ठा सहजश्च बोधः
प्रागल्भ्यमभ्यस्तगुणा च वाणी ।
कालानुरोधः प्रतिभानवत्त्व-
मेते गुणाः कामदुघाः क्रियासु ॥ ११ ॥

तया निवेदितमासीत् । यथास्वस्थशरीरो माधव इति । **कामन्दकी—याव-दिति** । मन्मथकृतोन्माद उन्मथनं कर्णाकर्णिकया श्रुत्वाहमप्येतदेवं नि-श्चिनोमि । अन्यथा तदर्थचलनायोगादिति भावः । **अनुभवमिति** । एष इति मालतीमुखं बुद्धिदेशे गृहीत्वा निर्दिशति । वदनेन्दुरस्य प्रकृतत्वेन बुद्धि-स्थस्य लतान्तरिततया च पुरोवर्तिनो माधवस्यानुभवं समुपागमद्दर्शनविषयतां प्राप्तः । नियतं निश्चितं सर्वथास्यैवंविधविपमदशाविपाकहेतुभूतं त्वदाननेन्दुदर्शनं जातमिति साध्यते । यतो महात्मनोऽतिगम्भीराशयस्य स्तिमितस्य निस्तरङ्गस्य महोदधेः पय इवोत्कलिकातरलमुत्कण्ठया कल्लोलैश्च तरलं सत्क्षुभितमपहृतधैर्य-मुद्वेलं च संजातम् । यथा पयोनिधेः पूर इन्दुदर्शनादेव क्षुभ्यति न तूष्णीमेवं माध-वमनःक्षोभेऽपि त्वन्मुखेन्दुदर्शनमेव निमित्तमिति कार्यात्कारणमनुमीयत इत्यर्थः । रूपकोपमाभ्यामङ्गाङ्गिभावेन संकीर्णमनुमानमलंकारः ॥ १० ॥ **माधवः—अहो इति** । उपन्यासस्य प्रतिपादनप्रकारस्य शुद्धिः पूर्वापरविरोधादिदोषराहित्यम् । महत्त्वस्यारोपणे मय्यविद्यमानस्यापि समुद्रसाम्यसंपादनाध्यारोपे यत्नो निबन्धनम् । अथवा नैतादृशानामिदमाश्चर्यम् । कुत इत्यत आह—**शास्त्र इति** । शास्त्रे प्रतिष्ठा शङ्काशङ्करहितसम्यग्ज्ञानरूपा परिनिष्ठितिः । सहजः स्वाभाविको बोधोऽनभ्यस्ते-ष्वपि सूक्ष्मप्रमेयरहस्येषु स्वारसिकप्रसरणशालिनी प्रज्ञा । प्रागल्भ्यं प्रौढोक्तिवैचक्ष-ण्यम् ।'निःसाध्वसत्वं प्रागल्भ्यं प्रयोगेष्वपि सर्वतः'इत्युक्तरूपं वा । तथाभ्यस्ताःप्रच-लत्संपाद्या गुणाः प्रसादमाधुर्यादयो यस्याः सा वाणी । कालानुरोधो वचनावसरनि-रीक्षणम् । प्रतिभानवत्त्वं तादात्विकनवनवोल्लेखशालिप्रतिभावत्त्वमित्येते गुणाः क्रि-यासु साधयितुमिष्टासु कामदुघा मनोरथपूरकाः । तेनैतद्गुणगरिष्ठाया भगवत्या

विस्सन्दसुन्दरेण दरदलिअकुन्दमाअन्दमहुविन्दुसंदोहवाहिणा भवणुज्जाणपेरन्तमारुएण उत्ताम्मिअदि । अण्णं अ जदो प्पहुदि तस्सिं दिअहे णिअमहूसवब्भुदअदंसणत्थं पडिवण्णरूवस्स कामकाणणालंकारिणो भअवदो मम्महस्स विअ तस्स माहवस्स विविहविब्भमाणुराआणुबन्धमहग्घीकिदजोव्वणारम्भं अण्णोण्णदिट्ठिविणिवाअवञ्चणावसरजुवरिदचित्तत्तुवरन्तकोऊहल्लुल्लसिअमद्धमत्थम्भमन्थराअवअवपडिलग्गसेदपुलअकम्पाणन्दिअसहीअणं परप्परावलोअनसुहं समासादिअं । तदो प्पहुदि सविसेसदुस्सहाआसविअम्भणुद्दामदारुणं दसापरिणामं अणुहोन्ती मुहुत्तसंपत्तपुण्णचन्दोदआ विअ बालकमलिणी परिमिलाअदि । तह वि मुहुत्तमेत्तहिअअविणिहिदणिम्माअन्तवल्लहसमाअमा णिब्भरसलिलासारसिच्चमाणा विअ मेदिणी सीअलाअ-

---

न्दसुन्दरेण दरदलितकुन्दमाकन्दमधुबिन्दुसंदोहवाहिना भवनोद्यानपर्यन्तमारुतेनोत्ताम्यति । अन्यच्च यतः प्रभृति तस्मिन्दिवसे निजमहोत्सवाभ्युदयदर्शनार्थं प्रतिपन्नरूपस्य कामकाननालंकारिणो भगवतो मन्मथस्येव तस्य माधवस्य विविधविभ्रमानुरागानुबन्धमहर्घीकृतयौवनारम्भमन्योन्यदृष्टिविनिपातवञ्चनावसरज्वरितचित्तत्वरत्कौतूहलोल्लसितमाध्यसस्तम्भमन्थरावयवप्रतिलग्नस्वेदपुलककम्पानन्दितसखीजनं परस्परावलोकनसुखं समासादितम् । ततः प्रभृति सविशेषदुःसहायासविजृम्भणोद्दामदारुणं दशापरिणाममनुभवन्ती मुहूर्तसंप्राप्तपूर्णचन्द्रोदयेव बालकमलिनी परिम्लायति । तथापि मुहूर्तमात्रहृदयविनिहितनिर्मीयमाणवल्लभसमागमा निर्भरसलिलासारसिच्यमानेव मे-

---

न्दसुन्दरेण दरदलितकुन्दमाकन्दमधुबिन्दुसंदोहवाहिना भवनोद्यानपर्यन्तमारुतेनोत्ताम्यति । उद्दीपनविभावनाजनितवेदनातिशयोक्तिः । अन्यच्च यतः प्रभृति तस्मिन्दिवसे निजमहोत्सवाभ्युदयदर्शनार्थं प्रतिपन्नरूपस्य स्वीकृतशरीरस्य भगवतो मदनस्येव कामकाननालंकारिणस्तस्य माधवस्य विविधैर्विभ्रमैर्विलासैरनुरागानुबन्धेन समुचितप्रियजनगोचराभिलापप्रकर्षेण च महर्घीकृतोऽतिश्लाघनीयः । संपादनीय इति यावत् । यौवनारम्भो यस्य तत्तथा । अन्योन्यदृष्टिविनिपातवञ्चनावसरे ज्वरितं खेदितं यच्चित्तं तस्मिंस्त्वरमाणेन कौतूहलेनोल्लसितेषु साध्वसजनितात्स्तम्भान्मन्थरेषु चेष्टाविहीनेष्ववयवेषु प्रतिलग्नाः स्वेदपुलककम्पाः सात्त्विकभावास्तैरानन्दितसखीजनं परस्परावलोकनसुखं समासादितं मालत्या । ततः प्रभृति सविशेषदुःसहायासविजृम्भणोद्दामदारुणं दशापरिणाममनुभवन्ती मुहूर्तसंप्राप्तपूर्णचन्द्रोदयेव बालकमलिनी परिम्लायति । तथापि मुहूर्तमात्रहृदयविनिहितनिर्मीयमाणवल्लभसमागमा निर्भरसलिलासारसिच्यमानेव मेदिनी शीतलायत इति

कुसलावसाणदा मम्महस्स । कहं अ इमाइं रमणकेलिकलहकोवराअपल्लविदकेरलीकपोलकोमलुव्वेल्लविमलचन्दिओद्दामदलिअतिमिरावरणाइं विभावरीमुहाइं । इमे अ उल्लसिददुद्धधारापूरधवलुज्जलन्तजोण्हापक्खालिअनहोङ्गणा परिमलिअपाडलीमुउलणिम्महणवहुलपरिमलुप्पीडसंकलणमसिणमंसलमलअमारुदुद्धूमायिददसदिसामुहा अनत्थआरिणो होन्ति रअणीपरिणामा अ पिअसहीए ।

कामन्दकी—

> यदि तद्विषयोऽनुरागबन्धः
>
> स्फुटमेतद्धि फलं गुणज्ञतायाः ।
>
> इति नन्दितमप्यवस्थयास्या
>
> हृदयं दारुणया विदीर्यते मे ॥ १२ ॥

न्मथस्य । कथं चेमानि रमणकेलिकलहोपरागपल्लवितकेरलीकपोलकोमलोद्वेलविमलचन्द्रिकोद्दामदलिततिमिरावरणानि विभावरीमुखानि । इमे चोल्लसितदुग्धधारापूरधवलोज्ज्वलज्ज्योत्स्नाप्रक्षालितनभोङ्गणाः परिमलितपाटलीमुकुलनिर्मथनबहुलपरिमलोत्पीडसंकलनमसृणमांसलमलयमारुतोद्धूमायितदशदिङ्मुखा अनर्थकारिणो भवन्ति रजनीपरिणामाश्च प्रियसख्याः ।

यतः कालस्य कुशलावसानता क्षेमपर्यवसायित्वम् । भविष्यतीति शेषः । इदानीं मालतीषु दारुणकर्मणः स्मरस्येतः परं कदा वा प्रियतमसंघट्टनेन कुशलकारित्वं भविष्यतीत्यर्थः । कथं चेमानि रमणेन सह यः केलिकलहः कोपस्तेनोपनीतो यो रागः कोपरागस्तेन पल्लवितौ संजातपल्लवौ यौ केरलीकपोलौ तद्वत्कोमला उद्वेला विमला च या चन्द्रिका तयोद्दामं प्रगल्भं दलितानि तिमिरावरणानि येषु तानि विभावरीमुखानि । इमे चोल्लसितदुग्धधारापूरधवलोज्ज्वलज्ज्योत्स्नाप्रक्षालितनभोङ्गणाः । परिमलितं संजातपरिमलं यत्पाटलमुकुलं तस्य यन्निर्मथनं तेन यो बहुलपरिमलस्योत्पीड उद्गारस्तेन यत्संकलनं मिश्रीभावस्तेन मसृणः स्निग्धो मांसलः पुष्टो यो मलयमारुतस्तेनोद्धूमायिता दशदिङ्मुखा अनर्थकारिणो भवन्ति रजनीपरिणामाः प्रियसख्याः । ईदृशानि रजनीमुखानि ईदृशाश्च रजनीपरिणामाः प्रियसख्याः । कथं केन वा प्रकारेणानर्थकारिणो भवन्तीत्येतदपि भगवती [illegible] । 'न भवन्ति' इति पाठे [illegible] न [illegible] । [illegible] ॥ कामन्दकी—यदीति । [illegible]

सर्वाः—हा मदअन्तिए । [1]

कामन्दकीमाधवौ—(सहर्षाकूतम् ।)

कथं तदवपातितादधिगतायुधः संभ्रमात् ।
कुतोऽपि मकरन्द एत्य सहसैव मध्ये स्थितः

इतराः—साहु, महाभाअ, साहु । [2]

कामन्दकीमाधवौ—

दृढं च पशुना हतो व्यसुरसौ कृतश्चामुना ॥ १८ ॥

इतराः—अच्चाहिदं । [3]

कामन्दकी—(साकूतम् ।) कथं व्यालनखरप्रहारनिःसृतरक्तनि-वहः क्षितितलविषक्तखड्गलतावष्टम्भनिश्चलः संभ्रान्तमदयन्तिकावल-म्बितस्ताम्यति वत्सो मकरन्दः ।

इतराः—हद्धि, गाढप्पहारदाए, किलम्मदि महाभाओ । [4]

---

१. हा मदयन्तिके ।

२. साधु महाभाग, साधु ।

३. अत्याहितम् ।

४. हा धिक्, गाढप्रहारतया क्लाम्यति महाभागः ।

तु पदोः क्रमगता । एकेनैव पदविन्यासेन लभ्यदेशो वर्तत इत्यर्थः । हाशब्द इ-ष्टजनविपत्तिद्योतकः । माधवस्य सहर्षत्वं व्याघ्रहननाद्दुहितृजीवनाच्च । काम-न्दक्याः साकूतत्वं मकरन्देन मदयन्तिकाप्राणरक्षणोपकारस्य तदुभयसंघटनोपयो-गित्वादिति । कथं मकरन्दः सहसैव संभ्रमादेत्य तदवपातितात्तेन शार्दूलेनावपा-तितान्निहतात् । कस्याचिदायुधहस्तात्पुरुषादित्यध्याहारः । अधिगतं प्राप्तमायुधं येन सः । तन्निहतभटहस्तगतमायुधमाहृत्येत्यर्थः । मध्ये व्याघ्रमदयन्तिकयोरन्तरे स्थितोऽतर्कितोपनतोऽस्यावस्था आलम्बनं जात इत्यर्थः ॥ इतराः । साधु । पौरुषं त्वत्कृतमिति शेषः । **दृढमिति** । दृढं यथा स्यात्तथा मकरन्दः पशुना हतोऽभिहतः । अमुना मकरन्देन चासौ पशुर्व्यसुर्विगतप्राणः कृतश्च । प्रमापितश्च । 'दंष्ट्रायुधः' इति क्वचित्पाठः । खण्डितः । व्याघ्र इत्यर्थः ॥१८॥ **इतराः** । अत्या-हितं महाभीतिः । उपस्थितमिति शेषः ॥ **कामन्दकी** । साकूतत्वे हेतुरुक्तः । व्यालः क्रूरजन्तुः । क्षितितले विषक्तालम्बनयष्टिरिव संलग्नैककोटिर्या खड्गलता तदवष्टम्भेन तदवलम्बनेन निश्चलो महाप्रहारतया दत्तपदमहतोऽपि साधुधनेवावल-म्ब्य स्थितः, न तु पतित इत्यर्थः । संभ्रान्तयोद्विग्नया मदयन्तिकयावलम्बितो दत्तहस्तावलम्बः ॥ **इतराः** । हा धिक् । गाढप्रहारतया क्लाम्यति महाभागः ॥

चतुर्थोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशतो मदयन्तिकालवङ्गिकाभ्यामवलम्ब्यमानौ मुग्धौ मकरन्दमाधवौ संभ्रान्ता कामन्दकी बुद्धरक्षिता लवङ्गिका च ।)

मदयन्तिका—पसीद भअवदि, परित्ताहि मदअन्तिआणिमित्तं संसइदजीविदं विपण्णाणुकम्पिणं महाभाअं ।[1]

इतराः—हद्धि । किं दाणीं एत्थ पेक्खिदव्वं अह्मेहिं ।[2]

कामन्दकी—(उभौ कमण्डलूदकेन सिञ्चति ।) ननु वत्साः पटाञ्चलैर्वीजयध्वम् ।

(नायिकास्तथा कुर्वन्ति ।)

मकरन्दः—(समाश्वस्यावलोक्य च ।) वयस्य, अतिकातरोऽसि । किमेतत् । ननु स्वस्थ एवास्मि ।

मदयन्तिका—अम्हहे, दाणिं पडिबुद्धं मअरन्दपुण्णचन्देण ।[3]

---

१. प्रसीद भगवति, परित्रायस्व मदयन्तिकानिमित्तं संशयितजीवितं विपन्नानुकम्पिनं महाभागम् ।

२. हा धिक् । किमिदानीमत्र प्रेक्षितव्यमस्माभिः ।

३. अहो, इदानीं प्रतिबुद्धं मकरन्दपूर्णचन्द्रेण ।

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]—तत इत्यादि । [illegible] । **मदयन्तिका** । प्रसीद भगवति, परित्रायस्व मदयन्तिकानिमित्तं संशयितजीवितं विपन्नानुकम्पिनं महाभागम् । [illegible] । **इतराः** । हा धिक् [illegible] । **मकरन्दः** । वयस्य, [illegible] । **मद-यन्तिका** । [illegible]

इमस्सिं महाणुहावे अणुराअप्पवादो । (इति मकरन्दमेव सस्पृहमवलोकयति ।)

कामन्दकी—(स्वगतम् ।) रमणीयोर्जितं हि मदयन्तिकामकरन्दयोर्दैवादद्य दर्शनम् । (प्रकाशम् ।) वत्स मकरन्द, कथं पुनरायुष्मानस्मिन्नवसरे मदयन्तिकाजीवितपरित्राणहेतोर्भगवता दैवेन संनिधापितः ।

मकरन्दः—अद्याहमन्तर्नगरमेव कांचिद्वार्तामुपश्रुत्य माधवचित्तोद्वेगमधिकमाशङ्कमानस्त्वरितमवलोकितानिवेदितकुसुमाकरोद्यानवृत्तवृत्तान्तः परापतन्नेव शार्दूलवस्कन्दगोचरामिमामभिजातकन्यकामभ्युपपन्नवानस्मि ।

(मालतीमाधवौ विमृशतः ।)

कामन्दकी—(स्वगतम् ।) वृत्तान्तेन खलु मालतीप्रदानेन भवितव्यम् । (प्रकाशम् ।) वत्स माधव, दिष्ट्या वर्धितोऽसि मालत्या । सोऽयमनवसरः प्रीतिदानस्य ।

माधवः—भगवति, इयं मालती

यद्यालम्बणितसुहृन्मनोहमुग्धं

कारुण्याद्विहितवती गतव्यथं माम् ।

पुरुषः—वच्छे मअअन्तिके, इत इतः ।

मदयन्तिका—(अपवार्य ।) सहि बुद्धरक्खिदे, अवि पुणो [दे]क्खीअदि एसो जीविदप्पदाई पुण्डरीअलोअणो ।

बुद्धरक्खिता—जइ देव्वं अणुऊलइस्सदि । (इति निष्क्रान्ताः)

माधवः—(अपवार्य ।)

चिरादाशातन्तुस्त्रुटतु बिसिनीसूत्रमिदुरो
महानाधिर्व्याधिर्निरवधिरिदानीं प्रसरतु ।
प्रतिष्ठामव्याजं व्रजतु मयि पारिप्लवधुरा
विधिः स्थैर्यं धत्तां भवतु कृतकृत्यश्च मदनः ॥ ३ ॥

अथवा ।

समानप्रेमाणं जनमनुलभं प्रार्थिनवतो
विधौ वामारम्भे मम समुचितैषा परिणतिः ।

---

१. सखि बुद्धरक्षिते, अपि पुनर्द्रक्ष्यत एष जीवितप्रदायी पुण्डरीकलोचनः ।

२. यदि दैवमनुकूलयिष्यति ।

[..]त व्याचक्षते । अचिरमिति दर्शनक्रियाविशेषणम् ॥२॥ **मदयन्तिका ।** सखि [बु]द्धरक्षिते, अपि पुनर्द्रक्ष्यत एष जीवितप्रदायी पुण्डरीकलोचनः । अपि पुनरित्यौ[त्सु]क्यातिशयो द्योत्यते ॥ **बुद्धरक्षिता ।** यदि दैवमनुकूलयिष्यति । अथ माधवः [अन]धिगतमालतीप्रदाननिश्चयो नैराश्यसंजातमुद्वेगातिशयं विवृण्वन्नाह—**चिरा[द्]देति ।** चिरादनुवृत्तो बिसिनीसूत्रवन्मृणालतन्तुवन्मिदुरः स्वयमेव भिद्यमान आ[शा]तन्तुस्तत्प्राप्त्याशैव तन्तुरिदानीं त्रुटतु छिन्नो भवतु । प्रियतमासमागमाशा दुर्बलैवेयन्तं कालमनुवृत्ता सेदानीं छिन्नेत्यर्थः । तथेदानीं महानाधिर्मानसी व्यथा स एव व्याधिर्निरवधिर्निरवसरः प्रसरतु । मालतीप्राप्तिलक्षणमवधिं प्रतीक्ष्य कथंचिदाधिः सोढ इदानीं तस्यावधेरभावनिश्चयान्निर्मर्यादो विजृम्भतामित्यर्थः । तथा पारिप्लवस्य चित्तचाञ्चल्यस्यारतिरूपस्य धुरोत्कर्षो मय्यव्याजं निष्कपटम् । विलम्बेनेति यावत् । प्रतिष्ठां स्थितिं व्रजतु । मालती[..]ाया आलम्बनभूताया अप[..]गमाद्वाताक्षिप्ततूलवदप्रतिष्ठं प्राप्नोत्वित्यर्थः । [..] [व]िधिः स्थैर्यं धत्ताम् । मदनश्च कृतकृत्यो भवतु । उभाभ्यामपि कर्तव्यस्य [..] प्रयोजनस्य महता प्रयत्नेन [..]र्तितत्वादित्यर्थः । जीवनमितःपरं क्षणम[..] [दु]र्लभमिति भावः । [..]स्ति-
[..]नेककारणस[..]यालं[..] [..] । [..]

पुरुषः—वत्से मदयन्तिके, इत इतः ।

मदयन्तिका—(अपवार्य ।) [1]सहि बुद्धरक्खिदे, अवि पुणो दीसइ एसो जीविदप्पदाई पुण्डरीअलोअणो ।

बुद्धरक्षिता—[2]जइ देव्वं अणुऊलइस्सदि । (इति निष्क्रान्ता)

माधवः—(अपवार्य ।)

चिरादाशातन्तुस्त्रुटतु बिसिनीसूत्रभिदुरो
महानाधिर्व्याधिर्निरवधिरिदानीं प्रसरतु ।
प्रतिष्ठामव्याजं व्रजतु मयि पारिप्लवधुरा
विधिः स्थैर्यं धत्तां भवतु कृतकृत्यश्च मदनः ॥ ३ ॥

अथवा ।

समानप्रेमाणं जनमसुलभं प्रार्थितवतो
विधौ वामारम्भे मम समुचितैषा परिणतिः ।

---

१. सखि बुद्धरक्षिते, अपि पुनर्द्रक्ष्यत एष जीवितप्रदायी पुण्डरीकलोचनः ।

२. यदि दैवमनुकूलयिष्यति ।

इति व्याचक्षते । अचिरमिति दर्शनक्रियाविशेषणम् ॥२॥ **मदयन्तिका** । सखि बुद्धरक्षिते, अपि पुनर्द्रक्ष्यत एष जीवितप्रदायी पुण्डरीकलोचनः । अपि पुनरित्यौत्सुक्यातिशयो द्योत्यते ॥ **बुद्धरक्षिता** । यदि दैवमनुकूलयिष्यति । अथ माधवः समधिगतमालतीप्रदाननिश्चयो नैराश्यसंजातमुद्वेगातिशयं विमुञ्चन्नाह—**चिरादिति** । चिरादनुवृत्तो बिसिनीसूत्रवन्मृणालतन्तुवद्भिदुरः स्वयमेव भिद्यमान आशातन्तुराशास्त्रस्येव तन्तुरिदानीं त्रुटतु छिन्नो भवतु । प्रियतमाप्रत्याशा दुर्दैवेनान्तं कालमनुवृत्ता सेदानीं छिन्नेत्यर्थः । तथेदानीं महानाधिर्मानसी व्यथा स एव व्याधिर्निरवधिर्निरन्तरः प्रसरतु । मालतीप्राप्तिलक्षणमवधिं प्रतीक्ष्य कथंचिदाधिः सोऽद्य इदानीं तस्यावधेरभावान्निरवधिर्निर्बाधो विजृम्भतामित्यर्थः । तथा पारिप्लवस्य चित्तचाञ्चल्यस्याविरतस्य धुरीणो [illegible] व्याजं निष्कपटम् । निश्चलेऽति [illegible] । प्रतिष्ठां स्थितिं भजतु । [illegible] प्राप्नोत्वित्यर्थः । तथा विधिः स्थैर्यं धत्ताम् । मदनश्च कृतकृत्यो भवतु । [illegible] ॥ ३ ॥ **अथवेति** । [illegible] —**समानेति** । [illegible]

दालुणसमारम्भपरिणामो । ता कं वा उवालभामि मन्दभाइणी । कं वा असरणा सरणं पडिवज्जामि ।

लवङ्गिका—सहि, इदो इदो । (परिक्रामति ।)

माधवः—(स्वगतम् ।) नूनमाश्वासनमात्रमेतन्माधवस्य सहजस्नेहमात्रकातरा भगवती करोति । (सोद्वेगम् ।) हन्त, सर्वथा संशयितजन्मसाफल्यः संवृत्तोऽस्मि । तत्किं कर्तव्यम् । (विचिन्त्य ।) न खलु महामांसविक्रयादन्यदुपायान्तरं पश्यामि । (प्रकाशम् ।) वयस्य मकरन्द, अपि भवानुत्कण्ठते मदयन्तिकायाम् ।

मकरन्दः—अथ किम् ।

तन्मे मनः क्षिपति यत्सरसप्रहार-
मालोक्य मामगणितस्खलदुत्तरीया ।

तातस्य कापालिकत्वम् । परिनिष्ठितो दैवहतकस्य दारुणसमारम्भपरिणामः । तत्कं वोपालभे मन्दभागिनी । कं वाशरणा शरणं प्रतिपद्ये ।

१. सखि, इत इतः ।

यतस्वेत्याशयः ॥ **मालती** । परिणतमिदानीं जीविततृष्णायाः फलम् । निर्व्यूढं च निष्करुणतया तातस्य कापालिकत्वम् । कापालिक एव परं स्त्रीबालादिवधे निष्करुणः । तेन पञ्चमाङ्ककृत्यं च किंचित्सूचितम् । परिनिष्ठितः परिसमाप्तिं गमितो दैवहतकस्य दारुणसमारम्भपरिणामः । कमुपालभे मन्दभाग्या । कं वाशरणा शरणं प्रतिपद्ये । अनेन माधवं कामन्दकीं च प्रति कथं युवयोः सतोरप्यहमीदृशीं दशामनुभवामीति तदुपक्रम्यतां यथोचितं प्रयत्न इति सूच्यते । एतत्सूचनार्थमेवार्थान्तरयापि मालत्या माधवसंनिधानेऽपि निस्त्रपीभूयाक्रन्दितमिति मन्तव्यम् ॥ **लवङ्गिका** । सखि, इत इतः । आगम्यतामिति शेषः ॥ **माधवः** । **नूनमिति** । कथं वा राजनि प्रतिपक्षे तद्विरोधेन भगवती कार्यं निष्पादयेत् । तदस्या वचनमाश्वासनार्थमेवेत्यर्थः । संशयितं जन्मसाफल्यं मालतीप्राप्तिलक्षणं यस्य तादृशः संवृत्तोऽस्मि । अत्र मालतीप्राप्तिरेव जीवितसाफल्यमित्यनेन तदनुरागतद्गुणातिशयप्रख्यापनात्सातिशयवचनरूपं पुष्पं नामाङ्गमुक्तम् । यथा—'पुष्पं सातिशयं वचः' इति । इदानीं जात्यनुचितेनापि क्षिप्रफलप्रदेन बाह्यागमप्रसिद्धेन साहसिकजनकृत्येन महामांसविक्रयेणापि प्रयोजनं साधनीयमिति विचिन्त्य निर्धारयति—**न खल्विति** । महामांसं पुरुषमांसम् । इयमपि द्वितीयावस्था । **वयस्येति** । अपि प्रश्ने । उत्कण्ठत उत्सुको भवति ॥ **मकरन्दः** । ... । बाढमुत्कण्ठितोऽहमित्यर्थः । तदेवाह—**तदिति** । सरसप्रहारं सशोणितकरजक्षतं मामालोक्याविचारितविगलत्कुचावरणांशुका । अनेन तात्का-

रुचिरकनककुम्भश्रीमदाभोगतुङ्ग-
स्तनविनिहितहस्तस्वस्तिकाभिर्वधूभिः ॥ १० ॥

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे चतुर्थोऽङ्कः ।

तमत्यन्तसंश्लिष्टं यद्वस्त्रं तेन व्यक्ताः सम्यग्विभाव्यमाना निम्नोन्नतप्रदेशा नाभिमध्यकुचमण्डलनितम्बजघनाद्यवयवसंनिवेशा यासां ताः तथा रमणीयकाञ्चनकलशकान्तिमन्त आभोगेन परिपूर्णतया तुङ्गाश्च ये स्तनास्तत्र विनिहितानि न्यस्तानि हस्तस्वस्तिकानि व्यस्तसंकुचितस्वस्तिकाकारहस्तयुगलानि यासां ताभिरिति तत्क्षणस्नातोत्थितवधूस्वभावोक्तिः । अथ च स्नानार्थमागताभिर्वधूभिरित्यनेन नानाजातिनगराङ्गनाप्रतीतेर्वर्णसंहारो नाम प्रतिमुखसंधेरङ्गमिति द्रष्टव्यम् । यथा 'वर्णसंहार इत्युक्तो नानाजातिसमागमः' इति ॥ १० ॥

विचित्रव्यञ्जनाप्राणा श्लाघ्यशब्दार्थवन्धुराः ।
जयन्त्यभिनवोल्लासा भवभूतिकवेर्गिरः ॥

इति श्रीमद्भारद्वाजकुलतिलकपर्वतनाथयायजूकनन्दनत्रिपुरारिसूरिविरचितायां मालतीमाधवभावप्रदीपिकायां चतुर्थाङ्कविवरणम् ॥

इयमिदानीमहम्

नित्यं न्यस्तषडङ्गचक्रनिहितं हृत्पद्ममध्योदितं
पश्यन्ती शिवरूपिणं लयवशादात्मानमभ्यागता ।
नाडीनामुदयक्रमेण जगतः पञ्चामृताकर्षणा-
दप्राप्तोत्पतनश्रमा विघटयन्त्यग्रेनभोऽम्भोमुचः ॥ २ ॥

उद्वृत्तस्खलितकपालकण्ठमाला-
संघट्टक्वणितकरालकिंकिणीकः ।
पर्याप्तं मयि रमणीयडामरत्वं
संधत्ते गगनतलप्रयाणवेगः ॥ ३ ॥

सप्त पद्मानि चक्रस्थानि प्रचक्षते ॥' इति । नाडीचक्रात्मककमलानां नाड्य एव दलानि । अनेन चाणुरङ्गुष्ठपरिमाणो वा जीव इति तन्मतम् । तद्विदां तादृगात्मस्वरूपदर्शिनां योगिनां हृदि विनिहितं रूपं यस्य सः । तथाविधः सन्सिद्धिदो भुक्तिमुक्तिप्रदः । अविचलितमनोभिर्विषयान्तरपरित्यागेन स्वैकतानमनस्कैः साधकैः स्वोपासकैर्योगिभिर्मृग्यमाणोऽन्विष्यमाण इति । अत्र नाडीचक्रादिपदानां केवलयोगशास्त्रप्रसिद्धत्वादप्रतीतत्वमपि स्वात्मविमर्शने न दुष्टत्वं किंतु गुणत्वमेवेत्याहुः ॥ १ ॥ **इयमित्यादि । नित्यमिति ।** नित्यं प्रतिदिनं जपोपक्रमसमयेऽनुष्ठेयमन्त्राङ्गत्वेन यन्न्यस्तं तत्तत्स्थानेषु 'हृदयाय नमः, शिरसे स्वाहा' इत्यादि षडङ्गन्यासप्रकारेण विन्यस्तम् षडङ्गानां हृदयशिरःशिखाकवचनेत्रास्त्राणां चक्रं सङ्घस्तत्र निहितस्तन्मध्यगतत्वेन ध्यातः । 'मां कोऽपि मन्त्राधिदेवतात्मकत्वेनात्मानं ध्यात्वा मन्त्रमनुतिष्ठेत्' इत्यागमः । अत एव हृत्पद्मस्य हृदयकमलस्य मध्य उदितं प्रकाशमानं शिवरूपिणमात्मानं पश्यन्ती । इयमहं लयवशादूर्ध्वमाकृष्टस्य वायोस्तेषु तेषु नाडीनिवेशेषु वृत्तिनिरोधो गगनगमनहेतुभूतो योगशास्त्रप्रसिद्धो लयः । तद्वशाद्धेतोर्नाडीनां पार्थिवाप्याग्नेयवायव्यनाभसाख्यानां पञ्चभूतप्रकृतिकानां नाडीविशेषाणामुदयसाम्यावस्थातिरोधानक्रमेण तत्तद्भूतांशाकर्षणसाधनेन जगतो जङ्गमस्य जन्तुवर्गस्य यान्यारम्भकाणि पञ्चामृतानि न म्रियन्ते नात्यन्तं विनश्यन्ति कार्यकारणरूपेण सर्वदावस्थानादित्यमृतानि पञ्चमहाभूतानि तेषामाकर्षणात् । यद्वा—'विट् च मूत्रमसृङ्मज्जा शुक्रं पञ्चामृतं स्मृतम्' इति । तेषामाकर्षणादप्राप्तोत्पतनश्रमानुत्पन्नाकाशोद्गमनप्रयासा सत्यत एवाग्रेनभो नभसोऽग्रेऽम्भोमुचो मेघान्विघटयन्त्यपसारयन्तीदानीमभ्यागता । उद्देश्यं करालायतनं प्राप्तेत्यर्थः ॥ २ ॥ **उद्वृत्तेति ।** उद्वृत्तोर्ध्वं विक्षिप्ता ततः स्खलिता च या कपालैरेव ग्रथिता कण्ठमाला ग्रीवालंकारस्तत्र संघट्टः कपालानां परस्पराभिघातस्तेन क्वणिताः संजातक्वणाः । शब्दायमाना इति यावत् । कराला दन्तुराः किंकिण्यः कण्ठमालास्थापिताः क्षुद्रघण्टिका यत्र सः । गगनतलप्रयाणवेगो मयि पर्याप्तं परिपूर्णं रमणीयं मनोहरं डामरत्वमाढ्यत्वं संधत्ते । संपादयतीत्यर्थः ॥३॥

यास्वन्तःकरणस्य बाह्यकरणव्यापाररोधी क्षणा-
दाशंसापरिकल्पितास्वपि भवत्यानन्दसान्द्रो लयः ॥ ७ ॥

अपि च ।

पैति क्षालितोऽपि सन् । स एव कविभिः सर्वैर्माञ्जिष्ठो राग उच्यते ॥' अयमेव च श्रेष्ठो रागः । यथाह—'श्रेष्ठो माञ्जिष्ठरागः स्यान्नीलीरागस्तु मध्यमः । कुसुम्भरागः कविभिरधमः परिकीर्तितः ॥' इति । स्थिरोऽप्यशोभनो नीलीरागः । आपातरमणीयः कुसुम्भरागः क्षणिकः । निसर्गमधुराः स्वभावरमणीया मुग्धदृशस्तस्यास्तास्तास्तथातथानुभूताः केवलमनुभवैकसाराश्चेष्टाः कटाक्षविक्षेपभ्रूकर्मगात्रवलनप्रभृतयः शृङ्गारानुगुणा गात्रारम्भाः यथा—'लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम् । मोट्टायितं कुट्टमितं विब्बोकललिते तथा ॥ विहृतं चेति विज्ञेया योषितां दश गात्रजाः ॥' इत्येवं सूक्ष्मदृष्ट्या परिगणिता मयि भवेयुरित्याशंसायां लिङ् । यासु चेष्टास्वाशंसामात्रेण परिकल्पितास्वपि कथमेतदीयप्रेमार्द्रकटाक्षगोचरो भवेयम्, कथममृतरसमधुरमाकूतगर्भमस्याः प्रणयवचनमाकर्णयेयम्, कथमेतदीयगाढालिङ्गनसौहित्यसुधारससरस्यात्मानं निमज्जयेयमित्यादिप्रकारेण मनोरथमात्रोपस्थापितास्वपि न तु परमार्थतोऽनुभूयमानासु, अन्तःकरणस्य लयो विलीनता तदेकनिमग्नत्वम् । तप्तायःपिण्डपाथोन्यायेन तन्मयीभाव इति यावत् । स भवति । किमु वक्तव्यं वस्तुतोऽनुभूयमानास्विति भावः । कीदृशो लयः । बाह्यकरणानां चक्षुरादीनां यो व्यापारः स्वस्वविषयग्रहणहेतुशक्तिरूपस्तं रोद्धुं शीलमस्यास्तीति तथा । अन्तःकरणस्य चेष्टास्वेव विलीनत्वात्तदधिष्ठानाभावादुपरतव्यापाराणीन्द्रियाणि भवन्त्येव । मूर्छादिलयाद्वैधर्म्यमाह—आनन्दसान्द्र आनन्दैकप्रचुरः प्रत्यगात्मन इव ब्रह्मण्यानन्दात्मके विलयो मोक्षदशायां तद्वदित्यर्थः । अत्र चाभिलापविप्रलम्भशृङ्गारः प्राधान्येन व्यज्यत इत्यभिधामूलसंलक्ष्यक्रमव्यङ्गयो रसध्वनिः ॥७॥ अत्र च पूर्वं शंकरपुरोद्यानवृत्तान्तेन दृष्टस्य समनन्तरं नन्दनप्रदाननिश्चयेन नष्टस्य बीजस्य 'प्रेमार्द्राः' इत्यारभ्य 'लीनेव प्रतिबिम्बितेव' इत्यन्तेन ततः 'उपपन्नस्तावत्' इत्यादिना तत्रतत्राङ्कपरिसमाप्तिपर्यन्तं मुहुर्मुहुरन्वेषणादनुसंधानरूपायाः पष्ठाङ्के मालत्याः प्रथमावलोकसमयादारभ्य 'विस्तारिणः' इत्यादिनाङ्कसमाप्तिपर्यन्तं निरूप्यमाणायाः प्राप्त्याशायाः 'वत्स मकरन्द, मालतीनेपथ्येन परिवृतः प्रवर्तस्वात्मनः परिणयाय' इत्यादिना सप्तमाङ्कपरिसमाप्तिपर्यन्तं निरूप्यमाणाया मालतीरूपधारिणो मकरन्दस्योपनायकस्य तस्याधिकारिकवृत्तान्तोपयोगिव्यापाररूपायाः पताकायाश्च समन्वयात्कृत्रिमपरिणयलक्षणावान्तरकार्यसमन्वितानामङ्कत्रयप्रतिपाद्यानां महामांसविक्रयमालतीप्राणत्राणाघोरघण्टसंहरणनगरदेवतागर्भगृहवृत्तान्तकृतकमालतीरूपमकरन्दव्यापाररूपाणां कथांशानां संबन्धरूपस्तत्रतत्रोद्भावयिष्यमाणभूताहरणाद्येकादशाङ्गसमन्वितो गर्भसंधिर्निरूपितः कविनेति द्रष्टव्यम् । तल्लक्षणानि—'गर्भस्तु दृष्टनष्टस्य बीजस्यान्वेषणं मुहुः । समन्वयाद्भवेदेष प्राप्त्याशया पताकया ॥ अङ्गान्येकादशैतस्य गर्भसंधेर्यथाक्रमम् ॥'

अतिमुक्तकग्रथितकेसरावली-
सतताधिवाससुभगार्पितस्तनम् ।
अपि कण्ठजाहविनिवेशिताननः
प्रियया तदङ्गपरिवृत्तिमाप्नुयाम् ॥ ८ ॥

अथवा दूरे तावदेतत् । इदमेव तावत्प्रार्थये ।

संभूयेव सुखानि चेतसि परं भूमानमातन्वते
यत्रालोकपथावतारिणि रतिं प्रस्तौति नेत्रोत्सवः ।

इति । 'उपायापायचिन्ताभ्यां प्राप्त्याशा प्राप्तिसंभवा । नायकस्य कथामध्ये तत्समानस्य या कथा । अफलोदयसंबन्धा सा पताकेति कीर्तिता' इति संक्षेपः । इदानीं सर्वास्वपि चेष्टासु श्रेष्ठामाश्लेषरूपामेव चेष्टां प्रार्थयते—**अतिमुक्तकेति ।** अतिमुक्तकैर्वासन्तिकाकुसुमैः । 'अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद्वासन्ती माधवीलता' इत्यमरः । अन्तरान्तरा निवेशितैर्ग्रथिता या केसरावली बकुलकुसुमप्रचुरा माला तस्याः सतताधिवासेन सुभगावर्पितौ स्तनौ मदीयोरसि निवेशितौ स्तनौ यस्मिन्कर्मणि तदिति क्रियाविशेषणम् । प्रियया कण्ठजाहे मदीयग्रीवामूले । 'तस्य पाकमूले पील्वादिकर्णादिभ्यः कुणब्जाहचौ' इति कर्णादित्वात्कण्ठशब्दान्मूले जाहच्प्रत्ययः । तत्र विनिवेशितं स्वकीयमाननं यस्य सोऽहम् । आलिङ्गनसमये स्त्रीणां मुग्धानां स्वभावोऽयं यत्प्रियकण्ठमूले स्वशिरो भृशं निदधत इति तदङ्गेन मदङ्गस्य परिवृत्तिं विनिमयं प्राप्नुयाम् । आलिङ्गनवशात्तदङ्गं मदधीनं मदङ्गं च तदधीनं भवेदित्यर्थः । परिवृत्तिरेवालंकारः । केचित् । 'अविमुक्तक-' इति पठित्वा 'अविमुक्तका अनुज्झिता कदाचिदपि मया ग्रथितत्वेनादराद्या केसरावली'ति व्याचक्षते ॥ ८ ॥ **अथवेति ।** 'मनोरथानामगतिर्न विद्यते' इति नीत्या केवलं प्रार्थ्यते । अतिदुर्लभत्वान्न संभाव्यते । इदं तु संभाव्यत इति प्रथमं तदेव प्रार्थये । किं तदित्यत आह—**संभूयेति ।** यत्र प्रियतमामुखे आलोकपथावतारिणि दृग्मार्गं निपतिते सति सुखानि लोके यावन्ति सुखसाधनानि सन्ति तत्सर्वानुभवजन्मानन्दविशेषाः संभूयेव राशीभूयेव चेतसि परं निरतिशयं भूमानम् [illegible] विस्तारयन्ति । नेत्रयोर्दृशो[illegible] व्यापारः । 'उत्सवो [illegible] परिकीर्तितः' [illegible] । [illegible]

यद्बालेन्दुकलोच्चयादुपचितैः सारैरिवोत्पादितं
तत्पश्येयमनङ्गमङ्गलगृहं भूयोऽपि तस्या मुखम् ॥ ९ ॥

यत्सत्यमधुना संदर्शनं नेति स्वल्पोऽपि विशेषः । मम हि संप्रति सातिशयप्राक्तनोपलम्भसंभावितात्मनः संस्कारस्यानवरतप्रबोधात्प्रता-यमानस्तद्विसदृशैः प्रत्ययान्तैररतिस्कृतप्रवाहः प्रियतमास्मृतिप्रत्ययो-

---

कवशादिदं तावदस्तु तावतापि चरितार्थ एवाहमित्याशयः । अतिशयोक्त्युत्प्रेक्षा-रूपकानि वाच्यालंकाराः । प्रसिद्धसुखसाधनाभावेऽपि कारणान्तरादेव तत्स-मस्तसुखोत्पत्तेर्विभावना संभूयेवेत्यत्र व्यज्यते । नेदं मुखमितरशरीरवद्धातिको-पादानकं किं त्वन्यदेव लोकोत्तरमस्योपादानमित्यपह्नवः । कलङ्कशून्यसारांशनि-र्मितत्वादस्य चन्द्रमण्डलाधिक्यप्रतीतेर्व्यतिरेकः । चन्द्रादेरप्युपमानत्वायोग्यत्वा-दन्यस्य चाभावादस्येदमेवोपमानमित्यनन्वयश्च यद्बालेन्दुकलेत्यत्र व्यज्यत इत्यादि निरूपणीयं सहृदयैः । रसध्वनिस्तूक्त एवेत्यलं प्रपञ्चेन ॥ ९ ॥ ननु भाव-नावशादनवरतमध्यक्षमीक्षमाणायां प्रियतमायां किमिति पुनः संदर्शनं त्वया प्रार्थ्यत इत्याशङ्क्य भावनाप्रसूतात्संदर्शनात्प्रार्थनीयसंदर्शनस्य विशेषमाह—**यदिति** । यद्यपि यादृशी प्रेयसी पूर्वमनुभूता तादृश्येवान्यूनातिरेकेणेदानीमपि दृश्यते । तत्र कश्चिद्विशेषस्तथाप्यधुना संदर्शनमिदानींतनं भावनाप्रसूतं दर्शनं सत्यं पारमार्थिकं न भवति । प्रार्थनीयं तु सत्यमित्येतावान्स्वल्पोऽपि विशेषः प्रार्थनीयसंदर्शनस्येदानींतनसंदर्शनाद्भेदोऽस्तीति यतः । तस्मात्तत्प्रार्थ्यत इत्यर्थः । ननु कथमेतावानेव विशेषो दर्शनस्यैवेदानीमभावादिति शङ्कां स्वसंवेदनसिद्धतन्म-यीभावोपन्यासेन शमयति — **मम हि संप्रतीति** । सातिशयो दृढतरसंस्काराधा-नसामर्थ्यलक्षणातिशयसहितो यः प्राक्तन उपलम्भः पूर्वानुभवः । आपातदर्शनं हि कदाचिन्न संस्कारमादध्यात् । आहितो वा संस्कारो दार्ढ्याभावान्न स्मृतिं जनयेत् । कुतुकपूर्वकं तु संपादितः साधीयाननुभवः संस्कारोत्पादनाव्यभिचारी तदुत्पा-दितश्च संस्कारो दृढत्वादवश्यं स्मृतिं जनयतीति सातिशयेत्युक्तम् । तेन संभा-वितः संजनित आत्मा स्वरूपं यस्य तादृशस्य संस्कारस्य भावनाख्यस्यानवरत-प्रबोधादुद्बोधहेतोश्चिन्ताया निरन्तरानुवृत्तिनिमित्तको योऽनवरतप्रबोध उद्बोधः स्वकार्यजननोन्मुख्यं तस्मात्प्रतायमानो धारावाहिकतया विस्तारमधिरोहन् । अत्र तादृश एव संस्कारः पूर्वानुभवेन सातिशयोत्पादितः । यो सकृत् स्मृतिं जनयित्वा स्वयं नश्यति किं तु घण्टाद्यनुरणनशब्दनिमित्तवत्प्रवाहरूपेण कार्य-मुत्पादयति । यथा शीलावर्तीकारणादौ सातिशयः प्राथमिककर्मजन्यः प्राथमिक एव शरादिगतो वेगः समनन्तरभाविनीमापतनात्कर्मसंततिं जनयति तद्वदिति वा । संस्कारस्येति जात्यभिप्रायमेकवचनम् । तेन धारावाहिकस्मृतिजननसमर्थः क्लेशमात्री संस्कारसंनिहितत्वः कार्यदर्शनादेव कल्पनीयोऽतोऽस्यवा-न्तरिकत्वानीव इति व्याख्येयम् । पुनः किंभूतः । तद्विसदृशैस्तत्स्मृतिविजाती-

सा नश्चेतसि कीलितेव विशिखैश्चेतोभुवः पञ्चभि-
श्चिन्तासंततितन्तुजालनिविडस्यूतेव लग्ना प्रिया ॥ १० ॥

(नेपथ्ये कलकलः ।)

माधवः—(आकर्ण्य ।) अहो, संप्रतीतस्ततः प्रवर्तमानकौणपनिकरस्य महती श्मशानवाटस्य रौद्रता । अत्र हि,

पर्यन्तप्रतिरोधिमेदुरघनस्त्यानं चिताज्योतिषा-
मौज्ज्वल्यं परभागतः प्रकटयत्याभोगभीमं तमः ।

ननु तर्हि चित्रस्य रेखोपरेखासंस्थानविशेषात्मकत्वेन तद्रूपत्वाभावान्मालतीचित्रमेव लग्नं न तु मालती स्यादत आह—उत्कीर्णरूपेवेति । यथा शिलायामेव शिलापुत्रिका शिल्पिना टङ्केनोत्कीर्यते, एवं मम चित्ते मदनशिल्पिना शरैरेव टङ्कैरुत्कीर्णरूपमच्चित्तमेव प्रियाकारेणोत्कीर्णमित्यर्थः । नन्वणीयसो मनसो निरवयवत्वात्कथं प्रिया तत्रोत्कीर्णेत्यत आह—प्रत्युप्तेवेति । यथा कनकविकारेषु वज्रादिकं घटितं भवति, एवं मन्मनसि विरहानलसंदीपितत्वादुज्ज्वलसुवर्णपिण्डसंनिभेऽत एव द्रवीभूते स्त्रीरत्नं मदनसुवर्णकारेण स्थापितमित्यर्थः । ननु प्रतिवापस्य संयोगविशेषत्वाद्विभागोऽपि स्यादित्यतः संयोगदार्ढ्यार्थं प्रकारविशेषमाह—वज्रेति । गुडमाषरसादिद्रव्यभावितः सुधालेपो वज्रलेपः । तद्घटितं वस्तु यथा दृढतरं भवति तद्वत्प्रियापीत्यर्थः । ननु तर्हि मनसः प्रियायाश्च संस्पर्शो न स्यात् । मनस उपरि वज्रलेपस्तदुपरि तस्या घटितत्वादित्यत आह—अन्तर्निखातेवेति । भूतले निधानवन्मनोगर्ते यथा यत्किंचिन्निखात्यते तद्वत्प्रियापि निखातेत्यर्थः । तर्हि तद्वदेव प्रतीतिर्न स्यादित्यत आह—कीलितेवेति । यथा दारुद्वयमयःशलाकाविद्धं कीलितं भवति तद्वत्पञ्चभिरपि पञ्चबाणैरतितीक्ष्णैरुभयत्रानुस्यूततया प्रोतैर्मम मनसि प्रियतमा कीलितेवेत्यर्थः । अत्र स्वचित्तस्य कठिनत्वादयःशलाकावेधव्यथासहिष्णुत्वेऽपि प्रियायाः सौकुमार्यातिशयशालिन्याः कुसुमसंस्पर्शेनापि खिद्यदङ्गं कथं शलाकावेधव्यथां सोढुमर्हतीत्यरुच्या प्रकारान्तरमाह—चिन्तेति । चिन्तासंततिः कथं तत्प्राप्तिः स्यादित्येवंरूपैव तन्तुजालं तेन निविडं स्यूता बद्धेवालग्नेति सर्वत्रान्वयः । अत्र लीनेत्यत्रात्यन्ताभेदस्योपक्रमात्तस्य चोत्तरोत्तरं भेदप्रतीतेः पतत्प्रकर्षत्वादर्थस्य पतत्प्रकर्षातिशयस्यैतदुदाहरणं स्यादिति भीत्या 'पाठक्रमादर्थक्रमो बलीयान्' इति न्यायेन सोपानावरोहणचिन्तासंततीत्यारभ्य लीनेवेतिपर्यन्तं चोत्तरोत्तरसंश्लेषोत्कर्षप्रतीतेः पतत्प्रकर्षतीति केचिद्विदग्धा व्याचक्षते । अत्र लग्नतया निर्दिष्टायाः प्रकृतायाः प्रियायाः क्रियानिमित्तकालीनाप्रकृतवस्त्वात्मकत्वाध्यवसायप्रधानक्रियानिमित्तसंभावनोत्प्रेक्षेति निष्कर्षः । यत्सूत्रम्—'अप्रकृतगुणक्रियासंबन्धादप्रकृतत्वेन संभावनमुत्प्रेक्षा' इति । एकस्यानेकधाध्यवसायाच्चेयं मालोत्प्रेक्षा ॥ १० ॥

कलकलः । पिशाचानामुत्पन्न इति शेषः । कौणपा राक्षसाः । रौद्रता भीषणता । हि श्मशानप्रदेशे । **पर्यन्तेति** । तमः कर्तृ चिताज्योतिषामौज्ज्वल्यं परभा-

सा नश्चेतसि कीलितेव विशिखैश्चेतोभुवः पञ्चभि-
श्चिन्तासंततितन्तुजालनिबिडस्यूतेव लग्ना प्रिया ॥ १० ॥

(नेपथ्ये कलकलः ।)

माधवः—(आकर्ण्य ।) अहो, संप्रतीतस्ततः प्रवर्तमानकौणपनिकरस्य महती श्मशानवाटस्य रौद्रता । अत्र हि,

पर्यन्तप्रतिरोधिमेदुरघनस्त्यानं चिताज्योतिषा-
मौज्ज्वल्यं परभागतः प्रकटयत्याभोगभीमं तमः ।

ननु तर्हि चित्रस्य रेखोपरेखासंस्थानविशेषात्मकत्वेन तद्रूपलाभावान्मालतीचित्रमेव लग्नं न तु मालती स्यादत आह—उत्कीर्णरूपेवेति । यथा शिलायामेव शिलापुत्रिका शिल्पिना टङ्केनोत्कीर्यते, एवं मम चित्ते मदनशिल्पिना शरैरेव टङ्कैरुत्कीर्णरूपमचित्तमेव प्रियाकारेणोत्कीर्णमित्यर्थः । नन्वणीयसो मनसो निरवयवत्वात्कथं प्रिया तत्रोत्कीर्णेत्यत आह—प्रत्युप्तेवेति । यथा कनकविकारेषु वज्रादिकं घटितं भवति, एवं मन्मनसि विरहानलसंदीपितत्वादुज्ज्वलसुवर्णपिण्डसंनिभेऽत एव द्रवीभूते स्त्रीरत्नं मदनसुवर्णकारेण स्थापितमित्यर्थः । ननु प्रतिवापस्य संयोगविशेषत्वाद्विभागोऽपि स्यादित्यतः संयोगदार्ढ्यार्थं प्रकारविशेषमाह—वज्रेति । गुडमाषरसादिद्रव्यभावितः सुधालेपो वज्रलेपः । तद्घटितं वस्तु यथा दृढतरं भवति तद्वत्प्रियापीत्यर्थः । ननु तर्हि मनसः प्रियायाश्च संस्पर्शो न स्यात् । मनस उपरि वज्रलेपस्तदुपरि तस्या घटितत्वादित्यत आह—अन्तर्निखातेवेति । भूतले निधानवन्मनोगर्ते यथा यत्किंचिन्निखात्यते तद्वत्प्रियापि निखातेत्यर्थः । तर्हि तद्वदेव प्रतीतिर्न स्यादित्यत आह—कीलितेवेति । यथा दारुद्वयमयःशलकाविद्धं कीलितं भवति तद्वत्पञ्चभिरपि पञ्चबाणैरतितीक्ष्णैरुभयत्रानुवृत्ततया प्रोतैर्मम मनसि प्रियतमा कीलितेवेत्यर्थः । अत्र स्वचित्तस्य कठिनत्वादयःशलाकावेधव्यथासहिष्णुत्वेऽपि प्रियायाः सौकुमार्यातिशयशालिन्याः कुसुमसंस्पर्शेनापि खिद्यदङ्गं कथं शलाकावेधव्यथां सोढुमर्हतीत्यरुच्या प्रकारान्तरमाह—चिन्तेति । चिन्तासंततिः कथं तत्प्राप्तिः स्यादित्येवंरूपैव तन्तुजालं तेन निबिडं स्यूता बद्धेवालग्नेति सर्वत्रान्वयः।अत्र लीनेत्यत्रात्यन्ताभेदस्योपक्रमात्तस्य चोत्तरोत्तरं भेदप्रतीतेः पततप्रकर्षत्वादर्थस्य पतत्प्रकर्षातिशयस्यैतदुदाहरणं स्यादिति भीत्या 'पाठक्रमादर्थक्रमो बलीयान्' इति न्यायेन सोपानावरोहणरीत्या चिन्तासंततीत्यारभ्य लीनेवेतिपर्यन्तं चोत्तरोत्तरसंश्लेषोत्कर्षप्रतीतेः पतत्प्रकर्षत्वं न भवतीति केचिद्विदग्धा व्याचक्षते। अत्र लग्नतया निर्दिष्टायाःप्रकृतायाःप्रियाया लयादिक्रियानिमित्तकालीनाद्यप्रकृतवस्त्वात्मकत्वाध्यवसायप्रधानक्रियानिमित्तकद्रव्यस्वरूपभावोत्प्रेक्षेतिनिष्कर्षः । यत्सूत्रम्–'अप्रकृतगुणक्रियासंबन्धादप्रकृतत्वेन प्रकृतस्य संभावनमुत्प्रेक्षा' इति । एकस्यानेकधाध्यवसायाच्चेयं मालोत्प्रेक्षा ॥१०॥ नेपथ्ये कलकलः । पिशाचानामुत्पन्न इति शेषः। कौणपा राक्षसाः।रौद्रता भीषणता। अत्र हि श्मशानप्रदेशे । **पर्यन्तेति** । तमः कर्तृ चिताज्योतिषामौज्ज्वल्यं परभा-

संसक्ताकुलकेलयः किलकिलकोलाहलैः संमदा-
दुत्तालाः कटपूतनाप्रभृतयः सांराविणं कुर्वते ॥ ११ ॥

तदुच्चैराघोषयामि । भो भोः श्मशाननिकेतनाः कटपूतनाः,

अशस्त्रपूतमव्याजं पुरुषाङ्गोपकल्पितम् ।
विक्रीयते महामांसं गृह्यतां गृह्यतामिति ॥ १२ ॥

(नेपथ्ये पुनः कलकलः ।)

माधवः—कथमाघोषणानन्तरमेव सर्वतः समुच्चलदुत्तालतुमुलव्यक्तकलकलाकुलः प्रचलित इवाविर्भवद्भूतसंकटः श्मशानवाटः । आश्चर्यम् ।

कर्णाभ्यर्णविदीर्णसृक्कविकटव्यादानदीप्ताग्निभि-
र्दंष्ट्राकोटिविशङ्कटैरित इतो धावद्भिराकीर्यते ।

गतो वर्णोत्कर्षात्प्रकटयति । तमोऽल्पसंनिधौ हि तेजोरूपमुज्ज्वलं प्रकाशते । कीदृशं तमः । पर्यन्ते ज्योतिषां प्रान्तप्रदेशे प्रतिरोद्धुं शीलमस्य तत्तथा । ज्योतिःसमीपपर्यन्तमात्रस्य वर्तमानमित्यर्थः । तथा मेदुरं मांसलं घनं निबिडं स्त्यानं पिण्डीभूतम् । सूचीभेद्यमित्यर्थः । तथा भोगेन विस्तारेण बहुदेशव्यापित्वेन भीमं भीषणम् । किंभूते संसक्ताविच्छिन्नाकुला केलिर्येषां ते । उत्ताला उद्भटाः । कटपूतना नाम पिशाचविशेषास्तत्प्रभृतयः पिशाचाः संमदात्किलकिलारवैः कोलाहलैः सांराविणं सर्वतोऽपि विप्लुतरवाक्रोशं कुर्वते । संपूर्वात् 'रु शब्दे' इत्यस्माद्धातोः 'अभिविधौ भाव इनुण्' इतीनुण्प्रत्ययः । 'तदन्तादण्' इति तद्धितोऽण्प्रत्ययः स्वार्थिकः ॥ ११ ॥ आघोषयामि । उच्चैर्विक्रयार्थं विक्रेयवस्तु निवेदयामीत्यर्थः । भो भोः संभ्रमादामन्त्रणे । **अशस्त्रेति** । शस्त्रेणास्पृष्टम् । अशस्त्रक्षतमित्यर्थः । शस्त्रस्पृष्टं हि पवित्रत्वातिशयैः स्वयमुत्क्रान्तमिति तदभावस्तेषां तस्य ग्रहणप्रतिपादनायोक्तः । अव्याजमकपटं वस्तुतो विक्रयार्थमेवानीतं न तु मांसविक्रयव्याजेन विश्वासमुत्पाद्य प्रहर्तुमानीतमित्यर्थः । यद्वा व्याजः कृत्रिमो गव्यादिमांससंपर्को रोगविशेषस्तद्रहितं वस्तुतस्त्वाद्यं तेनोपकल्पितम् । गव्यादिकृत्रिमदोषदूषितं हि मांसं स्वहीनत्वादनाद्यं स्यात् । स्त्रीमांसापेक्षया पुरुषमांसस्य प्रशस्ततरत्वात्पुरुषग्रहणम् । उक्तं हि कापालिकागमे—'अशस्त्रघटितमयोधिचैवं नृमांसमाहुः गलदलबिन्दु यत्' । अन्ये तु—'आतिविद्धि पशोरस्य साहसादुपार्जितम् । [illegible] नृमांसं परिकीर्तितम् ॥' इत्याहुः । एतदेव महामांसशब्देनोच्यते । [illegible] ॥ १२ ॥ सर्वतः समुच्चलदुत्तालो [illegible] [illegible] प्रचलित इव । [illegible] । **कर्णाभ्यर्णेति** । [illegible]

सा नश्चेतसि कीलितेव विशिखैश्चेतोभुवः पञ्चभि-
श्चिन्तासंततितन्तुजालनिबिडस्यूतेव लग्ना प्रिया ॥ १० ॥

(नेपथ्ये कलकलः ।)

माधवः—(आकर्ण्य ।) अहो, संप्रतीतस्ततः प्रवर्तमानकौणपनिकरस्य महती श्मशानवाटस्य रौद्रता । अत्र हि,

पर्यन्तप्रतिरोधिमेदुरघनस्त्यानं चिताज्योतिषा-
मौज्ज्वल्यं परभागतः प्रकटयत्याभोगभीमं तमः ।

ननु तर्हि चित्रस्य रेखोपरेखासंस्थानविशेषात्मकत्वेन तद्रूपलाभावान्मालतीचित्रमेव लग्नं न तु मालती स्यादत आह—उत्कीर्णरूपेवेति । यथा शिलायामेव शिलापुत्रिका शिल्पिना टङ्केनोत्कीर्यते, एवं मम चित्ते मदनशिल्पिना शरैरेव टङ्कैरुत्कीर्णरूपमचित्तमेव प्रियाकारेणोत्कीर्णमित्यर्थः । नन्वणीयसो मनसो निरवयवत्वात्कथं प्रिया तत्रोत्कीर्णेत्यत आह—प्रत्युप्तेवेति । यथा कनकविकारेषु वज्रादिकं घटितं भवति, एवं मन्मनसि विरहानलसंदीपितत्वादुज्ज्वलसुवर्णपिण्डसंनिभेऽत एव द्रवीभूते स्त्रीरत्नं मदनसुवर्णकारेण स्थापितमित्यर्थः । ननु प्रतिवापस्य संयोगविशेषत्वाद्विभागोऽपि स्यादित्यतः संयोगदार्ढ्यार्थं प्रकारविशेषमाह—वज्रेति । गुडमाषरसादिद्रव्यभावितः सुधालेपो वज्रलेपः । तद्घटितं वस्तु यथा दृढतरं भवति तद्वत्प्रियापीत्यर्थः । ननु तर्हि मनसः प्रियायाश्च संस्पर्शो न स्यात् । मनस उपरि वज्रलेपस्तदुपरि तस्या घटितत्वादित्यत आह—अन्तर्निखातेवेति । भूतले निधानवन्मनोगर्ते यथा यत्किंचिन्निखात्यते तद्वत्प्रियापि निखातेत्यर्थः । नहि तद्वदेव प्रतीतिर्न स्यादित्यत आह—कीलितेवेति । यथा दारुद्रुमस्य शलाकाविद्धं कीलितं भवति तद्वदिषुभिरपि पञ्चबाणैस्तीक्ष्णैः सर्वत्रानुस्यूततया प्रोतैर्मम मनसि प्रियतमा कीलितेवेत्यर्थः । अत्र चित्तस्य कठिनत्वादस्य शलाकाभिर्व्यथासहिष्णुत्वेऽपि प्रियायाः सौकुमार्यातिशयशालिन्याः कुसुमसंस्पर्शनापि विषमतं कथं शलाकाभिर्व्यथां सोढुमर्हतीत्यरुच्या प्रकारान्तरमाह—चिन्तेति । चिन्तासंततिः कथं तन्तुभिः स्यादित्येनाह-ैव तन्तुजालं तेन निबिडं स्यूता बद्धेवालग्नेति सर्वत्रान्वयः । अत्र लग्नेत्यत्रानन्तभेदस्योपक्रमात्तस्य चोत्तरोत्तरं भेदप्रतीतेः पतत्प्रकर्षत्वाद्दोषः पतत्प्रकर्षातिशयस्यैतदुदाहरणं स्यादिति भीत्या 'पाठक्रमादर्थक्रमो बलीयान्' इति न्यायेन सोपानावरोहणरीत्या चित्रार्पितमारभ्य कीलितेतिपर्यन्तं चोत्तरोत्तरसंश्लेषोत्कर्षप्रतीतेः पतत्प्रकर्षत्वं न भवतीति केचिद्दूरस्था व्याचक्षते । अत्र लग्नतया निर्दिष्टायाः प्रकृतायाः प्रियाया उत्कीर्णादिक्रियानिमित्तकाभिनायप्रकृतवस्त्वात्मकत्वाध्यवसायप्रधानक्रियानिमित्तकद्रव्यस्वरूपसंभावनेत्युत्प्रेक्षेतिनिष्कर्षः । यत्सूत्रम्—'अप्रकृतगुणक्रियासंबन्धादप्रकृतत्वेन प्रकृतस्य संभावनमुत्प्रेक्षा' इति । एकस्मिन्नाश्रयाश्रयायामियं मालोत्प्रेक्षा ॥ १० ॥ नेपथ्ये कलकलः । पिशाचानामुत्सव इति शेषः । कौणपा राक्षसाः । रौद्रता भीषणता । हि श्मशानप्रदेशे । पर्यन्तेति । ततः कर्तृ चिताज्योतिषामौज्ज्वल्यं परभा-

उत्पक्कस्रंसि मांसं प्रचलदुभयतः संधिनिर्मुक्तमारा-
देते निष्कृष्य जङ्घानलकमुदयिनीर्मज्जधाराः पिबन्ति ॥१७॥

(विहस्य ।) अहो, प्रादोषिकः प्रमोदः पिशाचानाम् ।

आन्त्रैः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः स्त्रीहस्तरक्तोत्पल-
व्यक्तोत्तंसभृतः पिनह्य सहसा हृत्पुण्डरीकस्रजः ।
एताः शोणितपङ्ककुङ्कुमजुषः संभूय कान्तैः पिब-
न्त्यस्थिस्नेहसुरां कपालचषकैः प्रीताः पिशाचाङ्गनाः ॥ १८ ॥

[illegible] कृष्ट्वाकृष्य । [illegible] मांसं यस्य तत् । [illegible] निर्मुक्तं [illegible] शरीरान्निष्कृष्य । 'निष्कृष्य' इति पाठः [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible]

मालती—(अपवार्य ।) कहं मम कालणादो एव्व एद अप्पणिरपेक्खं परिब्भमन्दि ।

माधवः—अहो नु खलु भोः, तदेतत्काकतालीयं नाम । संप्रति हि

राहोश्चन्द्रकलामिवाननचरीं दैवात्समासाद्य मे
दस्योरस्य कृपाणपातविषयादाच्छिन्दतः प्रेयसीम् ।

---

१. कथं मम कारणादेवैत आत्मनिरपेक्षं परिभ्रमन्ति ।

मनुष्यजातिवाचित्वम् । संज्ञायामिति वा ङीप्रत्ययः ॥ २७ ॥ **मालती—अपवार्येति** । 'अपवारितकं कार्यं त्रिपताकेन पाणिना' इत्युक्तरीत्या हर्षातिशयगोपनात्मकस्य व्यभिचारिणोऽनुभावोऽपवारणम् । कथं मम कारणादेवैत आत्मनिरपेक्षं परिक्रमन्ति । मम प्राणत्राणस्यैव कृते महत्कार्यमुद्दिश्य कर्तुमात्मनिरपेक्षमेतत्कर्म कथमनेनारब्धम् । तदत्राहमेवापराधिनी या साहसेनापि नैनं समागतेत्यहो मे दारुणं चित्तमिति भावः ॥ **माधवः** । अहो नु खलु भोः । एतद्व्याख्यातं प्राक् । **तदेतदिति** । तदेतत्प्रियाया दर्शनं काकतालीयं नाम । दैवात्काकागमनसमये तालफलपतनसदृशमित्यर्थः । स्वरूपसिद्धिस्तु 'इवे प्रतिकृतौ' इतीवार्थप्रकरणे 'कुशाग्राच्छः' इत्यतश्छ इत्यनुवर्तमाने 'समासाच्च तद्विषयात्' इति तच्छब्देनेवार्थः परामृश्यते । इवार्थविषयात्समासादिवार्थे छो भवतीति सूत्रार्थः । ननु समासेनैव तद्विषयेणेवार्थाभिधानात्किं प्रत्ययेनेति चेन्नैवम् । समासविषयादिवार्थादन्यस्मिन्निवार्थे प्रत्ययोत्पत्तिः । तथा हि यादृच्छिकं काकागमनं तालपतनं च । तेन पतता तालेन काकवधः कृतः । माधवस्य यदृच्छया तत्रागमनम्, मालत्या अपि तत्र संप्रागमनं च काकागमनतालपतनमिवेति विग्रहात्समासादेव वचना- [illegible] । वृत्तिविषये च काकतालशब्दावागमनपतनक्रियावाचिनौ

अघोरघण्टः—आः, क एष पापोऽस्माकमन्तरायः संवृत्तः ।

कपालकुण्डला—भगवन्, स एवास्याः स्नेहभूमिः कामन्दकीसुहृत्पुत्रो महामांसस्य पणयिता माधवः ।

माधवः—(सास्रम् ।) महाभागे किमेतत् ।

मालती—(चिरादाश्वस्य ।) महाभाअ, अहं वि ण आणामि एत्तिअं जाणामि । उवरिअलिन्दं एव्व पसुत्ता इह पडिवुद्धह्मि । तुह्मे उण कहिं ।

माधवः—(सलज्जम् ।)

त्वत्पाणिपङ्कजपरिग्रहधन्यजन्मा
भूयासमित्यभिनिवेशकदर्थ्यमानः ।
भ्राम्यन्नृमांसपणनाय परेतभूमा-
वाकर्ण्य भीरु रुदितानि तवागतोऽस्मि ॥ २७ ॥

---

१. महाभाग, अहमपि न जानामि । एतावज्जानामि । उपर्यलिन्दमेव प्रसुप्तेह प्रतिबुद्धास्मि । यूयं पुनः क ।

संप्रत्येवास्मै पापः पापकारिहैव तथैव पुनः प्रतीपं विपरीतं यथा तथा विपाकः फलारम्भो यस्य तादृशस्य पाप्मनः फलमनुभवति । त्वद्वधोद्यमेनायं स्वयमेव हत इत्यर्थः ॥ २६ ॥ **अघोरघण्टः** । [illegible] । **कपालकुण्डला** । अस्याः स्नेहस्य भूमिः [illegible] सूचितम् । कामन्दकीसुहृत्पुत्र इत्यनेन [illegible] मणिमन्त्रमायादिकं प्रभवतीति सूचितम् । महामांसस्य पणयिता [illegible] पेणाप्ययं माधव इति दर्शयति । **माधवः—सास्रमिति** । [illegible] सास्रत्वम् । किमेतत् । तत्कथमयमनर्थोपनिपात इत्यर्थः ॥ **मालती** । महाभाग, अहमपि न जानामि एतावज्जानामि उपर्यलिन्दमेव प्रसुप्तेह प्रतिबुद्धास्मि । यूयं पुनः क । समागता इति शेषः ॥ **माधवः सलज्जमिति** । [illegible] स्वेनाचरितं कर्म [illegible] लादयानुचितमपि कृतमिति [illegible] त्वदिति । त्वत्पाणिपङ्कजपरिग्रहेण धन्यजन्मा भूयासमित्यनेनाभिनिवेशेनाभिप्रायेण कदर्थ्यमानो धैर्यभागपि चापल्यापादनेन विलक्षीक्रियमाणोऽहं नृमांसपणनाय विक्रयाय परेतभूमौ श्मशाने भ्राम्यन्, हे भीरु, तव रुदितान्याकर्ण्य समागतोऽस्मीति । [illegible] 'त्रियः कुङ्कुमनी' इति रूद्र । 'ऊङुतः' इत्युकारान्तान्मनुष्यजातिवाचिन ऊङ् । ततः 'अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः' इति ह्रस्वः । भीरुशब्दस्य नियमेन [illegible]

अघोरघण्टः—अरे ब्राह्मणडिम्भ,

व्याघ्राघ्रातमृगीकृपाकुलमृगन्यायेन हिंसारुचेः
पाप प्राण्युपहारकेतनजुषः प्राप्तोऽसि मे गोचरम् ।
सोऽहं प्राग्भवतैव भूतजननीमृप्णोमि खड्गाहति-
व्यस्तस्कन्धकबन्धरन्ध्ररुधिरप्राग्भारनिष्यन्दिना ॥ २९ ॥

माधवः—आः दुरात्मन्पाखण्डचण्डाल,

असारं संसारं परिमुषितरत्नं त्रिभुवनं
निरालोकं लोकं मरणशरणं बान्धवजनम् ।

निरस्तपरस्परविरोधाः प्रधानरसापेक्षयाऽविरोधाः । प्रधानरसपरिपोषापेक्षया न्यूनरसपरिपोषत्वेन श्लाघनीयौचित्यनिबन्धना व्यतिकराख्यया शोभनाख्यया च मेलनगत्या शृङ्गारेण सह संकीर्त्यन्ते । यथाह—'समकालसमुत्पन्नैस्त्रिभिर्द्वाभ्यामथापि वा । रसैर्व्यतिकीर्येत समव्यतिकरः स्मृतः ॥ विरोधे मित्रशत्रूणां रसानां संकरेऽपि च । महिम्ना शोभते स्वेन यः स शोभन ईरितः ॥' इत्यलमतिकथनेन ॥ २८ ॥ **अघोरघण्टः** । ब्राह्मणडिम्भ । विप्रत्वाच्छिशुत्वाच्च भीरुस्वभावतया पौरुषशून्येत्यर्थः । **व्याघ्राघ्रातेत्यादि** । व्याघ्रेणाघ्रातायां गृहीतायां मृग्यां हरिण्यां कृपाकुलः कृपालुर्यो मृगो हरिणस्तन्न्यायेन हिंसारुचेरनवरतहिंसापरस्य प्राणिनामुपहारस्य साधकैः क्रियमाणस्य केतनमास्थानं करालास्थानं तज्जुषः सेवमानस्य मे गोचरं विषयं प्राप्तोऽसि गतोऽसि । यथा मृग्यां दयालुर्मृगो व्याघ्रेण हन्यते तथा त्वमप्यस्यां मयोपहारार्थमानीतायां दयालुर्मया वध्यस इति भावः । पापेति प्रारब्धकर्मप्रत्यूहकारित्वान्माधवस्य संबोधनम् । सोऽहं पूर्वं खड्गाहत्या व्यस्तस्कन्धं विक्षिप्तस्कन्धं यत्कबन्धं विगतशिरस्कं तस्य रन्ध्रेभ्यो रुधिरप्राग्भारं रक्तप्रवाहं निष्यन्दते वर्षतीति तथोक्तेन भवतैव भूतानां जननीं मातरं भद्रकालीमृप्णोमि प्रीणयामि । पश्चादनयेति शेषः ॥ २९ ॥ **माधवः** । **असारमिति** । अये दुरात्मन्पाखण्डचण्डाल, कथमेवं विधातुं व्यवसितोऽस्युद्युक्तोऽसि । किं विधातुमित्यपेक्षायामाह—संसारमाकीटमाविरिञ्चं देवतिर्यङ्मनुष्यादिविविधविचित्रप्राणिवर्गस्य जननजीवनमरणतत्तद्देशकालोचितशरीरपरिग्रहतत्तच्छरीरानुरूपसुखदुःखाद्यनुभवादिव्यापारप्रवाहाविच्छेदेन संसरणस्थानं प्रपञ्चमसारं पदार्थवस्तुशून्यं कर्तुं कथं व्यवसितवानसीति सर्वत्र संबध्यते । अयं हि संसारः नन्वपि चन्दनचामीकरादिषु पदार्थेषु तेन सारवान्, किंत्वनैव [illegible] तया, त्वत्तां च तया विरहितानां केवलमनेनाऽयं निःसार एव [illegible] तदिमां रत्नभूतामस्यं संसारसारं कर्तुमुद्यतोऽसीत्यर्थः । 'यत्र [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

आतङ्काद्विकलं द्रुतं करुणया विक्षोभितं विस्मया-
त्क्रोधेन ज्वलितं मुदा विकसितं चेतः कथं वर्तते ॥ २८ ॥

शालिनी प्रियतमा आसा । यदि मम क्षणमात्रमितः परं विलम्बोऽभविष्यत्, महाननर्थ आपत्स्यत इत्येवंरूपाद्भयानकरसस्थायीभावात् । 'भयं चित्तस्य वैक्लव्यं रौद्रसंजनितं विदुः' इत्युक्तलक्षणाद्भयाद्विकलमितिकर्तव्यतामूढम् । तथा करुणया क्षणव्यवधानेऽपि परामृश्यमानेयं नत्पुनरपयोगेनं प्रियायास्तादृगवस्थाविभावनाजनितया करुणया शोकस्थायीभूतया द्रुतं विलीनम् । तथा विस्मयाद्दृष्टो दैवविलसितमाश्चर्यमहिमानं यदृच्छया महामांसविक्रयार्थमागमनं तत्रैव काकतालीयन्यायेनागमनं प्रियायाः परित्राणमिति महत्त्वं चित्रमित्येवंरूपादद्भुतरसस्थायिनः 'विस्मयश्चित्तविस्तारः पदार्थातिशयादिभिः' इत्युक्तलक्षणाद्विक्षोभितं जनिताकुलतरम् । तथा क्रोधेन कामनं पापकारी निरपराधिनीं त्रिभुवनरत्नभूतामिमामपीदानीं हन्तुं समुद्यतः, तस्मादवश्यमेव हन्तव्य इत्येवंरूपाद्रौद्ररसस्थायिना 'प्रतिकूलेषु तैक्ष्ण्यस्य प्रबोधः क्रोध उच्यते' इत्येवंलक्षणेन ज्वलितं रौद्ररसेनोद्दीपितम् । तथा मुदा मत्प्राणेभ्योऽपि गरीयसी प्रिया परिरक्ष्य कृतार्थो भवामीत्यादिबहुप्रकारया रत्या मनःप्रसादरूपया प्रधानशृङ्गाररसस्थायिन्या विकसितं रसास्वादेन विकासमुपगतम् । कथं केन प्रकारेण वर्तते । कथंचिदेतादृशी दशास्येति निरूपयितुं न शक्यत इति भावः । अत्र च प्रबन्धप्रवृत्ता माधवस्य मालतीगोचरा रतिः प्रेयसीमिति निर्दिष्टालम्बनविभावेन विभाव्यमाना तदवलोकनादिभिरुद्दीपिता मनोविकारप्रियवचनतद्रक्षणव्यापारादिभिरनुभावैर्वाङ्मनःशरीरारम्भरूपैरनुभाव्यमाना तद्दर्शनजनितहर्षमदश्रमहर्षचिन्तास्मृत्यादिभिर्व्यभिचारिभिरुपचिता रसतामापन्ना प्राधान्येन वर्ण्यते । तदङ्गतया तु राहोराननचरीं चन्द्रकलामिवेत्युपमासूचितभीषणाकारकापालिकालम्बनतत्स्वरूपविभावनोद्दीपित आतङ्कपदनिर्दिष्टभयस्थायी विकलपदसूचिततत्कृत्यतदनुगुणशरीरवागारम्भानुभावस्तन्नियतकम्पशङ्कानिर्वेदग्लानिजाड्यदैन्यावेगविषादोन्मादचिन्तामोहादिभिर्व्यभिचारिभिः प्रतीयमानैरुपचितो भयानकरसः । तथा दस्योः कृपाणपातविषयादिति सूचितमृतप्रायप्रियतमालम्बनस्तद्दुर्दशापरिभावनोद्दीपितः करुणयेति निर्दिष्टः शोकस्थायीभावो द्रुतमिति निर्दिष्टचित्तद्रवीभावतदुचितशरीरवागारम्भानुभवतन्नियताश्रुवैवर्ण्यवैस्वर्यजाड्यावेगमोहोन्मादविषादादिभिर्व्यभिचारिभिः प्रतीयमानैः परिपोषं गतः करुणरसश्च । तथा दैवादागमायेति सूचितयादृच्छिकसमागमालम्बनतद्धेतुविधिवैचित्र्यपरिशीलनोद्दीपितो विस्मयादिति निर्दिष्टाद्भुतस्थायीभावो विक्षोभितमिति मनोविक्षोभतदुचितशरीरवागारम्भानुभावस्तन्नियतस्तम्भप्रलयस्वेदहर्षगर्वस्मृतिवितर्कविबोधचिन्तादिभिर्व्यभिचारिभिरुपचितोऽद्भुतरसश्च । तथाच्छिन्दत इति सूचितः । प्रियावधोद्यतो हन्तव्य इत्यालम्बनस्तद्दौरात्म्यविमर्शनोद्दीपितो ज्वलितमिति मनोज्वलनतदुचितवागारम्भानुभावतन्नियतस्तम्भरोमाञ्चस्वेदहर्षावेगश्रमोन्मादमदहर्षचापलासूयाश्रमामर्षादिभिर्व्यभिचारिभिः सर्वत्र कथं वर्तत इत्यनेन सूचितैरुपचितो रौद्ररसश्चेत्येते रसा अङ्गभावापत्त्यैव दूरतो

अघोरघण्टः—अरे ब्राह्मणडिम्भ,

व्याघ्राघ्रातमृगीकृपाकुलमृगन्यायेन हिंसारुचेः
पाप प्राण्युपहारकेतनजुषः प्राप्तोऽसि मे गोचरम् ।
सोऽहं प्राग्भवतैव भूतजननीमृघ्नोमि खड्गाहति-
व्यस्तस्कन्धकबन्धरन्ध्ररुधिरप्राग्भारनिष्यन्दिना ॥ २९ ॥

माधवः—आः दुरात्मन्पाखण्डचण्डाल,

असारं संसारं परिमुषितरत्नं त्रिभुवनं
निरालोकं लोकं मरणशरणं बान्धवजनम् ।

निरस्तपरस्परविरोधाः प्रधानरसापेक्षयाऽविरोधाः । प्रधानरसपरिपोषापेक्षया न्यू-नरसपरिपोषकत्वेन श्लाघनीयौचित्यनिबन्धना व्यतिकराख्यया शोभनाख्यया च मेलनगत्या शृङ्गारेण सह संकीर्यन्ते । यथाह—'समकालसमुत्पन्नैर्द्वित्रिर्बह्वा-न्यथापि वा । रसैर्व्यतिकीर्येत सव्यतिकरः स्मृतः ॥ विरोधे निजशत्रूणां रसानां संकरेऽपि च । महिम्ना शोभते स्वेन यः स शोभन ईरितः ॥' इत्यलमतिनिरूप-णेन ॥ २८ ॥ **अघोरघण्टः** । ब्राह्मणडिम्भ । विप्रत्वाच्छिशुत्वाच्च मौग्ध्य-मात्रतया पौरुषशून्येत्यर्थः । **व्याघ्राघ्रातेत्यादि** । व्याघ्रेणाघ्रातायां गृहीतायां मृग्यां हरिण्यां कृपाकुलः करुणार्द्रो मृगो हरिणस्तन्न्यायेन हिंसारुचेरत्यन्तहिंसा-परस्य प्राणिनामुपहारस्य साधकैः क्रियमाणस्य केतनमास्थानं करालायतनं तज्जुषः सेवमानस्य मे गोचरं विषयं प्राप्तोऽसि गतोऽसि । यथा मृग्यां दयालु-र्मृगो व्याघ्रेण हन्यते तथा त्वमप्यस्यां मदुपहारार्थमानीतायां दयालुर्मया वध्यस इति भावः । पापेति प्राण्युपकर्मप्रत्यूहकारित्वात्पापस्य संबोधनम् । सोऽहं पूर्वं खड्गाहत्या व्यस्तस्कन्धं विक्षिप्तस्कन्धं यत्कबन्धं छिन्नशिरस्कं तस्य रन्ध्रेभ्यो रुधिरप्राग्भारं रक्तप्रवाहं निष्यन्दते वर्षतीति तथोक्तेन भवतैव भूतानां जननीं

अपि च रे रे पाप,

> प्रणयसखीसलीलपरिहासरसाधिगतै-
> 　　र्ललितशिरीषपुष्पहननैरपि ताम्यति यत् ।
> वपुषि वधाय तत्र तव शस्त्रमुपक्षिपतः
> 　　पततु शिरस्यकाण्डयमदण्ड इवैष भुजः ॥ २१ ॥

न्यमाकलयंस्तानेव लोकोत्तरसौन्दर्यशालिनो मन्यत इति तिर्यक्ष्वपि प्रसिद्धम् । न चात्रापि माधवाभिमानमात्रसिद्धमेव तस्या लोकोत्तरत्वमिति वाच्यम् । मा भूत् अनन्यरसास्वादयितॄणां सहृदयानामन्यथाभावप्रतीत्या निरस्करणाद्रसास्वाद-भङ्गः । न च स्वामिनानेन तस्याः श्लाघ्यत्वेऽपि न तावता तत्त्वातत्त्वाभ्यां जगतोऽस्ति कश्चिद्विशेष इत्युपेक्षणीय मेवैतत् । अतो 'विधिविलसितं सर्वेन-फलम्' इति पठनीयमिति कुन्तकप्रभृतयः काव्यतत्त्वज्ञाः सहृदयाः । एवं हि नावद्यलेशोऽपि । अनादौ संसारे मनोहरतरवस्तुसृष्टौ प्रवृत्तस्य विधेर्यो विलासो व्यापारो न तस्य चन्द्रादिनिर्माणं फलम् । तेषां तुच्छतया तादृशविधिप्रयासफल-त्वायोगात् । अपि त्विदमेव तस्य हि फलमिति निर्णीयाध्यवसानम् । तदेतत्क-ल्पकाण्डे द्रष्टुमुद्युक्तस्त्वम् । विधातृव्यापारमेव निष्फलं कर्तुमुद्यत इत्यर्थः । तथा कन्दर्पमदं दर्पशून्यं कर्तुम् । तस्य हि सत्स्वपि मन्दानिलचन्दनचन्द्रिकादि-साधनेषु न तावदस्य त्रिलोचनादिवशी त्रिलोकीमहं जेष्यामीति दर्पस्तेषां तत्सहकारिताजननाभावात्, किन्त्विमामेवाप्रतिहतां निजां शक्तिमवलम्ब्य न मे कश्चित्त्रिलोक्यां प्रतिभटोऽस्ति, अहमेक एव वीर इति तस्य दर्पः । तामिमां हन्तुकामः कन्दर्पमेव दर्पशून्यं निरुत्साहं कर्तुकामोऽसीत्यर्थः । तथा जनानां नयननिर्माणफलं फलहीनं कर्तुम् । निरतिशयसौन्दर्यशालिवस्तुदर्शनमेव हि नय-ननिर्माणस्य फलम् । न च वस्त्वन्तरदर्शनं फलं तस्य । एतादृशसौन्दर्यशालि-नोऽन्यस्याभावात् । इयमेव लावण्यातिशयशालिनी तस्य फलमिति तद्विनाशे नेत्र-निर्माणमेव वन्ध्यं स्यादित्यर्थः । तथा जगन्ति जरत्कुशकण्टकोटरादिदुष्प्रेक्ष-दुःसंचारं क्रूरसत्त्वकुलपुलिन्दादिनिबिडं कान्तारं कर्तुम् । इदं हि जगन्नयना-नन्द हि [illegible] [illegible] । न तु [illegible] । तदिमां [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । यथाह—'[illegible] तु [illegible] [illegible]' इति । [illegible] । [illegible] । १० । प्रणयेति । [illegible] [illegible]

अघोरघण्टः—आः दुरात्मन्, प्रहर प्रहर । नन्वयं न भवसि ।

मालती—[1]पसीद णाह साहसिअ, दारुणो क्खु अअं हदासो । ता परित्ताअसु मं । णिवत्तअदु इमादो अणत्थसंकटादो ।

कपालकुण्डला—भगवन्, अप्रमत्तो भूत्वा दुरात्मानं व्यापादय ।

माधवाघोरघण्टौ—(मालतीकपालकुण्डले प्रति ।) अयि भीरु,

धैर्यं निधेहि हृदये हत एष पापः
किं वा कदाचिदपि केनचिदन्वभावि ।
सारङ्गसंहतिविधाविभकुम्भकूट-
कुट्टाकपाणिकुलिशस्य हरेः प्रमादः ॥ ३२ ॥

---

१. प्रसीद नाथ साहसिक, दारुणः खल्वयं हताशः । तत्परित्रायस्व माम् । निवर्ततामस्मादनर्थसंकटात् ।

णाधिगतैः स्वेच्छयैव लब्धैर्ललितैरतिसुकुमारैः शिरीषकुसुमैर्हननैरपि किं पुनरन्येन कठिनद्रव्येण । यद्वपुस्ताम्यति मद्य एव म्लायते तत्र वपुषि वधाय शस्त्रमुपक्षिपतः पातयतस्तव शिरस्यकस्मादेव निपाती यमदण्डः कालदण्ड इवैष भुजो वामबाहुः पतत्विति समुद्दीपितक्रोधस्य माधवस्य रौद्ररसोचितो वागारम्भः ॥ ३१ ॥ **अघोरघण्टः । प्रहर प्रहरेति ।** पश्यामि तव पौरुषमित्युपहासगर्भोक्तिः । अयं न भवसीति माधवस्यैव संनिहितत्वेनोपचारात्पुरोवर्तित्वधर्मिप्राधान्येनेदंशब्देनोच्यते । अन्योन्यमन्योन्यवधस्य निष्पन्नप्रायतया निश्चितत्वाद्वर्तमानसामीप्येन तदुभयत्रापि ॥ **मालती ।** प्रसीद नाथ साहसिक, दारुणः खल्वयं हताशः । तत्परित्रायस्व माम् । निवर्ततामस्मादनर्थसंकटात् । न मम स्त्रीमात्रस्य कृते सकललोकमौलिना त्वया साहसमाचरणीयम् । यतोऽयं दारुणः किं कुर्याद्वा । तन्निवर्तस्वेति भावः ॥ **कपालकुण्डला ।** अप्रमत्तः सावधानः ॥ माधवो मालतीमघोरघण्टश्च कपालकुण्डलामेकेनैवानया पाठ्येनोभयत्रापि तुल्यार्थेन श्लोकेन समाश्वासयन्तौ युगपदेवाहतु —**माधवाघोरघण्टौ** । अयि भीरु, इति संबोधनमिदमुभयोरुभे प्रति । **धैर्यमिति ।** हे भीरु [illegible]समाश्वसे, हृदये धैर्यं निधेहि, मा कातर्यं गम । [illegible] एष पाप इत्युभाभ्यामुभयोर्निर्देशः । [illegible] प्रमादस्मादृशे । तस्य कदाचित्केनचिद्वा सारङ्गसंहतिविधौ हरिण[illegible] कूटम् [illegible] कुट्टाकः कुट्टनशीलः । 'जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङः षाकन्' इति [illegible] षाकन्प्रत्ययः । पाणिकुलिशस्य पाणिरेव कुलिशं कुलिशमिव पाणिर्यस्य तादृशस्य हरेः प्रमादः किमन्वभावि । न केनचिदनुभूतमित्यर्थः । अत्र क्षुद्रविपक्षवधे मम प्रमादो न संभवतीति तदसंभवलक्षणे वाक्यार्थे हरिणपतेर्हरेः प्रमादासंभवलक्षणो वाक्यार्थोऽध्यारोप्यमाणः सारङ्गवधे सिंहस्य प्रमादासंभवेन समान्येनक्षुद्रवधे प्रमादासंभवेनेत्युपमानोपमेयभावं परिकल्पयतीति 'असंभवद्धर्मसंबन्ध उपमा परिकल्पिता'

(नेपथ्ये कलकलः । सर्वे आकर्णयन्ति ।)

भो भो मालत्यन्वेषिणः, इयममात्यभूरिवसुमाश्वासयन्त्यप्रतिहतप्रज्ञाचक्षुर्भगवती कामन्दकी समादिशति, पर्यवष्टभ्यतामेतत्करालायतनम् ।

नाघोरघण्टादन्यस्मात्कर्मैतद्दारुणादभूत् ।
न करालोपहाराच्च फलमन्यद्विभाव्यते ॥ ३३ ॥

कपालकुण्डला—भगवन्, पर्यवष्टब्धाः स्मः ।

अघोरघण्टः—संप्रति विशेषतः पौरुषस्यावसरः ।

मालती—हा तादः हा भअवदि[1] ।

माधवः—भवतु बान्धवसंस्थानेनां विश्वास्य तत्समक्षमेनं व्यापादयामि । (मालतीमन्यतः प्रेषयन्परिक्रामति ।)

(माधवाघोरघण्टावन्योन्यमुद्दिश्य ।)

आः, रे रे पाप,

कठोरास्थिग्रन्थिव्यतिकरघणात्कारमुखरः ।
खरस्नायुच्छेदक्षणविहितवेगव्युपरमः ।

---

1. हा तात, हा भगवति ।

इत्युक्तरूपो निदर्शनालंकारः । न चात्र श्लेषभ्रान्तिः कर्तव्या । [illegible] द्रुमाद्रुमान्यां पातादिति ॥ ३२ ॥ कलकलः कोलाहलः । आश्वासयन्ती सुखप्रलापेन दुःखं शमयन्ती । अप्रतिहताकुण्ठिता प्रज्ञैव चक्षुर्यस्याः सा भगवती कामन्दकी समादिशति समाज्ञापयति । किमिति । पर्यवष्टभ्यतां परिवेष्ट्यतामेतत्करालायतनम् । किमर्थमित्यत आह—नेति । [illegible]दघोरघण्टादन्यस्मात्[illegible] कर्म नाभूत् । नापि [illegible] मन्त्रसाधनार्थं करालोपहार[illegible] फलं विभाव्यते । [illegible] देवी [illegible] तदेव स्थानं [illegible] भगवतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ कपालकुण्डला । भगवन्, पर्यवष्टब्धाः परिवृता [illegible] ॥ अघोरघण्टः—संप्रतीति । [illegible] । मालती । हा तात, हा भगवति । माधवः । [illegible]

षष्ठोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति कपालकुण्डला ।)

कपालकुण्डला—आः पाप दुरात्मन्, मालतीनिमित्तं विनिपातितासङ्गुरो माधवहतक, अहं त्वया तस्मिन्नवसरे निर्दयं निहत्यापि लीलयवज्ञाता । (सक्रोधम् ।) तदवश्यमनुभविष्यसि कपालकुण्डलाकोपस्य फलम् ।

> शान्तिः कुतस्तस्य भुजङ्गशत्रो-
> र्येनाभिविद्धानुशया सदैव ।
> जागर्ति दंशाय निशाततदंष्ट्रा-
> कोटिर्विषोद्गारगुरुर्भुजङ्गी ॥ १ ॥

(नेपथ्ये ।)

> भो राजानश्चरमवयसामाहुता संचरध्वं
> कर्तव्येषु श्रवणसुभगं सूरिदेवाः पठन्तु ।

[illegible] ।
[illegible] ॥

कविरिदानीमङ्कान्तरमारभमाणो [illegible] प्रवेशं सूचयति—तत इत्यादि । कपालकुण्डला । मालतीनिमित्तं विनिपातितोऽसङ्गुरो येन [illegible] हतकेति । हतकेन संबोधनेन क्रुद्धे माधवेनाघोरघण्टवधो, मालत्यर्थं हि [illegible] कपालकुण्डलाभिप्रायं सूच्यते । तस्मिन्नवसरे [illegible] निर्दयं [illegible] परित्यज्य [illegible] लीलयवज्ञातावधीरिता । तदवश्यं [illegible] फलमनुभविष्यसि [illegible] अद्य यदि [illegible] कुतः [illegible] —शान्तिरिति [illegible] शान्तिः [illegible] कुतः । [illegible] विषोद्गार [illegible] न [illegible]

भो राजान इति । हे [illegible]

[illegible]

कोऊहलुप्फुल्लमुहसमत्थलोअदिस्सन्तमणहरप्पण्डुरपरिक्खामदेहसोहाविभाविआणङ्गवेअणा पुढमचन्दलेहाविब्भमं वहन्दी किंचिअन्दरं पसरिदा मालदी ।

मकरन्दः—वयस्य, पश्य ।

इयमवयवैः पाण्डुक्षामैरलंकृतमण्डना
कलितकुसुमा बालेवान्तर्लता परिशोषिणी ।
वहति च वरारोहा रम्यां विवाहमहोत्सव-
श्रियमुदयिनीमुद्भूतां च व्यनक्ति मनोरुजम् ॥ ६ ॥

कथं निषादिता गजवधूः ।

माधवः—(सानन्दम् ।) कथमवतीर्य भगवतीलवङ्गिकाभ्यां प्रवृत्तैव ।

(ततः प्रविशति कामन्दकी मालती लवङ्गिका च ।)

कामन्दकी—(सहर्षमपवार्य)

पाण्डुरपरिक्षामदेहशोभाविभावितानङ्गवेदना प्रथमचन्द्रलेखाविभ्रमं वहन्ती किंचिदन्तरं प्रसृता मालती ।

अत एव विशेषणद्वयस्य सामर्थ्यात्प्रथमचन्द्रलेखायाः प्रतिपच्चन्द्रकलाया विभ्रमं वहन्ती किंचिदन्तरं परिजनमण्डलादपसृत्यान्यदेशं प्रसृता मालती । कथमन्यविभ्रममन्या वहति [illegible] विभूषितरजनीप्रारम्भोदिता स्वभावादेव [illegible] समालोकदृश्यमाना प्रतिपच्चन्द्रलेखेव [illegible] विरहभावनात्पाण्डुक्षामा सर्वलोकप्रेक्षणीया मालती [illegible] मालाशब्दोपात्त [illegible] निदर्शनालंकारः ॥ **मकरन्दः** । **इयमिति** । [illegible] नायिका । अवयवैः सहजलावण्य [illegible] भूषणानि यस्याः सा । [illegible] तथैव [illegible] ध्यान्यमुदयिनी [illegible] परिष्कृत [illegible] कारं द्योतयतीत्यर्थः । [illegible] कुसुमा [illegible] परिशोषिणी बाललतेव [illegible] नायिका ॥ ६ ॥ निषादितेति [illegible] ॥ **ततः प्रविशतीति** । पूर्ववाक्येन [illegible] माधवमकरन्दयोः कथानुबन्धेन कामन्दक्यादिप्रवेशानुसन्धानेन कामन्दकी प्रति [illegible]

कामन्दकी—लवङ्गिके, प्रविश त्वमभ्यन्तरं वत्सया मालत्या सह।

लवङ्गिका—[1]भअवदी उण ।

कामन्दकी—अहमपि विविक्ते तावदलंकरणरत्नानां प्राशस्त्यं शास्त्रतः परीक्ष्ये । (इति निष्क्रान्ता ।)

मालती—(आत्मगतम् ।) [2]लवङ्गिआमेत्तपरिवारा दाव संवुत्ता । (प्रकाशम् ।) एदं देवदामन्दिरदुवारं । ता पविसदु पिअसही ।

(प्रविशतः ।)

मकरन्दः—इतः स्तम्भान्तरितौ पश्यावः ।

(तथा कुरुतः ।)

लवङ्गिका—[3]सहि, अअं अङ्गराओ । इमाओ कुसुममालाओ ।

मालती—[4]तदो किं ।

लवङ्गिका—[5]सहि इमस्सिं पाणिग्गहणमङ्गलारम्भे कल्लाणसंवत्तिणिमित्तं देवदां पूजेहि त्ति अम्बाए अणुप्पेसिदासि ।

मालती—(स्वगतम् ।) [6]कुदो दाणिं दारुणसमारम्भदेव्वदुव्वि-

---

१. भगवती पुनः ।

२. लवङ्गिकामात्रपरिवारा तावत्संवृत्ता । इदं देवतामन्दिरद्वारम् । तत्प्रविशतु प्रियसखी ।

३. सखि, अयमङ्गरागः । इमाः कुसुममालाः ।

४. ततः किम् ।

५. सखि, अस्मिन्पाणिग्रहणमङ्गलारम्भे कल्याणसंपत्तिनिमित्तं देवतां पूजयेत्यम्बयानुप्रेषितासि ।

६. कुत इदानीं दारुणसमारम्भदैवदुर्विलासपरिणामदुःखनिर्दलितमानसं पुनरपि मर्मोत्कट्टनेन मां मन्दभागिनीमपतापयसि ।

माधवः—वयस्य मकरन्द,

म्लानस्य जीवकुसुमस्य विकासनानि
संतर्पणानि सकलेन्द्रियमोहनानि ।
आनन्दनानि हृदयैकरसायनानि
दिष्ट्या मयाप्यधिगतानि वचोमृतानि ॥ ८ ॥

मालती—जह तस्स जीविदप्पदाइणो अवसिदां मं सुणिअ संदप्पमाणस्स तहाविहं सरीररअणं ण परिहीअदि, जह अ लोअन्दरगअं वि मं उद्दिसिअ सो जणो सुमरणकहामेत्तपरिसेसं कालन्दरेण वि लोअजत्तं ण सिढिलेदि तह करेसु । एव्वं दे पिअसही मालदी सकामा होइ ।

---

१. यथा तस्य जीवितप्रदायिनोऽवसितां मां श्रुत्वा संतप्यमानस्य तथाविधं शरीररत्नं न परिहीयते, यथा च लोकान्तरगतामपि मामुद्दिश्य स जनः स्मरणकथामात्रपरिशेषां कालान्तरेणापि लोकयात्रां न शिथिलीकरोति, तथा कुरु । एवं ते प्रियसखी मालती सकामा भवति ।

येन धारयन्ती समग्रसौभाग्यलक्ष्मीपरिग्रहैकमङ्गलं माधवस्य श्रीमुखारविन्दमानन्दमन्त्रणं यथा स्यादिदं प्रलोकय । अनेन [illegible] त्वया मां स्मरन्त्या प्रियतमो दृष्टश्चेन्मयैव दृष्ट इति प्रतीतेर्माधवविषयः प्रेमैव परां कोटिमारूढः । सर्वथा तदलाभनिश्चयान्मरणं निश्चितमिति व्यज्यते । आनन्दमन्त्रणमिलनेन च येन प्रकारेणाहं तमवलोकयामि तेनैवावलोकय, न तु म्लानितेन तादृश्येनेत्युक्तम् । **माधवः** । स्वविषयतां प्रेमबन्धस्य निरतिशयतां च ज्ञात्वाह—**म्लानस्येति** । दिष्ट्या भाग्येन मया तादृशसौभाग्यानर्हेणापि वचोमृतान्येतान्यधिगतानि प्राप्तानि । पीतानि । [illegible] म्लानिमुपगतस्य जीवस्यैव [illegible] विकासनानि । तथा संतर्पणानि [illegible] । तेन हि [illegible] । तथा सकलेन्द्रियाणां मोहनानि । [illegible] ॥ ८ ॥ **मालती** । [illegible]

माधवः—

किं वा भणामि विच्छेददारुणायासकारिणि ।
कामं कुरु वरारोहे देहि मे परिरम्भणम् ॥ ११ ॥

मालती—(सहर्षम् ।) कहं अणुगहीदह्मि । (उत्थाय ।) इअं आलिङ्गामि । दंसणं उण वाफप्पीडणेण पिअसहिआए पच्चक्खं ण लभिअदि । (आलिङ्ग्य सानन्दम् ।) सहि, कठोरकमलगब्भपह्मलो अण्णारिसो एव्व दे अज्ज णिव्वावेदि मं सरीरप्फंसो । (सास्रम् ।) किंअ मौलिविनिवेसिअअञ्जली मह वअणेण विण्णवेहि तं जणम् । जह ण मए मन्दभाआए विकसन्तसदपत्तलच्छीविलासहारिणो मुहचन्दमण्डलस्स सच्छन्ददंसणेण संभाविदो चिरं लोअणमहोसवो ।

---

१. कथमनुगृहीतास्मि । इयमालिङ्गामि । दर्शनं पुनर्बाष्पोत्पीडनेन प्रियसख्याः प्रत्यक्षं न लभ्यते । सखि, कठोरकमलगर्भपक्ष्मलोऽन्यादृश इव तेऽद्य निर्वापयति मां शरीरस्पर्शः । किंच मौलिविनिवेशिताञ्जलिर्मम वचनेन विज्ञापय तं जनम् । यथा न मया मन्दभाग्यया विकसच्छतपत्रलक्ष्मीविलासहारिणो मुखचन्द्रमण्डलस्य स्वच्छन्ददर्शनेन संभावितश्चिरं लो-

---

किं वेति । विच्छेदेनात्यन्तविप्रयोगेण दारुणो य आयासो मरणोद्योगात्मकं दुष्करं कर्म तत्कारिणीति संबोधनम् । ईदृशीं त्वां किं वा भणामि कथं प्रियस्येत्यनुज्ञां दद्याम् । न कथंचिन्मरणानुज्ञां कर्तुं शक्नोमीत्यर्थः । तस्मात्त्वमेव 'ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयं मनः' इति नीत्या कामं स्वाभिलषितं कुरु । हे वरारोहे, मम परिरम्भणं देहि । मामालिङ्गेत्यर्थः । अथ च माधवोचितेन कामं मनोरथं कुरु निष्पादय । वरारोहे चिरस्य प्रार्थितं परिरम्भणं देहीत्यपि प्रतीयते । लवङ्गिकया प्रशंसार्थं वरारोहे, इति सखीसंबोधनं युक्तमेवेति ॥ ११ ॥ अथ मालती कामं कुर्विति सख्या अनुमतिं मत्वाह—मालती । कथमनुगृहीतास्मीति । सख्येति शेषः । इयमालिङ्गामि । दर्शनं बाष्पोत्पीडनेनाश्रूद्गमेन प्रियसख्याः प्रत्यक्षं न लभ्यते । एवं लवङ्गिकाभ्रमेण माधवमालिङ्ग्यामृतसरसीव निमग्ना निरतिशयं निर्वृतिविशेषमनुभवन्त्याह—सखि, कठोरकमलगर्भपक्ष्मलोऽन्यादृश एव तेऽद्य निर्वापयति मां शरीरस्पर्शः । कठोरकमलगर्भवत्परिणतपद्मबीजकोशवत्पक्ष्मलो रोमाञ्चकञ्चुकितः । इदानीं कृतमरणनिश्चया सख्या [illegible] इतां मन्यमाना प्रियतमं प्रतिदत्तव्यं वाचिकं संदिशति—किंच । मौलिविनिवेशिताञ्जलिर्मम वचनेन विज्ञापय तं जनम् । तं जनमित्यनेन तस्य परित्यक्तं [illegible] सावज्ञानमरणानौचित्यं सूचयति । तेन च नाहं [illegible] संभाविता [illegible] [illegible] दशा [illegible], [illegible] संस्पर्शे [illegible]

> कर्पूरहारहरिचन्दनचन्द्रकान्त-
> निष्यन्दशैवलमृणालहिमादिवर्गः ॥ १२ ॥

मालती—अम्हहे, लवङ्गिआए मालदी विप्पलद्धा ।[1]

माधवः—अयि स्वचित्तवेदनामात्रवेदिनि परव्यसनानभिज्ञे, इय मुपालभसे ।

> उद्दामदेहपरिदाहमहाज्वराणि
> संकल्पसंगमविनोदितवेदनानि ।
> त्वत्स्नेहसंविदवलम्बितजीवितानि
> किं वा मयापि न दिनान्यतिवाहितानि ॥ १३ ॥

लवङ्गिका—सहि उवालम्भणिज्जं उवालद्धासि ।[2]

---

१. अहो, लवङ्गिकया मालती विप्रलब्धा ।
२. सखि, उपालम्भनीयमुपालब्धासि ।

इति । गाढालिङ्गनवशान्निर्भुग्नपीनकुचकुड्मलद्वानदावर्पीड्य गाढमालिङ्ग्य मे त्वयि कर्पूरादिसंतापनिर्वापकशीतलद्रव्यवर्ग एकीकृत एकरसतां प्राप्तो निषिक्त इव । आलिङ्गनं कृतवत्या कर्पूरादिरसनिषेकः कृत इवेत्यालिङ्गनक्रियायां निषेकक्रियाध्यवसायात्प्रतीयमानसंतापनिर्वापणनिमित्तक्रियया समासोक्त्युत्प्रेक्षालंकारः । एष संचिन्त्यमानार्थप्राप्तिरूपः क्रमः । यथा—'क्रमस्तु चिन्तितावाप्तिः' इति ॥१२॥ **मालती** । अहो, लवङ्गिकया मालती विप्रलब्धा वञ्चिता । स्वाभिलषितसंपादनेऽप्याकारगोपनार्थं वचनमित्युक्तम् । अनेनावहित्थाख्यो व्यभिचारी सूचितः । यथा—'अवहित्था तु लज्जादेर्हर्षाद्याकारगोपनम्' इति ॥ **माधवः** । अयीति संबोधने । स्वमनोव्यथामेव त्वं प्रकटयसि न तु परजनमनोदुःखं जानासि । यतो मदालिङ्गनेन वञ्चितमात्मानं मन्यसे । न पुनर्यथा मे तथैवास्यापि मनः सुदुःसहः संतापः तन्मदालिङ्गनेनास्य भवतु संतापनिर्वाप इत्यनुकम्पा त्वयि दृश्यते । तस्मात्त्वं पुरत एवोपालम्भस्य इत्यर्थः । स्वव्यथामेवाह—**उद्दामेति** । उद्दामः प्रौढो देहपरिदाह एव महाज्वरो येषु तानि । तथा मनोरथमात्रकल्पितेनापि त्वत्समागमेन विनोदितापनोदिता वेदना त्वद्विरहजन्या व्यथा येषु तानि । तथा 'अस्ति मालत्या मयि स्नेहः' इति संवेदनमात्रेणावलम्बितं धृतं निश्चितस्नेहः कदाचित्स्नेह्यतीत्याशया विधृतं जीवितं येषु तादृशानि दिनानि मयापि त्वयेव न किमतिवाहितानि दुःखेन गमितानि । यादृशी तव विरहव्यथा तादृश्येव ममापि । ननु केवलं त्वया विरहवेदना विदितेत्यर्थः । एतत्तु परस्परानुरागबीजानुकूले पादक्षेपो नामाङ्गम् । यथा—'बीजानुरूपानुक्षेपः परिकीर्तितः' इति ॥१३॥ **लवङ्गिका** । सखि, उपालम्भनी

कामन्दकी—वत्स माधव ।

माधवः—आज्ञापय ।

कामन्दकी—इयमशेषसामन्तमस्तकोत्तंसपरागरञ्जितचरणाङ्गुलेरमात्यभूरिवसोरेकापत्यरत्नं मालती भगवता सदृशसंयोगरसिकेन वेधसा मन्मथेन मया च तुभ्यं दीयते । (इति बाष्पं विसृजति ।)

मकरन्दः—फलितं हि तर्हि भगवतीपादप्रसादेन ।

माधवः—तत्किमित्यतिबाष्पायितमाननं भगवत्याः ।

कामन्दकी—(चीराञ्चलेन नेत्रे परिमृज्य ।) वत्स, किमपि कल्याणं वक्तुकामास्मि ।

माधवः—तत्किम् ।

कामन्दकी—विज्ञापयामि ।

माधवः—आज्ञापय ।

कामन्दकी—

परिणतिरमणीयाः प्रीतयस्त्वद्विधाना-
महमपि तव मान्या हेतुभिस्तैश्च तैश्च ।

स्वं विलोकयेयमिति शेषः ॥ **कामन्दकी—इयमिति** । अशेषेत्यनेन निरतिशयैश्वर्यसंपन्नस्यापत्यं न दरिद्रस्येति, तस्याप्येकत्वेनातीव प्रेमभाजनं तदपि रत्नमिव रत्नं सौन्दर्याद्यनेकगुणशाल्यपत्यमियं मालतीत्यनेनास्यामनादरस्त्वया न कथंचिदपि कर्तव्य इति सूचयति । सेयं प्रथमं सदृशयोरन्योन्यानुरूपयोर्युवयोः संयोगरसिकेन वेधसा स समुत्पादयन्नेवेयमस्मा अयं चास्या इति निर्णयं भालतले लिखितवान् तदनन्तरं मन्मथेनाकस्मादेव द्वयोर्मनोघटकेन मया च तदुचितमानुपप्रयत्नविधायिन्या तुभ्यं दीयते ॥ रोदनं च कन्याप्रदानानन्तरं मातृत्वाद्वात्सल्याच्च ॥ बाष्पायितं बाष्पोद्गमनं कृतम् । 'बाष्पोष्मभ्यामुद्गमने' इति णिजन्ताद्भावे क्तः ॥ विज्ञापयामीत्युक्तिः कामन्दक्याः कन्याप्रदानेन [illegible] ॥ माधवस्तु गुरुजनानिच्छन्नाह [illegible] । **कामन्दकी** परिणतीति । त्वद्विधानां महाकुलीनत्वादिगुणशालिनां महानायकानां प्रीतयः स्नेहाः परिणतिरमणीयाः परिपाकेन मनोहराः न तु क्षुद्रजनस्नेहवत्परिणतिविरसाः । अतो न मया किंचिदपि वक्तव्यम् । तथाहमपि तैस्तैर्हेतुभिर्निमित्तैः पितृस्नेहवात्सल्यादिभिर्मान्यानुल्लङ्घ्यवचना । तत्तस्मादिहास्यां सुवदनायाम् । हे तात । वात्सल्यातिशयादत्रापि तातशब्दः प्रयोज्यः । स तादृशः परिचयो गाढस्नेह एव करुणा कृपा तस्याः गकारान्ता विरतिर्विरतो मा भूः । अस्यां स्नेहानुबन्धेनेव मयि त्वया कृता कृपे-

मकरन्दः—(प्रविश्य विहसन् ।)

(सर्वे सविस्मयं सकौतुकं पश्यन्ति ।)

माधवः—(गाढं मकरन्दं परिष्वज्य ।) भगवति, कृतपुण्य एव नन्दनः । यतः प्रियवयस्यमीदृशं मनसा मुहूर्तमपि कामयिष्यति ।

कामन्दकी—वत्सौ मालतीमाधवौ, इतो निर्गत्य वृक्षगहनेन गम्यतामुद्वाहमङ्गलार्थम् । अस्ति तत्र दीर्घिकायाः पश्चादुद्यानवाटः । सुविहितं तत्रैव वैवाहिकद्रव्यजातमवलोकितया भूयश्च ।

गाढोत्कण्ठकठोरकेरलवधूगण्डाच्छपाण्डुच्छदै-
स्ताम्बूलीपटलैः पिनद्धफलितव्यानम्रपूगद्रुमाः ।
कक्कोलीफलजग्धमुग्धविकिरव्याहारिणस्तद्भुवो
भागाः प्रेङ्खितमातुलुङ्गवृतयः प्रेयो विधास्यन्ति वाम् ॥१९॥

अतस्तत्रैव मदयन्तिकामकरन्दयोर्यावदागमनं स्थातव्यम् ।

माधवः—(सहर्षम् ।) कल्याणान्तरावतंसा कल्याणसंपदुपरिष्टाद्भवतु ।

कलहंसः—दिट्ठिआ इदं वि पिअं णो हविस्सदि[1] ।

---

१. दिष्ट्या इदमपि प्रियं नो भविष्यति ।

वा तव भवेदित्येवंरूपाणाम् । कस्त्वं को वा तव भारो मयि वर्तमानायामिति भावः । **गाढोत्कण्ठेति** । गाढया प्रवृद्धयोत्कण्ठया [illegible] स्मरदशावि-लसितैर्नौत्सुक्येन व्यभिचारिणा कठोरः प्रौढो यः केरलवधूनां कपोलस्तद्वदच्छाः पाण्डुवर्णाश्छदाः पर्णानि येषां तैस्ताम्बूलीनां नागवल्लीनां पटलैः समूहैः पिनद्धाः संबद्धाः फलिता अत एव व्यानम्राः फलभारावनताः पूगद्रुमाः क्रमुकवृक्षा येषु तथा । कक्कोलीफलानां जग्धेन भक्षणेन । भावे क्तः । मुग्धा मनोहरा ये विकिराणां पक्षिणां व्याहारा रुतानि तद्वन्तस्तथा । प्रेङ्खिता[illegible] फलभारादूर्ध्वं मातुलुङ्गवृतयो बीजपूरसमूहा येषु तादृशास्तद्भुवोऽत्र [illegible] भुवो भागा प्रदेशा वां युवयोः प्रेयः प्रीतिं विधास्यन्तीति । अत्र कामन्द-[illegible] पक्षिणां [illegible] बीजपूर[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] ॥ **माधवः** । [illegible] ॥ **कलहंसः** । दिष्ट्या इदमपि प्रियं नो भवि-

सप्तमोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति बुद्धरक्षिता ।)

बुद्धरक्षिता—अम्हहे, सुसिलिट्ठमालदीणेवच्छलच्छीविप्पलद्ध-नन्दणकरग्गहो अमच्चभूरिवसुमन्दिरे भअवदीए संविहाणेण खेमेण गोवाइदो अज्ज मअरन्दो । अज्ज अह्मे णन्दणावासं उवगदा अदो-भअवदी नन्दणं आपुच्छिअ णिआवसहं गआ । अअं अ णव-वहूघरप्पवेसविरइदाकालकोमुदीमहूसवप्पमत्तपज्जाउलासेसपरिअणो पओसो अणुऊलइस्सइ अज्ज णो व्ववसिदं । संपदं अ तुवरन्तकामो

---

१. अहो, सुश्लिष्टमालतीनेपथ्यलक्ष्मीविप्रलब्धनन्दनकरग्रहोऽमात्यभूरिवसुमन्दिरे भगवत्याः संविधानेन क्षेमेण गोपायितोऽद्य मकरन्दः । अद्य वयं नन्दनावासमुपगताः अतो भगवती नन्दनमापृच्छ्य निजावसथं गता । अयं च नववधूगृहप्रवेशविरचिताकालकौमुदीमहोत्सवप्रमत्तपर्याकुलाशेषपरिजनः प्रदोषोऽनुकूलयिष्यत्यद्य नो व्यवसितम् । सांप्रतं च त्वरमाणकामः

पार्वतीचुम्बितं शंभोर्जयदलिकलोचनम् ।
जिष्णोर्मनसिजाधेन लज्जयेव निमीलितम् ॥

कविरिदानीमङ्कान्तरमारभते—तत इत्यादिना । कामन्दकया हि निसृष्टार्थ-दूतीव्यापारं मालतीमाधवकृतकपरिणयलक्षणफलपर्यवसितं संपाद्य कामन्दकीनियु-क्ताया बुद्धरक्षिताया अपि तद्व्यापारे 'नियुक्तैव हि मया तत्र प्रियसखी बुद्धरक्षिता' इति प्राक्सूचितं मदयन्तिकामकरन्दसंघटनेन सफलयितुं कवेरङ्कावतार इति द्रष्ट-व्यम् ॥ बुद्धरक्षिता । सुश्लिष्टकृतिमत्त्वेनानाशङ्कनीया मालतीनेपथ्यलक्ष्मी-स्तया विप्रलब्धेन नन्दनेन कृतः करग्रहो यस्य सः । अमात्यभूरिवसुमन्दिरे भग-वतीवचनसंविधानैः 'समागतेयं मालती समभ्यर्च्य नगरदेवताम्' इत्यादिवचनै-र्मालतीसमुचिततदुपचारसंपादनादिव्यापारैश्च क्षेमेण केनचिदप्यलक्षिततादृगु-पद्रवेण गोपायितो रक्षितो [illegible] परिज्ञातो मकरन्दः । यथा [illegible] तैर्न ज्ञायते तथा कृत इत्यर्थः । अनेन च कृतकमालतीनन्दनपरिणयनिवृत्तिः सूचिता । अद्य वयं नन्दनावासमुपगताः । मदयन्तिकासखीत्वेन [illegible] [illegible] च बहुत्वादिति बहुवचनम् । विवाहार्थं [illegible] वयं नन्दनस्य निवासं [illegible] प्रत्यागता इत्यर्थः । अतो भगवती नन्दनमापृच्छ्य [illegible] गता निजावसथं [illegible] । अयं च नववधूगृहप्रवेशार्थं विरचितो योऽकाल-[illegible] कौमुदी [illegible] [illegible] प्रमत्तोऽनवहितस्तया पर्याकुलः [illegible] [illegible] परिजनो यस्मिन् तादृशः प्रदोषो [illegible]

लवङ्गिका—को संदेहो महाभाअस्स । किं वहुणा । जह एसो मञ्जीरसद्दो तह जाणामि देण ववदेसेण आणीदा बुद्धरक्खिदाए मदअन्तिएत्ति । ता उत्तरीआववारिदो सुत्तलक्खणो चिट्ठ ।

(मकरन्दस्तथा करोति ।)

(ततः प्रविशति मदयन्तिका बुद्धरक्षिता च ।)

मदयन्तिका—सहि, सच्चं एव्वं परिकोविदो मे भादा मालदीए ।

बुद्धरक्षिता—अह इं ।

मदयन्तिका—अहो अच्चाहिदं । ता एहि, वामसीलं मालदीं णिब्भच्छेह्म ।

(इति परिक्रान्तः ।)

बुद्धरक्षिता—इदं वासभवणं ।

---

१. कः संदेहो महाभागस्य । किं वहुना यथैष मञ्जीरशब्दस्तथा जानामि तेन व्यपदेशेनानीता बुद्धरक्षितया मदयन्तिकेति । तदुत्तरीयापवारितः सुप्तलक्षणस्तिष्ठ ।

२. सखि, सत्यमेव परिकोपितो मम भ्राता मालत्या ।

३. अथ किम् ।

४. अहो अत्याहितम् । तदेहि, वामशीलां मालतीं निर्भर्त्सयावः ।

५. इदं वासभवनम् ।

नानेति संभावनायाम् । बुद्धरक्षितासंक्रान्ता भगवत्यैव निवेशिता भगवतीनीतिः इत्थं मदयन्तिकां प्रति न बुद्धरक्षिताबुद्धिदोषेण प्रतिहता फलतीति संभाव्यते । 'न विपर्येष्यति' इति पाठे बुद्धरक्षिताया स्वप्रज्ञाबलेनाप्रमत्तेन दोषेण वैपरीत्यं न संभाव्यते । अपि तु भगवत्यैव प्रवर्तितत्वात्फलपर्यवसायिनी नीतिर्भविष्यतीत्यर्थः ॥ लवङ्गिका । कः संदेहो महाभागस्य । संभावनाया उत्पन्नैककोटिसंदेह[illegible] संभावनैव संदेहशब्देनोक्ता । कथं तर्हि संदेह[illegible] इत्यर्थः । किं बहुना । यथैष मञ्जीरशब्दः श्रूयते, तथा तेनैव नूपुरध्वनि[illegible] हेतुना तर्कयामि तेन व्यपदेशेनानीता [illegible] बुद्धरक्षितया मदयन्तिकेति । तदुत्तरीयापवारितः सुलक्षणः [illegible] ॥ मदयन्तिका । सखि, सत्यमेव परिकोपितः [illegible] मे भ्राता [illegible] ॥ बुद्धरक्षिता । अथ किम् । सत्यमेवेत्यर्थः ॥ मदयन्तिका । अहो, अत्याहितं [illegible]

[illegible]

कोमेदुं सपादपडणं अब्भत्थिअ पुणो वलामोडिअ अभिद्दवन्तो मअरन्देण णिट्ठुरं पडिहदो जामादा । सो अ वेलक्खरोसावेसखलन्तअक्खरो ओरुइदणअणपप्फुरन्तवअणो ण मे संपदं इमाए कौमारवड्ढईए पओअणं ति ससपहं पइण्णं कादूण वासभवणादो णिग्गदो । ता एदेण पसङ्गेण मदअन्तिअं आणीअ मअरन्देण संओजइस्सं । (इति निष्क्रान्ता ।)

इति प्रवेशकः ।

(ततः प्रविशति शय्यागतो मकरन्दो लवङ्गिका च ।)

मकरन्दः—लवङ्गिके, अपिनाम वुद्धरक्षितासंक्रान्ता भगवतीनीतिर्विजेष्यते ।

कामयितुं सपादपतनमभ्यर्थ्य पुनर्बलात्कारेणाभिद्रवन्मकरन्देन निष्ठुरं प्रतिहतो जामाता । स च वैलक्ष्यरोषावेशस्खलदक्षरोऽवरुदितनयनप्रस्फुरद्वदनो न मे सांप्रतमनया कौमारवर्धक्या प्रयोजनमिति सशपथं प्रतिज्ञां कृत्वा वासभवनान्निर्गतः । तस्मादनेन प्रसङ्गेन मदयन्तिकामानीय मकरन्देन संयोजयिष्यामि ।

ध्यकानुकूल्येन सिद्धयुन्मुखं करिष्यति । अद्य नोऽस्माकं व्यवसितं मदयन्तिकामकरन्दसंघटनविषयदूत्यव्यापारं मालतीवेषधारिणो मकरन्दस्य कृत्रिमनिर्वर्तितमदयन्तिकापरिणयस्य मदयन्तिकां गृहीत्वा निर्गन्तुं कालोऽप्येष एवानुकूलो वर्तते । यतो मदीयाः सर्वेऽप्यप्रमत्ता रक्षिणः सर्वे प्रमत्ताः पर्याकुलाश्च । तन्निर्गमप्रज्ञानतन्निवारणादावसमर्था वर्तन्त इत्यर्थः । अनेन च वर्तमानोऽर्थः सूचितः । सांप्रतं च त्वरमाणकामो नववधूसंभोगोत्कण्ठासमुन्मीलितमन्मथावेगः कामयितुं मां कामयस्वेत्येवमेव बहुशः सपादपतनमभ्यर्थ्य पुनर्बलात्कारेणाभिद्रवन्प्रसह्य स्वयंग्राहसाहसप्रवृत्तः सनिष्ठुरं परुषं यथा स्यान्मकरन्देन कपटमालत्या प्रतिहतो निराकृतो जामाता वरो नन्दनः । स च वैलक्ष्यरोषावेशस्खलदक्षरो मन्थरवचनः । तथावरुदितनयनं प्रस्फुरच्च वदनं यस्य सः । न मे सांप्रतमनया कौमारवर्धक्या कौमारे कुमारीभावे कन्यात्व एव वर्धकी चलितचारित्रया । माधवैकानुरक्तेयं मालतीति पूर्वमेव नन्दनोऽपि बुद्धवानित्यनेनमुपालम्भः । प्रयोजनमिति सशपथं प्रतिज्ञां कृत्वा वासभवनान्निर्गतः । तस्मादनेन प्रसङ्गेन भ्रातृकार्यानुकूल्यार्थमनुनयव्याजप्रस्तावेन मदयन्तिकामानीय मकरन्देन सह संयोजयिष्यामि । इति वृत्तं वर्तिष्यमाणं च संसूच्य निष्क्रान्ता बुद्धरक्षिता । अयं च ग्रन्थकाण्डः प्रवेशको वृत्तवर्तिष्यमाणोदितलक्षणयोगात् । न चैकपात्रप्रयोगानुपपत्तिः तल्लक्षणेऽनेकपात्रत्वनियमाप्रतीतेः । अस्य विष्कम्भवदेकेनाप्युपपत्तेश्चेति ॥ **तत इत्यादि** । शय्यागत इति वासभवने नववधूवरसंभोगार्थं रचिते तल्पे शयितः प्रार्थनाभङ्गतिरस्कारनिष्कासितनन्दनः । मालतीरूपधारीत्यर्थः ॥ **मकरन्दः** । अपि-

मदयन्तिका—सहि, पसीद । अहवा ण तुम्हे फुडं भणिदाओ चिट्ठह । किं अम्हे सव्वं एव्व माहवेक्कजीविदं मालदिं ण आणीमो । केण वा कठोरकेअईगब्भविब्भमावअवदोब्बल्लणिव्वट्टिदसुन्दरत्तणविसेसं माहवसहत्थणिम्माविदवउलावलीविरइदकण्ठावलम्बणमेत्तसंजीवणं मालदीए माहवस्स अ पहादचन्दमण्डलपण्डुरपरिक्खामरमणिज्जदंसणं ण विभाविदं सरीरं । किं तस्सिं दिअसे कुसुमाअरुज्जाणपेरन्तरच्छामुहसमागमे सविब्भमुल्लसिदकोदूहलुप्फुल्लपरिसरुव्वेल्लिदणाअरविलासिणीसंचरणचारुत्तरणाविब्भूदणाणङ्गसिङ्गाराआरिअसव्वाङ्गोवदेसणिम्माविदविअड्ढमुद्धमणहरा मए ण णिरूविदा इमाणं दिट्ठिसंभेदा । किं मह भादुणो दाणवुत्तन्तं सुणिअ तक्खणुब्भूदगम्भीरुब्वेअवइअरन्धआरिद-

१. सखि, प्रसीद । अथवा न यूयं स्फुटं भणितास्तिष्ठथ । किं वयं सर्वमेव माधवैकजीवितां मालतीं जानीमः । केन वा कठोरकेतकीगर्भविभ्रमापाण्डुदौर्बल्यनिर्वर्तितसुन्दरत्वविशेषं माधवस्वहस्तनिर्मितबकुलावलीविरचितकण्ठावलम्बनमात्रसंजीवनं मालत्या माधवस्य च प्रभातचन्द्रमण्डलपाण्डुपरिक्षामरमणीयदर्शनं न विभावितं शरीरम् । किं तस्मिन्दिवसे कुसुमाकरोद्यानपर्यन्तरथ्यामुखसमागमे सविभ्रमोल्लसितकौतूहलोत्फुल्लपरिसरोद्वेल्लितनागरविलासिनीसंचरणचारुतरणाविर्भूतनानाङ्गशृङ्गाराचार्यसर्वाङ्गोपदेशनिर्मितवैदग्ध्यमुग्धमनोहरा मया न निरूपिता एतयोर्दृष्टिसंभेदाः । किं मम भ्रातुर्दानववृत्तान्तं श्रुत्वा तत्क्षणोद्भूतगम्भीरोद्वेगव्यतिकरान्धकारितलोचनादेहयोरनयोरहतिनानद्भुतबन्धनादिव न लक्षितं हृदयम् । किं मयैतदपरं विस्मृतम् ।

[illegible] ॥ मदयन्तिका । सखि, प्रसीद । अथवा न यूयं स्फुटं भणितास्तिष्ठथ । किं वयं सर्वमेव माधवैकजीवितां मालतीं जानीमः । केन वा कठोरकेतकीगर्भविभ्रमापाण्डुदौर्बल्यनिर्वर्तितसुन्दरत्वविशेषं माधवस्वहस्तनिर्मितबकुलावलीविरचितकण्ठावलम्बनमात्रसंजीवनं मालत्या माधवस्य च प्रभातचन्द्रमण्डलपाण्डुपरिक्षामरमणीयदर्शनं न विभावितं शरीरम् । किं तस्मिन्दिवसे कुसुमाकरोद्यानपर्यन्तरथ्यामुखसमागमे सविभ्रमोल्लसितकौतूहलोत्फुल्लपरिसरोद्वेल्लितनागरविलासिनीसंचरणचारुतरणाविर्भूतनानाङ्गशृङ्गाराचार्यसर्वाङ्गोपदेशनिर्मितवैदग्ध्यमुग्धमनोहरा मया न निरूपिता एतयोर्दृष्टिसंभेदाः । किं मम भ्रातुर्दानववृत्तान्तं श्रुत्वा तत्क्षणोद्भूतगम्भीरोद्वेगव्यतिकरान्धकारितलोचनादेहयोरनयोरहतिनानद्भुतबन्धनादिव न लक्षितं हृदयम् । किं मयैतदपरं

लवङ्गिका—कहं अम्हे असन्तं जाणामो ।

मदयन्तिका—²जं दाणिं तस्सिं महाणुहावे माहवे किं किल मालदीए वाआमेत्तं आसी सो एसो सव्वलोअस्स अ भूमिं गओ पवादो । तं क्खु एदं विअम्भइ । ता पिअसहि, ज एसो भत्तुणो उवेक्खाहिणिवेसो णिरवसेसो हिअआदो उद्धरिअ तह करेहि । अण्णहा महान्तो पमादो त्ति जाणीदं होदु । णिक्कम्पद रुणासु कुलकण्णकासु दूमावेति हिअअं माणुसाणं ईरिसादो दु हिसंगादो त्ति जाणह । मा भण मदअन्तिआए कहिदं ति ।

लवङ्गिका—³अइ असंबद्धलोअप्पवादमोहिदे, अवेहि । ण तु सह मन्तइस्सं ।

---

१. कथं वयमसन्तं जानीमः ।

२. यदिदानीं तस्मिन्महानुभावे माधवे किमपि किल मालत्या वाङ्मा मासीत्स एष सर्वलोकस्यातिभूमिं गतः प्रवादः । तत्खल्वेतद्वि म्भते । तत्प्रियसखि, यथैष भर्तुरुपेक्षाभिनिवेशो निरवशेषो हृदयादुद्धि यते तथा कुरु । अन्यथा महान्प्रमाद इति ज्ञातं भवतु । निष्कम्पदारुणा कुलकन्यकासु दूनयति हृदयं मनुष्याणामीदृशादुरभिषङ्गादिति जानथ मा भण मदयन्तिकया कथितमिति ।

३. अयि असंबद्धलोकप्रवादमोहिते, अपेहि । न त्वया सह मन्त्रयिष्ये

ऽधिक्षेपो धर्षणं छिद्रोपालम्भस्य यन्मूलं तन्न जानीथ ॥ **लवङ्गिका** । कथं वयमसन्तं जानीमः । एतदुपालम्भस्य बीजं मालतीगतं किंचिदनुचितमस्ति चेत्कथं वयं न जानीमः । नास्त्येवैतत् । अन्यत्तु कारणमसंभावितमेवेत्याशयः । अन्यदेव तन्मूलमाह—**मदयन्तिका** । यदिदानीं तस्मिन्महानुभावे माधवे किमपि किल मालत्या वाङ्मात्रं माधवानुरक्तेयं मालतीति प्रवादमात्रमासीत्स एव सर्वलोकस्याति-भूमिं गतः परां कोटिमारूढः प्रवादः । 'तारामैत्रमासीत्' इति पाठे तारामैत्रं दर्शनमा-त्रस्नेहः । तस्मिन्सर्वलोकस्येति पाठः । तत्खल्वेतद्विजृम्भते । उपालम्भमूलत्वेनेत्यर्थः । तत्प्रियसखि, यथैष भर्तुरुपेक्षाभिनिवेशो मदुक्ता भर्तृविषयौदासीन्यप्रयुक्तो निरवशे-षो हृदयादुद्ध्रियते तथा कुरु । अन्यथा महान्प्रमाद इति ज्ञातं भवतु । निष्कम्पदा-रुणास्वनानुकूल्यं प्रतिपद्य केवलं निश्चेष्टीभूतास्तत एव दारुणासु कुलकन्यकासु विषय-भूतासु दूनयति हृदयं मनुष्याणामीदृशादुरभिषङ्गादिति। दुरभिषङ्गो दुष्टानुरागवत्त्वः। तन्मा भण मदयन्तिकया कथितमिति मालत्युपालम्भबीजमेतदस्मद्भ्रातुर्मनोगतं भवतीषु स्नेहान्मया गूढमपि कथितम्, तदेतन्मयोक्तमिति न क्वचिदपि प्रकटनीयमि-त्यभिप्रायः ॥ **लवङ्गिका** । अयि असंबद्धलोकप्रवादमोहिते, अपेहि । न त्वया सह

मदयन्तिका—सँहि, पसीद । अहवा ण तुम्हे फुडं भणिदाओ चिट्ठह । किंअ अम्हे सच्चं एव्व माहवेक्कमअजीविदं मालदिं जाणामो । केण वा कठोरकेअईगब्भविब्भमावअवदोव्वल्लणिव्वट्टिदसुन्दरत्तणविसेसं माहवसहत्थणिम्माविदवउलावलीविरइअकण्ठावलम्बणमेत्तसंजीवणं मालदीए माहवस्स अ पहादचन्दमण्डलपाण्डुरपरिक्खामरमणिज्जदंसणं ण विभाविदं सरीरं । किंअ तस्सिं दिअसे कुसुमाअरुज्जाणपेरन्तरच्छामुहसमाअमे सविब्भमुल्लसिअकोऊहलुप्फुल्लपरिसरुव्वेल्लमाणसविलासमसिणसिणिद्धसंचरणचारुतारआविअम्भमाणाणङ्गसिङ्गाराआरिअसव्वाअमोपदेसणिम्माविदविअद्धमुद्धमणहरा मए ण णिरूविदा इमाणं दिट्ठिसंभेदा । किंअ मह भादुणो दाणउत्तन्दं सुणिअ तक्खणुव्वत्तगम्भीरुव्वेअवइअरन्धआरिअ-

१. सखि, प्रसीद । अथवा न यूयं स्फुटं भणितास्तिष्ठथ । किंच वयं सत्यमेव माधवैकमयजीवितां मालतीं जानीमः । केन वा कठोरकेतकीगर्भविभ्रमावयवदौर्बल्यनिर्वर्तितसुन्दरत्वविशेषं माधवस्वहस्तनिर्मितबकुलावलीविरचितकण्ठावलम्बनमात्रसंजीवनं मालत्या माधवस्य च प्रभातचन्द्रमण्डलपाण्डुरपरिक्षामरमणीयदर्शनं न विभावितं शरीरम् । किंच तस्मिन्दिवसे कुसुमाकरोद्यानपर्यन्तरथ्यामुखसमागमे सविभ्रमोल्लसितकौतूहलोत्फुल्लपरिसरोद्वेल्लमानसविलासमसृणस्निग्धसंचरणचारुतारकाविजृम्भमाणानङ्गशृङ्गाराचार्यसर्वागमोपदेशनिर्मितवैदग्ध्यमुग्धमनोहरा मया न निरूपिता एतयोर्दृष्टिसंभेदाः । किंच मम भ्रातुर्दानववृत्तान्तं श्रुत्वा तत्क्षणोद्वृत्तगम्भीरोद्वेगव्यतिकरान्धकारितम्लायमानदेहशोभयोरुद्वर्तमानमूलबन्धनमिव न लक्षितं हृदयम् । किंच मयैतदपरं विस्मृतम् ।

नत्रविघ्ने ॥ मदयन्तिका । सखि, प्रसीद । अथवा न यूयं स्फुटं भणितास्तिष्ठथ । किंच वयं सत्यमेव माधवैकमयजीवितां मालतीं जानीमः । केन वा कठोरकेतकीगर्भविभ्रमावयवदौर्बल्यनिर्वर्तितसुन्दरत्वविशेषं माधवस्वहस्तनिर्मितबकुलावलीविरचितकण्ठावलम्बनमात्रसंजीवनं मालत्या माधवस्य च प्रभातचन्द्रमण्डलपाण्डुरपरिक्षामरमणीयदर्शनं न विभावितं शरीरम् । किंच तस्मिन्दिवसे कुसुमाकरोद्यानपर्यन्तरथ्यामुखसमागमे सविभ्रमोल्लसितकौतूहलोत्फुल्लपरिसरोद्वेल्लमानसविलासमसृणस्निग्धसंचरणचारुतारकाविजृम्भमाणानङ्गशृङ्गाराचार्यसर्वागमोपदेशनिर्मितवैदग्ध्यमुग्धमनोहरा मया न निरूपिता एतयोर्दृष्टिसंभेदाः । किंच भ्रातुर्दानववृत्तान्तं श्रुत्वा तत्क्षणोद्वृत्तगम्भीरोद्वेगव्यतिकरान्धकारितम्लायमानशोभयोरुद्वर्तमानमूलबन्धनमिव न लक्षितं हृदयम् । किंच मयैतदपरं

अत्थम्भेण संभाविदि णिक्कारणबन्धवेण सअलभुवणेक्कसारणिअदेहो-वहारसाहसं कदुअ पडिरक्खिदम्हि । जेण अ दिढविअडमंसुलुत्ता-णपरिणाहिवच्छत्थललञ्छणजज्जरिदजवापीडधारिणा करुणाधणेण मम किदे वि णिमज्जन्तसअलणहणिआअवज्जपञ्जरप्पहारो मारिदो अ सो दुट्ठसावदमहारक्खसो त्ति ।

लवङ्गिका—[1]हुं, मअरन्दो ।

मदयन्तिका—(सानन्दम् ।) [2]सहि, किं भणासि ।

लवङ्गिका—[3]णं भणामि मअरन्दो त्ति । (सस्मितं शरीरमस्याः स्पृशन्ती संस्कृतमाश्रित्य ।)

वयं तथा नाम यदात्थ किं वदा-
म्ययं तु कस्माद्विकलः कथान्तरे ।

लभुवनैकसारनिजदेहोपहारसाहसं कृत्वा परिरक्षितास्मि । येन च दृढ-विकटमांसलोत्तानपरिणाहिवक्षःस्थललाञ्छनजर्जरितजपापीडधारिणा करुणाध-नेन मत्कृतेऽपि निमज्जत्सकलनखनिकायवज्रपञ्जरप्रहारो मारितश्च स दुष्टश्वा-पदमहाराक्षस इति ।

१. हुं, मकरन्दः ।

२. सखि, किं भणसि ।

३. ननु भणामि मकरन्द इति ।

रक्षितास्मि । येन च दृढविकटमांसलोत्तानपरिणाहिवक्षःस्थललाञ्छनजर्जरित-जपापीडधारिणा । रुधिरार्द्रतया वक्षःस्थलनिहितहारलतैव जपाकुसुमवर्णत्वाज्ज-पापीडत्वेनोक्ता । तद्धारिणा करुणाधनेन मत्कृतेऽपि निमज्जत्सकलनखनिका-यवज्रपञ्जरप्रहारो मारितश्च स दुष्टश्वापदमहाराक्षस इति ॥ **लवङ्गिका** । हुं, मकरन्दः । हुमित्यङ्गीकारद्योतकमव्ययं मालतीमदयन्तिकयोः समानाधिकार-विषयानुरागं व्यनक्ति । यथा किल त्वं श्वापदापस्कन्दिता विनिहतशार्दूले प्राण-दायिनि तस्मिन्गाढमनुरक्ता, एवं मालत्यपि त्वल्लाभनिमित्तमेव जीवितस्पृहानिर-पेक्षं निर्व्यूढमहामांसविक्रयसाहसे कापालिकमारितकल्पात्मप्राणरक्षके माधवे निरुपाधिकस्वच्छगाढानुरागेति कथं तां समुपालभस इति भावः ॥ **मदयन्तिका** । सानन्दं सखि, किं भणसि । प्रियतमनामधेयशुश्रूषातिशयादत्यादरेण प्रश्नः **लवङ्गिका** । ननु भणामि मकरन्द इति । एवं मकरन्दनामग्रहणादेवाविर्भूतरो-माञ्चस्वेदादिसात्त्विकभावां मदयन्तिकां दृष्ट्वा सस्मितमस्याः शरीरं स्पृशन्ती संस्कृतमाश्रित्य । वदतीति शेषः । **वयमिति** । कुमार्येव सती मालती

कदम्बगोलाकृतिमाश्रितः कथं
विशुद्धमुग्धः कुलकन्यकाजनः ॥ १ ॥

मदयन्तिका—(सलज्जम् ।) सहि, किं मं उवहससि । णं भणामि । णिव्वावेदि तारिसस्स अप्पणिरवेक्खव्ववसाइणो किअन्तकवलिज्जन्तजीविअवलामोडिअपच्चाणअणगुरुओवआरिणो जणस्स संकहामेत्तस्स णामग्गहणं सुमरणं अ । तह अ तुए वि गाढगुरुणहप्पहारवेअणारम्भविह्मलाविअसरीरसंगलिअसेअसलिलुग्गमो मोहमउलाअन्तणेत्तकन्दोट्टजुअलो भूमिविगलिदासिअट्ठिविट्ठम्भधीरपडिधारिअसरीरभारो पच्चक्खीकिदो एव्व मदअन्तिआमेत्तविच्छड्डिअमहग्घजीविदो महाणुहावो त्ति । (खेदादीन्विकारान्नाटयति ।)

---

१. सखि, किं मामुपहससि । ननु भणामि । निर्वापयति तादृशस्यात्मनिरपेक्षव्यवसायिनः कृतान्तकवलीक्रियमाणजीवितबलात्कारप्रत्यानयनगुरूपकारिणो जनस्य संकथामात्रस्य नामग्रहणं स्मरणं च । तथा च त्वयापि गाढगुरुनखप्रहारवेदनारम्भविह्वलितशरीरसंगलितस्वेदसलिलोद्गमो मोहमुकुलीक्रियमाणनेत्रनीलोत्पलयुगलो भूमिविगलितासियष्टिविष्टम्भधैर्यप्रतिधारितशरीरभारः प्रत्यक्षीकृत एव मदयन्तिकामात्रविच्छर्दितमहार्घजीवितो महानुभाव इति ।

ऽनुरज्यति यत्त्वमात्थ तत्तथा नाम तादृशा एव वयं भवामः । वयमिति कुलशीलादिभूतया मालत्या समम् [illegible] बहुवचननिर्देशः । अत्र किं भणामि [illegible] सन्दीपानमित्रं नाम । [illegible] शेषः । अयं लिति मदयन्तिका स्पृशन्ती तामेव निर्दिशति । विशुद्धः परपुरुषानुरागकलङ्करहितो मुग्धो मदनव्यापारानभिज्ञः कुलकन्यकाजनः । साभिप्रायमेतत् [illegible] वैपरीत्यं द्योत्यते । कथान्तरे [illegible] एव, न तु तद्दर्शनादौ । [illegible] व्यापारात् [illegible] कदम्बगोलक [illegible] कथमाश्रितः । रोमाञ्चकञ्चुकं कथं [illegible] मन्मथविकारः प्रतिकर्मारब्धेति [illegible] ॥ ३ ॥ **मदयन्तिका** । सलज्जम् । सखि किं मामुपहससि । ननु भणामि । निर्वापयति । 'सुखयति' इति पाठः । तादृशस्यात्मनिरपेक्षव्यवसायिनः कृतान्तकवलीक्रियमाणजीवितबलात्कारप्रत्यानयनगुरूपकारिणो जनस्य संकथामात्रस्य नामग्रहणं स्मरणं च । तथा च त्वयापि [illegible]नखप्रहारवेदनारम्भविह्वलितशरीरसंगलितस्वेदसलिलोद्गमो मोहमुकुलीक्रियमाणनेत्रनीलोत्पलयुगलो भूमिविगलितासियष्टिविष्टम्भधैर्यप्रतिधारितशरीरभारः [illegible] एव मदयन्तिकामात्रविच्छर्दितमहार्घजीवितो महानुभाव इति ॥

कदम्बगोलाकृतिमाश्रितः कथं
विशुद्धमुग्धः कुलकन्यकाजनः ॥ १ ॥

मदयन्तिका—(सलज्जम् ।) सहि, किं मं उवहससि । णं भणामि । णिव्वावेदि तारिसस्स अप्पणिरवेक्खव्ववसाइणो किअन्तकवलिज्जन्तजीविअबलामोडिअपच्चाणअणगुरुओवआरिणो जणस्स संकहामेत्तस्स णामग्गहणं सुमरणं अ । तह अ तुए वि गाढगुरुणहप्पहारवेअणारम्भविह्मलाविअसरीरसंगलिअसेअसलिलुग्गमो मोहमउलाअन्तणेत्तकन्दोट्टजुअलो भूमिविगलिदासिअट्ठिविट्ठम्भधीरपडिधारिअसरीरभारो पच्चक्खीकिदो एव्व मदअन्तिआमेत्तविच्छड्डिअमहग्घजीविदो महाणुहावो त्ति । (स्वेदादीन्विकारान्नाटयति ।)

---

१. सखि, किं मामुपहससि । ननु भणामि । निर्वापयति तादृशस्यात्मनिरपेक्षव्यवसायिनः कृतान्तकवलीक्रियमाणजीवितबलात्कारप्रत्यानयनगुरूपकारिणो जनस्य संकथामात्रस्य नामग्रहणं स्मरणं च । तथा च त्वयापि गाढगुरुनखप्रहारवेदनारम्भविह्वलितशरीरसंगलितस्वेदसलिलोद्गमो मोहमुकुलीक्रियमाणनेत्रनीलोत्पलयुगलो भूमिविगलितासियष्टिविष्टम्भधैर्यप्रतिधारितशरीरभारः प्रत्यक्षीकृत एव मदयन्तिकामात्रविच्छर्दितमहार्घजीवितो महानुभाव इति ।

ऽनुरक्तेति यत्त्वमात्थ तत्तथा नाम तादृश्य एव वयं भवामः । वयमिति कुलशीलादिसूचनया मालत्या सममात्मनोऽभिन्नाया बहुवचननिर्देशः । अत्र किं भणामि त्वामात्मपरदोषानभिज्ञां त्वाम् । एकाकिनीमिति शेषः । अयं त्विति मदयन्तिकां स्पृशन्ती तामेव निर्दिशति । विशुद्धः परपुरुषानुरागकलङ्करहितो मुग्धो मदनव्यापारवार्तानभिज्ञः कुलकन्यकाजनः । साभिप्रायैर्वचनैर्वैपरीत्यं द्योत्यते । कथान्तरे गोष्ठीमध्य एव, न तु तद्दर्शनादौ । विकलः स्वव्यापाराक्षमः सन्कदम्बगोलकस्य नीपतरुसंस्थानस्याकृतिमुद्यन्मुकुलालंकृतमाकारं कथमाश्रितः । रोमाञ्चकञ्चकं कथं जातमित्यर्थः । त्वमेव तन्नामग्रहणमात्राविर्भूतमन्मथविकारा प्रसिद्धकामारवर्धकी भूत्वा कथमितरोपालम्भे प्रवर्तसे इति भावः ॥ १ ॥ मदयन्तिका । सलज्जम् । सखि, किं मामुपहससि । ननु भणामि । निर्वापयति । 'सुखयति' इति पाठः । तादृशस्यात्मनिरपेक्षव्यवसायिनः कृतान्तकवलीक्रियमाणजीवितबलात्कारप्रत्यानयनगुरूपकारिणो जनस्य संकथामात्रस्य नामग्रहणं स्मरणं च । तथा च त्वयापि गाढगुरुनखप्रहारवेदनारम्भविह्वलितशरीरसंगलितस्वेदसलिलोद्गमो मोहमुकुलीक्रियमाणनेत्रनीलोत्पलयुगलो भूमिविगलितासियष्टिविष्टम्भधैर्यप्रतिधारितशरीरभारः प्रत्यक्षीकृत एव मदयन्तिकामात्रविच्छर्दितमहार्घजीवितो महानुभाव इति ॥

लवङ्गिका—जइ एव्वं ता कहेहि कहं णु दे कालो ग-च्छदि त्ति।

मदयन्तिका—णिसामेहि पिअसहि, मम बुद्धरक्खिदापक्खवा-दप्पच्चएण पुढमं एव्व तस्सिं जणे अविरलकोऊहलुक्कण्ठामणहरं हिअअं आसी। तदो विहिणिओइअचिरणिव्वत्तदंसणा भविअ दुव्वारदारुणा-आसदुक्खसंदावडज्झन्तचित्तविहडन्तजीविदासा दूरविअम्भिआपुव्व-सव्वङ्गप्पज्जलणमअणहुदवहुद्दामदाहदूसहाआसदुम्मणाअन्तपरिअणा पच्चासाविसुक्खमेत्तसुलहमिच्चुणिव्वाणपडिऊलबुद्धरक्खिदावअणविव-ड्ढिआवेअवइअरविसंठुला इमं जीवलोअपरिवत्तं अणुहोमि। संकप्प-चिन्ताए सिविणन्तरेसु अ मणोरहुम्मादमोहिदा पेक्खामि तं जणं। तह

---

१. यद्येवं तत्कथय कथं नु ते कालो गच्छतीति।

२. निशामय प्रियसखि, मम बुद्धरक्षितापक्षपातप्रत्ययेन प्रथममेव तस्मिञ्जनेऽविरलकौतूहलोत्कण्ठामनोहरं हृदयमासीत्। ततो विधिनियोजितचिरनिर्वृत्तदर्शना भूत्वा दुर्वारदारुणायासदुःखसंतापदह्यमानचित्तविघटमानजीविताशा दूरविजृम्भितापूर्वसर्वाङ्गप्रज्वलनमदनहुतवहोद्दामदाहदुःसहायासदुर्मनायमानपरिजना प्रत्याशाविमोक्षमात्रसुलभमृत्युनिर्वाणप्रतिकूलबुद्धरक्षितावचनविवर्धितावेगव्यतिकरविसंस्थुलेमं जीवलोकपरिवर्तमनुभवामि। संकल्पचिन्तायां स्वप्नान्तरेषु च मनोरथोन्मादमोहिता पश्यामि तं जनम्। तथा च प्रियसखि, मुहूर्तमुद्गूढविस्मयविसंस्थुलोद्वेल्लविस्तारिप्रान्तनालरक्तनेत्रपुण्डरीकताण्डवोद्भट-

---

सखीनाम् ॥ **लवङ्गिका**। यद्येवमस्मद्विधेयासि तत्कथय कथं नु ते कालो गच्छतीति। तादृशकाष्ठाप्राप्तानुरागविषयं दयितमलभमाना कथं दिवसानतिवाहयसीति भावः ॥ **मदयन्तिका**। निशामय शृणु प्रियसखि, मम बुद्धरक्षितापक्षपातप्रत्ययेन प्रथममेव तस्मिञ्जनेऽविरलकौतूहलोत्कण्ठामनोहरं हृदयमासीत्। नास्थाने बुद्धरक्षितापक्षपातं करोतीति तद्भेदादेव संभावितमकरन्दनायकगुणगरीयानिति प्रत्ययो विश्वासोऽस्येवेति भावः। ततो विधिनियोजितचिरनिर्वृत्तदर्शना भूत्वा दुर्वारदारुणायासदुःखसंतापदह्यमानचित्तविघटमानजीविताशा दूरविजृम्भितापूर्वसर्वाङ्गप्रज्वलनमदनहुतवहोद्दामदाहदुःसहायासदुर्मनायमानपरिजना प्रत्याशाविमोक्षमात्रसुलभमृत्युनिर्वाणप्रतिकूलबुद्धरक्षितावचनविवर्धितावेगव्यतिकरविसंस्थुलेमं जीवलोकपरिवर्तमनुभवामि। मकरन्दप्रत्याशानिवृत्तमात्रेण सुलभो मृत्युरेव निर्वाणं निर्वृतिस्तत्प्रतिकूलं बुद्धरक्षितावचनं संनिहितमकरन्दप्राप्तिप्रतिपादकं तेन संवर्धितो य आवेग उद्वेगस्तेन विह्वलेत्यर्थः। संकल्पचिन्तायां स्वप्नान्तरेषु च मनोर-

मदयन्तिका—मा[1] क्खु एव्वं मालदिं उवहस ।

बुद्धरक्षिता—सहि[2] मदअन्तिए, पुच्छिस्सं दाणिं किं वि । जइ ण मे विस्सासभङ्गं करेसि ।

मदयन्तिका—किं[3] पुणो वि पणअभङ्गेण किआवराहो अअं जणो जेण एव्वं मन्तेसि । पिअसहि, तुवं लवङ्गिआ अ संपदं मे हिअअं ।

बुद्धरक्षिता—जइ[4] दे कहं वि मअरन्दो पुणो वि दंसणपहं ओदरइ तदो किं तुए कादव्वं ।

मदयन्तिका—एक्केक्काव[5]अवनिसग्गलग्गणिच्चले चिरं लोअणे णिव्वाविइस्सं ।

बुद्धरक्षिता—अह[6] सो मम्महबलक्कारिओ जइ कंदप्पजणणिं तुमं रुक्कणिं विअ पुरुसोत्तमो सअंगाहसाहसेण सहधम्मआरिणिं करेइ तदो कीरिसी पडिवत्ती ।

---

१. मा खल्वेवं मालतीमुपहस ।

२. सखि मदयन्तिके, पृच्छामीदानीं किमपि । यदि न मे विश्वासभङ्गं करोषि ।

३. किं पुनरपि प्रणयभङ्गेन कृतापराधोऽयं जनो येनैवं मन्त्रयसे । प्रियसखि, त्वं लवङ्गिका च सांप्रतं मे हृदयम् ।

४. यदि ते कथमपि मकरन्दः पुनरपि दर्शनपथमवतरति तदा किं त्वया कर्तव्यम् ।

५. एकैकावयवनिसर्गलग्ननिश्चले चिरं लोचने निर्वापयिष्ये ।

६. अथ स मन्मथबलात्कारितो यदि कंदर्पजननीं त्वा रुक्मिणीमिव पुरुषोत्तमः स्वयंग्राहसाहसेन सहधर्मचारिणीं करोति तदा कीदृशी प्रतिपत्तिः ।

शयो बुद्धरक्षितया दर्शितः ॥ **मदयन्तिका** । मा [illegible] मुपहस । **बुद्धर-क्षिता** । सखि मदयन्तिके, पृच्छामीदानीं किमपि । यदि मे विश्वासभङ्गं न करोषि ॥ **मदयन्तिका** । किं पुनरपि प्रणयभङ्गेन कृतापराधोऽयं जनो येनैवं मन्त्रयसे । प्रियसखि, त्वं लवङ्गिका च सांप्रतं मे हृदयम् ॥ **बुद्धरक्षिता** । यदि ते कथमपि मकरन्दः पुनरपि दर्शनपथमवतरति तदा किं त्वया कर्तव्यम् ॥ **मदय-न्तिका** । एकैकावयवनिसर्गलग्ननिश्चले चिरं लोचने निर्वापयिष्ये ॥ **बुद्धरक्षिता** । अथ स मन्मथबलात्कारितो यदि कंदर्पजननीं त्वां रुक्मिणीमिव पुरुषोत्तमः स्वयंग्रा-

मदयन्तिका—(निःश्वस्य ।) किं[1] एत्तिअं आसासिदह्मि ।

बुद्धरक्षिता—सँहि, कहेहि ।

लवङ्गिका—सँहि, कहिदं एव्व हिअआवेअसूअएहिं दीहणीसासेहिं ।

मदयन्तिका—सँहि, काहं इमस्स देण एव्व अत्ताणं पणीकदुअ मिच्चुकवलणादो आकड्डिअस्स तस्स एव्व परईअस्स किच्चकिंकरस्स अप्पणो सरीरस्स ।

लवङ्गिका—सँरिसं खु महाणुभावदाए ।

बुद्धरक्षिता—सुँमरेसि एदं वअणं ।

मदयन्तिका—कँहं दुदिअआमविच्छेदपडहो ताडिअदि । ता जाव णन्दणं णिब्भच्छिअ सपादपडणं वा अब्भत्थिअ मालदीए उवरि अणुऊलइस्सं । (इत्युत्थातुमिच्छति ।)

---

१. कस्मादेतावदाश्वासितास्मि ।

२. सखि कथय ।

३. सखि, कथितमेव हृदयावेगसूचकैर्दीर्घनिःश्वासैः ।

४. सखि, काहमेतस्य तेनैवात्मानं पणीकृत्य मृत्युकवलनादाकृष्टस्य तस्यैव परकीयस्य कृत्यकिंकरस्यात्मनः शरीरस्य ।

५. सदृशं खलु महानुभावतायाः ।

६. स्मरिष्यस्येतद्वचनम् ।

७. कथं द्वितीययामविच्छेदपटहस्ताड्यते । तद्यावन्नन्दनं निर्भर्त्स्य सपादपतनं वाभ्यर्थ्य मालत्या उपर्यनुकूलयिष्यामि ।

हालाहलेन सहधर्मचारिणीं करोति तदा कीदृशी प्रतिपत्तिः किं प्रतिपत्तव्यम् । मन्मथबलात्कारः संजातो दर्शितादृशः । कंदर्पजननीं प्रद्युम्नमातरं मन्मथविकारहेतुं च । पुरुषोत्तमो हरिः पुरुषश्रेष्ठश्च ॥ मदयन्तिका । कस्मादेतावदाश्वासितास्मि । मनोरथमात्रमिदं न संभाव्यत इति भावः ॥ बुद्धरक्षिता । सखि कथय । व्यत्तीकुलेति शेषः ॥ लवङ्गिका । सखि, कथितमेव हृदयावेगसूचकैर्दीर्घनिःश्वासैः । दृष्टमेवैतद्यदि सिध्येदिति कथितमेवेत्यर्थः । तस्मान्मकरन्दानयनोपायश्चिन्त्यतामिति भावः ॥ मदयन्तिका । सखि, काहमेतस्य तेनैवात्मानं पणीकृत्य मृत्युकवलनादाकृष्टस्य तस्यैव परकीयस्य कृत्यकिंकरस्यात्मनः शरीरस्य ॥ लवङ्गिका । सदृशं खलु महानुभावतायाः । सदुक्तमिति शेषः ॥ बुद्धरक्षिता । स्मरिष्यस्येतद्वचनम् ॥ मदयन्तिका । कथं द्वितीययामविच्छेदपटहस्ताड्यते । तद्यावन्नन्दनं

(मकरन्दो मुखमुद्घाट्य तां हस्ते गृह्णाति ।)

मदयन्तिका—सहि मालदि, पडिवुद्धासि[1] । (विलोक्य सहर्षं ससाध्वसं च ।) अह्महे, एदं अण्णं एव्व वट्टइ ।

मकरन्दः—

रम्भोरु संहर भयं क्षमते विकार-
मुत्कम्पिनः स्तनतटस्य न मध्यभागः ।
इत्थं त्वयेव कथितप्रणयप्रसादः
संकल्पनिर्वृतिषु संस्तुत एष दासः ॥ २ ॥

बुद्धरक्षिता—(मदयन्तिकामुखमुन्नमय्य संस्कृतमाश्रित्य ।)

प्रेयान्मनोरथसहस्रवृतः स एष
सुप्तप्रमत्तजनमेतदमात्यवेश्म ।
प्रौढं तमः कुरु कृतज्ञतयैव भद्र-
मुत्क्षिप्तमूकमणिनूपुरमेहि यामः ॥ ३ ॥

---

१. सखि मालति, प्रतिबुद्धासि । अहो, इदमन्यदेव वर्तते ।

निर्भर्त्स्य सपादपतनं वाभ्यर्थ्य मालत्या उपर्यनुकूलयिष्यामि ॥ **मदयन्तिका** । स-खि मालति, प्रतिबुद्धासि । प्रियतमदर्शनं हर्षहेतुः, कुलकन्यकाजनानुचितव्यापारासक्तिश्च साध्वसहेतुः । अहो इत्याश्चर्यम् । इदमन्यदेव वर्तते । प्रस्तुतमालतीनन्दनसंघटनादन्यदेव मकरन्दमदयन्तिकासंघटनमभूतं वर्तते इत्यर्थः । अथ मक-रन्दो लज्जाविलक्ष्यशङ्कानिरासेनोन्मुखीकर्तुं प्रियतमां चाटूक्त्या प्रसादयति—**र-म्भोर्विति** । हे रम्भोरु कदलीस्तम्भवत्पीवरोरु, अकाण्डे भयं कोऽयमपरिचित इति मत्वा साध्वसं त्यज । उत्कम्पिनः साध्वसजनितोत्कम्पतरलस्य स्तनयुगलस्य विकारं विक्षोभमतिकृशीयान्मध्यभागो न सहते । यतोऽपरिचितात्हि भीतिर्भवति । एष इति स्वात्मानं निर्दिशति । अयं जनस्तु नासंस्तुतः किंचित्वं पूर्वं त्वदुक्तेन प्रकारेण त्वयैव कथितप्रणय एव प्रसादो यस्य सः [illegible] सङ्कल्पसमागमेषु परि-चितो दास एव । तत्र कथं ते [illegible]मित्यर्थः ॥ २ ॥ अथ बुद्धरक्षिता कुमारीजनसुलभलज्जावशादितिकर्तव्यतामूढां मदयन्तिकां प्रतिबोधयन्ती तस्याः सुखमुन्नमय्यायमेव त्रपां शिथिलीकृत्य मकरन्दचरणगमनस्य इत्यत्र हेतुमुपन्यस्यति—**प्रेयानिति** । यः पूर्वं त्वयैव मनोरथसहस्रवृतः । स एष प्रेयानतिशयप्रेमास्पदं जनः संनिहितो वर्तते । एतच्चामात्यगृहं सुप्तानवहितरक्षिजनम् । तेनात्र कश्चिदपरोऽस्ति शङ्कापि नास्ति । प्रौढं तमः । तेन नगरपालकेभ्योऽपि शङ्का निरस्ता । तस्मात्कृ-तज्ञतयैव भद्रं मकरन्दपाणिग्रहणमङ्गलं कुरु । अनन्तरमूर्ध्वमुत्क्षिप्तमणिनूपुरं यथा

मदयन्तिका—[1]सहि बुद्धरक्खिदे, कहिं पुणो दाणिं अह्मेहिं गन्दव्वं ।

बुद्धरक्षिता—[2]जहिं एव्व मालदी गआ ।

मदयन्तिका—[3]किं णिव्वुत्तसाहसा मालदी ।

बुद्धरक्षिता—[4]अह इं । अण्णं अ तुमं भणासि । ('का हं इनस्स' इत्यादि पठति ।)

(मदयन्तिकाश्रूणि पातयति ।)

बुद्धरक्षिता—[5]महाभाअ, दिण्णो खु सअं अप्पा पिअसहीए ।

मकरन्दः—

अयोर्जितं विजितमेव मया किमन्य-
दद्योत्सवः फलवतो मम यौवनस्य ।
यन्मे प्रसादसुमुखेन समुपतेयं
देवेन बान्धवधुरा मकरध्वजेन ॥ ४ ॥

---

१. सखि, बुद्धरक्षिते, क्व पुनरिदानीमस्माभिर्गन्तव्यम् ।

२. यत्रैव मालती गता ।

३. किं निर्वृत्तसाहसा मालती ।

४. अथ किम् । अन्यच्च त्वं भणसि ।

५. महाभाग, दत्तः खलु स्वयमात्मा प्रियसख्या ।

त्यादिकं यातः । एहि । नूपुरध्वनिरन्यैर्यथा न श्रूयते, तथोपदेशः [illegible] यत्र मालतीगमनं [illegible] तत्रैव [illegible] ॥ ३ ॥ मदयन्तिका । सखि बुद्धरक्षिते, क्व पुनरिदानीमस्माभिर्गन्तव्यम् । बुद्धरक्षिता । यत्रैव मालती गता ॥ मदयन्तिका । किं निर्वृत्तसाहसा मालती । [illegible] ॥ बुद्धरक्षिता । अथ किम् । [illegible] मकरन्दः—अयोर्जितमिति । [illegible]

अष्टमोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशत्यवलोकिता ।)

अवलोकिता—वन्दिदा मए णन्दणावसथपडिणिउत्ता भअवदी । ता जाव मालदीमाहवसआसं गच्छम्हि । (परिक्रम्य ।) एदे दे परिणिव्वत्तिदगिम्हदिअहावसाणमज्जणा दीहिआतीरसिलातलं अलंकरेदि । ता उपसप्पामि । (इति निष्क्रान्ता ।)

प्रवेशकः ।

(ततः प्रविशतो मालतीमाधवौ उपविष्टावलोकिता च ।)

माधवः—(सानन्दम् ।) वर्धते हि मन्मथप्रौढसुहृदो निशीथस्य यौवनश्रीः । तथा हि ।

> दलयति परिशुष्यत्प्रौढतालीविपाण्डु-
> स्तिमिरनिकरमुद्यन्नैन्दवः प्राक्प्रकाशः ।
> वियति पवनवेगादुन्मुखः केतकीनां
> प्रचलित इव सान्द्रः स्फारस्फारं परागः ॥ १ ॥

---

१. वन्दिता मया नन्दनावसथप्रतिनिवृत्ता भगवती । तद्यावन्मालतीमाधवसकाशं गच्छामि । एतौ तौ परिनिर्वर्तितग्रीष्मदिवसावसानमज्जनौ दीर्घिकातीरशिलातलमलंकुरुतः । तदुपसर्पामि ।

विबुधरत्नावली ।

अथ मालतीमाधवयोः कामन्दकावसथस्थितयोः कृतवेदसंपादनानुगुणव्यापारार्थमवलोकिताप्रवेशः । **अवलोकिता** । वन्दिता मया नन्दनावसथप्रतिनिवृत्ता भगवती । तद्यावन्मालतीमाधवयोः सकाशं गच्छामि । परिक्रम्य । पश्यतीति शेषः । एतौ तौ परिनिर्वर्तितग्रीष्मदिवसावसानमज्जनौ दीर्घिकातीरशिलातलमलंकुरुतः । तदुपसर्पामि । **माधवः** । निशीथस्य यथासमयचन्द्रोदयत्वेन मन्मथप्रौढसुहृदः । मन्मथसुहृत्ता च मन्मथसाध्यानुकूलकरणात् । तत्र समये । 'सानन्दसाध्वसाः सुरतव्यवसायिनो भवन्ति' इति वात्स्यायनः । तथा हीति [illegible] तस्या एव निशीथयौवनश्रिय उत्कर्षविशेषं [illegible]—**दलयतीति** । उद्गच्छदैन्दवः प्रकाशः [illegible]पत्रपाण्डुवर्णस्तिमिरस्तोमं भिनत्ति । मरुद्वेगोद्धूतकेतकीपराग इव [illegible] [illegible] प्रचलित इव [illegible] ॥ १ ॥ [illegible]

---

१. [illegible] त्रिपुरारिकृता [illegible] अतः परं [illegible] देवविरचिता टीका मुद्रिता.

(स्वगतम् ।) तत्कथं वामशीलां मालतीमुपावर्तये । भवत्वेवं तावत् । (प्रकाशम् ।) प्रिये मालति, प्रत्यग्रसायंतनस्नानविशेषशीतलां भवतीं निदाघसंतापशान्तये किंचिद्विज्ञापयामि । तत्किमित्यन्यथैव मां संभावयसि ।

निश्च्योतन्ते सुतनु कबरीबिन्दवो यावदेते
यावन्मध्यः स्तनमुकुलयोरार्द्रभावं जहाति ।
यावत्सान्द्रमतनुपुलकोद्भेदवत्यङ्गयष्टि-
स्तावद्गाढं वितर सकृदप्यङ्कपालीं प्रसीद ॥ २ ॥

अयि मालति निरनुक्रोशे,

रित्वेन च तदभिप्रायानुकूलं गम्यमित्याचरन्तीं वामशीलामिव वामशीलामुपावर्तये स्वाभिमतसिद्धिप्रगुणचित्तां करोमि । भवत्वित्युपायस्मरणे । एवं तावत्कामसूत्रोक्तेन कन्याविस्रम्भणोपायेनोपावर्तनार्थं यतिष्य इत्यभिप्रायेण मतिं व्यवस्थाप्य प्रकाशमाह-**प्रिय इति** । अत्र निदाघसंतापशान्तय इत्युक्त्वा संतापप्रतीकारधिया न रागितयैव त्वदङ्गसङ्गप्रार्थनार्थं विज्ञापयामीति प्रेमगर्भं विनयप्रदर्शनम् । **निश्च्योतन्त इति** । सुतन्विति संबोधनेनालिङ्गनात्यन्तोपयुक्तस्य नायिकाशरीरस्यातिरमणीयत्वप्रदर्शनं किमितीदृश्यां दशायां दर्शनार्हं मां न संभावयसि । मया त्वं यस्मिन्नवसरे स्मशानभुवि संभावितासि तत्सदृश एवायं समय इत्याशयः । निश्च्योतन्त इत्यात्मनेपदं चिन्त्यम् । अथ स्नानविमुक्तबन्धकबरीसङ्गिनो जलबिन्दवो यावदेव पतन्ति, यावद्वा स्तनद्वन्द्वान्तर्भागः स्नानजलार्द्रो वर्तते, यावच्च स्नानशैत्यात्सान्द्रपुलकत्वं गता तावदेवाश्लेषं देहि, प्रसन्ना भव । एतेन मालत्येवं जानातु यत्किल मदङ्गवर्तिमज्जनजनितशैत्यमेवास्य स्पर्शसंतापशान्तये सत्यमभीष्टम्, न पुनः कामन्दकीलवङ्गिकाद्यभिप्रायानपेक्षमेव परिणयविधानमनादृत्य किंचिच्चिकीर्षुरिति विमृश्य मालती मह्यं कापालिकवधोपकारबुद्ध्या वितरत्विति माधवस्याशयः । वस्तुतस्तु जलमज्जनजन्यां तात्कालिकीं कान्तिं शोभामिति स तत्र कान्तिगतालंकारत्वेन भरतमुनिसंमतामवलोक्यातिरागादेवाश्लेषप्रार्थनायां प्रवृत्तः । 'रूपयौवनलावण्यादुपभोगोपबृंहितैः । अलंकरणमङ्गानां शोभेति परिकीर्तिता । कान्तिरित्युच्यते सापि शोभैवापूर्णमन्मथा ॥' तथा । 'उत्तिष्ठन्त्या रतान्ते भरमुरगपतौ पाणिनैकेन कृत्वा धृत्वा चान्येन वासो विलुलितकबरीभारमंसे वहन्त्याः । भूयस्तत्कालकान्तिद्विगुणितसुरतप्रीतिना शौरिणा वः शय्यामालिङ्ग्य नीतं वपुरतिविचलद्बाहुलक्ष्म्याः पुनातु ॥' इति ॥२॥ अथ कामसूत्रविन्माधवस्तद्वचस्यपि 'अनुत्तरां चोपलक्ष्यात्'(?)इत्यादिकां द्वितीयभूमिकामधिरोपयन्नाह—**अयीति**। निरनुक्रोशे इति रोषोद्भावनेन मालत्या विभीषिका दर्शिता । यथाह वात्स्यायनः—'एवं चित्तानुगो बालामुपायेन प्रसादयेत् । तथा चेत्सानुरागा च विस्रब्धा चापि जायते ॥ नात्यन्तमानुलोम्येन न चातिप्रातिकूल्यतः । सिद्धिं गच्छति कन्यासु तस्मान्मध्येन साध-

जीवयन्निव समूढसाध्वस-
स्वेदबिन्दुरधिकण्ठमर्प्यताम् ।
बाहुरैन्दवमयूखचुम्बित-
स्यन्दिचन्द्रमणिहारविभ्रमः ॥ ३ ॥

अथवा दूरे तावदेतत् । कथमालापसंविभागस्याप्यभाजनमयं जनो भवत्याः ।

दग्धं चिराय मलयानिलचन्द्रपादै-
र्निर्वापितं तु परिरभ्य वपुर्न नाम ।
आमत्तकोकिलरुतव्यथिता तु हृद्या-
मद्य श्रुतिः पिबतु किंनरकण्ठि वाच्यम् ॥ ४ ॥

अवलोकिता—अइ अणिव्वहणसीले, जं दाणिं मुहूत्तमेत्तन्तरि-अमाहवा दुम्मणाअन्ती मह पुरदो भणासि । चिराअदि अज्जउत्तो । अवि णाम किअच्चिरेण पेक्खिस्सं, जेण पुणो विवड्ढिआसेससज्झसा

---

१. अयि अनिर्वहणशीले, यदिदानीं मुहूर्तमात्रान्तरितमाधवा दुर्मनायमाना मम पुरतो भणसि । चिरायत आर्यपुत्रः । अपि नाम कियच्चिरेण प्रेक्षि-

---

ष्येत् ॥ आत्मनः प्रीतिजननं योषितां मानवर्धनम् । कन्याविस्रम्भणं वेत्ति यश्च तासां प्रियो भवेत् ॥ अतिलज्जान्वितेत्येवं यस्तु कन्यामुपेक्षते । सोऽनभिप्रायवेदीति पशुवत्परिभूयते ॥' इत्यादि । जीवयन्निति । मां गतजीवितप्रायं जीवयन्निव धृत-साध्वसस्वेदजलसार्द्रतया बाहुरधिकण्ठं कण्ठे मदीये स्वयमेवार्प्यताम् । यथा प्रार्थित एव मदुपरि प्रसादो मया कापालिकापसरणायार्जितस्त्वयेत्याशयः । ऐन्दवमयूखचुम्बनेन यः स्यन्दशीलश्चन्द्रकान्तमणिहारस्तद्विलासस्तत्सदृशः । सोऽपि संतापशान्त्यै कण्ठे समर्प्यते । अत्र याहि पार्श्वं देहि तथाधिकण्ठं बाहुरर्प्यतामिति च प्रार्थनाद्वयेन कन्यानुद्वेगकरमुपक्रमं कामसूत्रोक्तं स्मारयति । 'पूर्वकायेन चोपक्रमो विश्रब्धत्वात्' ॥३॥ अथवा कण्ठबाहुर्पणादिकं दूरे तावदस्तु दुर्लभत्वात् । मन्दभाग्यः कथं केन हेतुनालापसंविभागस्यानुरागव्यञ्जकवाक्यामृतस्याप्यभाजनमस्थानम् । दग्धमिति । मम वपुस्तावच्चिरं मलयानिलादिभिः स्मरोद्दीपनविभावैस्तत्प्राप्त्यदर्शनेन मदनाग्निना दग्धमेव । दग्धं यदपि त्वत्परिरम्भ न निर्वापितं न निर्वृतिं नीतमेव । तदेव तावन्मदङ्गैरुचितं तदनुचितं मया न गृहीतं तर्हि श्रुतिर्मदीयमदान्धकोकिलकुहूकारेणासन्नमदनोद्दीपनेन व्यथिता संजातदुःखा । हे किंनरकण्ठि, ते वाचं हृद्यां हृदयहारिणीं पिबतु । तृष्णयाकर्णनेन सुनिर्वृणोतु । नामयुक्त इत्यर्थः । किंनरमधुरकण्ठत्वेन कोकिलध्वनिस्त्वद्वचनादहृद्य इति चाटुकारे

अवलोकिता । अयि अनिर्वहणशीले, यदिदानीं मुहूर्तमात्रान्तरि

विसुमरिअणिमेसविग्वं ओलोअन्ती एव्वं भणिस्सं । दुउणिआवेढणपरिरम्भणेण संभावइस्सं ति । स एव्व अअं परिणामो ।

(मालती सासूयमिव तां पश्यति ।)

माधवः—(अपवार्य ।) अहो भगवत्याः प्रथमान्तेवासिन्याः सर्वतोमुखं वैदग्ध्यमक्षय्यसुभाषितरत्नसंचारसंस्करणम् । (प्रकाशम् ।) प्रिये, सत्यमवलोकिता वदति ।

(मालती मूर्धानं चालयति ।)

माधवः—शापितासि मम लवङ्गिकावलोकितयोश्च जीवितेन यदि मे न कथयसि ।

प्ये, येन पुनर्विवर्धिताशेषसाध्वसा विस्मृतनिमेषविघ्नमवलोकयन्त्येवं भणिष्यामि । द्विगुणितावेष्टनपरिरम्भेण संभावयिष्य इति । स एवायं परिणामः ।

मुहूर्तमात्रान्तरितश्चासौ माधवश्चेति विग्रहः । दुर्मनायमाना मम पुरतो भणति ॥ चिरायत आर्यपुत्रः । अपि नाम कियता चिरेण प्रेक्षिष्ये । येन पुनर्विवर्धिताशेषसाध्वसा विस्मृतनिमेषविघ्नं यथा स्यादेवं नयननिमीलनमेव विघ्नमवलोकयन्त्येवं भणिष्यामि द्विगुणितावेष्टनपरिरम्भेण संभावयिष्य इति । मदग्रतः प्रागेवमङ्गीकृतस्य स एवायमाश्लेषावसरस्य परिणामोऽयमधुना संलापितेऽपि वैदग्ध्यमित्याशयः ॥ मालती सासूयमिव पश्यतीत्याशयः । न तु सासूयमेव । असूया च कोपो विज्ञेयः । कोपाविष्करणं मद्रहस्यमीदृशमनया व्यक्तीकृतमिति हेतोः । वस्तुतस्तु पूर्वानुरागदर्शितमनोरथो नयावसरे प्रकटीकृत इति सानन्देन पश्यतीत्याशयः ॥ **माधवः** । प्रथमान्तेवासिन्या [illegible] कामन्दक्या [illegible] किमर्थं [illegible] यतः प्रस्तावे मद्विषयानुगुणमस्या रहस्योद्भेदनमिति कृतवतीत्याशयः । [illegible] नानाविधानि [illegible] तेषां संचारोऽन्यत्र [illegible] कार्यं [illegible] निवेदनम् । संस्करणम् [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । यदि [illegible]

[illegible]

माधवः । [illegible]

मालती—णाहं किं वि जाणामि । (इत्यधोंके लज्जां नाटयति ।)

माधवः—अहो अनवसितार्थरम्यवचसश्चारुता । (सहसा निरूप्य ।) अवलोकिते, किमेतत् ।

> बाष्पाम्भसा मृगदृशो विमलः कपोलः
> प्रक्षाल्यते सपदि राजत एष यस्मिन् ।
> गण्डूषपेयमिव कान्त्यमृतं पिपासु-
> रिन्दुर्निवेशितमयूखमृणालदण्डः ॥ ५ ॥

अवलोकिता—सहि, किं दाणिं उच्चलिअबाहुप्पीडं रोदिस्सदि ।

मालती—सहि, केच्चिरं लवङ्गिआए असण्णिहाणदुक्खं अनु-हविस्सं । पउत्तिलाहो वि से दुल्लहो ।

माधवः—अवलोकिते, किं नामैतत् ।

---

१. नाहं किमपि जानामि ।

२. सखि, किमिदानीमुच्चलितबाष्पोत्पीडं रुदते ।

३. सखि, कियच्चिरं लवङ्गिकाया असंनिधानदुःखमनुभविष्यामि । प्रवृ-त्तिलाभोऽपि तस्या दुर्लभः ।

[illegible] ॥ **मालती** । नाहं किमपि जानामीत्युक्त्वा [illegible] लज्जामिव [illegible] दर्शयति । [illegible] असंभवात् ॥ **माधवः** । अनवसितार्थेन [illegible] । निरूप्य । [illegible] मन्यते । [illegible] **बाष्पेति** । [illegible] । ५ । **अवलोकिता** । [illegible] **मालती** । [illegible]

अवलोकिता—तहिं एव्व वअणोवण्णासेण एसा लवङ्गिअं सुमरिअ ताए पउत्तिलाहणिमित्तं उत्तम्मिअदि।

माधवः—नन्विदानीमेव हि मया कलहंसः प्रेषितः। गच्छ त्वं मकरन्दमनुगम्य नन्दनभवनं प्रवृत्तिमुपलभस्वेति। (सानन्दम्।) अवलोकिते, अपि नाम बुद्धरक्षिताप्रयत्नः फलोदर्क एव मदयन्तिकां प्रति स्यात्।

अवलोकिता—महाभाअ, पुढमं एव्व सद्दूलणहरालंकिदस्स मअरन्दस्स मोहविच्छेअं णिवेदअन्तिए भअवदीए णिउत्तेण भवदा मालदीए समं जीविदेण हिअअं पसादीकिदं। को वि संपदं मदअन्तिआलहो वड्ढावेदि। तस्स किं दाणिं पारितोसिअं हविस्सदि।

माधवः—अनुयोक्तव्यमेवानुयुक्तोऽस्मि। (हृदयमवलोक्य।) इयमस्ति मालतीप्रथमदर्शनाभिषङ्गसाक्षिणी कामकाननालंकारस्य लक्ष्मीवतः केसरतरोः प्रसवमाला।

---

१. तत्रैव वचनोपन्यासेनैषा लवङ्गिकां स्मृत्वा तस्याः प्रवृत्तिलाभनिमित्तमुत्ताम्यति।

२. महाभाग, प्रथममेव शार्दूलनखरालंकृतस्य मकरन्दस्य मोहविच्छेदं निवेदयन्त्या भगवत्या नियुक्तेन भवता मालत्या समं जीवितेन हृदयं प्रसादीकृतम्। कोऽपि सांप्रतं मदयन्तिकालाभो वर्धयिष्यति। तस्य किमिदानीं पारितोषिकं भविष्यति।

ध्यत इति शेषः॥ **अवलोकिता**। तत्रैव वचनोपन्यासेनैषा लवङ्गिकां स्मृत्वा तस्याः प्रवृत्तिलाभनिमित्तमुत्ताम्यति॥ **माधवः**। अपि नामेति संभावनायाम्। मदयन्तिकां प्रति दूतीव्यापार उदर्कस्तेनैवोत्तरफले लब्धे पुनः फलपदोपादानं प्रख्यातफलप्रतिपादनार्थम्॥ **अवलोकिता**। महाभाग, प्रथममेव शार्दूलनखरालंकृतस्य मकरन्दस्य मोहविच्छेदं निवेदयन्त्या भगवत्या नियुक्तेन भवता मालत्या समं जीवितेन हृदयं प्रसादीकृतम्। कोऽपि सांप्रतं मदयन्तिकालाभो वर्धयिष्यति। तस्य किमिदानीं पारितोषिकं भविष्यति॥ **माधवः**। प्रष्टव्यमेव पृष्टोऽस्मि। त्वया विमुक्तं कर्म तावन्नोपादेयं वस्तु चेति। पृच्छिधातोर्द्विकर्मकत्वादिति शेषः। अथ माधवो हृदयजीवितयोः प्रागेव पारितोषिकत्वेन दत्तत्वात्तयोरप्यधिका मद्वक्षसि केसरस्रगवशिष्यते। पारितोषिकार्थं हृदयमालोक्येयमस्तीति शेषः। मालत्या मत्प्रथमदर्शनेऽभिषङ्गस्य साक्षिणी तदधोभागावस्थितस्य मम प्रेयसीदर्शनफलपर्यन्तं गतमिति शकुनत्वेन बहुमन्यमाना। कामकाननालंकारकारिणो लक्ष्मीवत इति

प्रेम्णा मद्ग्रथितेति वा प्रियसखीहस्तोपनीतेति वा
विस्तारिस्तनकुम्भकुड्मलभरोत्सङ्गेन संभाविता।
संप्राप्तेऽप्यथ पाणिपीडनविधौ मां प्रत्यपेताशया
या मय्येव लवङ्गिकेत्यवगते सर्वस्वदायः कृता॥ ६॥

अवलोकिता—सहि[1] मालदि, वल्लहा क्खु दे इअं वउल-माला। एसा दाणिं परस्स हत्थं गमिस्सदि।

मालती—पिअं[2] पिअसही उवदिसदि। अवलोइदे, उभअं वि तुमं एव्व उवदिस।

अवलोकिता—कहं[3] पदसद्दो विअ।

माधवः—(नेपथ्याभिमुखमवलोक्य।) अये, कलहंसः संप्राप्तः।

मालती—दिट्ठिआ[4] वड्ढसि मदअन्तिआलाहेण।

---

१. सखि मालति, वल्लभा खलु त इयं बकुलमाला। एषेदानीं परस्य हस्तं गमिष्यति।

२. प्रियं प्रियसख्युपदिशति। अवलोकिते, उभयमपि त्वमेवोपदिश।

३. कथं पदशब्द इव।

४. दिष्ट्या वर्धसे मदयन्तिकालाभेन।

विशेषणद्वयम्। तस्यैव केसरतरोः। कुसुमग्रथितेति यावत्। स्वोत्कण्ठातिशयद्योतनं तया प्रेम्णेति श्लोकेन व्यनक्ति—**प्रेम्णेति**। या प्रसवमालास्याः प्रियसखीहस्त उपनीता। या च विस्तारी परिणाही यः स्तनकुम्भकुड्मलभरस्तस्योत्सङ्गस्तेनोत्सङ्गारोपणेन संभाविता स्वाभिप्रेतार्थसाधकत्वेनैव गौरवं नीता। अत्र कुम्भशब्देन स्थूलत्वम्। कुड्मलशब्देन कलिकापर्यायेण वर्धिष्णुता च स्तनस्य सूचिता। तथानन्तरं नन्दनेन सह पाणिग्रहे संप्राप्तकल्पे मां प्रति निराशतया या कुसुमस्रग्लवङ्गिकेयमित्यवगते मयि सर्वस्वदायः सर्वस्वदानं कृता। एतेन पूर्वमनुरागस्य वेदनात्, इदानीं मदभीष्टसंपादनेन समयोऽतिवाहित इत्याशयः॥६॥ **अवलोकिता**। सखि मालति, वल्लभा खलु त इयं बकुलमाला। एषेदानीं परस्य त्वदन्यस्य प्रियानिवेदकस्य हस्तं गमिष्यति। तदद्य त्वमेव प्रियनिवेदिका भवेत्याशयः॥ **मालती**। मालत्यास्तु प्रियतमकण्ठात्स्वकण्ठं गतां भूयश्च स्वकण्ठात्प्रियतमकण्ठं गतां विलोक्यापूर्वानुरागोद्भवसंपादकत्वेयं तया तयोरुभयोरन्तःकरणसंबन्धदार्ढ्यार्थं स्नेहसूत्रस्थानीयेयमिति संचिन्त्यावेशात्प्रियं प्रियसख्युपदिशतीति द्विरुक्तिः। अवलोकिते, उभयमपि त्वमेवोपदिश। येन परहस्तं न गच्छति किं भवतीत्याशयः॥ **अवलोकिता**। कथं पदशब्द इव। श्रूयत इति शेषः॥ **माधवः**। अयेत्यत्र आश्चर्ये॥ **मालती**। दिष्ट्येति

माधवः—(सहर्षं परिष्वज्य ।) प्रियं नः । (इति बकुलमालां कण्ठे ददाति ।)

अवलोकिता—णिव्वूढो भअवदीए संभावणाभारो बुद्धरक्खिदाए ।[1]

मालती—(सहर्षम् ।) अह्मेहिं वि पिअसही लवङ्गिआ दीसइ । (इत्युत्तिष्ठति ।)

(ततः प्रविशति संभ्रान्तः कलहंसो बुद्धरक्षिता लवङ्गिका मदयन्तिका च ।)

सर्वाः—परित्ताअदु महाभाओ । अद्धमग्गे क्खु णअररक्खि-पुरिसाभिओओ मअरन्दस्स जादो । तदो तक्कालमिलिदेण कलहंसएण समं अह्मे अणुप्पेसिदाओ ।

कलहंसः—जहं इदोमुहागदेहिं अह्मेहिं कलअलो सुदो, तह तक्केमि अण्णं वि पारक्किअं बलं उवागदं ति ।

मालत्यवलोकिते—हद्धि । समं एव्व हरिसुव्वेअसंभेदो उवणदो ।

1. निर्व्यूढो भगवत्याः संभावनाभारो बुद्धरक्षितया ।

श्येनावपातचकितामिव वर्तिकेव
किं नेक्षसे ननु मया कवलीकृतासि ॥ ८ ॥

यावच्छ्रीपर्वतमुपनीय प्रतिपर्व तिलश एनां निकृत्य दुःखमारिणीं करोमि । (इति मालतीमादाय निष्क्रान्ता ।)

मदयन्तिका—अहं वि मालदीं एव्व अणुवट्टिस्सं । (परिक्रम्य ।) सहि मालदि ।

लवङ्गिका—(प्रविश्य ।) सहि मदअन्तिए, लवङ्गिआ क्खु अहं ।

मदयन्तिका—अइ, संभाविदो तुए महाणुहाओ ।

लवङ्गिका—णहि णहि । सो क्खु उज्जाणवाडणिग्गमादो एव्व कलअलं सुणिअ साक्खेवावविद्धविअडणिओरुदण्डणिट्ठुरं पधाविअ पराणीअं पविट्ठो । तदो पडिणिउत्तह्मि मन्दभाइणी । सुणोमि अ घरे घरे गुणाणुराअणिब्भरस्स पोरलोअस्स हा माहव महाभाअ हा

१. अहमपि मालतीमेवानुवर्तिष्ये । सखि मालति ।

२. सखि मदयन्तिके, लवङ्गिका खल्वहम् ।

३. अयि, संभावितस्त्वया महानुभावः ।

४. नहि नहि । स खलूद्यानवाटनिर्गमादेव कलकलं श्रुत्वा साक्षेपापविद्धविकटनिजोरुदण्डनिष्ठुरं प्रधाव्य परानीकं प्रविष्टः । ततः प्रतिनिवृत्तास्मि मन्दभागिनी । शृणोमि च गृहे गृहे गुणानुरागनिर्भरस्य पौरलोकस्य हा माधव महाभाग हा मकरन्द साहसिकेति परिदेवनानि । महाराजः किल

पक्षिविशेषयुवतिरिव त्वं मया कवलीकृतासीत्यात्मानं नेक्षसे । यदि शक्तिस्तदा तर्हि परिरक्षतु ॥८॥ यावदित्यवधारणे । श्रीपर्वतं नीत्वैव । पर्व पर्व प्रति प्रतिपर्व । प्रतिसंधीत्यर्थः । तिलं तिलं तिलशः । तिलमात्रान्मांसखण्डान्कृत्वा चित्रवधेनैनां दुःखमारिणीं करोमि । इति बन्धुवर्गैरविज्ञातां मालतीमादाय कपालकुण्डला निष्क्रान्ता । **मदयन्तिका** । अहमपि मालतीमेवानुवर्तिष्ये । अथ मालतीभ्रमेण मदयन्तिका लवङ्गिकामाकारयति । सखि मालतीति ॥ प्रविश्य । **लवङ्गिका** । वदतीति शेषः । सखि मदयन्तिके, लवङ्गिका खल्वहम् । न मालतीति भावः ॥ **मदयन्तिका** । अयीति सुकुमारसंबोधने । संभावितो दृष्टस्त्वया महानुभावः । माधव इत्यर्थः ॥ **लवङ्गिका** । नहि नहि । स खलूद्यानवाटनिर्गमादेव कलकलं श्रुत्वा साक्षेपापविद्धविकटनिजोरुदण्डनिष्ठुरं प्रधाव्य परानीकं प्रविष्टः । साक्षेपं सकोपवचनम् । अपविद्धस्ताडितो निजोरुदण्डो येन स तादृक् । वाटो वृतिः । [illegible] कार इति [illegible] मार्गो वा । ततः प्रतिनिवृत्तास्मि मन्दभागिनी । शृणोमि च

मअरन्द साहसिअ त्ति परि देवणाओ । महाराओ किल मन्तिधीआणं विप्पलम्भउत्तन्दं सुणिअ संजाअमच्छरावेओ तक्खणविसज्जिआणेअपोढपदाइणिवहो चन्दादवसोहिदसोहसिहरट्ठिदो पेक्खदित्ति मन्तिअदि ।

मदयन्तिका—हा[1], हदह्मि मन्दभाइणी ।

लवङ्गिका—सहि[2] मालदी उण कहिं ।

मदयन्तिका—सहि[3] सा क्खु पुढमं एव्व दे मग्गं ओलोइदुं पसरिदा । पच्चा अहं तं णं पेक्खामि । सा णाम उज्जाणगहणं पविट्ठा हवे ।

लवङ्गिका—सहि[4], तुरिअं अण्णेसह्म । अदिकातरा मे पिअसही उववणट्ठिदा इमस्सिं अवसरे न धारेदि अत्ताणं ।

लवङ्गिकामदयन्तिके—(त्वरितं परिकामन्त्यौ ।) सहि[5] मालदि, णं भणामि सहि मालदि त्ति । (इतस्ततः परिकामतः ।)

मन्त्रिदुहित्रोर्विप्रलम्भवृत्तान्तं श्रुत्वा संजातमत्सरावेगस्तत्क्षणविसर्जितानेकप्रौढपदातिनिवहश्चन्द्रातपशोभितसौधशिखरस्थितः प्रेक्षत इति मन्त्र्यते ।

१. हा, हतास्मि मन्दभागिनी ।

२. सखि, मालती पुनः क्व ।

३. सखि, सा खलु प्रथममेव ते मार्गमवलोकयितुं प्रसृता । पश्चादहं तां न पश्यामि । सा नामोद्यानगहनं प्रविष्टा भवेत् ।

४. सखि, त्वरितमन्विष्यावः । अतिकातरा मे प्रियसख्युपवनस्थितास्मिन्नवसरे न धारयत्यात्मानम् ।

५. सखि मालति, ननु भणामि सखि मालतीति ।

गृहे गुणानुरागसंरम्भ [illegible] साहसिकेति परिदेवनानि । [illegible] मत्सरावेगस्तत्क्षणविसर्जितानेकप्रौढपदातिनिवहश्चन्द्रातपशोभितसौधशिखरस्थितः प्रेक्षत इति मन्त्र्यते ॥ **मदयन्तिका** । हा, हतास्मि मन्दभागिनी ॥ **लवङ्गिका** । सखि, मालती पुनः क्व वर्तते ॥ **मदयन्तिका** । सखि, सा खलु प्रथममेव ते मार्गमवलोकयितुं प्रसृता । पश्चादहं तां न पश्यामि । सा नामोद्यानगहनं प्रविष्टा भवेत् । नामेति संभावनायाम् ॥ **लवङ्गिका** । सखि, त्वरितमन्विष्यावः । अतिकातरा मे प्रियसख्युपवनस्थितास्मिन्नवसरे न धारयत्यात्मानम् । **लवङ्गिका**-

कलहंसः—(हृष्टः प्रविश्य ।)[1]दिट्ठिआ कुसलेण ह्मि णिग्गदो संघट्टमग्गादो । हिमाणहे । पेक्खामि विअ णिम्मलणिरन्तरव्वुत्ततरवारिधारापडिफलिदचन्दकिरणुज्जुलन्तपिञ्जरिअभीसणदंसणं मदलीलाकलिदकामवालविअडभुअदण्डावविद्धहलहेलावित्थारिदुद्धक्खुभिदकलिन्दतणआसोत्तस्संणिहं विसङ्खलुप्पदिदणिद्दआणन्दमअरन्दक्खोभविअलपडिरोधपडिणिउत्तणुद्धअसमत्थगअणङ्गणावआसविअसन्दकोलाहलं पारक्कसमूहं दाणिं वि पेक्खामि विअ । सुमरामि अ भीसणभुअवज्जखचितपञ्जरपज्जत्थसमरविमुहसुभटहत्थावलुत्तविविहाउहोवरुद्धअसेसरिपुसेण्णविअडापसारवइरिक्कमग्गसंचारणिव्वत्तिदविसमसाहसं णाहं माहवम् । अहो गुणाणुराओ णरेन्दस्स, जं दाणिं सो-

१. दिष्ट्या कुशलेनास्मि निर्गतः संघट्टमार्गात् । हिमाणहे । पश्यामीव निर्मलनिरन्तरोद्धूततरवारिधाराप्रतिफलितचन्द्रकिरणोज्ज्वलपिञ्जरितभीषणदर्शनं मदलीलाकलितकामपालविकटभुजदण्डापविद्धहलहेलाविस्तारितोर्ध्वक्षुभितकलिन्दतनयास्रोतःसंनिभं विशृङ्खलोत्पतितनिर्दयानन्दमकरन्दक्षोभविकलप्रतिरोधप्रतिनिवर्तनोद्धतसमस्तगगनाङ्गणावकाशविकसत्कोलाहलं पारक्यसमूहमिदानीमपि पश्यामीव । स्मरामि च भीषणभुजवज्रखचितपञ्जरपर्यस्तसमरविमुखसुभटहस्तावलुप्तविविधायुधोपरुद्धाशेषरिपुसैन्यविकटापसारव्यतिरिक्तमार्गसंचारनिर्वर्तितविषमसाहसं नाथं माधवम् । अहो गुणानुरागो नरेन्द्रस्य, यदिदानीं सौधशिखरावतीर्णप्रतिहारविनयोपन्यासप्रशमितविरोधः

मदयन्तिके । सखि मालति, ननु भणामि सखि मालतीति ॥ **कलहंसः** । दिष्ट्या कुशलेनास्मि निर्गतः संघट्टमार्गात् । सहर्षं हिमाणहे । 'हिमाणहे मदहर्षे' इति देशी । पश्यामीव निर्मलनिरन्तरोद्धूततरवारिधाराप्रतिफलितचन्द्रकिरणोज्ज्वलपिञ्जरितभीषणदर्शनं मदलीलाकलितकामपालविकटभुजदण्डापविद्धहलहेलाविस्तारितोर्ध्वक्षुभितकलिन्दतनयास्रोतःसंनिभं विशृङ्खलोत्पतितनिर्दयानन्दमकरन्दक्षोभविकलप्रतिरोधप्रतिनिवर्तनोद्धतसमस्तगगनाङ्गणावकाशविसर्पत्कोलाहलं पारक्यसमूहमिदानीमपि पश्यामीव । प्रतिनिवर्तनं पलायनम् । स्मरामि च भीषणभुजवज्रखचितपञ्जरतया पर्यस्ताः प्रस्ताः समरविमुखा ये सुभटास्तेषां हस्तेभ्योऽवलुप्तान्याच्छेदितानि विविधान्यायुधानि यैस्तथाभूतं पातितमशेषं यद्रिपुसैन्यं तेन दत्तो यो विकटापसारः । पलायनं तेन व्यतिरिक्तः शून्यो यो मार्गस्तत्र संचारेण निर्वर्तितविषमसाहसं स्मरामि च माधवमिति संबन्धः । अहो गुणानुरागो नरेन्द्रस्य, यदिदानीं सौधशिखरावतीर्णप्रतिहारविनयोपन्यासप्रशमितविरोधः सौधशिखरावतीर्णो यः [illegible]

(प्रवेशं नाटयतः ।)

लवङ्गिकामदयन्तिके—सहि मालदि । (सहसा विलोक्य सहर्षम्) दिट्ठिआ पुणो वि अ दे महाणुहावा दिस्सन्दि ।

माधवमकरन्दौ—भवत्यौ, क सा मालती ।

उभे—कुदो मालती । पदसद्देन अह्मे विप्पलद्धाओ मन्दभाइणीओ ।

माधवः—भवत्यौ, कथंकथमपि सहसैव ध्वंसते मे हृदयम् । ततः स्फुटमभिधीयताम् ।

> मम हि कुवलयाक्षीं प्रत्यनिष्टैकबुद्धे-
> रविरतमनुबद्धोत्कम्प एवान्तरात्मा ।
> स्फुरति च खलु चक्षुर्वाममेतच्च कष्टं
> वचनमपि भवत्योः सर्वथा हा हतोऽस्मि ॥ १२ ॥

१. सखि मालति, दिष्ट्या पुनरपि च तौ महानुभावौ दृश्येते ।
२. कुतो मालती । पदशब्देनावां विप्रलब्धे मन्दभागिन्यौ ।

ध्यान्ततयोल्लसितव्रीडं तथा स्तिमितदृष्टि निश्चलनयनं स्वकं मुखं कर्तव्याभावान्नमयिष्यति । पुनः कीदृशम् । सस्मिता या मालती तस्याश्चलन्तो ये कटाक्षास्तैः पराहतमिव पराहतम् । पराहतिर्जुगुप्सा यथा स्यादेवं कटाक्षैरवलोकित ईदृशनिमित्तमव्याहितनिमित्तमिति मालत्या सस्मितत्वे कटाक्षैराहनने च हेतुः ॥ ११ ॥ अथ माधवमकरन्दयोः पदशब्दं श्रुत्वा मालतीमधिगतां ज्ञात्वा तद्विरहव्याकुले लवङ्गिकामदयन्तिके । वदत इति शेष । सखि मालति । अनन्तरं माधवमकरन्दावागतौ विलोक्य सहर्ष वदत । दिष्ट्या पुनरपि च तौ महानुभावौ दृश्येते । अथ लवङ्गिकामदयन्तिकयोः सखि मालतीति वचः श्रुत्वा संप्रत्युत्पन्नदुर्निमित्तशङ्किनौ माधवमकरन्दौ पृच्छतः क सा मालतीति ॥ **उभे** । कुतः कुत्र सा मालतीति । कुत इति सप्तम्यर्थे तसिः । [illegible] अत्र [illegible]ठतीति नास्त्येवेत्यर्थः । पदशब्देन भवदागमनशब्देन आवां मन्दभागिन्यौ विप्रलब्धे । त्वत्पदशब्दं मालतीपदशब्दमाकलय्य सखि मालतीत्युक्तम् [illegible] । **माधवः** । [illegible] संबुद्धौ । कथं कथमपि केनकेनापि प्रकारेण [illegible] सहसा ध्वंसते हृदयम् । तत इदमभिधीयताम् । **मम हीति** । मम त्वेषोऽन्तमम चेतो हि स्फुटं कुवलयाक्षीं मालतीं प्रति 'प्रेम पश्यति भयान्यपदेऽपि' [illegible]निष्टैकचिन्तनशीलं तैरनुबद्धोत्कम्प एव । यतः अत्र स एव तावदवश्यमनुभविष्यति कपालकुण्डलाकोपस्य विजृम्भितमिति वचनस्मरणादपि स तथोत्कम्प इत्याशयः । तथा वामाक्षिसन्दनं कष्टहेतुत्वात्कष्टम्, तथैवेदमसख्योर्वचनं कष्टम् ।

मदयन्तिका—तह वखु इदो विणिग्गदे महाणुहावे बुद्धर-क्खिदं अवलोइदं अ भअवदीसआसं विसज्जिअ अप्पमादणिमित्तं विण्णवेहि अज्जउत्तं त्ति लवङ्गिआ अणुप्पेसिदा । तदो उत्तम्ममाणा अ एदाए मग्गं ओलोइदुं अग्गदो पसरिदा मालदी । पच्चादो अहं । तदो ण पेक्खामि । तदो अह्मेहिं मग्गिदा एत्थ विडवन्दराइं जाव तुह्मे दिट्ठत्ति ।

माधवः—हा प्रिये मालति,

> किमपि किमपि शङ्के मङ्गलेभ्यो यदन्य-
>
> द्विरमतु परिहासश्चण्डि पर्युत्सुकोऽस्मि ।
>
> कलयसि कलितोऽहं वल्लभे देहि वाचं
>
> भ्रमति हृदयमन्तर्विह्वलं निर्दयासि ॥ १२ ॥

उभे—हा पिअसहि, कहिं गआसि ।

मकरन्दः—वयस्य, किमित्यविज्ञाय वैक्लव्यमवलम्ब्यते ।

माधवः—सखे, त्वमपि किं न जानासि मत्स्नेहदुःखिताया-स्तस्याः कातर्यचेष्टितानि ।

---

१. तथा खल्वितो विनिर्गते महानुभावे बुद्धरक्षितामवलोकितां च भग-वतीसकाशं विसृज्याप्रमादनिमित्तं विज्ञापयार्यपुत्रमिति लवङ्गिकानुप्रेषिता । तत उत्ताम्यमाना चैतस्या मार्गमवलोकयितुमग्रतः प्रसृता मालती । पश्चाद्-हम् । ततो न पश्यामि । ततोऽस्माभिर्मार्गितात्र विटपान्तराणि यावद्युवां दृष्टाविति ।

२. हा प्रियसखि, कुत्र गतासि ।

तदनकदेन हतोऽस्मि ॥ १२ ॥ **मदयन्तिका** । तथा खल्वितो विनिर्गते महानुभावे सति गति बुद्धरक्षितामवलोकितां च भगवतीसकाशं विसृज्याप्रमा-दनिमित्तं विज्ञापयार्यपुत्रमिति लवङ्गिकानुप्रेषिता । तत उत्ताम्यमाना चैतस्या मार्गमवलोकयितुमग्रतः प्रसृता मालती । पश्चादहं [illegible] । न ततः पश्यामि । ततोऽस्माभिरत्र विचिता यावद्युवां दृष्टाविति ॥ **माधवः** । **किमपीति** । हे चण्डि अतिकोपने, अयं परिहासः [illegible] विरमतु । परिहासं त्यज । ततः किमपि किमपीति [illegible] न शक्यते मङ्गलेभ्यो मदन्यदकल्याणं तदहं शङ्के । [illegible] पर्युत्सुकोऽस्मि । [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] वाचं प्रयच्छ । [illegible] [illegible] ॥ १२ ॥ **मकरन्दः** । [illegible] ॥ **माधवः** । [illegible]

इति [illegible]

नवमोऽङ्कः ।

(ततः प्रविशति सौदामिनी ।)

सौदामिनी—एषास्मि सौदामिनी भगवतः श्रीपर्वतादुपेत्य पद्मावतीं तत्र मालतीविरहिणो माधवस्य संस्तुतप्रदेशदर्शनासहिष्णोः संस्त्यायं परित्यज्य सह सुहृद्वर्गेण बृहद्द्रोणीशैलकान्तारप्रदेशमुपश्रुत्याधुना तदन्तिकं प्रयामि । भोः, तथाहमुत्पतिता यथा सकल एव गिरिनगरग्रामसरिदरण्यव्यतिकरश्चक्षुषा परिषिच्यते । (पश्चाद्विलोक्य।) साधु साधु ।

पद्मावती विमलवारिविशालसिन्धु-
पारासरित्परिकरच्छलतो बिभर्ति ।

श्रीपर्वते कपालकुण्डलापहृतां मालतीमाच्छिद्य निष्प्रत्यूहे देशे निधाय मालतीविनाशशङ्किनो माधवस्यावश्यंभाविविनाशमाशङ्क्य जीवत्येव समागमिष्यतीति माधवप्रतीतिहेतोः मालतीकण्ठाद्बकुलावलीमादाय सौदामिनी सत्वरमुत्पतिता । अस्मिन्नवसरे नवमाङ्कारम्भः । **तत इति** । सौदामिनी स्वात्मगतमेव स्वविधेयं विचारयति—**एषास्मीति** । एषाहं सैव सौदामिनी नाम्ना । या भगवत्याः कामन्दक्या योगाभ्यासाद्युपदेशेनानुगृह्यैतावत्पदं प्रापिता । तदवश्यं मया कामन्दक्याः प्राणेनापि रक्षणीययोर्मालतीमाधवयोर्विपत्प्रतीकारः प्राणव्ययेनापि विधेय इत्येषास्मीति पदस्याशयः । भगवतः पूज्याच्छ्रीपर्वतादुपेत्य गत्वा पद्मावतीम् । तत्र पद्मावत्यां मालतीविप्रयुक्तस्य माधवस्य बृहद्द्रोण्योपलक्षितो यः शैलस्तस्य कान्तारं दुर्गमार्गस्तत्र प्रदेशस्तत्र प्रवेशमुपश्रुत्याधुना तदन्तिकमुपयामि । भवतु तस्य कान्तारप्रवेशः किमेतावता स्यादित्याशयः । किंभूतस्य माधवस्य—मालत्या सह क्रीडाद्यधिकरणत्वेन संस्तुतः परिचितो देशस्तस्येदानीं मालतीं विना तदवलोकनासहिष्णोः कथं कान्तारप्रवेशः किंविधो वेत्यपेक्षाद्वये सह सुहृद्वर्गेण संस्त्यायं गृहं परित्यज्येति पदद्वयं योज्यम् । अत्र भगवच्छब्दोपयुक्तत्वं च श्रीपर्वतस्यानेकमन्त्रसाधनक्षेत्रत्वेन । **तथाहमिति** । तथा तेन वेगातिशयेन तथोच्चदेशगमनमाथिस्य योत्पतितेनात्मनः शरीरलघुतोत्कर्षसहितं योगपरिपालनलिङ्गभूतं तथा शीघ्रगामितां आश्चर्यहेतुत्वेनात्मगतमेव चिन्तयति । लघिमा लघुर्भवति येन सूर्यकरानवलम्ब्य तद्बिम्बं प्रविशतीत्युर्ध्वगगनारोहणं च माधवस्य गिरिद्रोण्या श्रीपर्वतस्यापि स्पष्टदर्शनार्थम् । व्यतिकरो विशेषः समूहो वा । चक्षू रश्मिमण्डलेन परिपिच्यतेऽभिव्याप्य दृश्यते । साधु साधु । [illegible] । [illegible] साधुपदाभ्यासहेतुः । **पद्मावतीति**
यतो नगरी अन्तरिक्षं गगनमिव बिभर्ति । इत्यादिस्यपेक्षायां निम

गिरिनिकुञ्जगुञ्जद्गम्भीरगद्गदोद्गारघोरघोषणगोदावरीमुखरितविशालमेखलभुवो दक्षिणारण्यभूधरान् । अयं च मधुमतीसिन्धुसंभेदपावनो भगवान्भवानीपतिरपौरुषेयप्रतिष्ठः सुवर्णबिन्दुरित्याख्यायते । (प्रणम्य ।)

जयदेव भुवनभावन जय भगवन्नखिलवरद निगमनिधे ।
जय रुचिरचन्द्रशेखर जय मदनान्तक जयादिगुरो ॥ ४ ॥

(गमनमभिनीय ।)

अयमभिनवमेघश्यामलोत्तुङ्गसानु-
र्मदमुखरमयूरीमुक्तसंसक्तकेकः ।
शकुनिशबलनीडानोकहस्निग्धवर्ष्मा
वितरति बृहदश्मा पर्वतः प्रीतिमक्ष्णोः ॥ ५ ॥

दधति कुहरभाजामत्र भल्लूकयूना-
मनुरसितगुरूणि स्त्यानमम्बूकृतानि ।
शिशिरकटुकषायः स्त्यायते सल्लकीना-
मिभदलितविकीर्णग्रन्थिनिष्यन्दगन्धः ॥ ६ ॥

(ऊर्ध्वमवलोक्य ।) अये, कथं मध्याह्नः । तथा हि संप्रति

काश्मर्याः कृतमालमुद्गततलं कोयष्टिकष्टीकते
तीरगाश्मन्तकशिम्बिचुम्बितमुखा धावन्त्यपःपूर्णिकाः ।
दात्यूहैस्तिनिशस्य कोटरवति स्कन्धे निलीय स्थितं
वीरुन्नीडकपोतकूजितमनुक्रन्दन्त्यधः कुक्कुभाः ॥ ७ ॥

तद्भवतु । माधवमकरन्दावन्विष्य यथाप्रस्तुतं साधयामि । (इति निष्क्रान्ता ।)

शुद्धविष्कम्भः ।

(ततः प्रविशति माधवो मकरन्दश्च ।)

मकरन्दः—(सकरुणं निःश्वस्य ।)

न यत्र प्रत्याशामनुपतति नो वा रहयति
प्रतिक्षिप्तं चेतः प्रविशति च मोहान्धतमसम् ।
अकिंचित्कुर्वाणाः पशव इव तस्यां वयमहो
विधातुर्वामत्वाद्विपदि परिवर्तामह इमे ॥ ८ ॥

माधवः—हा प्रिये, मालति, क्वासि । कथमविज्ञाततत्त्वमद्भुततमं झटिति पर्यवसितासि । नन्वकरुणे, प्रसीद । संभावय माम् ।

काश्मर्या इति । काश्मर्याः मधुपर्णीतरोस्तस्मिन्काले निष्पत्रात् । उद्गतदलं तरुणनवपत्रम् । कृतमालच्छायम् । कोयष्टिकः पक्षिविशेषः । तस्य वने संभवात् । टीकते धावति । सरित्तीरे येऽश्मन्तकाख्या अतसीपर्यायास्तच्छिम्बिचुम्बितमुखास्तदग्रस्पृष्टमात्रमुखाः । न तु पिपासया ते खादितवन्त इति चुम्बितपदस्याशयः । पूर्णिका अशोकापरनामानः पक्षिविशेषाः । जलं गच्छन्ति । दात्यूहैस्तिनिस्यन्दनापरनाम्नो मूले स्कन्धे जातिस्वभावान्निलीय स्थितम् । तथा लतास्थितपारावतकूजितमनुकृत्याधोदेशे कुक्कुभाः कूजन्ति । कुक्कुभो ग्रामचटः पक्षिविशेषः । यदाह—'शरच्चन्द्रिकाकारसितपुच्छो नीलगलः स्याद्ग्रामकृतिः । कुक्कुभः कुक्कुटारावः स्थलजो रक्तवर्णकः ॥' इति ॥ ७ ॥ इति द्विष्कम्भः । **मकरन्दः** । सकरुणं निःश्वस्यात्मगतमेव । **न यत्रेति** । इमे सर्वे बुद्धिपौरुषोत्साहयुक्ता अपि तस्यां विपदि वर्तामहे तिष्ठामः । यत्र विपदि मनः कर्तृ । तामपि तत्प्राप्तिहेतुं कामन्दक्याश्वासनरूपां प्रत्याशां नानुपतति नावलम्बते । तदाश्वासनस्याविषयत्वेनैवाभावात् । न वा प्रतिक्षिप्तं निराशं तत्प्राप्तिप्रत्याशां रहयति त्याजयति । बहुशोऽघोरघण्टादिव्यतिकरेऽपि पुनःपुनस्तल्लाभदर्शनात् । मोहान्धकारमेव केवलं प्रविशति । मोहश्चात्राकर्तव्यतापरिच्छेदः । अकिंचित्कुर्वाणा विपत्प्रतीकारानुरूपं किमपि कर्माकुर्वन्त आहारमात्रव्यापाराः पशव इव । अत्र च प्रतिकूलदैवविलसितमेव हेतुर्नास्माकं पुरुषकारवैगुण्यमित्याशयः ॥ ८ ॥ **माधवः** । अविज्ञाततत्त्वमविलक्षितविनाशकारणं

प्रियमाधवे किमसि मय्यवत्सला
ननु सोऽहमेव यमनन्दयत्पुरा ।
स्वयमागृहीतकमनीयकंकण-
स्तव मूर्तिमानिव महोत्सवः करः ॥ ९ ॥

वयस्य मकरन्द, दुर्लभः खलु जगति तावतः स्नेहस्य संभवः ।

सरसकुसुमक्षामैरङ्गैरनङ्गमहाज्वर-
श्चिरमविरतोन्माथी सोढः प्रतिक्षणदारुणः ।
तृणमिव ततः प्राणान्मोक्तुं मनो विधृतं तया
किमपरमतो निर्व्यूढं यत्करार्पणसाहसम् ॥ १० ॥

अपि च ।

मयि विगलितप्रत्याशत्वाद्विवाहविधेः पुरा
विकलकरणैर्निर्नच्छेदव्यथाविधुरैरिव ।
स्मरसि रुदितैः स्नेहाकूतं तथाप्यतनोदसा-
वहमपि यथाभूवं पीडातरङ्गितमानसः ॥ ११ ॥

यदा सा देवं पर्यवसितास्ति विनाशं गतास्ति । अत एवाद्भुतम् । **प्रियेति ।** प्रियो माधवो यस्या इति प्रियमाधवा स्वभावतो भूत्वा किमसि निर्लिप्तवत्सला । न चाहमन्यः किंतु स एव माधवो यस्त्वदर्थे कृतमहामांसविक्रयप्रस्तावोचितता- [illegible] इत्याशयेनाह—यमनन्दयदिति । यं तव करो मूर्तिमान्महोत्सव इवानन्दयत् । कीदृक्कर इत्यपेक्षायामागृहीतकमनीयकङ्कण इति । कथमनन्दयदित्यपेक्षायामाह । स्वयमिति । [illegible] मम कण्ठे लवङ्गिकाविधया स्वकरेण बकुलवल्लीसमर्पण- तया निजदेहदानादपीति बोध्यम् ॥ ९ ॥ **वयस्येति ।** दुर्लभ इति यावत्स्नेहो [illegible] तावतः स्नेहस्य जगत्यन्यत्र मालतीं विहाय संभवः । [illegible] इत्यर्थः । तमेव स्नेहोत्कर्ष- माह—**सरसेति ।** [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] —**मयीति ।** स्मरसि यथा त्वं [illegible]

काश्मर्याः कृतमालमुद्गततलं कोयष्टिकष्टीकते
तीरेऽश्मन्तकशिम्बिचुम्बितमुखा धावन्त्यपःपूर्णिकाः ।
दात्यूहैस्तिनिशस्य कोटरवति स्कन्धे निलीय स्थितं
वीरुन्नीडकपोतकूजितमनुक्रन्दन्त्यधः कुक्कुभाः ॥ ७ ॥

तद्भवतु । माधवमकरन्दावन्विष्य यथाप्रस्तुतं साधयामि । (इति निष्क्रान्ता ।)

शुद्धविष्कम्भः ।

(ततः प्रविशति माधवो मकरन्दश्च ।)

मकरन्दः—(सकरुणं निःश्वस्य ।)

न यत्र प्रत्याशामनुपतति नो वा रहयति
प्रतिक्षिप्तं चेतः प्रविशति च मोहान्धतमसम् ।
अकिंचित्कुर्वाणाः पशव इव तस्यां वयमहो
विधातुर्वामत्वाद्विपदि परिवर्तामह इमे ॥ ८ ॥

माधवः—हा प्रिये, मालति, क्वासि । कथमविज्ञाततत्त्वमद्भुततमं झटिति पर्यवसितासि । नन्वकरुणे, प्रसीद । संभावय माम् ।

काश्मर्या इति । काश्मर्याः मधुपर्णीतरोस्तस्मिन्काले निष्पत्रात् । उद्गतदलं तरुणनवपत्रम् । कृतमालच्छायम् । कोयष्टिकः पक्षिविशेषः । तस्य वने संभवात् । टीकते धावति । सरित्तीरे येऽश्मन्तकाख्या अतसीपर्यायास्तच्छिम्बिचुम्बितमुखास्तदग्रस्पृष्टमात्रमुखाः । न तु पिपासया ते खादितवन्त इति चुम्बितपदस्याशयः । पूर्णिका अशोकापरनामानः पक्षिविशेषाः । जलं गच्छन्ति । दात्यूहैस्तिनिशस्य स्यन्दनापरनाम्नो मूले स्कन्धे जातिस्वभावान्निलीय स्थितम् । तथा लतास्थितकुलायवर्तिपारावतकूजितमनुकृत्याधोदेशे कुक्कुभाः कूजन्ति । कुक्कुभो ग्रामचटकाकृतिः पक्षिविशेषः । यदाह—'शरच्चन्द्रिकाकारसितपुच्छो नीलगलः स्याद्ग्रामचटकाकृतिः । कुक्कुभः कुक्कुटारावः स्थलजो रक्तवर्णकः ॥' इति ॥ ७ ॥ इति शुद्धविष्कम्भः । **मकरन्दः** । सकरुणं निःश्वस्यात्मगतमेव । **न यत्रेति** । इमे वयं सर्वे बुद्धिपौरुषोत्साहयुक्ता अपि तस्यां विपदि वर्तामहे तिष्ठामः । यत्र विपदि मनः कर्तृ । तामपि तत्प्राप्तिहेतुं कामन्दक्याश्वासनरूपां प्रत्याशां नानुपतति नावलम्बते । तदाश्वासनस्याविषयत्वेनैवाभावात् । न वा प्रतिक्षिप्तं निराशं तत्प्राप्तिप्रत्याशां रहयति त्याजयति । बहुशोऽघोरघण्टादिव्यतिकरेऽपि पुनःपुनस्तल्लाभदर्शनात् । मोहान्धकारमेव केवलं प्रविशति । मोहश्चात्राकर्तव्यतापरिच्छेदः । अकिंचित्कुर्वाणा विपत्प्रतीकारानुरूपं किमपि कर्माकुर्वन्त आहारमात्रव्यापाराः पशव इव । अत्र च प्रतिकूलदैवविलसितमेव हेतुर्नास्माकं पुरुषकारवैगुण्यमित्याशयः ॥ ८ ॥ **माधवः** । अविज्ञाततत्त्वमविलक्षितविनाशकारणं

प्रियमाधवे किमसि मय्यवत्सला
ननु सोऽहमेव यमनन्दयत्पुरा ।
स्वयमागृहीतकमनीयकंकण-
स्तव मूर्तिमानिव महोत्सवः करः ॥ ९ ॥

वयस्य मकरन्द, दुर्लभः खलु जगति तावतः स्नेहस्य संभवः ।

सरसकुसुमक्षामैरङ्गैरनङ्गमहाज्वर-
श्चिरमविरतोन्माथी सोढः प्रतिक्षणदारुणः ।
तृणमिव ततः प्राणान्मोक्तुं मनो विधृतं तया
किमपरमतो निर्व्यूढं यत्करार्पणसाहसम् ॥ १० ॥

अपि च ।

मयि विगलितप्रत्याशत्वाद्विवाहविधेः पुरा
विकलकरणैर्मर्मच्छेदव्यथाविधुरैरिव ।
स्मरसि रुदितैः स्नेहाकूतं तथाप्यतनोदसा-
वहमपि यथाभूवं पीडातरङ्गितमानसः ॥ ११ ॥

यथा स्यादेवं पर्यवसितानि दिनानि गतानि । अत एवाद्भुतम् । **प्रियेति ।** प्रियो माधवो यस्या इति प्रियमाधवा स्वभावतो भूत्वा किमस्मिन्निमित्तवत्सला । न चाहमन्यः किंतु स एव माधवो यस्त्वदर्थे कृतमहामांसविक्रयप्रस्तावोचितता-दृशव्यापार इत्यात्मानुरागं मालत्यास्तदाविष्करणप्रतीकारकर्तृत्वं चात्मनो मनसि कृ-त्वाह—यमनन्दयदिति । मां तव करो मूर्तिमान्महोत्सव इवानन्दयत् । कीदृक्कर इत्यपेक्षायामागृहीतकमनीयकङ्कण इति । कथमनन्दयदित्यपेक्षायाम् । स्वयमिति । यतस्त्वद्दर्शनजडीभूतस्य मम कण्ठे लवङ्गिकाविधया स्वकरेण बकुलावलीसमर्पण-तथा निजदेहदानादपीति योज्यम् ॥ ९ ॥ **वयस्येति ।** दुर्लभ इति यावत्स्नेहो मयि तदा मदनोद्यानप्रस्तावनादारभ्य दर्शितस्तावतः स्नेहस्य जगत्यन्यत्र मालतीं विहायासंभवः । अन्यत्र नायक ईदृगनुरागो न दर्शित इत्यर्थः । तमेव स्नेहोत्कर्ष-माह—**सरसेति ।** सरसार्द्रनवमल्लिकादिकुसुमवत्क्षामैः सुकुमारैरङ्गैरनवरतमुन्म-थनशीलत्वात्सोढः । क्षामपदस्य सुकुमारार्थतायामभिमतायामहिंसुतायामुभयत्रापि संभवेति बोध्यं प्रतिक्षणदारुणस्तीव्रत्वेन नितान्तमिति ज्वरविशेषणम् । ततस्तद-नन्तरं च मदप्राप्तिदुराशया तृणप्रायान्प्राणान्मोक्तुमिव त्यक्तुं चित्तं विधृतं व्यवस्थापितम् । तात्त्वं सर्वमेतद्यत्तया कुलकुमार्या गुरुजनमनादृत्य करार्पणसाहस-मनुरागेण पाणिग्रहणसाहसं निर्व्यूढं निर्वाहं नीतमतः परं किं न्यून इत्याशयः ॥ १० ॥ अपि चेति कृत्वा मालतीगुणान्तरकीर्तनेन चतुर्थस्यावस्थाविशेषस्योन्मादाद्यवस्थाप्र-तावस्थाया भूमिकां रचयन्नाह—**मयीति ।** स्मरसि यथा त्वं नन्दनविवाहप्र-

(परिक्रम्योपविशतः ।)

मकरन्दः—(स्वगतम् ।) भवतु । एवं तावदाक्षिपामि । (प्रकाशम् ।) वयस्य माधव,

एतस्मिन्मदकलमल्लिकाक्षपक्ष-
व्याधूतस्फुरदुरुदण्डपुण्डरीकाः ।
बाष्पाम्भःपरिपतनोद्गमान्तराले
दृश्यन्तामविरहितश्रियो विभागाः ॥ १४ ॥

(माधवः सोद्वेगमुत्तिष्ठति ।)

मकरन्दः—कथं निष्प्रतिपत्तिशून्यमुत्थायान्यतः प्रवृत्तः । (निःश्वस्योत्थाय ।) सखे, प्रसीद । पश्य ।

वानीरप्रसवैर्निकुञ्जसरितामासक्तवासं पयः
पर्यन्तेषु च यूथिकासुमनसामुज्जृम्भितं जालकैः ।
उन्मीलत्कुटजप्रहासिषु गिरेरालम्ब्य सानूनितः
प्राग्भारेषु शिखण्डिताण्डवविधौ मेघैर्वितानायते ॥१५॥

अपि च ।

लितो मिश्रीभूतो यो मांसलः पुष्टो गन्धस्तद्बन्धुस्तत्सहचरः । तथा पुरः परिवर्तमाना ये कल्लोलास्तेषां शीकरा एव तुषारास्तैर्जडो मन्दगतिः ॥१३॥ अथ मकरन्दो मित्रस्य दुरन्ताधिदर्शनेन भ्रान्तचित्ततया विरहिविपक्षतामुद्दीपनभावनां विस्मृत्य माधवस्यान्यचित्ततासम्पादनाय तानेवोपन्यस्यति । आक्षिप्तान्यमनस्कं करोमि । **एतस्मिन्निति** । एतस्मिन्सरसि भूप्रदेशा दृश्यन्ताम् । प्रदेशानां विशेषणमाह—सहर्षमन्दध्वाना ये मल्लिकाक्षा हंसविशेषास्तेषां पक्षव्याधूताः पूर्वं पश्चात्स्फुरन्त उरवो दण्डा येषां पुण्डरीकाणां तानि येषु भूभागेषु ते तादृशाः । बाष्पाम्भःपूरितलोचनत्वात्कथं दृश्यन्तामित्यत आह—एतस्य बाष्पाम्भसः परिपतनस्य प्रसरोद्गमनयोरन्तराले ॥ १४ ॥ माधवस्य मकरन्देन विनोदनोपदेश एवोद्वेगनिमित्तम् । **मकरन्दः** । निष्प्रतिपत्ति मम तावद्व्यापारवत्त्वेऽपि [illegible] सत्यहृदयता यथा स्यात्तथोत्थाय मकरन्दोपदिष्टविनोदनादन्यत्र [illegible] [illegible] । उत्थायान्यतोऽस्मात्स्थानात्स्थानान्तरं गन्तुं प्रवृत्त इत्यर्थः । अथ मकरन्दो मित्रस्य दुःखं द्रष्टुमशक्तोऽनिर्वक्तुमसमर्थो निःश्वस्य वदति—प्रसीद चित्तस्वास्थ्यं [illegible] कुरु । अथवा प्रसन्नो भव । **वानीरेति** । [illegible] निकुञ्जसरितां नदीनां वेतसप्रसवैः [illegible] पयः [illegible] । [illegible] दर्शनाय । पर्यन्तेषु नदीनां तटेषु । यूथिका [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible]

(सावेगम् ।) अहो नु खलु भोः,

दलति हृदयं गाढोद्वेगं द्विधा तु न भिद्यते
वहति विकलः कायो मोहं न मुञ्चति चेतनाम् ।
ज्वलयति तनूमन्तर्दाहः करोति न भस्मसा-
त्प्रहरति विधिर्मर्मच्छेदी न कृन्तति जीवितम् ॥ १२ ॥

मकरन्दः—निरवग्रहो दहति दैवमिव दारुणो विवस्वान् । इयं च ते शरीरावस्था । तदस्य पद्मसरसः परिसरे मुहूर्तमास्यताम् । अत्र हि

उन्नालबालकमलाकरमाकरन्द-
निष्यन्दसंवलितमांसलगन्धबन्धुः ।
त्वां प्राणयिष्यति पुनः परिवर्तमान-
कल्लोलशीकरतपारजडः समीरः ॥ १३ ॥

तरुणतमालनीलबहुलोन्नमदम्बुधराः
शिशिरसमीरणावधुतनूतनवारिकणाः ।
कथमवलोकयेयमधुना हरिहेतिमती-
र्मदकलनीलकण्ठकलहैर्मुखराः ककुभः ॥ १८ ॥

(निश्वस्य शोकार्तिं नाटयति ।)

मकरन्दः—कोऽप्यतिदारुणो दशाविपाको वयस्यस्य संप्रति वर्तते । (सास्रम् ।) मया पुनरज्ञानेन वज्रमयेन किल विनोदः प्रारब्धः । (निःश्वस्य ।) एवं च पर्यवसितप्रायेव नो माधवप्रत्याशा । (सभयं विलोक्य ।) कथं प्रमुग्ध एव । हा सखि मालति, किमपरम् । निरनुक्रोशासि ।

अपहस्तितबान्धवे त्वया
विहितं साहसमस्य तृष्णया ।

निपादद्योतकमव्ययम् । **तरुणेति** । हा प्रिये त्वमपि यदि मद्वियुक्ता जीवन्ती तिष्ठसि तदहमधुनेदृशो दिशो द्रष्टुं शक्यात्कथमवलोकयेयम् । कीदृशः ककुभ इत्यत आह—प्रौढतापिच्छतरुवन्नीला तथा बहुला बहवश्च येऽम्बुधरा उन्नमन्तो मेघा यासु ताः । तथा शीतलपवनावधूतनूतनजलशीकराः । तथा हरिहेतिर्[illegible]-[illegible] । तथा मदेन हर्षेण कला ये नीलकण्ठकलहास्तैर्मुखराः । अत्रेन्द्रचाप-[illegible] मदान्धबर्हिकलहैर्मुखराः [illegible] कथमवलोकयाः [illegible] इति दुरालोकत्वे हेतुः । शब्दो ध्वनिः । अर्थस्तूद्दीपनविभावत्वेन ॥ १८ ॥ निर-[illegible] कथमवलोकयेयं माधवेनेति [illegible] । [illegible] । नाटयति माधवकृतो नटो न तु माधव एव । [illegible] ॥ मकरन्दः । कोऽपि [illegible] दशाविपाके [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] हेतुः । विनोदो [illegible] । माधवस्य जीवनोपाय इति निःश्वस्य चिन्तयति-**एवं चेति** । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । **अपहस्तितेति** । [illegible] । [illegible]

तदिहानपराधिनि प्रिये
सखि कोऽयं करुणोज्झितः क्रमः ॥ १९ ॥

कथमद्यापि नोच्छ्वसिति । हन्त, मुषितोऽस्मि ।

मातर्मातर्दलति हृदयं ध्वंसते देहबन्धः
शून्यं मन्ये जगदविकलज्वालमन्तर्ज्वलामि ।
सीदन्नन्धे तमसि विधुरो मज्जतीवान्तरात्मा
विष्वङ्मोहः स्थगयति कथं मन्दभाग्यः करोमि ॥ २० ॥

कष्टं भोः, कष्टम् ।

बन्धुताहृदयकौमुदीमहो
मालतीनयनमुग्धचन्द्रमाः ।
सोऽयमद्य मकरन्दनन्दनो
जीवलोकतिलकः प्रलीयते ॥ २१ ॥

हा वयस्य माधव,

गात्रेषु चन्दनरसो दृशि शारदेन्दु-
रानन्द एव हृदये मम यस्त्वमासीः ।
तं त्वां निकामकमनीयमकाण्ड एव ।
कालेन जीवितमिवोद्धरता हतोऽस्मि ॥ २२ ॥

(स्पृशन् ।)

स्वकरार्पणसाहसमनुष्ठितं तदेवमनपराधे कोऽयं निष्करुणः क्रमो व्यापारः ॥१९॥ **मातरिति** । दलति स्फुटति । ध्वंसते त्रुट्यति । देहबन्धः शरीरावयवसंधिस्थानम् । ईदृशपुरुषप्रकाण्डेन विना जगच्छून्यं जानामि । तथाविच्छिन्नज्वालं यथा स्यादेवमन्तर्हृदये ज्वलामीव ज्वलामि । तथान्तरात्मा सीदन्नवसन्नीभवन्नन्धयतीत्यन्धमस्मिंस्तमसि मज्जतीव । विष्वक्सर्वतो मोहः स्थगयति सर्वेन्द्रियवृत्तीरावृणोति । विधुरो व्याकुलः । कथं मन्दभाग्यः करोमि । अस्य प्राणरक्षामिति शेषः । अथवा कथमिति किमित्यर्थेऽव्ययम् । किमिदानीं करोमीत्यर्थः ॥ २० ॥ **बन्धुतेति** । बन्धुता बन्धुसमूहः तच्चित्तस्य कृते कौमुदी मह इव कौमुदीमहः । महशब्द उत्सवे । मालतीनयनयोः कृते प्रतिपच्चन्द्रः असंपूर्णदर्शनविषयत्वेन कदा सम्यङ्नयनविषयतां यास्यतीत्यस्या उत्कण्ठाजनकत्वेन मुग्धचन्द्रलोक्तिः। मकरन्दनन्दनो मकरन्दानन्दनिमित्तं जीवलोकस्य तिलक इव । तिलको मण्डनविशेषः। प्रलीयते नश्यति ॥ २१ ॥ **गात्रेष्विति** । आलिङ्ग्यमानो गात्रेषु चन्दनरसः । दृश्यमानो दृशि शरच्चन्द्रः । विभाव्यमानो हृदय आनन्द एव मूर्तः । निकामकमनीयं स्वभा-

अकरुण वितर सितोज्ज्वलां
दृशमतिदारुण देहि मे गिरम् ।
सहचरमनुरक्तचेतसं
प्रियमकरन्द कथं न मन्यसे ॥ २३ ॥

(माधवः संज्ञां लभते ।)

मकरन्दः—(सोच्छ्वासम् ।) अयमचिरधौतराजपट्टरुचिरमांसलच्छविर्नवजलधरस्तोयशीकरासारेण संजीवयति मे प्रियवयस्यम् । दिष्ट्या समुच्छ्वसितस्तावत् ।

माधवः—तत्किमिवात्र विपिने प्रियावार्ताहरं करोमि ।

फलभरपरिणामश्यामजम्बूनिकुञ्ज-
स्खलनतनुतरङ्गामुत्तरेण स्रवन्तीम् ।
उपचितघनमालप्रौढतापिञ्छनीलः
श्रयति शिखरमद्रेर्नूतनस्तोयवाहः ॥ २४ ॥

(सरभसमुत्थायोन्मुखः कृताञ्जलिः ।)

यदन्यं त्वामुद्धरता लोकान्तरं नयता जीवितमिवोद्धरता । एतच्च सर्वं विलापप्रकारत्वात्तावन्नृत्तविशेषपोषमावहति ॥ २२ ॥ स्पृशन्माधवशरीरम् । **अकरुणेति ।** सितसाहचर्येणोज्ज्वलामकलुषां दृशं वितर । तथातिदारुणगिरं सितोज्ज्वलां देहि । प्रियो मकरन्दो यस्य तादृक्, तत्संबोधनम् । मां सहचरमनुरक्तचित्तम्, न तु बाह्यानुरागम् । कथं न मन्यसे कथं न जानासि । किमहं कदाप्यनुरक्तचेता इति भावः । अत्र [illegible]दानीं मम जीवनं त्वत्तन्त्रेऽपि किं ते [illegible]णेति दारुणोक्तौ निमित्तम् ॥ २३ ॥ **मकरन्दः ।** अचिरधौतः सद्योनिर्मलीकृतो राजपट्टः [illegible] पाषाणविशेषस्तद्वदेव रुचिरा रम्या तथा मांसला पुष्टा छविर्यस्य [illegible] । आसारो धारासंपातः । अत्र वियोगिनो माधवस्योन्मुखे [illegible] मकरन्दस्य [illegible] जलधरादीनां [illegible] । दिष्ट्या [illegible] । [illegible] ॥

माधवः—तदिति । 'एति जीवन्तमानन्दः' इत्यादि [illegible] । [illegible] । **फलभरेति ।** [illegible]

कच्चित्सौम्य प्रियसहचरी विद्युदालिङ्गति त्वा-
मात्विर्भूतप्रणयसुमुखाश्चातका वा भजन्ते ।
पौरस्त्यो वा सुखयति मरुत्साधुसंवाहनाभि-
र्विष्वग्बिभ्रत्सुरपतिधनुर्लक्ष्म लक्ष्मीवदेतत् ॥ २५ ॥

(आकर्ण्य ।) अये, अयं प्रतिरवभरितकन्दरानन्दितोत्कण्ठनीलकण्ठकलकेकानुबन्धिना मन्द्रहुंकृतेन मामनुमन्यते यावदभ्यर्थये । भगवन् जीमूत,

दैवात्पश्येर्जगति विचरन्मत्प्रियां मालतीं चे-
दाश्वास्यादौ तदनु कथयेर्माधवीयामवस्थाम् ।
आशातन्तुर्न च कथयतात्यन्तमुच्छेदनीयः
प्राणत्राणं कथमपि करोत्यायताक्ष्याः स एकः ॥ २६ ॥

(सहर्षम्।) अये, प्रचलितः । तदन्यतः संभावयामि । (इति परिक्रामति।)

तोयवाहविशेषणम् ॥२४॥ **कच्चिदिति** । कच्चिच्छब्दः कामप्रवेदने । त्वीयं कामं मनोरथं कथयेत्यर्थः । सौम्येति संबोधनम् । विरहिवर्गविरोधिनोऽपि शीकरासारेण सद्य एव मोहनिरासद्वारा कृतोपकारत्वात् । प्रियसहचरी विद्युत्त्वामालिङ्गति । मालतीव मां विहाय क्वापि गतेत्याशयः । तथाविर्भूतो यः प्रणयः प्रीतिस्तेन सुमुखाः प्रसन्नमुखाश्चातकास्त्वां भजन्ते । मकरन्दादिवन्मां परित्यक्त्वा क्वापि गता इत्युन्मादवेगान्मकरन्दं पश्यतोऽप्यपश्यत इवोक्तिः । पुरोवातो वा संवाहकः साधु भद्रं यथा स्यादेवं त्वां सुखिनं करोति । विष्वक्सर्वतः सुरपतिधनुरेव लक्ष्म चिह्नं तद्बिभ्रद्बिभ्राणेति जलदसंबोधनम् । कीदृग्लक्ष्मेत्यपेक्षायां लक्ष्मीवत्कान्तिमत् ॥२५॥ अयं मेघध्वनिमनुमत्युत्तरमाशङ्कमानो माधवः पुनराह—अयं मेघो मामनुमन्यते । स्वाभिलषितं वदेति मय्यनुज्ञां ददातीत्यर्थः । केनानुमन्यत इत्यपेक्षायां मन्द्रहुंकृतेनेति पदम् । प्रतिशब्दभरिता याः कन्दरास्ताभिरानन्दितास्तथोत्कण्ठा उन्नमत्कण्ठा ये नीलकण्ठास्तेषां कला मन्द्रा या केकास्तदनुबन्धिना तत्संमितेनेति योजना । दत्तानुमतिस्तावदयम् । तदिदानीं यावदभ्यर्थये । यावदित्यवधारणे ।'यावत्तावच्च साकल्येऽवधौ मानेऽवधारणे'इत्यमरः। तेनाभ्यर्थय एवैनमित्यर्थः। भगवन्निति। पूज्येत्यर्थः । भगवच्छब्दः पूजायाम् । पूज्योऽपि प्रार्थ्यते । तथोक्तम्—'याञ्चा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा' इति । **दैवादिति** । जगति यदि स्वेच्छया विचरन्दैवात्काकतालीयन्यायेन प्रियां मालतीं पश्येस्तदा मारुतिः सीतामिवाश्वास्य जीवति त्वत्प्रिय इत्यादिवचनैस्तदनन्तरं माधवावस्थां कथयेः । माधवोऽहमिति प्रसङ्गात्स्वनामापि कथयति । ईदृश्यामवस्थायां किं जीव्यत इत्युक्तौ तदवस्थां कथयता त्वयाशातन्तुर्मत्प्राप्तिप्रत्याशारूपो जीवितालम्बनभूतो नात्यन्तमुच्छेद्यः। त्व-

मकरन्दः—(सोद्वेगम् ।) कथमिदानीमुन्मादोपराग एव माधवेन्दुमास्कन्दति । हा तात, हा अम्ब, हा भगवति, परित्रायस्व माम् । पश्य माधवस्यावस्थाम् ।

माधवः—धिक्प्रमादः ।

> नवेषु लोध्रप्रसवेषु कान्ति-
> र्दृशः कुरङ्गेषु गतं गजेषु ।
> लतासु नम्रत्वमिति प्रमथ्य
> व्यक्तं विभक्ता विपिने प्रिया मे ॥ २७ ॥

हा प्रिये मालति ।

मकरन्दः—

> सुहृदि गुणनिवासे प्रेयसि प्राणनाथे
> कथमिव सहपांसुक्रीडनप्रौढसख्ये ।
> प्रियजनविरहाधिव्याधिखेदं दधानं
> हतहृदय विदीर्य त्वं द्विधा न प्रयासि ॥ २८ ॥

माधवः—सुलभानुकारः खलु जगति वेधसो निर्माणसंनिवेशः ।

[illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] इति सर्वत्र हेतुः । तदन्यतः [illegible] ॥ **मकरन्दः** । उन्माद एवोपरागो राहुग्रहो माधव एवेन्दुस्तमास्कन्दति । हा [illegible] । भगवतीति [illegible] ॥ **माधवः** । धिक्प्रमादोऽनवधानम् [illegible] । **नवेष्विति** । [illegible] ॥ २७ ॥ **मकरन्दः**—**सुहृदीति** । [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible]

कान्पिल्यकप्रसवपाटलगण्डपालि-
पाकालसत्स्फुटितदाडिमकान्ति वक्त्रम् ॥ २१ ॥

अयं च रोहिणानोकहस्कन्धविश्रान्तकण्ठः करी । कथमत्राप्यनवसरः ।

कण्डूकुड्मलितेक्षणां सहचरीं दन्तस्य कोट्या लिख-
न्पर्यायव्यतिकीर्णकर्णपवनैराह्लादिभिर्वीजयन् ।
जग्धार्धैर्नवसल्लकीकिसलयैरस्याः स्थितिं कल्पय-
न्नन्यो वन्यमतङ्गजः परिचयप्रागल्भ्यमभ्यस्यति ॥ २२ ॥

(अन्यतो विलोक्य ।) अयं तु

नान्तर्वेर्वयति ध्वनत्सु जलदेष्वामन्द्रमुद्गर्जितं
नास्मात्सरसः करोति कवलानावर्जितैः शैवलैः ।
दानज्यानिविषादमूकमधुपव्यासङ्गदीनाननो
नूनं प्राणसमावियोगविधुरः स्तम्बेरमस्ताम्यति ॥ २३ ॥

अलमनेनाप्यायासितेन । (सानन्दम् ।) एष सानन्दसहचरीसमाक-

[illegible] ॥ २१ ॥ एष करी [illegible] । रोहिणः [illegible] । कण्डूकुड्मलितेति । [illegible] ॥ २२ । नान्तरिति । [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible]

भवत्वेवं तावत् । (उच्चैः) अयमहं भोः (प्रणिपत्य ।) भूधरारण्यवासिनः सत्त्वान्विज्ञापयामि । मुहूर्तमवधानदानेन मामनुगृह्णन्तु भवन्तः ।

भवद्भिः सर्वाङ्गप्रकृतिरमणीया कुलवधू-
रिहस्थैर्दृष्टा वा विदितमथवास्याः किमभवत् ।
वयोऽवस्थां तस्याः शृणुत सुहृदो यत्र मदनः
प्रगल्भव्यापारश्चरति हृदि मुग्धश्च वपुषि ॥ २९ ॥

कष्टं भोः ।

केकाभिर्नीलकण्ठस्तिरयति वचनं ताण्डवादुच्छिखण्डः
कान्तामन्तःप्रमोदादभिसरति मदभ्रान्ततारश्चकोरः ।
गोलाङ्गूलः कपोलं छुरयति रजसा कौसुमेन प्रियायाः
कं याचे यत्र तत्र ध्रुवमनवसरग्रस्त एवार्थिभावः ॥ ३० ॥

अयं च

दन्तच्छदारुणिमरञ्जितदन्तमाल-
मुन्नम्य चुम्बति वलीवदनः प्रियायाः ।

वर्तत इत्यर्थः । **उच्चैरिति** । वदतीति शेषः । अयमहं प्रथमं प्रणम्य पर्वते वनचरान्सत्त्वान्सिंहादीन्प्राणिनो विज्ञापयामि । ते गत्वा मां मुहूर्तमनुगृह्णन्त्ववधानमात्रेण । न बहु किंचित्प्रार्थयामीत्यर्थः । **भवद्भिरिति** । इहस्थैरिह वने स्थितिमद्भिः । कुलवधूः काचिद्दृष्टा । कुलवधूशब्देन वाराङ्गनाव्यावृत्तं साध्वीलिङ्गमसाधारणं सूचितम् । सर्वाङ्गप्रकृतिरमणीयेति । सर्वेष्वङ्गावयवेषु स्वभावरमणीयत्वं न त्वलंकारादिकृतं रमणीयत्वमनया व्यक्तम् । [illegible] कथितम् । अथ न दृष्टा त्वियं तदा परं प्रामाण्येन विज्ञायते । किं तस्याः समभवदिति । कीदृशी वयोवस्था तस्या इति ज्ञातुमिच्छास्ति चेत्तदा शृणुत । यस्यामवस्थायां हृदि प्रौढव्यापारो मदनश्चरति वपुषि च रमणीयो मुग्ध इति तेन च प्रथमयौवनदशापि सूचिता । तल्लक्षणं भरते—'पीनोरुगण्डजघनमधरं स्तनकर्कशं पतिमनोज्ञम् । सुरतं प्रति सोत्साहं प्रथमं तद्यौवनं कामः ॥' इत्युक्तम् ॥ २९ ॥ कष्टं भो इति प्रियाप्राप्त्युपायाभावेन [illegible] । **केकाभिरिति** । कं याचे कं प्रार्थयामि । प्रियावृत्तान्तमिति शेषः । यथा मदीयोऽर्थिभावः प्रार्थकत्वमेव निश्चितं सत्त्वानां मयूरादीनामनवसरेणानवकाशेन ग्रस्तो निराकृतः । तथाहि नीलकण्ठस्तावत्ताण्डवादुद्धतनृत्तादुच्छिखण्ड उच्चैः कृतबर्हभारो मदीयं वचनं तिरयति नाकर्णयति । चकोरश्च स्वकान्तामन्तःप्रमोदादभिसरति । न मम वचो बहुमन्यते । गोलाङ्गूलश्च कृष्णमुखो वानरविशेषः । परागेण प्रियायाः कपोलं चर्चयति । अतोऽनवसरहेतव उक्ताः ॥ ३० ॥ **दन्तेति** । अयं वलीवदनो लोहितवक्त्रवानरः प्रियाया वक्त्रमुन्नमय्य चुम्बति । वदनविशेषण-

काम्पिल्यकप्रसवपाटलगण्डपालि-
पाकारुणस्फुटितदाडिमकान्ति वक्त्रम् ॥ ३१ ॥

अयं च रोहिणानोकहस्कन्धविश्रान्तकण्ठः करी । कथमत्राप्य-
नवसरः ।

कण्डूकुड्मलितेक्षणां सहचरीं दन्तस्य कोट्या लिख-
न्पर्यायव्यतिकीर्णकर्णपवनैराह्लादिभिर्वीजयन् ।
जग्धार्धैर्नवसल्लकीकिसलयैरस्याः स्थितिं कल्पय-
न्नन्यो वन्यमतङ्गजः परिचयप्रागल्भ्यमभ्यस्यति ॥ ३२ ॥

(अन्यतो विलोक्य ।) अयं तु

नान्तर्वर्धयति ध्वनत्सु जलदेष्वामन्द्रमुद्गर्जितं
नासन्नात्सरसः करोति कवलानावर्जितैः शैवलैः ।
दानज्यानिविषादमूकमधुपव्यासङ्गदीनाननो
नूनं प्राणसमावियोगविधुरः स्तम्बेरमस्ताम्यति ॥ ३३ ॥

अलमनेनाप्यायासितेन । (सानन्दम् ।) एष सानन्दसहचरीसमाङ्क-

नाह—अधराधरलिका रक्तोत्पला कमनीया दन्तपङ्क्तिर्यत्र वदने तत्तादृक् । तथा रोचनिकाफलवत्पाटला कपोलपालिर्यत्र तत्तथा । पाकेनारुणं बीजोच्छूनेन स्फुटितं यद्दाडिमं तस्येव कान्तिर्यत्र वक्त्रे तत्तादृगित्यर्थः ॥ ३१ ॥ एष करी तिष्ठतीति शेषः । रोहिणतरुमूले विश्रान्तग्रीवः । रोहिणो वटः । अनवसरो गमनस्य । कण्डूकुड्मलितेति । अन्यः कोऽप्ययं वनगजः कान्तानुवर्तन-विषये प्रौढिमभ्यस्यति । किंकुर्वन्नित्यपेक्षायां कण्डूयनेन मुकुलितनयनां प्रियां दन्तस्य कोट्या लिखन् । तथा पर्यायेण क्रमेण व्यतिकीर्णैः [illegible] [illegible]-[illegible]राह्लादिभिः सुखजनकैस्तां सहचरीं वीजयन् । तथा मुग्धार्धैः [illegible] [illegible] [illegible] सम्पादयन्निति ॥ ३२ ॥ नान्तरिति । [illegible] । नूनं [illegible] । [illegible]

[illegible]

> धिगुच्छ्वसितवैशसं मम यदित्थमेकाकिनो
> 　धिगेव रमणीयवस्त्वनुभवाद्वृथाभाविनः ।
> त्वया सह न यस्तया च दिवसः स विध्वंसतां
> 　प्रमोदमृगतृष्णिकां धिगपरत्र कामानुषे ॥ ३५ ॥

मकरन्दः—अये, उन्मादमोहान्तरितोऽपि मां प्रति कुतश्चिद्व्यञ्जकात्प्रबुद्ध एवास्य सहजस्नेहसंस्कारः । तत्संनिहितमेव मां मन्यते । (पुरतः स्थित्वा ।) एष पार्श्वचर एव ते स मकरन्दो मन्दभाग्यः ।

माधवः—हा प्रियवयस्य । संभावय । परिष्वजस्व माम् । प्रियां मालतीं प्रति तु निराश एव संवृत्तोऽस्मि ।

मकरन्दः—एषोऽहं संभावयामि जीवितेश्वरम् । (विलोक्य सकरुणम् ।) कष्टम् । कथमाविर्भूतनतपरिष्वङ्गोत्कण्ठ एव निश्चेतनः संवृत्तः । तत्कृतमिदानीं जीविताशाव्यसनेन । सर्वथा नास्ति मे प्रियवयस्य इति मुक्तः परिच्छेदः । हा वयस्य,

> यत्स्नेहसंज्वरवता हृदयेन नित्य-
> 　मावद्धवेपथु विनापि निमित्तयोगात् ।

क्षेन मकरन्दं स्मृत्वा हा प्रियवयस्येत्युक्तम् । **धिगिति** । उच्छ्वसितं जीवधारण- नेव वैशसं दुःखं यदुच्छ्वसितं तदा विनैकाकिनो मम धिक् । तथा रमणीयवस्तु धिक् । वृथाभाविनो निष्फलोदयादनुभवाद्रमणीयतां विषयाणां धिक् तत्र रमणी- यतानिषयानुभवास्वादबोधको धिक्शब्दः । त्वया तया मालत्या सह च यो दिवसो न याति स विध्वंसतां विनश्यतु । तथा प्रमोदो हर्षभारः स एव मृगतृष्णिका मालतीमकरन्दाभ्यामन्यस्मिन्कामानुषे या स्यात्तां धिक् ॥ ३५ ॥ **मकरन्दः** । अस्य माधवस्य स्निग्धस्नेहसंस्कारः स्थितिहेतुर्बीजभूतः कुतश्चित्स्मृतिमात्रबोध- कात्सहसोद्दीपिताद्व्यञ्जकादुन्मादमोहान्तरितोऽपि प्रबुद्ध एव तिरोहितोऽपि व्यञ्- जकात्प्रबुद्ध एव माधवो मकरन्दमवलोक्य वदति ॥ **माधवः** । परिष्वजस्व माम् । प्रियां प्रति निराशोऽस्मि ॥ **मकरन्दः** । संभावयामीति परिष्वङ्गेन । जीवि- तेश्वरं प्राणनाथम् । कथमुद्भूतपरिष्वङ्गोत्कण्ठ एव । निश्चेतनश्चेतनारहितः । अतएव निमित्ते निरर्थकजीविताशाव्यसनेन । दुःखैकवेद्यं हि जीवितम् । इदानीं जीवितं परिच्छिन्नमायासदः । परिच्छेदः [illegible] निश्चयः । **यत्स्ने- हेति** । यत्स्नेहेन संज्वलता हृदयेनावयवेषु यथा स्यात्तथा [illegible] [illegible] । [illegible] । [illegible]

त्वय्यापदो गणयता भयमन्वभावि
तत्सर्वमेकपद एव मम प्रणष्टम् ॥ ३६ ॥

अथवा वरं त एवातिक्रान्ता मुहूर्ताः, येषु तथाविधमपि भवन्तं चेतयमानमनुभूतवानस्मि । इदानीं तु मम

भारः कायो जीवितं वज्रकीलं
काष्ठाः शून्या निष्फलानीन्द्रियाणि ।
कष्टः कालो मां प्रति त्वत्प्रयाणे
शान्तालोकः सर्वतो जीवलोकः ॥ ३७ ॥

(विचिन्त्य ।) तत्किं नु माधवास्तमयसाक्षिणा भवितव्यमित्यतो जीवामि । तदस्माद्गिरिशिखरात्पाटलावत्यां निपत्य माधवस्य मरणाग्रेसरो भवामि । (सकरुणं परिवृत्यावलोक्य च ।) कष्टम् ।

तदेतदसितोत्पलद्युति शरीरमस्मिन्नभू-
न्ममापि दृढपीडनैरपि न तृप्तिरालिङ्गनैः ।
यदुल्लसितविभ्रमा बत निपीतवत्यः पुरा
नवप्रणयविभ्रमाकुलितमालतीदृष्टयः ॥ ३८ ॥

हन्त भोः, एकस्यां तनावेतावतो गुणसमाहारस्य संनिवेशः कथमिवाभूत् । सखे माधव,

आपूर्णश्च कलाभिरिन्दुरमलो यातश्च राहोर्मुखं
संजातश्च घनाघनो जलधरः शीर्णश्च वायोर्जवात् ।
निर्वृत्तश्च फलैग्रहिर्द्रुमवरो दग्धश्च दावाग्निना
त्वं चूडामणितां गतश्च जगतः प्राप्तश्च मृत्योर्वशम् ॥ ३९ ॥

तत्परिष्वजे तावदेवं गतमपि प्रियवयस्यम् । अर्थितश्चानेन संप्रत्ययमेवार्थः । (परिष्वज्य ।) हा वयस्य, विमलकलानिधे गुणगुरो, हा मालतीस्वयंग्राहजीवितेश्वर, हा कामन्दकीमकरन्दानन्दजनक माधव, अयमत्र ते जन्मन्यपश्चिमः पश्चिमावस्थाप्रार्थितो मकरन्दबाहुपरिष्वङ्गः । सखे, संप्रति मुहूर्तमपि मकरन्दो जीवतीति मैवमंस्थाः । कुतः ।

शिखरात्तटवल्लनिधानार्थां नद्यां निपत्य यावदेव माधवो म्रियते तावदेव मज्जीवितं परित्यजामीत्यर्थः । तदेतदिति । तदेतन्माधवशरीरं नीलोत्पलनिभकान्ति । तृप्तिः संतोषो मम दृढपीडनैरप्यालिङ्गनैरलिप्साभूत् । यदङ्गं नवस्नेहविलासव्याकुलमालतीदृष्टय उपचिताकुताः पूर्वं निपीतवत्यः । निःसादरेणालोकितवत्य इत्यर्थः । बतेति खेदे ॥ ३८ ॥ आपूर्ण इति । यथा निर्मलश्चन्द्रः कलाभिरापूर्णोऽकृतानन्दश्च सैंहिकेयेन ग्रस्यते । यथा संजातमात्र एव घनाघनो वर्षुको घनः प्रचण्डपवनवेगाद्विशीर्णो भवति । [illegible] यथा वा फलैर्द्रुमः [illegible] दावाग्निना दह्यते तथा त्वम् [illegible] प्रख्यात एव [illegible] मृत्योर्वशं प्राप्त इत्यर्थः ॥३९॥ [illegible] 'वयस्य, [illegible]' । परिष्वजस्व माम् । [illegible] इत्यनेन [illegible], न पुनः [illegible] । [illegible] माधव [illegible] । [illegible]

माधवः—देव वायो, तथापि भवन्तमेव प्रार्थये ।

विकसत्कदम्बनिकुरुम्बपांसुना
सह जीवितं घटय मे प्रिया यतः ।
अथवा तदङ्गपरिवासशीतलं
मयि किंचिदर्पय भवांस्तु मे गतिः ॥ ४४ ॥

(कृताञ्जलिः प्रणमति ।)

सौदामिनी—सुसमाहितः खल्वभिज्ञानार्पणस्यावसरः । (अञ्जलौ बकुलमालामर्पयति ।)

माधवः—(साकूतं सहर्षं सविस्मयं च ।) कथमियमसद्भिरचिता प्रियास्तनोन्नाहदुर्ललितमूर्तिरनङ्गमन्दिराङ्गणबकुलपादपकुसुममाला । (सम्यङ्निरूप्य ।) कः संदेहः । तथा हि स एवायमस्याः

मुग्धेन्दुसुन्दरतदीयमुखावलोक-
हेलाविशृङ्खलकुतूहलनिह्नवाय ।
दुर्न्यस्तपुष्परचितोऽपि लवङ्गिकाया-
स्तोपं ततान विषमग्रथितो विभागः ॥ ४५ ॥

(सहर्षोन्मादमुत्थाय ।) चण्डि मालति, इयं विलोक्यसे । (सकोपमिव ।) अयि मदवस्थानभिज्ञे

व्याजेन परिभुक्तप्रगल्भपुरस्त्रीमुखाः तथा विकचकदम्बकोशरजोलग्नभृङ्गसमूहझङ्कारमनोहरः ॥ ४३ ॥ **माधवः** । यद्यपि त्वया संज्ञारूपव्याधिर्जनितः, तथापि त्वामेव प्रार्थये देवत्वादेव । **विकसदिति** । यत्र मे प्रिया वर्तते तत्र परागैः सह मत्प्राणान्नय । सप्तम्यर्थे सार्वविभक्तिकस्तसिः । तदङ्गसङ्गशीतलं वा किंचिद्वस्तु प्रेरय यत्राहं तिष्ठामि । त्वां विना वने क इदानीं गतिरित्याशयः ॥ ४४ ॥ सुसमाहितः सुष्ठु भद्रः । य एवाञ्जलिः प्रथमप्रणामाञ्जलिर्माधवेन बद्धस्तत्रैवाभिज्ञानस्रजमर्पयति ॥ **माधवः** । उन्नाहेनोपरिवर्तनेन दुर्ललितमूर्तिः । उन्नाह उत्सेध इत्यन्ये । मदनमन्दिराजिरकेसरस्रक् । अनङ्गमन्दिरपदमत्र घृणावदर्थे । कः संदेहः । सैवेयमित्यर्थः । तथा हि स एवास्याः स्रजो विभागः । **मुग्धेति** । दुर्न्यस्तान्यभद्रीकृत्य [illegible]वेशित[illegible]नि पुष्पाणि तै रचितोऽपि लवङ्गिकायास्तोपं ततान विस्तारयामास । दु[illegible]पुष्परचितत्वेनैव विषमग्रथितः । दुर्न्यस्तत्वे हेतुमाह—मुग्धेन्दुवत्सुन्दरं यत्तदीयं मुखं तदवलोकने हेला शृङ्गारजो भावविशेषस्तेन विशृङ्खलमुद्भूटं माधवे यत्कुतूहलं तस्य निह्नवाय । मालतीपरिजनेभ्यो गोपनायेत्यर्थः ॥४५॥ अथासाधारणाभिज्ञानलाभेन संनिहितप्रच्छन्नां मालतीं मन्यमानोऽकालव्यसनोन्मादः सकोपमिवाह—स्वस्थदशायां हि परिहासः क्रियते । त्वं पुनरेतर्हि मम दशानभिज्ञा ।

सौदामिनी—ज्ञास्यथ खल्वेतत् । (उत्थाय ।) इयमिदानीमहं

गुरुचर्यातपस्तन्त्रमन्त्रयोगाभियोगजाम् ।
इमामाकर्षिणीं सिद्धिमातनोमि शिवाय वः ॥ ५३ ॥

(समाधवा निष्क्रान्ता ।)

मकरन्दः—आश्चर्यम् ।

व्यतिकर इव भीमस्तामसो वैद्युतश्च
क्षणमुपहतचक्षुर्वृत्तिरुद्भूय शान्तः ।

(विलोक्य । सभयम् ।)

कथमिव न वयस्यस्तत्किमेतत्किमन्यत्

(विचिन्त्य ।)

प्रभवति हि महिम्ना स्वेन योगीश्वरीयम् ॥ ५४ ॥

(सवितर्कम् ।) किमयमनर्थ इति संप्रति मूढोऽस्मि । अपि च ।

अलोकविस्मयमविस्मृतपूर्ववृत्त-
मुद्भूतनूतनभयज्वरजर्जरं नः ।

[illegible]

एकक्षणत्रुटितसंघटितप्रमोह-

मानन्दशोकशबलं समुपैति चेतः ॥ ५५ ॥

तदत्र कान्तारावसाने सहास्मद्वर्गेण प्रविष्टां भगवतीमनुसृत्य वृत्तान्तमेनं कथयामि ।

(इति निष्का

इति महाकविश्रीभवभूतिविर

कथं त्वं कल्याणि, कामन्दकीं त्यजसि । नन्वकरुणे, मदीयचीवरा·
ञ्चलोष्मणैव ते प्रगुणितान्यङ्गानि ।

स्तन्यत्यागात्प्रभृति सुमुखी दन्तपाञ्चालिकेव
क्रीडायोगं तदनु विनयं प्रापिता वर्धिता च ।
लोकश्रेष्ठे गुणवति वरे स्थापिता त्वं मयैव
स्नेहो मातुर्मयि समधिकस्तेन युक्तस्तवापि ॥ ५ ॥

(सवैक्लव्यम् ।) हा चन्द्रमुखि, संप्रति निराशास्मि संवृत्ता ।

अकारणस्मेरमनोहराननः
शिखाललाटार्पितगौरसर्षपः ।
तवाङ्कशायी परिवृत्तभाग्यया
मया न दृष्टस्तनयः स्तनंधयः ॥ ६ ॥

लवङ्गिका—[1]भअवदि, पसीद । णिस्सहम्मि जीविदुव्वहणे । साहं इमादो गिरिप्पपादादो अत्ताणं अवधुणिअ णिव्वुत्ता भविस्सं । तहा मे भअवदी आसिसं करेदु, जेण जम्मन्तरे वि दाव पिअसहिं पेक्खिस्सं ।

---

1. भगवति, प्रसीद । निःसहास्मि जीवितोद्वहने । साहमस्मादद्रिप्रपातादात्मानमवधूय निर्वृत्ता भविष्यामि । तथा मे भगवत्याशिषः करोतु, येन जन्मान्तरेऽपि तावत्प्रियसखीं प्रेक्षिष्ये ।

सूत्रमालावर्तिनिः स्निग्धा तैलपूर्णापि तथा शिखासंयोगदग्धत्वान्मलीमसमुखी न राजत इत्यर्थः । 'आलोकौ दर्शनोद्योतौ' इत्यमरः ॥४॥ मदुत्सङ्गलालनेनैव निर· प्रवृद्धायास्तवाङ्गानि मदीयवस्त्रोष्मणा वृद्धिं गतानीत्यर्थः । **स्तन्येति** । मातुः स्तन्यपानत्यागादारभ्य मयैव त्वं बालक्रीडनकैः क्रीडायोगं तदनन्तरं कलाशा· स्त्रशिक्षितं प्रापिता तथा वृद्धिं नीता । लोकश्रेष्ठकुलीनत्वादिगुणवति [illegible], त्वं मयैव स्थापिता न पितृभ्यामित्याशयः । तेन हेतुना [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] वरे स्थापयन् [illegible] । [illegible] ॥ ५ ॥ **अकारणेति** । परिभो· [illegible] मया [illegible] आलोकितः । तनय· [illegible]—अनु[illegible]कारणं [illegible] तेन मनोहराननः । अथ रक्षार्थं शि· खाललाटयोर्दत्तं [illegible] यस्य । अकारणस्मितादिसंयोगेन मनोहराननः इति [illegible] ॥६॥ **लवङ्गिका** । भगवति, प्रसीद, निःसहास्मि जीवितोद्वहने । साह· मस्मादद्रिप्रपातादात्मानमवधूय निर्वृत्ता भविष्यामि । तथा मे भगवत्याशिषः

कामन्दकी—ननु लवङ्गिके, कामन्दक्यपि नातः परं वत्सा-वियोगेन जीविष्यति । समश्वायमुत्कण्ठावेग आवयोः । किंच,

संगमः कर्मणां भेदाद्यदि न स्यान्न नाम सः ।
प्राणानां तु परित्यागे संतापोपशमः फलम् ॥ ७ ॥

लवङ्गिका—जहा[1] तुह्मे आणवेत्थ । (इत्युत्तिष्ठति ।)

कामन्दकी—(सदयं वीक्ष्य ।) वत्से, मदयन्तिके ।

मदयन्तिका—किं[2] आणवेध । अग्गेसरीहोहि त्ति । अवहिदह्मि ।

लवङ्गिका—सहि[3], पसीद । विरम एत्तो अत्तणो वावादणादो । मा अ एणं जणं विसुमरेसि ।

मदयन्तिका—(सकोपमिव ।) अवेहि[4] । णह्मि दे वसंवदा ।

कामन्दकी—हन्त, निश्चितं वराक्या ।

---

१. यथा यूयमाज्ञापयथ ।

२. किमाज्ञापयथ, अग्रेसरीभवेति । अवहितास्मि ।

३. सखि, प्रसीद । विरमैतस्मादात्मनो व्यापादनात् । मा चैनं जनं विस्मरिष्यसि ।

४. अपेहि । नास्मि ते वशंवदा ।

(नेपथ्ये ।)

कथमतिदारुणो जनावमर्दः संप्रवर्तते ।

मालत्यपायमधिगम्य विरक्तचेताः
सांसारिकेषु विषयेषु च जीविते च ।
निश्चित्य वह्निपतनाय सुवर्णबिन्दु-
मभ्येति भूरिवसुरित्यधुना हताः स्मः ॥ ९ ॥

मदयन्तिकालवङ्गिके—[1]झत्ति मालदीमाहवाणं दंसणब्भुदओ झत्ति अच्चाहिदं अ ।

कामन्दकीमकरन्दौ—दिष्ट्या । कष्टं भोः आश्चर्यम् ।

किमयमसिपत्रचन्दनरसच्छटासारयुगपदवपातः ।
अनलस्फुलिङ्गकलितः किमयमनभ्रः सुधावर्षः ॥ १० ॥
संजीवनौषधिविषव्यतिकरमालोकतिमिरसंभेदम् ।
अद्य विधिरशनिशशधरमयूखसंवलनमनुकुरुते ॥ ११ ॥

(नेपथ्ये ।)

[2]हा ताद, विरम । ऊसुअलि ते वदनकमलदंसणस्स पसीद ।

---

१. झटिति मालतीमाधवयोर्दर्शनाभ्युदयो झटित्यत्याहितं च ।

२. हा तात, विरम । उत्सुकालि ते वदनकमलदर्शनस्य । प्रसीद । सं-

अङ्गकैस्तुहिनसङ्गशीतलैः
पुत्रि मां प्रियसखीं च जीवय ॥ १८ ॥

माधवः—वयस्य मकरन्द, संप्रत्युपादेयो माधवस्य जीवलोकः संवृत्तः ।

मकरन्दः—(सहर्षम् ।) एवमेवैतत् ।

इतरे—पिअसहि, मणोरहातिक्कान्तदंसणे, संभावेहि अङ्गे परिस्सङ्गेण[1] ।

मालती—हा पिअसहिओ[2] । (द्वयमपि आलिङ्गति ।)

कामन्दकी—वत्सौ, किमेतत् ।

माधवमकरन्दौ—भगवति,

कपालकुण्डलाकोपदुर्जातजनितापदः ।
वयमभ्युद्धृताः कृच्छ्रान्निर्बन्धादार्ययानया ॥ १९ ॥

कामन्दकी—कथमघोरघण्टवधविजृम्भितमेतत् ।

लवङ्गिकामदयन्तिके—अहो अच्चरिअं[3] । पुणरुत्तदारुणस्स परिणामरमणिज्जत्तणं विहिणो ।

सौदामिनी—(प्रविश्य) भगवति, स एष चिरंतनोऽन्तेवासी जनः प्रणमति ।

---

१. प्रियसखि, मनोरथातिक्रान्तदर्शने, संभावयाङ्गान्परिष्वङ्गेण ।
२. हा प्रियसख्यौ ।
३. अहो आश्चर्यम् । पुनरुक्तदारुणस्य परिणामरमणीयत्वं विधेः ।

जीवतु। हिमसङ्गशीतलैस्त्वदवयवैर्मां प्रियसखीं च जीवयेत्यर्थः । आलिङ्गनदानादिति भावः ॥ १८ ॥ **इतरे** । प्रियसखि, मनोरथातिक्रान्तदर्शने संभावयाङ्गान्परिष्वङ्गेण ॥ **मालती** । हा प्रियसख्यौ ॥ **कामन्दकी** । किमेतदिति माधवमकरन्दौ प्रति प्रश्नः । अथ तयोरिदमुत्तरम्—**भगवति, कपालकुण्डलेति** । दुर्जातं मालत्यपहरणवृत्तान्तरूपं तज्जनितापदो वयं कृच्छ्रादनपायान्निर्बन्धादतिप्रयत्नादुद्धृता ॥ १९ ॥ **कामन्दकी** । अघोरघण्टे माधवेन निहते सति यत्तदन्तेवासिन्या माधवं प्रत्यपकाररूपो मालतीहरणद्वारा व्यापारस्तत्किलाघोरघण्टवधविजृम्भितमिति ॥ **लवङ्गिकामदयन्तिके** । अहो आश्चर्यम् । पुनरुक्तदारुणस्य परिणामरमणीयत्वं विधेः । पुनरुक्तमिव पुनरुक्तं पुनःपुनर्मालतीहरणम् । परिणामरमणीयत्वं चान्तेऽक्षतमालतीलाभेन ॥ **सौदामिनी** । अन्तेवासी जन इत्यात्मनः पुंलिङ्गनिर्देश

तदनु वदनं मूर्च्छाछेदात्प्रसादि विराजते
परिगतमिव प्रारम्भेऽह्नः श्रिया सरसीरुहम् ॥ १५ ॥

(नेपथ्ये ।)

अविगणय्य नृपं सहनन्दनं
चरणयोर्नतमग्निचये पतन् ।
सपदि भूरिवसुर्विनिवर्तितो
मम गिरा गुरुसंमदविस्मयः ॥ १६ ॥

माधवमकरन्दौ—भगवति, दिष्ट्या वर्धसे ।

सा योगिनीयमतिरयविघटितजलदाभ्युपैति नौ यस्याः ।
वागमृतजलासारो जलदजलासारमतिशेते ॥ १७ ॥

कामन्दकी—प्रियं नः ।

मालती—दिट्ठिआ चिरस्स पच्चुज्जीविदह्मि ।

कामन्दकी—(सहर्षबाष्पम् ।) एह्येहि पुत्रि ।

मालती—हा कहं भअवदी । (इति पादयोर्निपतति ।)

कामन्दकी—(उत्थाप्यालिङ्ग्य मूर्ध्न्युपाघ्राय ।)

जीव जीवितसमाय जीवितं
देहि जीवतु सुहृज्जनश्च ते ।

---

१. दिष्ट्या चिरस्य प्रत्युज्जीवितास्मि ।
२. हा कथं भगवती ।

पदं गतार्थमेव । तदनन्तरं तस्या वदनं मोहापगमात्प्रसादगुणवत्प्रसन्नं प्रातःकाले श्रिया शोभया परिगतं व्याप्तं कमलमिवेति ॥ १५ ॥ **नेपथ्य इति** । अथ महाभागे, पुनः परित्रायस्वेति कामन्दक्या अतिकरुणरुदितमाकर्ण्य सौदामिनी भूरिवसुमनलप्रवेशान्निवार्य गगनस्था प्राह—**अविगणय्येति** । नन्दनेन सहितं नृपं दहनप्रवेशनिवारणाय पादयोर्नतमनादृत्य भूरिवसुः सपदि मम गिरा ध्रुवं जीवति मालतीत्येवंरूपया निवर्तितो गुरुसंमदविस्मयो यस्य तादृक् । संमदः प्रहर्षः ॥१६॥ **माधवमकरन्दौ** । दिष्ट्यानन्देन । **सा योगिनीति** । यया मालती रक्षिता स्ववेगप्रभावाभ्यां विदारितमेघगगनादागच्छति । यस्या वागमृतधारासंपातोऽतिशेते जयति । भूरिवसुमालत्यो रक्षणद्वारा समस्तबन्धुजनप्राणरक्षकेत्युन्नेयम् ॥ १७ ॥ **कामन्दकी** । प्रियं न इति । इयमभ्युपैतीति संभ्रमोक्तिः ॥ **मालती** । दिष्ट्या चिरस्य प्रत्युज्जीवितास्मि ॥ **मालती** । हा कथं भगवती ॥ **कामन्द**[illegible]
जीवेति । त्वं जीव । अत एव माधवाय जीवनं देहि । मदयन्तिकादिरू

मालती—¹बाढम् । इमाए क्खु भअवदीसंबन्धपक्खवादिणीए णिब्भच्छिअ कवालकुण्डलं अत्तणो आवसहं उवणिअ आसासिद्म्हि । किं अ केसरावलीसाभिण्णाणहत्थाए इह आगत्तूण सव्वे तुम्हे संधारिदा ।

इतराः—²सुप्पसण्णा णो कणिट्ठा भअवदी ।

मकरन्दमाधवौ—अहो नु खलु भोः ।

अपि चिन्तामणिश्चिन्तापरिश्रममपेक्षते ।
इदं त्वचिन्तितं मन्ये कृतमाश्चर्यमार्यया ॥ २२ ॥

सौदामिनी—(स्वगतम् ।) हन्त, लज्जयति मामत्यन्तसौजन्यमेतेषाम् । (प्रकाशम् ।) भगवति, एतत्प्रहृष्टनन्दनाभिनन्दितेन राज्ञा पद्मावतीश्वरेण भूरिवसोः प्रत्यक्षमभिलिख्य पत्रमायुष्मतो माधवस्य प्रेषितम् । (लेख्यमर्पयति ।)

कामन्दकी—(गृहीत्वा वाचयति ।) 'स्वस्त्यस्तु वः । परमेश्वरः समाज्ञापयति यथा,

श्लाघ्यानां गुणिनां धुरि स्थितवति श्रेष्ठान्ववाये त्वयि
प्रत्यस्तव्यसने महीयसि परं प्रीतोऽस्मि जामातरि ।

---

१. बाढम् । अनया खलु भगवतीसंबन्धपक्षपातिन्या निर्भर्त्स्य कपालकुण्डलामात्मन आवसथमुपनीयाश्वासितास्मि । किंच केसरावलीसाभिज्ञानहस्तयेहागत्य सर्वे यूयं संधारिताः ।

२. सुप्रसन्ना नः कनिष्ठा भगवती ।

त्यर्थः । कीदृग्बीजम् । पुरा काले विद्यापरिग्रहसमये प्रीतिबन्धोऽवश्यमावाभ्यामपत्यसंबन्धः कार्य इति प्रतिज्ञारूपो मम समक्षं स संबन्धोऽद्यतनतत्तादृश्त्वेन निस्तारूपेण स्यादित्याशयः॥२१॥ **मालती** । बाढम् । सौदामिनीयमेवेत्यर्थः । अनया खलु भगवतीसंबन्धपक्षपातिन्या निर्भर्त्स्य कपालकुण्डलामात्मन आवसथमुपनीयाश्वासितास्मि । केसरावलीसाभिज्ञानहस्तयेहागत्य सर्वे यूयं संधारिताः । रक्षिता मरणादमी बन्धुजना इत्यर्थः ॥ **इतराः** । सुप्रसन्ना नः कनिष्ठा भगवती ॥ **मकरन्दमाधवौ** । अहोशब्द आश्चर्ये । भोः संबुद्धौ ॥ **अपीति** । चिन्तामणिरपि आर्थिकस्य चिन्तारूपं परिश्रममपेक्षते । इदं तु मालतीप्राणत्राणरूपम् । तत्कथं मयाऽचिन्तितं तथाप्यार्यया कृतं तदन्येन कल्पद्रुमादिनाप्यकृतम् । अत एवाश्चर्यम् ॥ २२ ॥ **सौदामिनी** । एतत्कवालिकादीनां संतोषणलिलाशयः । मदयन्तिकायास्तु भर्तृप्राप्तिसंदेशेन निमित्तम् । **श्लाघ्येति** । जामातरीत्युक्तिर्बीजम् । 'प्रभवति निजस्य कन्य-
[illegible]' इति भूरिवसुवचनसंप्रत्ययेन मालत्यां निजकन्यकाबुद्धिरेव ।

कामन्दकी—अये, भद्रम् । सौदामिनी ।

माधवमकरन्दौ—कथमियं सा भगवत्याः पक्षपातस्थानमाद्यशिष्या सौदामिनी । यतः सर्वमधुना संगच्छते ।

कामन्दकी—

एह्येहि भूरिवसुजीवितदानपुण्य-
संभारधारिणि चिरादसि हन्त दृष्टा ।
दत्तप्रमोदमभिनन्दय मे शरीर-
मालिङ्ग्य सौहृदनिधे विरम प्रणामात् ॥ २० ॥

अपि च ।

वन्द्या त्वमेव जगतः स्पृहणीयसिद्धि-
रेवंविधैर्विलसितैरतिबोधिसत्त्वैः ।
यस्याः पुरा परिचयप्रतिबद्धबीज-
मुद्भूतभूरिफलशालि विजृम्भितेन ॥ २१ ॥

मदयन्तिकालवङ्गिके—ईअं सा अज्जा सौदामिणी ।

१. इयं सार्या सौदामिनी ।

त्कपालकुण्डलागृहीतमालतीपरित्राणरूपमात्मनः पुरुषार्थसाधकत्वं सूचयति । चिरंतनः प्रथमात्तदीक्षः सिद्धमन्त्रेणाचार्येण प्रथमप्रकृष्टमन्त्रः प्रकृष्टशिष्यभावादित्याशयः ॥ **माधवमकरन्दौ** । कथंशब्द आश्चर्ये । पक्षपातस्थानं स्मारयति पूर्वशिष्या सौदामिनीति । स्वतन्त्रेषु स्थानेषु सौदामिनीस्मरणाद्यत्सर्वमिदं मालतीविपत्प्रतीकारव्यापाररूपमेतत्सर्वं संगच्छते संगतं भवति । युज्यत इत्यर्थः । **एह्येहीति** । भूरिवसुजीवितदानेन यः पुण्यसंभारस्तद्धारेण । जीवितदानं च मालतीभूरिवसुविपन्निवारणद्वारम् । हन्त हर्षे । तदीदृगत्यन्ताभीष्टद्वयसंपादनेन दत्तप्रमोदमपि मद्वपुरालिङ्गनेनानन्दय । प्रणामाद्विरम । अनेन अधिकवयसा गुणोत्कर्षेण च प्रणम्या मयेत्याशयः । 'गुणाः पूजास्थानं गुणिषु न च लिङ्गं न च वयः' इत्यादिवचनात् ॥ २० ॥ एतदेवोत्तरश्लोकेन व्यक्तीकरोति—**वन्द्येति** । एवंविधैः परोपकारफलैर्विलसितैर्व्यापारैरतिबोधिसत्त्वैरतिक्रान्तबोधिसत्त्वैः । मनोगतागमेषु ब्रह्मनायापीह बोधसत्त्वेन कथिता(?)जीवितव्ययेनापि परार्थसाधनैकव्यापारस्तैर्विलसितैस्त्वमेव वन्द्या जगतः । तन्मम वन्दनाद्विरमेत्यर्थः । स्पृहणीया सिद्धिर्यस्याः सा तादृशी मन्त्रसिद्धिरस्माकमपि स्पृहणीया । यस्यास्तव विजृम्भितेनेदृशव्यापारेण तद्बीजं मालतीमाधवतदप्रतानविधानमद्भुतप्रचुरफलशालिभूरि-

मालती—बाढम् । इमाए क्खु भअवदीसंबन्धपक्खवादिणीए णिब्भच्छिअ कवालकुण्डलं अत्तणो आवसहं उवणिअ आसासिदह्मि । किंअ केसरावलीसाभिण्णाणहत्थाए इह आगत्तूण सव्वे तुह्मे संधारिदा ।[1]

इतराः—सुप्पसण्णा णो कणिट्ठा भअवदी ।[2]

मकरन्दमाधवौ—अहो नु खलु भोः ।

अपि चिन्तामणिश्चिन्तापरिश्रममपेक्षते ।
इदं त्वचिन्तितं मन्ये कृतमाश्चर्यमार्यया ॥ २२ ॥

सौदामिनी—(स्वगतम् ।) हन्त, लज्जयति मामत्यन्तसौजन्यमेतेषाम् । (प्रकाशम् ।) भगवति, एतत्प्रहृष्टनन्दनाभिनन्दितेन राज्ञा पद्मावतीश्वरेण भूरिवसोः प्रत्यक्षमभिलिख्य पत्रमायुष्मतो माधवस्य प्रेषितम् । (लेख्यमर्पयति ।)

कामन्दकी—(गृहीत्वा वाचयति ।) 'स्वस्त्यस्तु वः । परमेश्वरः समाज्ञापयति यथा,

श्लाघ्यानां गुणिनां धुरि स्थितवति श्रेष्ठान्वयाये त्वयि
प्रत्यस्तव्यसने महीयसि परं प्रीतोऽस्मि जामातरि ।

---

१. बाढम् । अनया खलु भगवतीसंबन्धपक्षपातिन्या निर्भर्त्स्य कपालकुण्डलामात्मन आवसथमुपनीयाश्वासितास्मि । किंच केसरावलीसाभिज्ञानहस्तयेहागत्य सर्वे यूयं संधारिताः ।

२. सुप्रसन्ना नः कनिष्ठा भगवती ।

त्यर्थः । कीदृग्बीजम् । पुरा काले विद्यापरिग्रहसमये प्रीतिबन्धोऽवश्यमावाभ्यामपत्यसंबन्धः कार्य इति प्रतिज्ञारूपो मम समक्षं स संबन्धोऽद्यतनतत्तादृग्वृत्तेन निस्ताररूपेण स्यादित्याशयः ॥ २१ ॥ **मालती** । बाढम् । सौदामिनीयमेवेत्यर्थः । अनया खलु भगवतीसंबन्धपक्षपातिन्या निर्भर्त्स्य कपालकुण्डलामात्मन आवसथमुपनीयाश्वासितास्मि । केसरावलीसाभिज्ञानहस्तयेहागत्य सर्वे यूयं संधारिताः । रक्षिता मरणादमी बन्धुजना इत्यर्थः ॥ **इतराः** । सुप्रसन्ना नः कनिष्ठा भगवती ॥ **मकरन्दमाधवौ** । अहोशब्द आश्चर्ये । भोः संबुद्धौ ॥ **अपीति** । चिन्तामणिरपि प्रार्थकस्य चिन्तारूपं परिश्रममपेक्षते । इदं तु मालतीप्राणत्राणरूपम् । तत्कथं मयाऽचिन्तितं तथाप्यार्यया कृतं तदन्येन कल्पद्रुमादिनाप्यकृतम् । अत एवाश्चर्यम् ॥ २२ ॥ **सौदामिनी** । एतत्[illegible]कादीनां [illegible]मित्याशयः । मदन्तिकात्तु भर्तृप्रहितलेखेन हर्षनिमित्तम् । **श्लाघ्येति** । जामातरीत्युक्तिबीजम् । 'भगवति निजस्य नन्दनस्य महाराजः' इति भूरिवसुवचनसंगत्येन मालत्यां निजनन्दनबुद्धिरेव । प्रत्यस्ते

तेनेयं मदयन्तिकापि भवतः प्रीत्यै तव प्रेयसे
मित्राय प्रथमानुरागघटिताप्यस्माभिरुत्सृज्यते ॥ २३ ॥

(माधवमुद्दिश्य सहर्षम् ।) वत्स, श्रूयताम् ।

माधवः—श्रुतम् । इदानीं सर्वथा कृतार्थोऽस्मि ।

मालती—दिट्ठिआ एदं वि दाव अवगदं हिअअस्स सङ्कासल्लं[1]।

लवङ्गिका—संपदं णिरवसेसं पूरिआ माहवसिरिणो मणोरहा[2]।

मकरन्दः—(पुरोऽवलोक्य ।) कथमवलोकिताबुद्धरक्षिते कलहंसश्च दूरतः समागतानस्मान्वीक्ष्य तत्रैव हर्षनिर्भरं नृत्यन्त इत एवागच्छन्ति।

(ततः प्रविशतोऽवलोकिताबुद्धरक्षिते कलहंसश्च ।)

ते—(विविधं नृत्यं कृत्वा सर्वे उपसृत्य सप्रमाणं कामन्दकीं प्रति ।) जअ[3] भअवदि कज्जणिहाणे । (माधवं प्रति ।) जअ मअरन्दणन्दण माहव पुण्णचन्द, दिट्ठिआ वड्ढसि ।

(सर्वे सस्मितं पश्यन्ति ।)

---

१. दिष्ट्या एतदपि तावदपगतं हृदयस्य शङ्काशल्यम् ।

२. सांप्रतं निरवशेषं पूरिताः श्रीमाधवस्य मनोरथाः ।

३. जय भगवति कार्यनिधाने । जय मकरन्दनन्दन माधव पूर्णचन्द्र, दिष्टया वर्धसे ।

निरस्तविपदि महाकुले जामातरि त्वयि प्रीतिरुचितेत्याशयः । तेन हेतुना पूर्वानुरागेण प्राणानयनरूपेण योजितापि तव प्रीत्यर्थे तव मित्राय मकरन्दायास्माभिर्दीयत इत्यर्थः ॥२३॥ माधवमुद्दिश्य कामन्दकी वदति—श्रूयतामिति । **माधवः** । निखिलार्थ इति शेषः । नृपतिनन्दनादिना सर्वथा कृतार्थोऽस्मीत्यर्थः ॥ **मालती** । दिष्ट्या, एतदपि तावदपगतं हृदयस्य शङ्काशल्यम् ॥ **लवङ्गिका** । सांप्रतं निरवशेषं पूरिताः श्रीमाधवस्य मनोरथाः । प्राकृते पूर्वनिपातस्यानियमतया श्रीशब्दस्योत्तरनिपातलक्षणं भवति ॥ कार्यनिधानशब्दादाप्प्रत्ययेन निधानसंबन्धरूपं सर्वं कार्यजातं त्वयैकया निष्पादितमिति त्वमेव कार्याणां निधिः । जय मकरन्दनन्दन माधव पूर्णचन्द्र । मकरन्दस्य मदयन्तिकालाभादपि माधवस्य मालतीलाभ एवातिशयानन्द इति मकरन्दनन्दनत्वे वाचोयुक्तिः । पापवृद्धिपक्षपर्यन्तत्वेन पूर्णश्चन्द्रः । संप्राप्ताखण्डमनोरथतयास्य पूर्णचन्द्रलोक्तिः । दिष्ट्या वर्धसे । सस्मितं पश्यति । तेषां प्रमोदवृत्तमिति शेषः । भगवत्यन्तेवासिन्यवलोकिता वृत्त·

लवङ्गिका—तदीअकज्जं वि अ एत्थ संपुण्णं । अदो सव्वप्पआरमहूसवे पडइ ।

कामन्दकी—एवमेतत् । अस्ति वा कुतश्चिदेवंभूतं महाद्भुतं विचित्ररमणीयोज्ज्वलं प्रकरणम् ।

सौदामिनी—इदमत्र रामणीयकं यदमात्यभूरिवसुदेवरातयो-श्चिरात्संपूर्णोऽयमितरेतरापत्यसंबन्धरूपो मनोरथः ।

मालती—(स्वगतम् ।) तं कहं विअ ।

मकरन्दमाधवौ—(सकौतुकम् ।) भगवति, अन्यथा वस्तु प्रवृत्तम्, अन्यथा वचनपर्यायः ।

लवङ्गिका—(जनान्तिकम् ।) भअवदि, किं पडिवज्जिदव्वं ।

कामन्दकी—(स्वगतम् ।) संप्रति मदयन्तिकासंबन्धेन नन्दनावग्रहात्प्रत्यस्तशङ्काः खलु वयम् । (प्रकाशम् ।) वत्सौ, न खल्व-

---

१. तदीयकार्यमपि चैतदिह संपूर्णम् । अतः सर्वप्रकारमहोत्सवे पतति ।

२. तत्कथमिव.

३. भगवति, किं प्रतिपत्तव्यम् ।

तीति स्खलितत्वे हेतुः । अत एव लवङ्गिकाह—**लवङ्गिका** । तदीयकार्यमपि चैतदिह संपूर्णम् । अतः सर्वप्रकारमहोत्सवे पतति । **कामन्दकी** । एवमेत-द्यथा लवङ्गिका वदति । अस्ति वा कुत्रचिदीदृशं प्रकरणं महोत्सवप्रकरणम् । कवेरभिप्रायस्त्वयम् । अस्ति वा कुत्रचित्केनापि कविना निर्मितमेवंविधं मालती-माधवसदृशं महाद्भुतरसप्रकाशकार्थं विचित्ररमणीयं विविधसंविधानमनोहर-मुज्ज्वलमद्भुतरसप्रधानं सालंकारं चेति । अन्येदानीं कविना मुखसंधिसूचित-सर्ववस्तूनां निर्वहणसंधौ प्रतिसंधत्ते । यथा मालत्यादिलीलागमनमयो-भूरिवसुदेवरातयोः प्रकृतेयं प्रतिज्ञा वचनमात्रसंबन्धः कृतेन्द्र इति सू-चितं तत्सौदामिनीवचनसंविधेनैव निर्वहणे प्रतिसंहितम् ॥ **मालती** । तत्क-थमिवात्र रमणीयमिति । कथमिव हि भूरिवसुदेवरातयोरेवंविधस्य-मनस्कार इत्याशयः । **मकरन्दमाधवौ** । वस्तु यथाभिप्रेतमनं तदन्यथा प्रवृत्तं संपन्नम् । वचनपर्यायो वचनक्रमश्चान्यत् इत्यर्थः ॥ **लवङ्गिका** । भग-वति, प्रतिवचनमिदानीं निगूढं वक्तव्यं न भवति प्रकटवचनात् । प्रवृत्ते-ऽत्र तत्किं कर्तव्यमित्याशयः ॥ **कामन्दकी** । यथैव मदयन्तिकैव वदतीति शेषः । नन्दनस्यानुकूल्यं मदयन्तिकामकरन्दसंबन्ध एव निमित्तमित्याशयः । प्रत्यस्तशङ्का निःशङ्काः । अन्यथा वस्तु प्रवृत्तमिति माधवमकरन्दाभ्यामुक्तं तदुत्तरं प्रकाशं वदति—**वत्साविति** । **न खल्विति च** । प्राकृतक-

तेनेयं मदयन्तिकापि भवतः प्रीत्यै तव प्रेयसे
मित्राय प्रथमानुरागघटिताप्यस्माभिरुत्सृज्यते ॥

(माधवमुद्दिश्य सहर्षम् ।) वत्स, श्रूयताम् ।

माधवः—श्रुतम् । इदानीं सर्वथा कृतार्थोऽस्मि ।

मालती—दिट्ठिआ एदं वि दाव अवगदं हिअ

लवङ्गिका—संपदं णिरवसेसं पूरिआ माहवसि

मकरन्दः—(पुरोवलोक्य ।) कथमवलोकितावु
दूरतः समागतानस्मान्वीक्ष्य तत्रैव हर्षनिर्भरं नृत्यन्त

(ततः प्रविशतोऽवलोकितावुद्धरक्षिते कल

ते—(विविधं नृत्यं कृत्वा सर्वे उपसृत्य सप्रमाणं
भअवदि कज्जणिहाणे । (माधवं प्रति ।) जअ
पुण्णचन्द, दिट्ठिआ वड्ढसि ।

(सर्वे सस्मितं पश्यन्ति

---

१. दिष्ट्या एतदपि तावदपगतं हृदयस्य श

२. सांप्रतं निरवशेषं पूरिताः श्रीमाधवस्य

३. जय भगवति कार्यनिधाने । जय
दिष्टया वर्धसे ।

निरस्तविपदि महाकुले जामातरि त्वयि प्री
रागेण प्राणानयनरूपेण योजितापि तव प्रीत
इत्यर्थः ॥२३॥ माधवमुद्दिश्य कामन्दकी
निखिलार्थ इति शेषः । नृपतिनन्दनादिना
लती । दिष्ट्या, एतदपि तावदपगतं हृदयस्य
तं निरवशेषं पूरिताः श्रीमाधवस्य मनोरथाः ।
शब्दस्योत्तरनिपातलक्षणं भवति ॥ कार्यनिधा
पं सर्वं कार्यजातं त्वयैकया निष्पादितमिति
न्दनन्दन माधव पूर्णचन्द्र । मकरन्दस्य मदय
लाभ एवातिशयानन्द इति मकरन्दनन्दनत्वे
त्वेन पूर्णश्चन्द्रः । संप्राप्ताखण्डमनोरथतयास्य पूर्ण
सस्मितं पश्यति । तेषां प्रमोदनृत्तमिति शेषः । भग

शिवमस्तु सर्वजगतां परहितनिरता भवन्तु भूतगुणाः ।
दोषाः प्रयान्तु शान्ति सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥ २५ ॥

कामन्दकी—एवमस्तु ।

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे दशमोऽङ्कः ।

वः संप्रीतौ संजातप्रीतिसंयुक्तौ ॥ २४ ॥ अतः किमपरं प्रियतरं किमस्ति तदप्युच्यताम् । साधयामि इत्यादिपदैः क्रमेण विप्रादिशूद्रपर्यन्ताश्च चत्वारो वर्णा आशंसाविषयाः (?) ॥ २५ ॥

दायरत्नाभिर्प्रोता प्रकरणरत्नाकरे तु भवभूतेः ।
सारोद्धारं मन्दरमकृत कृती व्याकृतिं नान्यः ॥
अतिदुस्तरोऽस्मनविना पावनकर्मप्रसादनो हि मुदा ।
हारं हारं व्याख्यानाखिल प्रकरणोदधिस्तीर्णः ॥

इति श्रीशिलभट्टीयान्वयश्रीहरिचन्द्रसूनोस्त्रिपुरारिपदाम्भोजभृङ्गायमानमानसस्य श्रीनान्यदेवस्य कृतौ मालतीमाधवीयटीकायां दशमाङ्कविवरणम् ॥

न्यथा वस्तु प्रवृत्तम्, अन्यथा वचनमस्याः । यतः श्रावकावस्थाया-मसत्सौदामिनीसमक्षं तयोः प्रवृत्तेयं प्रतिज्ञावाभ्यामपत्यसंबन्धः कर्तव्य इति प्रधानप्रकृतिकोपस्त्वेवं परिहृतः ।

मालती—[1]अहो संवरणम् ।

मकरन्दमाधवौ—(आश्चर्यम् ।) जयन्ति खलु महतां विसंवादिन्यः प्रत्यायिन्यः कल्याणा नीतयः ।

कामन्दकी—वत्स,

यत्प्रागेव मनोरथैर्वृतमभूत्कल्याणमायुष्मतो-
स्तत्पुण्यैर्मदुपक्रमैश्च फलितं क्लेशैश्च मच्छिष्ययोः ।
निष्णातश्च समागमोऽपि विहितस्त्वत्प्रेयसः कान्तया
संप्रीतौ नृपनन्दनौ यदपरं प्रेयस्तदप्युच्यताम् ॥ २४ ॥

माधवः—(सहर्षम् ।) अतः परं मम प्रियमस्ति तथापीदमस्तु भरतवाक्यम्—

१. अहो संवरणम् ।

यामुपदेशसमये प्रीत्या परिग्रहाय नानादिगन्तवास्तव्यजनसाहचर्यमासीदिति । **सौदामिनीसमक्षमिति** । तेन सौदामिन्येवात्र साक्षिणी । यद्यथा वस्त्वा-वाराभ्यां तस्य संनिधानमेव तत्प्रियंकरत्वेन । इयं तु विपत्प्रतीकारं कृतवतीत्या-शयः । अवश्यमावाभ्यामपत्यसंबन्धः कर्तव्य इत्यात्मनः प्रव्रज्यासमयनियतं कुट्टनीभावं समस्तलोकसमक्षपरिगृहीतं पृच्छति । अनेनैव साक्षात्प्रतिषेधः । को-पाय । शिवस्त्वयमुपाय इति निर्वहणार्थं स्मारयति ॥ **मालती** । अहो संवरण-मिति । अहो अत्युक्तौ । संवरणं हि तद्विशेषणमस्तु बालज्ञादित्यादि प्रतिसंहि-तम् ॥ **मकरन्दमाधवौ** । विसंवादिन्यो विप्रलम्भिकाः । प्रत्यायिन्यः प्रत्यय-युक्ताः । प्रत्ययशब्दस्य [illegible] कार्यस्य झटिति संघटनेनोदय । कल्याण्यः शुभाः । [illegible] शुभे-ष्वेव नीतिविपर्यस्तन । [illegible] ॥ **कामन्दकी** । **यत्प्रा-गेवेति** । कल्याणं कार्यग्रहणस्य पुण्यैः प्रागाचरितसागदेशोपकारैश्च मदुपक्रमैः संनिपत्यकारकैर्मम बुद्धिव्यापारैः करणभूतैस्तत्कल्याणं फलितम् । तथा शिष्य-योर्भूरिवसुदेवरातयोरस्मिनं पाणिग्रहणं स्यादित्येवंरूपाश्चिन्तानन्यमेदाः फलिताः । तद्वयस्यो मकरन्दस्य कान्तया मदयन्तिकया सह निष्णातो निपुणः समागमो विहितः कृतः । तथा प्रत्येयौ राजनन्दनाविति यौ प्राक्चिन्तितौ तौ

शिवमस्तु सर्वजगतां परहितनिरता भवन्तु भूतगुणाः ।
दोषाः प्रयान्तु शान्तिं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥ २५ ॥

कामन्दकी—एवमस्तु ।

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे दशमोऽङ्कः ।

वः संप्रीतौ संजातप्रीतिसंयुक्तौ ॥ २४ ॥ अतः किनपरं प्रियतरं किमस्ति तदप्युच्यताम् । साधयामि इत्यादिपदैः क्रमेण विप्रादिशूद्रपर्यन्ताश्च चत्वारो वर्णा आशंसाविषयाः (?) ॥ २५ ॥

शब्दरत्नानिर्मोल्या प्रकरणरत्नाकरे तु भवभूतेः ।
सारोद्धारं मन्दरमकृत कृती व्याकृतिं नान्यः ॥
अतिदुस्तरोऽल्पमतिना पावनकर्मप्रसादनो हि मुदा ।
हारं हारं व्याख्यानाखिल प्रकरणोदधिस्तीर्णः ॥

इति श्रीशिलाभट्टीयान्वयश्रीहरिचन्द्रसूनोस्त्रिपुरारिपदाम्भोजभृङ्गायमानमानसस्य श्रीनान्यदेवस्य कृतौ मालतीमाधवीयटीकायां दशमाङ्कविवरणम् ॥

न्यथा वस्तु प्रवृत्तम्, अन्यथा वचनमस्याः । यतः श्रावकावस्थाया- मसत्सौदामिनीसमक्षं तयोः प्रवृत्तेयं प्रतिज्ञावाभ्यामपत्यसंबन्धः कर्तव्य इति प्रधानप्रकृतिकोपस्त्वेवं परिहृतः ।

मालती—अहो[1] संवरणम् ।

मकरन्दमाधवौ—(आश्चर्यम् ।) जयन्ति खलु महतां विसंवा- दिन्यः प्रत्यायिन्यः कल्याणा नीतयः ।

कामन्दकी—वत्स,

यत्प्रागेव मनोरथैर्वृतमभूत्कल्याणमायुष्मतो-
स्तत्पुण्यैर्मदुपक्रमैश्च फलितं क्लेशैश्च मच्छिष्ययोः ।
निष्णातश्च समागमोऽपि विहितस्त्वत्प्रेयसः कान्तया
संप्रीतौ नृपनन्दनौ यदपरं प्रेयस्तदप्युच्यताम् ॥ २४ ॥

माधवः—(सहर्षम् ।) अतः परं मम प्रियमस्ति तथापीदमस्तु भरतवाक्यम्—

---

१. अहो संवरणम् ।

यामुपदेशसमये प्रीत्या परिग्रहाय नानादिगन्तवास्तव्यजनसाहचर्यमासीदिति । **सौदामिनीसमक्षमिति** । तेन सौदामिन्येवात्र साक्षिणी । यद्यथा वस्त्वन्या- पाराभ्यां तस्य संनिधानमेव तत्प्रियंकरत्वेन । इयं तु विपत्प्रतीकारं कृतवतीत्या- शयः । अवश्यमावाभ्यामपत्यसंबन्धः कर्तव्य इत्यात्मनः प्रवृत्तिसमयनिश्चितं कुट्टनीभावं समस्तलोकसमक्षपरिस्मृतं पृच्छति । अनेनैव साक्षात्प्रतिषेधः । सो- पाय । शिवस्त्वयमुपाय इति निर्वहणार्थं स्मारयति ॥ **मालती** । अहो संवरण- मिति । अहो अत्युक्तौ । संवरणं हि तद्विशेषणमस्तु वाऽऽश्चर्यादित्यादि प्रतिसंहि- तम् ॥ **मकरन्दमाधवौ** । विसंवादिन्यो विप्रलम्भकाः । प्रत्यायिन्यः प्रत्यय- युक्ताः । प्रत्ययशब्दस्य प्रमाणपर्यायत्वात्प्रमाणश्च दुर्घटोऽपि कार्यस्य झटिति संघटनेनोन्नेयः । कल्याणा शुभा । जयन्तीति च स्तुतिः । न तथा भगवत्याः सुमे- धसो नीतिर्विपर्यस्यते । सुसमर्थिसूचितमनुसंधेयम । **कामन्दकी** । **यत्प्रा- गेवेति** । कल्याणं करग्रहणरूपं पुण्यैः प्रागाचारितधर्मादिरूपकारकैर्मदुपक्रमैः संनिपत्यकारकैर्मम बुद्धिव्यापारैः करणभूतैस्तत्कल्याणं फलितम् । तथा शिष्य- योर्भूरिवसुदेवरातयोरनिमतं पाणिग्रहणं स्यादित्येवंरूपचिन्ताजन्यखेदाः फलिताः । तद्वत्प्रेयसो मकरन्दस्य कान्तया मदयन्तिकया सह निष्णातो निपुणः समागमो विहितः कृतः । तथा प्रत्येयौ राजनन्दनाविति यौ प्राक्चिन्तितौ तौ

शिवमस्तु सर्वजगतां परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु शान्तिं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥ २५ ॥

कामन्दकी—एवमस्तु ।

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

इति महाकविश्रीभवभूतिविरचिते मालतीमाधवे दशमोऽङ्कः ।

ः संप्रीतौ संजातप्रीतिसंयुक्तौ ॥ २४ ॥ अतः किमपरं प्रियतरं किमस्ति दप्युच्यताम् । साधयामि इत्यादिपदैः क्रमेण विप्रादिशूद्रपर्यन्ताश्च चत्वारो र्णा आशंसाविषयाः (?) ॥ २५ ॥

शवरस्वामिप्रीत्या प्रकरणरत्नाकरे तु भवभूतेः ।
सारोद्धारं नन्दनकृत कृतौ व्याकृतिं नान्यः ॥
अतिदुस्तरोऽस्तनविना पावनकर्मप्रसादनो हि सुदा ।
हारं हारं व्याख्यानाखिल प्रकरणोदधिस्तीर्णः ॥

इति श्रीशिलाभट्टीयान्वयश्रीहरिचन्द्रसूनोस्त्रिपुरारिपदाम्भोजभृङ्गायमानमानसस्य श्रीनान्यदेवस्य कृतौ मालतीमाधवीयटीकायां दशमाङ्कविवरणम् ॥

कोचभाक् तस्मिन्। विवरानुसरणे भोगिभोगसंकोच इति जातिनियमः। तदनेन महाकायस्य नासाग्रप्रवेशयोग्यतोक्ता। प्रवेशे हेतुमाह—शूलपाणेः शिवस्य ताण्डवे नृत्ये सति नन्दी गणभेदस्तस्य हस्तेनाहतस्य ताडितस्य मुरजस्य मर्दलस्य रवेण शब्देनाहूतो यः कौमारबर्ही कार्तिकेयमयूरस्तस्य त्रासाद्भयात्। अत्र नन्दिहस्ताहतत्वेन मुरजस्य गमीरताररवशालिता दर्शिता। मयूरस्य भुजंगभोजित्वेन त्रासकलम्। विधुतयः कीदृश्यः। गण्ड उड्डीनाभिरूर्ध्वं गताभिरलिमालाभिर्भ्रमरपङ्क्तिभिर्मुखरिताः सशब्दीकृताः ककुभो दिशो याभिस्ताः। तथा चीत्कारो भीतकरिणां त्रासध्वनिस्तत्सहिताः। विनायकस्य गजाननत्वात्। इह साहित्यमात्रं मत्वर्थः। तथा च भयान्मुखे विधूननचीत्कारौ युगपद्वृत्ताविति भावः। जातिरलंकारः। विधुतेरचेतनत्वेऽपि देवतानुभावादेव रक्षणकर्तृत्वम्। अत एव त्रस्तस्यापि तत्कर्तृत्वम्। इह गम्भीरमुरजरवश्रुतिक्लिष्टमयूरभयेन फणिनां विवरानुसरणं जलदकालचिह्नम्। अत एव जलदकालमनुभाव्यैवैतत्प्रकरणवृत्तान्त इति ध्वनितम्। तथा च वक्ष्यति—'धारासिक्तवसुंधरासुरभयः' इत्यादि। मुरजघातेन वाद्यम्, अलिमालया दिशां मुखरीकरणेन गीतम्, वदनविधूननेन नृत्यं च सूचयता तौर्यत्रिकमुक्तम्। चीत्कारेण नृत्यतः प्रव्यक्तपाठोऽपि सूचितः। 'कुमारः क्रौञ्चदारणः' इत्यमरः। कुमारस्येदं कौमारम्। 'तस्येदम्' इत्यण्। 'मयूरो बर्हिणो बर्ही नीलकण्ठो भुजङ्गभुक्' इत्यमरः। 'नासा नाशा तु नासिका' इति शब्दभेदः। 'भोगः सुखे स्त्र्यादिभृतावहेश्च फणकाययोः' इति विश्वः। उड्डीन इति उत्पूर्वाड्डीङ्धातोः क्तः। 'ओदितश्च' इति चकारान्नत्वम्। 'प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताः खगगतिक्रियाः' इत्यमरः। 'दिशस्तु ककुभः काष्ठाः' इति च। 'ताण्डवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तनम्' इति च। 'विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः' इति च। विनायकस्येदं वैनायक्यम्। तस्येदमित्यण्। 'टिड्ढाणञ्-' इति ङीप्। विधुतिरिति विपूर्वाद्धूञः स्त्रियां क्तिन् ॥ १ ॥ नाटकादौ प्रवृत्तिः प्रेक्षावतां सप्रयोजना। यदाह भरतः—'न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न ताः कलाः। नासौ नयो न तत्कर्म नाटके यन्न दृश्यते ॥' नाटके विघ्नविघातायादौ नान्दी कार्या। यदाह भरतः—'यद्यप्यङ्गानि भूयांसि पूर्वरङ्गस्य नाटके। तथाप्यवश्यं कर्तव्या नान्दी विघ्नप्रशान्तये ॥' नान्दीलक्षणं च भरते—'देवद्विजनृपादीनामाशीर्वचनपूर्विका। नान्दी कार्या बुधैरेभिश्चमत्कारेण संयुता ॥ गता नागपतिः सोम स्वधा नन्दी [illegible] । [illegible] कार्या नान्दी कविभिरादृता ॥ प्रशस्तपद[illegible] चन्द्रसंकीर्तन[illegible] । [illegible] नान्दी योज्येयं मङ्गलान्विता ॥ काचिद्द्वादश[illegible] काचिदष्टपदा स्मृता। सूत्रधारः पठेदेनां मध्यमं स्वरमाश्रितः ॥ चन्द्रसंकीर्तनं यत्र तदधीनो रसोत्तमः। अतो चन्द्रमसि स्फीता रसश्रीरिति भाक्तिकः' ॥ तत्र केचन पदं विभक्त्यन्तमाश्रिताः। केचित्त्विदं पदस्य भागमूचिरे। तदिह द्वितीयपक्षनिक्षेपेण पद्यद्वयेनाष्टपदा नान्दीति। बहुविघ्नशङ्कया तमाशाय पुनर्मङ्गलमाचरन्नष्टपदां नान्दीं निर्वाहयति—चूडापीत्यादि। भूतेशस्य हरस्य जटास्तां

श्लोकः ॥२॥ (नान्द्यन्ते) सूत्रधारः—अलमतिविस्तरेण ।

प्रभाप्रधानं पान्तु । कीदृश्यः । चूडायां शिखायां च आपीडस्तिर्यङ्नद्धमाला तस्याः कपालैः शुष्कशिरोऽस्थिपिण्डैः संकुलं व्याप्तमत एव गलन्मन्दाकिनीवारि गङ्गाजलं यासु ताः । माला चेह कपालानामेव । यद्वा येषां कपालानि तेषाम-न्त्यैर्जङ्घाजान्वाद्यस्थिभिराभरणार्थं तिर्यङ्माला । तत्संबद्धानि कपालानीत्यर्थः । तथा विद्युत्प्रायं विद्युन्निभं यल्ललाटलोचनपुटं ललाटस्थनेत्रसंपुटं तत्तेजसा वि-मिश्रा मिलिता त्विट् प्रभा यासां ताः । अत्र पुटमध्यस्थस्य समस्तनेत्रभागस्य ते-जोमयता पुटपदेनोक्ता । तथाकठोरया कोमलयासंपूर्णया वा केतकशिखया केत-कीकुसुमाग्रेण संदिग्धः संशयितो मुग्धो रम्यो बालो वेन्दुर्यासु ताः । हरशिरसि किं केतकशिखेयमिन्दुर्वेति । तदयं संशयोऽप्यनौचित्यमूलक एवेति भावः । तथा भुजङ्गाः सर्पा एव वल्यो लतास्ता एव वलया मण्डलाकारेण स्थिताः स्रजः पुष्पमालास्ताभिर्नद्धो बद्धो जूटो जूलको निबद्धकेश ऊर्ध्वभागो यासु ताः । तदनेन जटाजूटस्यानवरतस्नानकपिशस्यापि भुजङ्गनद्धतया तिरोहितरूपत्वेनाति-श्यामत्वेन मेघोदयमत एव सर्पविहरणसूचनम्, गङ्गाजलगलनेन वर्षणम्, कपालमालया बलाकावलिम्, ललाटनेत्रत्विषा विद्युदुद्द्योतम्, शिशुशशिना च केतकशिखावत्त्वं दर्शयता मदनमदोद्दीपनमुदिरमेदुरघनसमयसूचनेन शृङ्गा-ररसशालिताप्यस्य प्रकरणस्य कटाक्षिता । अचेतनाया जटाया रक्षकत्वं देवता-नुभावादवधेयम् । वल्लिवलयस्रगित्यत्र रूपकनामालंकारः । यत्र मिथोऽपेक्षा तत्र अपि चेति प्रयुज्यत इति व्युत्पत्तिः ॥ २ ॥ **नान्द्यन्त इति** । उक्तलक्षणं नाटकाद्यं पद्यं नान्दी । आशीर्योगादिना नन्दयतीति नन्दः । पचाद्यच् । नन्द एव नान्दः । प्रज्ञादित्वादण्प्रत्ययः । 'टिड्ढाणञ्—' इति ङीप् । नान्दी । सूत्र-धारलक्षणं च भरते—'नाट्यस्य यदनुष्ठानं तत्सूत्रं स्यात्सबीजकम् । रङ्गदैवत-पूजाकृत्सूत्रधार उदीरितः' ॥ इति । ननु नान्द्यन्ते सूत्रधार इत्यसंगतम् । न हि नान्दीपाठानन्तरं सूत्रधारो रङ्गभूमिं प्रविशति । किंतु प्रविश्य पठति । न चान्येनैव पठनीया । सूत्रधारपठनीयत्वेनैव नान्द्या उक्तत्वात् । 'सूत्रधारः पठेन्नान्दीं मध्यमं स्वरमाश्रितः' इति वचनात् । उच्यते । नान्दीं पठित्वा सूत्रधारः प्रविशति पठति वा । नान्द्यन्ते सूत्रधारस्यैव श्रुतत्वेनेयमपि तेनैव पठनीया । प्रथमं सूत्रधारः प्र-विशतीति नोक्तम् । [illegible] देवतानमस्कारादेरेव विधानात् । यद्वा नान्दी ताव-[illegible]नन्तरं सूत्रधारेणैव पठनीया । नान्द्यन्ते सूत्रधार इति सूत्रधारस्थाना-[illegible] प्रवेशः । यदाह भरतः—'नान्दीं प्रयुज्य निष्क्रान्ते सूत्रधारे सहानुगः । स्थापकः प्रविशेत्तत्र सूत्रधारगुणाकृतिः ॥ पूर्वरङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते । प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन्नटः ॥' अत एव दाक्षिणात्या नान्द्यन्ते स्थापक इत्येवं पठन्ति । [illegible] पूर्वं यानि [illegible] ।

यदाह भरतः—'[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ।' अत एव—

कालप्रियनाथस्य यात्राप्रसङ्गेन नानादिगन्तवास्तव्यो महाजनसमाजः । आदिष्टश्चास्मि विद्वज्जनपरिषदा यथा केनचिदपूर्वप्रकरणेन वयं विनोदयितव्या इति । तत्किमित्युदासते भरताः । **पारिपार्श्विकः**—(प्रविश्य ।) भाव, परिषन्निर्दिष्टगुणं प्रबन्धं नाधिगच्छामः । **सूत्रधारः**—मारिष, कतमे ते गुणास्तत्र यानुदाहरन्त्यार्यविदग्धमिश्रा भगवन्तो भूमिदेवाश्च । **नटः**—'भूम्ना रसानाम्—' इति श्लोकः ॥ ६ ॥ **सूत्रधारः**—

तानि । रङ्गो नृत्यं तदर्थं मङ्गलानि लोकपालपूजादीनि । 'रङ्गो नृत्ये रणक्षितौ' इति विश्वः । संनिपतितः सर्वत्र आगत्यैकत्र मिलितः । कालप्रियनाथस्य तद्देशदेवमेदस्य । यात्राप्रसङ्गेनेति नृत्यकालसूचनम् । 'इदं ध्वजमहः श्रीमन्महेन्द्रस्य प्रवर्तते' इत्यभिधानात् । वास्तव्यो वासी । महाजनसमाजो विद्वद्गोष्ठी । उदासत उदासीना भवन्ति । भरता नटाः ॥ पारिपार्श्विकलक्षणं भरते—'सूत्रधारस्य पार्श्वे यः प्रवचन्कुरुतेऽर्थनाम् । काव्यार्थसूचनालापं स भवेत्पारिपार्श्विकः ॥' इति । भाव मान्यनट, परिषदा प्रेक्षकेण निर्दिष्टो गुणो यत्र तं प्रबन्धं प्रकरणम् । प्रेक्षकस्तु—'यस्तुष्टे तुष्टिमायाति शोके शोकमुपैति च । क्रुद्धः क्रुद्धे भये भीतः स नाट्ये प्रेक्षकः स्मृतः ॥' इति भरतोक्तः । पूजावाक्यगर्भं प्रश्नमाह—**कतम इति** । 'गोत्रं नाम च बध्नीयात्पूजावाक्यं च सर्वतः' इति भरतः । कतमे । कियन्त इत्यर्थः । आर्याः सुकुलादिसंपन्नाः । यदाह भरतः—'कुलं शीलं दया दानं धर्मः सत्यं कृतज्ञता । अद्रोह इति येष्वेतत्तानार्यान्संप्रचक्षते ॥' विदग्धाश्चतुःषष्टिकलावेदिनः । मिश्रा वेदान्तवेदिनः । भगवन्तः स्मृतिधराः । यदाह—'देवाश्च लिङ्गिनश्चैव नानास्मृतिधराश्च ये । भगवानिति ते वाच्याः पुरुषाः स्त्रिय एव च ॥' इति । यद्वा । आराद्याता दूरं गता ग्राम्यत्वादिदोषेभ्य इत्यार्याः । विदग्धाः काव्यरसवशमनसः । मिश्राः पूज्याः । पूज्ये मिश्रपदं नित्यं बहुवचनान्तम् । 'मरीचिमिश्रैर्दक्षेण' इति विष्णुपुराणात् । भगवन्तो ज्ञानादिसंपन्नाः । भूमिदेवा ब्राह्मणाः । इह तन्त्रोद्घातकरूपा प्रस्तावना । यदाह भरतः—'सुप्रतीतं विस्मृतं वा यत्र कार्यं प्रकाश्यते । तदुद्घातकमित्याहुः प्रश्नोत्तरमनोहरम् ॥' इति ॥ प्रबन्धे गुणानाह—**भूम्नेति** । यत्र प्रबन्धे रसानां शृङ्गारादीनां भूम्ना प्राचुर्येण गहना गम्भीराः सहृदयमात्रग्राह्याः प्रयोगाः सन्ति । एतेनास्य रसवत्त्वमुक्तम् । यत्र प्रबन्धे विचेष्टितानि मालतीमाधवादेः परस्परव्यापाराः सौहार्देन प्रेम्णा हृद्यानि मनोज्ञानि । यत्रौद्धत्यं नायकनायिकासखीत्वादिगुणमाहात्म्यमस्ति । कीदृशम् । आयोजितं विहितं कामसूत्रमनाः प्रयोगो यत्र तत् । यद्वा । औद्धत्यं निजोत्कर्षपुरःसरमन्यापकर्षादिप्रकरणम् । तथायोजितस्य समन्तात्कार्याभिमुखीकृतस्य [illegible]

स्मृतं तर्हि । **नटः**—भाव, किमिव । **सूत्रधारः**—अस्ति दक्षिणापथे विदर्भेषु पद्मपुरं नाम नगरम् । तत्र केचित्तैत्तिरीयिणः काश्यपाश्चरणगुरवः पङ्क्तिपावनाः पञ्चाग्नयो धृतव्रताः सोमपीथिनो उदुम्बरनामानो ब्रह्मवादिनः प्रतिवसन्ति स्म । 'ते श्रोत्रियाः' इति श्लोकः ॥ ७ ॥

मन्मथेच्छायाः । सूत्रं सूचकम् । सूत्रं संभोगः पटारम्भकस्तन्तुर्वा । अनेनात्र कामोद्दीपकतयौद्धत्यं गुणाय । स्वाभाविकस्य तस्य भूषणत्वमिति दर्शितम् । यत्र चित्राश्चर्यजनिका कथा कल्पितकथत्वात् । रसमयत्वाचाश्चर्यम् । वाचि वचने वि-दग्धता परिपाको निर्दोषत्वं वक्रता च यत्र । एतेनान्यनाटकादस्याधिक्यगुणवत्त्व-मुक्तम् । तं प्रबन्धं नर्तितुमादिशन्ति । मिश्रा इति शेषः ॥ ६ ॥ **नटः**—किमिव । किं स्मृतमित्यर्थः । अधुना 'रुणद्धि रोदसी चास्य यावत्कीर्तिरनश्वरी । तावत्किला-यमध्यास्ते सुकृती वैबुधं पदम् ॥' इति निजनामादिकथनफलमनुरुध्य तदाचष्टे-**अस्तीत्यादि** । दक्षिणदेशस्य शृङ्गाररसवशतया तद्देशत्वेन स्वस्य तदुभयरसव-र्णनशक्तिरुक्ता । विदर्भेष्वित्यनेन वैदर्भीरीतिपरिचयचातुरी दर्शिता । पद्मनगरं पद्मावती । नाम प्रसिद्धौ । न तु नामपदमभिधानार्थम् । तदा प्रकृत्यादित्वात्तृतीया स्यादित्यवधेयम् । तैत्तिरीयिणः । तैत्तिरीयकनामशाखाविशेषपाठिन इत्यर्थः । काश्यपाः काश्यपगोत्राः । चरणगुरव इति चरणशब्दः शाखाविशेषाध्ययनपरैकतापन्नजनसङ्घ-वाची । तत्र समूहे । ते गुरवः क्रियां कृत्वा वेदाध्यापयितारः । 'स गुरुर्यः क्रियां कृत्वा वेदमस्मै प्रयच्छति' इति स्मृतेः । यद्वा चरणैः कलापादिभिर्गुरवो महान्तः । पङ्क्तिपावनाः पङ्क्तौ भोजनादिगोष्ठ्यां पावना अग्रभोजिनः पवित्रा वेत्यर्थः । यदुक्तं 'यजुषां पारगो यस्तु साम्नां यश्चापि पारगः । अथर्वशिरसोऽध्येता ब्राह्मणः पङ्क्तिपा-वनः ॥' इति लक्षिताः । पञ्चाग्नयो दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयसभ्यावसथ्यरूपाग्नि-पञ्चकोपासकाः । धृतव्रताश्चान्द्रायणादिव्रतयोगिनः । सोमपीथिनः सोमो लताविशेषो हुतशेषो वा तत्पायिनः । अनेन सोमयागयाजित्वमुक्तम् । उदुम्बरनामानो उदुम्बरमुत्कर्षसूचकं कुलनाम येषां ते । यद्वा उदुम्बरं प्रसिद्धं नाम येषां ते । 'प्रसिद्धौ उदुम्बरं विदुः' इति विश्वः । ब्रह्मवादिनः । वेदज्ञा इत्यर्थः ॥ **त इत्यादि** । कथितरूपाः श्रोत्रियश्छन्दोऽध्येतारः । जन्मादिसंपन्ना ब्राह्मणा वा । भूरि प्रचुरम् । शाश्वतं नानाकालिकम् । श्रुतमध्ययनमाद्रियन्ते श्रद्दधति । यद्वा शाश्वतं नित्यागमं वेदमध्ययनमाद्रियन्ते । आदरात् । भूरि श्रुतं बहुभ्यो बहुधा बहुभिः सहाभ्यस्तम् । किमर्थम् । धर्मस्य कर्तव्याकर्तव्यरूपस्य विनिश्चयाय निर्णयाय । वैदिककर्मणि निर्णयार्थं प्रवृत्ता इति भावः । 'श्रोत्रियश्छन्दोऽधीते' इति पाणिनिसूत्रम् । 'जन्मना ब्राह्मणो ज्ञेयः संस्कारैर्द्विज उच्यते । विद्यया याति विप्रत्वं त्रिभिः श्रोत्रिय उच्यते ॥' इति स्मृतिः । शाश्वतमित्यत्र कालाट्ठञं बाधित्वा शाश्वते प्रतिषेध इति भाष्यवचनादण् । तथा तेऽर्थान्-नान्वाद्रियन्ते । इष्टाय कर्मणे यागादिकार्यार्थम् । पूर्ताय कर्मणे वाप्यादिका-

तदामुष्यायणस्य तत्रभवतः सुगृहीतनाम्नो भट्टगोपालस्य पौत्रः पवित्रकीर्तेर्नीलकण्ठस्यात्मसंभवो भट्टश्रीकण्ठपदलाञ्छनो भवभूतिनामा जातूकर्णीपुत्रः कविर्निसर्गसौहृदेन भरतेषु स्वकृतिमेवंप्रायगुणभूयसीमस्माकमर्पितवान् । यत्र खल्वियं वाचोयुक्तिः । 'ये नाम—'

र्थार्थम् । यागादीनां धनसाध्यतया तेषां तदादरो न तु भोगायेति भावः । दारान्पत्नीराद्रियन्ते । अपत्याय संतत्यर्थं न तु कामायेत्यर्थः । त आयुर्जीवनमाद्रियन्ते । तपोर्थं तपश्चरणार्थं न तु व्यसनार्थम् । क्लेशबहुलं धर्म्यं कर्म तपः । तदनेन तेषां सर्वगुणवत्त्वं दर्शितम् । 'भूयिष्ठं भूयश्च भूरि च' इत्यमरः । 'अथ क्रतुकर्मेष्टं पूर्तं खातादिकर्मणि । दाराः पुंभूम्नि च' । विनिश्चयायेत्यादौ तादर्थ्ये चतुर्थी ॥ ७ ॥ अत्र कुले जात आमुष्यायणः । तत्रभवतः पूज्यस्य । सुगृहीतं शोभनोच्चारणं बलिकर्णादिवन्मङ्गल्यं नाम यस्य । भट्टस्तु शास्त्रामिज्ञः । पवित्रा पुण्या कीर्तिर्यस्य । तस्यात्मसंभवः पुत्रः । श्रीः सरस्वती कण्ठे यस्य स श्रीकण्ठः । तद्वाचकं पदं लाञ्छनं चिह्नं यस्य सः । नाम्ना श्रीकण्ठः । प्रसिद्ध्या भवभूतिरित्यर्थः । 'श्रीर्वेशरचनाशोभाभारतीसरलद्रुषु' इति मेदिनीकरः । जतूकर्णगोत्रप्रसूता जातूकर्णी तस्याः पुत्रः । निसर्गसौहृदेन साहजिकसौहार्देन । ननु 'हृद्भगसिन्ध्वन्ते पूर्वपदस्य च' इत्युभयवृद्ध्या सौहार्दमिति स्यात् । उच्यते । हृदित्यादौ प्रतिपदोक्तस्य ग्रहणात् 'हृदयस्य हृल्लेख—' इति हृदादेशस्यादिवृद्धिः । यद्वा 'संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः' इति वचनादुभयपदवृद्धेरनित्यत्वम् । यद्वा 'सुहृद्दुर्हृदौ मित्रामित्रयोः' इति निपातस्य सुहृच्छब्दस्यावयवो हृच्छब्दस्तदन्तोत्तरपदवृद्धिर्भवति । एवंप्रायगुणभूयसीं 'भूम्नां रसानाम्' इत्यादिप्रायैर्गुणैरुपचितामर्पितवान्प्रयोगतोऽर्थतश्च संक्रमितवान् । खलु प्रसिद्धौ वाक्यभूषायां वा । वाचोयुक्तिर्वचनरचनम् । 'वाग्दिक्पश्यद्भ्यो युक्तिदण्डहरेषु' इति षष्ठ्यलुक् । संप्रति स्वकौशलबलेन सगर्वमाह—ये नामेत्यादि । इह तावत्त्रिविधाः पुरुषाः । केचिदज्ञा एव । केचिद्द्वैतमतमग्नमनसः काव्यरसविरसाः । इतरे सहृदयामोदिकाव्यनव्यरसभररसिकाः । तत्राद्यान्प्रत्याह—ये केचिदज्ञा नोऽस्माकमिह प्रबन्धेऽवज्ञामवधीरणं प्रथयन्ति ख्यापयन्ति । नाम संभावनायाम् । संभाव्यत इव न तु वास्तवमित्यर्थः । ते किमपि किंचिदल्पं जानन्ति । तान्प्रति तौर्यत्रिकस्य मम नैष यत्नः । न हि बधिरे गीयते । यद्वा किंशब्द आक्षेपे । ते किं जानन्ति । किंतु न जानन्तीत्यर्थः । द्वितीयान्प्रत्याह—ये नाम निश्चये । वैषयिकसुखविमुखा मुमुक्षव इहावधीरणामाचरन्ति ते किमपि वाङ्मनसागोचरं परं ब्रह्म जानन्ति । ते ममस्यास्तान्प्रति मम नैष यत्नः । न हि संन्यासिनः कौपीनं सूच्यत इति भावः । अन्त्यान्प्रत्याह—मम समानधर्मा तुल्यगुणः कोऽपि जन उत्पत्स्यते जन्माप्स्यत्यस्ति विद्यते वा तं प्रत्येष यत्न इति भावः । ह्रस्वहस्त्वेन साधर्म्यमनौद्धत्याय । बहुत्वेन साधर्म्यं कदर्थदुर्जनविवक्षायैः

इति श्लोकः ॥ ८ ॥ अपि च 'यद्वेदाध्ययनम्–' इति श्लोकः ॥१०॥ अतो यदस्माकमर्थितं प्रियसुहृदात्रभवता भवभूतिनाम्ना प्रकरणं स्वकृतिर्मालतीमाधवं नाम त-

भयत्र विवक्षा। अथेदानीमनुत्पन्नस्य कथमुत्पादोऽत्रानुपलब्धस्य वा कथमुप-लम्भ इत्युभययोग्यतामाह – यतः कालोऽयं निरवधिर्विगतावसानः। विपुला महती च पृथ्वी भूमिः। तथा च तस्येदानीमनुत्पन्नस्य कालान्तर उत्पाद इहा-नुपलब्धस्य देशान्तर उपलम्भश्च स्यादिति भावः। इह प्रथमार्धे बहुत्वेन प्रयोगो द्वितीयार्ध एकत्वेन प्रयोगश्च न दोषः। भिन्नवाक्यार्थत्वात्। एकवा-क्यार्थत्वे तादृक्प्रयोगस्यायोग्यतया दोषत्वात्। तथैव व्युत्पत्तेरित्यवधेयम्। यद्वा अवज्ञाप्रथमावसरेऽहंकारेणात्मनो गौरवाद्बहुत्वं निजममतावसरे शान्ता-त्मन्येकत्वम्। यद्वा जात्यभिप्रायमेकवचनम् ॥ ८ ॥ अधुना निजगुणगरिमो-दर्शनेन निजग्रन्थे विदग्धादरमाह—यद्वेदेत्यादि। यत्र त्वित्ययं वाक्योक्ति-रित्यत्राप्यनुपज्यते। अद्वैतप्रतिपादको वेदभाग उपनिषत्तज्ज्ञानम्। योगः पत-ञ्जलशास्त्रम्। तयोरध्ययनज्ञानयोः कथनेन किम्। अपि तु न किमपीत्यर्थः। यतस्ततो वेदाध्ययनादेर्नाटके कश्चिद्गुणो नास्ति। तेषा नाटकेऽनुपयोगात्। तत इति ल्यब्लोपे पञ्चमी। तान्प्राप्य नाटके न कश्चिद्गुण इत्यर्थः। वयं सर्वमेव विद्मः, अनङ्गतया पुनस्तदत्र न निबद्धमिति भावः। तर्ह्यत्र कवेर्वेदादिज्ञानज्ञापनं किमर्थमत आह—यदिति। वचसां यत्प्रौढत्वं वाक्यार्थे पदं पदार्थे वाक्यं तत्कृतिः। यथा न दैवीयं किं तु मानुषीत्यर्थे निमेषवती। चन्द्रवदित्यर्थे 'नयन-समुत्थं ज्योतिरत्रेः' इति। यदाह दण्डी—'पदार्थे वाक्यवचनं वाक्यार्थे च पदाभिधा। प्रौढिर्व्याससमासौ च साभिप्रायत्वमस्य च ॥' इति। यच्च वचसामु-दारता विकटत्वं यस्मिन्सति पदानि जनो नृत्यन्तीवेति मन्यते। यद्वा, उदार-तालंकारादिदोषशून्यत्वम्। यद्वा, उदारता गुणभेदः। यदाह दण्डी—'उत्कर्ष-वान्गुणः कश्चिदुक्ते यस्मिन्प्रतीयते। तदुदाराश्रयं तेन सनाथा काव्यपद्धतिः' ॥ इति। यच्चार्थतो गौरवमनर्घ्यार्थता। यद्वा स्वल्पं वचनमर्थसार्थप्रसरसमर्थ-मित्यर्थः। तद्यदि नाटकेऽस्ति ततस्तदेव पाण्डित्यवैदग्ध्ययोर्गमकं बोधकम्। पण्डितो वेदाध्ययनादिकुशलस्तस्य भावः पाण्डित्यम्। वैदग्ध्यं रसादियोगि-प्रबन्धबन्धनकौशलम्। अनेन ग्रन्थे सर्वगुणवत्त्वमुक्तम्। तत्कर्तृत्वेनात्मनः सर्वप्रधीनमतिमत्त्वमप्युक्तम्—नाटक इति। ननु नाटक इत्ययुक्तम्। अस्य प्रकरणत्वात्। प्रकरणनाटकयोर्भेदात्। मैवम्। नट नृत्ताविलस्य घञि स्वार्थे कनि नाटकमिति। तथा च नाटके नाट्य इत्यर्थात् ॥ १० ॥' भूमिका व्याज-प्रवेशः। यदाह भरतः—'अन्यरूपैर्यदन्यस्य प्रवेशः स तु भूमिका।' इति। वर्गे भवा वर्ग्याः। नटमेलकस्था इत्यर्थः। सौगतस्य बौद्धस्य। जरत्परिव्रा-

१ अत्रापि नवमत्वे दशमत्वं त्रिपुरारिकृतटीकानुक्रमेण संख्यासंमेलनायैव।

देव तत्र भवतः कालप्रियनाथस्य पुरतः प्रयोगेण प्रख्यापयितुमुद्यताः । तत्सर्वे कुशीलवाः संगीतप्रयोगेण मत्समीहितसंपादनाय प्रवर्तन्ताम् । **नटः**—(स्मृत्वा ।) एवं क्रियते युष्मदादेशः । किंतु या यस्य युज्यते भूमिका तां खलु तथैव भावेन सर्वे वर्गाः पाठिताः । सौगतजरत्परिव्राजिकायास्तु कामन्दक्याः प्रथमां भूमिकां भाव एवाधीते, तदन्तेवासिन्यास्त्वहमवलोकितायाः । **सूत्रधारः**—ततः किम् । **नटः**—ततः प्रकरणनायकस्य मालतीवल्लभस्य माधवस्य वर्णिकापरिग्रहः कथम् । **सूत्रधारः**—मकरन्दकलहंसप्रवेशावसरे तत्सुविहितम् । **नटः**—तेन

जिका वृद्धा भिक्षुकी । एतादृशी दौत्ये प्रशस्ता । यदाह भरतः—'निववेक्षणिका दासी भिक्षुकी शिल्पकारिका । प्रविश्य चाशु विश्वासं दूतीकार्यं च विन्दति ॥' इति । वृद्धत्वं चास्या [illegible] । यदाह—'लङ्घितं नार्थवन्तं वा रूपिणं वा तथातुरम् । दूतं वाप्यथ वा दूतीं न तु कुर्यात्कथंचन ॥' अन्तेवासिनी निकटशिष्या । अहं भूमिकामधीय इत्यन्वयः ॥ **ततः किमिति ।** एतावदुक्त्वा किमिति विरतोऽसीत्यर्थः । प्रकरणलक्षणं भरते—'आत्मशक्त्या कविर्यत्र कथां नायकमेव च । औत्पत्तिकं प्रकुरुते तद्धि प्रकरणं विदुः ॥' इदं च शुद्धम् । यदाह भरतः—'द्विधा प्रकरणं तत्तु शुद्धं संकीर्णमेव च । कुलस्त्रीचरितं शुद्धं संकीर्णं वेश्यया कृतम्' ॥ अत्र नाटके यादृशो नियमस्तादृशः । नायकलक्षणं भरते—'नेता विनीतो मधुरस्त्यागी दक्षः प्रियंवदः । रक्तलोकः शुचिर्वाग्मी रूढवंशः स्थिरो युवा ॥ बुद्ध्युत्साहस्मृतिप्रज्ञाकलामानसमन्वितः । शूरो दृढश्च तेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः ॥ विनयः शीलवत्तानिष्ठुरः प्रियदर्शनः । त्यागः सर्वस्वदानं स्याद्दक्षः क्षिप्रकरो मतः ॥ प्रियंवदोऽनुरक्तवाक्स्नेहो लोकरञ्जकः । सितप्रसृतवाग्वाग्मी निसर्गनिरतः शुचिः ॥ ख्यातवंशो रूढवंशः प्रौढयौवनिको युवा । दारुणःकर्मनिर्बन्धे न चलः स स्थिरो मतः ॥ धृतिः सर्वेषु या प्रीतिरुत्साहोऽग्लानिरेव च । स्मृतिः कालान्तरस्थानं प्रज्ञा लोकानतिक्रमः ॥ कलास्वत्र चतुःषष्टिकलाविज्ञत्वमुच्यते । शूरः संग्रामनिपुणो [illegible] उच्यते ॥ अतिप्रदत्तस्तेजस्वी शास्त्रचक्षुर्यथाविधि । शास्त्रदृष्ट्येव कार्याणि यः पश्यति स धार्मिकः ॥' इति । ननु मालतीवल्लभत्वं माधवस्य न योग्यं माधवेन [illegible] सर्वं पर्यालोचिता मालत्या यतः संबन्धाभावात् । नैवम् । अनूढैव हि पद्मावति- [illegible] वैदग्ध्यैनैव द-

नटः—अहमप्यवलोकिता । (इति परिक्रम्य निष्क्रान्तौ ।)

प्रस्तावना ।

पृ० प०
१० ५ °नेपथ्ये कामन्दक्यवलोकिते प्र° ।
११ १ °रभिमतः पाणिग्रहः स्यात्° । ५ °चित्तविक्खेवो° ।
　७ ईरिसे आ आसे° ।
११ ८ तहिं उक्खण्डिद° । ९ णिउज्जिअदि ।

नीतिग्रन्थनेदत्वं वेत्तीति कामन्दकी । 'तदधीते' इत्यण्, ङीप् च । अनया नामव्युत्पत्त्या नीतिवेदितावोधनेन प्रकृतसिद्धहेतुतोक्ता ॥ तदन्तेवासिनी अवलोकिता दृष्टिरिति कार्यसिद्धिदृष्टेरपि कार्यसिद्धिहेतुतोक्ता । तदुत्तेजनिकेति । निष्क्रान्तौ । सूत्रधारनटाविति शेषः ॥ **प्रस्तावनेति** । निवृत्तेति शेषः । एतल्लक्षणं भरते—'नटी विदूषको वापि पारिपार्श्विक एव वा । सूत्रधारेण सहिताः संलापं यत्र कुर्वते ॥ आमुखं नाम तत्स्यैव सैव प्रस्तावना मता' इति । परिवृत्य पुनरागत्य । रक्ता पट्टिका लोहितपट्टिका नेपथ्यमलंकारो ययोस्ते ॥ अधुना कामन्दकी समस्तप्रकरणोपयुक्तमुपक्षेपमाह—**अपीत्यादि** । यदाह–'काव्यार्थस्य समुत्पत्तिरुपक्षेपः स्मृतो बुधैः' । इह तु मालतीमाधवयोर्विवाहनिर्वाहः काव्यार्थः । **अपि नामेति** । नाम संभावनायाम् । तेन भवेदपीत्यर्थः । निश्चये वा नाम । तेन निश्चितमेव भवेदित्यर्थः । कल्याणिनोरित्यनेनाशंसनीयकुशलतयानुग्राह्यत्वमुक्तम् । भूरिवसुर्मालतीपिता । महाधनिककन्याया आवश्यकी वराकाङ्क्षेति नामतात्पर्यम् । देवरातो माधवपिता । देववद्राति दत्ते । 'रा दाने' कर्तरि क्तः देवरातः । तथा च जनो दातरि विवाद्यत इति महाधनिकवद्वदान्यत्वप्रभुत्वादियोगिनोऽनुरूप एव प्रायः पुत्र इति वरे कन्याकाङ्क्षासूचनं नामानुनयेन । एवं च योग्ययोर्योग्य एव संबन्ध इति भावः । पाणिग्रहो विवाहः । **विवृण्वतेति** । अपिरवधारणे । तेन वामकेनैव वामेनैव चक्षुषा दाक्षिण्यमवलम्ब्यते । कीदृशेन । स्फुरता स्पन्दमानात एव कल्याणं विवृण्वता सूचयता । स्त्रीणां वामाक्षिस्फुरणस्य शुभसूचकत्वात् । आन्तरङ्गेनेव मदीयचित्तवृत्तिज्ञेनेव । इवोत्प्रेक्षायाम् । 'उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्दैरिवशब्दोऽपि तादृशः' इति दण्डी । अथवापिर्विरोधे । वामेनापि प्रतिकूलेनापि दाक्षिण्यमानुकूल्यमवलम्ब्यत इति विरुद्धमिदम् । वामक इति स्वार्थे कन् ॥ ११ ॥ **अवलोकिता** । अत्र खलु निश्चये । चित्तविक्षेपोऽसद्विषयाभिनिवेशः । चीरेण वल्कलेन चीवरं सौगतपरिव्राजकप्रावरणं तदेव परिच्छदः परिकरो यस्यास्ताम् । पिण्डपातो नाम बौद्धानां भिक्षाभ्रमणेन भोजनम् । तन्मात्रेण प्राणयात्रा जीवनं यस्यास्ताम् । ईदृशे विवाहकार्ये । इह पुरंध्रीणामेवाधिकारो न तु भदन्तीनामिति भावः । उत्खण्डित उन्मूलितः संसारदोषोऽभ्यासो मोक्षप्रतिबन्धो य-

पृ० पं०

१२ १ ॰मैवं ब्रूहि। ६ अयि किं॰ यदेकत्र नो विद्या॰। ॰गन्तवासिनां सा॰। ७ ॰तदैव चास्म॰।

१३ ३ ॰तदो किंति॰।

१४ २ ॰णिरवेक्खदाए ल॰। ८ श्रेयोऽप्यसा॰।

सः। यद्वा, उन्मूलितः संसाररूपोऽपकृष्टो ग्रहो यत्र सः॥ **कामन्दकी**। **मा मेति**। वीप्सालन्ततिनिषेधे। **यन्मामित्यादि**। स भवान्पूज्यो भूरिवसुर्बन्मां विधेयविषये नियोज्यगोचरे नियुङ्क्ते नियोजयति तत्स्नेहस्य प्रीतेः फलम्। स ह्यलोके प्रेमपात्रमिति भावः। असौ नियोगः प्रणयस्य प्रश्रयस्य सार उत्कर्षो निर्यासो वा। यदि मदीयैः प्राणैरथवा मदीयैस्तपोभिः सुहृदो मित्रस्याभिमतं वाञ्छितं कुलं कार्यं घटेत तदा तत्कार्यं कृतं स्यात्। मत्प्राणादिभिरपि भवेदित्यर्थः। यद्वा सुहृदोऽभिमतमिदं यदि घटेत निष्पद्येत तदा मदीयैः प्राणैस्तपोभिर्वा तत्फलं कृतं स्यात्। अघटने तु सर्वमिदं व्यर्थमित्यर्थः। एतेनावश्यकर्तव्यतोक्ता। 'प्रणयः प्रेम्णि विश्वासे याञ्चाप्रश्रययोरपि' इति विश्वः॥ १२॥ भूरिवसोः स्वीकारबीजमेवंविधप्रश्रयोपपत्तिं चाह—**किं नेत्यादि**। न इति बहुवचनेन स्वभूरिवसुदेवरातानामुपादानम्। **अस्मदिति**। अस्माकं सौदामिन्याश्च प्रत्यक्षमित्यर्थः। अपत्यसंबन्धो विवाहः। सौदामिनीसमक्षमित्यनेन तस्या देवरातबन्धुतया नवमाङ्के माधवप्राणत्राणकारणत्वमस्या नाम च सूचितम्। युक्तं चेदम्। 'नासूचितं विशेत्पात्रम्' इति भरतः। एवमन्यत्रापि सूचितस्यैव प्रवेशः। आन्वीक्षिकी न्यायशास्त्रम्। तत्र तर्कच्छलादिनिष्टङ्कनेन तदभ्यासान्माधवस्य चोरिकाविवाहे कौशलमुक्तम्। श्रवणं पाठः। कुण्डिनपुरं विदर्भनृपराजधानी। प्रहिण्वता प्रस्थापयता। सुविहितं शोभनं कृतम्। **अपत्येत्यादि**। देवरातेन पुत्रं प्रहिण्वतापत्यसंबन्धविधिप्रतिज्ञा विवाहप्रतिज्ञा प्रियस्य सुहृदः प्रीतिमित्रस्य भूरिवसोः। सुहृदः शोभनचित्तस्य वा स्मृतिं स्मरणं नीता प्रापिता। अलोकसामान्यगुणो लोकविलक्षणगुणः पुत्रः प्ररोचनार्थं प्रवृत्तिपाटवार्थं स्फुटीकृतश्च। प्ररोचनस्यैव सर्वकार्यसिद्ध्यङ्गत्वात्तत्करणम्॥ १३॥ **अवलोकिना**। अत्रामात्यो भूरिवसुः। माधवस्य कृत इति शेषः। प्रतिपादयति ददाति। चोरिकया विवाहस्य धर्मशास्त्रे निषेधादिति भावः॥ **तामित्यादि**। नन्दननामा ऽन्तःपुरसचिवो नृपद्वारा तां याचते। तत्र साक्षान्निषेधः कोपाय राज्ञः। अयं तु मद्द्वारा संयोजनात्मक उपायः शिवः। परिणामसुरस इत्यर्थः। आर्या छन्दः। स्वान्तर्मसचिवः सोऽयं कुपितश्रीप्रसाधकः। नन्दयतीति नन्दनः। एतेनानन्दजनकत्वादन्तःपुरसचिवता युक्तेति नामतात्पर्यम्॥ १४॥ **कामन्दकी**। संवरणं संगोपनम्। **विशेषत इत्यादि**। तेन भूरिवसुना तयोर्वत्सयोर्विशेषेण स्वमतिनिह्नवः कार्यो निजज्ञानगोपनं कर्तव्यम्। बालत्वाच्छिद्रगुप्त्वेन। प्रकाशिताभिप्राययोः।

पृ० पं०

१५ २ °कारप्रगुणरम° । ४ °नमिसंधाय° । तेण तेण वअणोवण्णासेण° ।

१६ ३ वाढम् । जदो ताए वि अत्तणो विणोदणणिमित्तं मा हव° । ४ °अज्ज णिहिदं° । °यतो माधवा° ।
७ °र्तार्थेन घटते । ८ °उपोद्घातेन ।

१७ २ °महूसवं मअरन्दुज्जाणं अज्ज पमादे अ° ।

यथा तातपि प्रकृतं न जानीतस्तथा कृतं तेनेति भावः । युक्तं चायं । 'नाऽदेशे नाकाले नापरीक्षेन्द्रिये न गुणहीने । कथयति हि कथां स्वगतां न तथास्य कथा भवति वन्ध्या ॥' इति नीतेः ॥ १५ ॥ अनुरागेत्यादि । तयोरनुरागप्रवादः सर्वलोकविदितः समस्त्यात्मकम् 'श्रेयानस्ति' इति वा पाठः । श्रेयोलक्ष्मी । यत एवं सति राजा नन्दनश्चेमौ दम्पती तयोरन्योन्यानुरागादेव परिणयो कृतो न मया कारित इति वक्तव्यमेवेति भावः । सार्वलौकिक इत्यत्र सर्वलोकाद्धन् । अन्योन्यानुरागेण गान्धर्वविवाहोऽपि सूचितः ॥ १६ ॥ बहिरित्यादि । विद्वान्बुद्धिरैरः श्रेष्ठोऽद्वितीयो वा सकलं जनं पर्यटनमिषाद् वञ्चयित्वा स्वार्थान्स्वप्रयोजनानि संपादयति । मौनस्थापर्णं भजते च । निधिनिषेधनरं यथो न यद्वातिरर्थः । अत एव तदस्य उदासीन इत्यात्मनिष्ठतल्वाचार इत्यर्थः । यथम् । [illegible] यथा भवति तथा बहिः प्रकटं व्यवहरति [illegible] [illegible]

पृ० प०

१८ १ ०दूराणवारिणो० ।

,, ७ ०पिअं किदं होदि ।

,, १२ ०मालती । तन्नि० । १३ ०कल्पः सूत्रयितव्यः ।

रम्यैरधुना लुलितमर्लानैरित्यर्थः । कीदृशम् । रविभिन्नगरीरथ्यया मालतीगृहनिकटरा- जमार्गेण भूयो भूयः पुनः पुनः पर्यटन्तं गच्छन्तम् । इह राजमार्गोपन्यासेन माधव- स्य निःशङ्कः संचारो मालत्याश्च तद्दर्शनेन परवितर्काभावः सूचितः । गमने पौनः- पुन्येन दर्शनं प्रति दार्ढ्यमुक्तम् । दर्शनेन च पौनःपुन्येन तस्या उत्कण्ठातिशय उक्तः । यद्वा प्रथमवीप्सया दर्शनं दृष्ट्वानुवृत्त्या प्रथमं रम्यवस्तुचमत्कारेण तत उद्भिद्यमानानुरागनवाङ्कुरेण नेत्रप्रीतिरुच्यते । द्वितीयवीप्सया सहचरीनिरन्तरता नयनप्रीतिरुक्ता । नगरीपदेन रथ्याया अनेककौतुकाधारतोक्ता । तथा चेतस्ततो- ऽनेककौतुकदर्शनतरलितत्वेन माधवस्य सम्यग्दर्शनसंपादकनिकटार्थकत्वविघटन- निगर्व उक्तः । क्त्वाप्रत्ययेन चानन्तरभाविविह्वलनाया विषयान्तरसंचारेणापि व्यव- धानस्यापादनादत्यन्तानुरागोद्भेदः सूचितः । कथमन्तःपुरस्था सा ददर्शेत्यत आह—भवनेति । भवनस्य प्रासादादेर्या वलभ्युपरिकुटी तस्यां तुङ्गमुच्चं यद्वाता- यनं गवाक्षस्तत्रस्था । तुङ्गतया । यथाकाङ्क्षदर्शनमुक्तम् । वातायनेत्यनेन वातस्यायनं गमनं यत्रेति व्युत्पत्त्या घर्मादितापवती गम्भीरमनीरपरिशीलनार्थं यातीति प्ररो- हेण निरर्गलमस्या गमनं तत्रेति सूचितम् । यद्यपि 'सौधोपरिकुटीं वलभीं विदुः' इति भवनपदमत्र गतार्थम्, तथाप्युक्तिपोपालंकारद्योतनार्थं भवनपदम् । यद्वा भवनरूपा वलभी मालतीवसतिः सौधोपरिकुटीत्यर्थः । एतेनास्या निजगृ- हाद्वलभीगमनं किमर्थमित्यन्याशङ्कापरिहारो निरर्गलं च तद्दर्शनं भवतीति ध्व- नितम् । यथा रतिः कामकान्ता नवं दाहानन्तरमुत्पन्नं साक्षात्प्रत्यक्षं कामं दृष्ट्वा- ऽऽत्ताम्यति तथेत्यर्थः । मालती रतिर्माधवश्च काम इति तयोर्बहललोकसंकुलेऽपि पथि रागसागरोऽन्योन्यं ववृध इति भावः । यद्वा कामोऽनङ्गतयाप्रत्यक्षो वृद्धश्च । अत्रोत्प्रेक्षा विशिष्टस्यैव । साक्षात्प्रत्यक्षं नवं काममिवेत्यर्थः । ताम्यतीत्यनेनोद्वेग उक्तः । यदाह भरतः—'चिन्तानिःश्वासखेदेन हृद्दाहाभिनयेन च । स्थयाङ्गोपाङ्ग- चेष्टाभिरुद्वेगाभिनयो भवेत् ॥' इति ॥ १८ ॥ **अवलोकिता** । बाढम- तितरामनुरक्ता मालतीत्यर्थः । विनोदः क्रीडा हर्षो वा । प्रतिच्छन्दकं प्रति- रूपकम् । तावत्पदेन मन्दारिकाहस्तनिधानस्य प्रकृतकार्योपक्रमः सूचितः । अत एव कामन्दक्या सुविहितमित्युक्तम् ॥ **कामन्दकी** । विहारः सौगतप्रव्राजिकानामालयः । तत्र व्यापृता दासी विहारदासी । एतेन प्रकरण- बाह्यत्वमुक्तम् । यदाह दण्डी—'शकारः कुट्टिनी दासी धर्मशास्त्रबहिष्कृताः । विट- चेष्टादयो नित्यं बाह्याः प्रकरणे मताः ॥' तीर्थेन द्वारा, उपायेन वा । 'तीर्थमुपा- यद्वारमन्त्रिषु' इति विश्वः । उपोद्घातेन प्रसङ्गेन । अभिप्रायस्तावदिति वादिन्या-

पृ० पं०

२० २ °जाव इमस्सिं उ०। °मअरन्दणन्दणं। ६ °भवतु तत्रैव ग०। °दिष्टायं वय०। ९ किमन्यदितो°।

कुशलः ॥ १९ ॥ निष्क्रान्ते कामन्दक्यवलोकिते। **विष्कम्भक इति**। 'कुतोऽपि स्वेच्छया प्राप्तः संबन्धेनोभयोरपि। विष्कम्भकः स विज्ञेयो यस्तु काव्यार्थसूचकः॥ विष्कम्भकस्तु द्विधा सोऽयं शुद्धः संकीर्ण एव च। शुद्धो मध्यमपात्रेण संकीर्णो मध्यमाधमैः॥' इति भरतः॥ उपकरणमुपढौकनम्। **कलहंसः**। अत्र तुलितो मकरध्वजस्य कामस्यावलेपो गर्वो येन रूपविभ्रमेण सौन्दर्यविलासेन तेनावक्षिप्तं तिरस्कृतं मालतीहृदयस्य माहात्म्यं गाम्भीर्यं येन तम्। 'अवलेपः स्मृतो गर्वः' इति शाश्वतः। मकरन्दस्य नन्दनं हर्षकम्। कलहंसो राजहंसः। स च शरदि विराजमानोऽपि योगिनीप्रभावाद्वसन्ते मिलित इति नामाभिप्रायः। **मकरन्दः**। दिष्ट्येत्यव्ययं हर्षे। माधवस्य वसन्तस्य मकरन्दः पुष्परसः सहचरो युज्यत एव। इत एवात्रैव। इह शृङ्गारो द्विविधः। यदाह भरतः—'संभोगो विप्रलम्भश्च शृङ्गारो द्विविधो मतः'। संभोगोऽपि विप्रलम्भपूर्वक एव स्वदते। यदाह—'न विना विप्रलम्भेन संभोगः पुष्टिमर्हति। कषायिते हि वस्त्रादौ भूयान्रागोऽभिजायते॥' स च दशारम्भः। यदाह भरतः—'अप्राप्तरतिभोगस्य नवस्त्रीरागजन्मनः। दश स्थानानि कामस्य काममन्तर्विसर्पतः। अभिलाषोऽत्र प्रथमे द्वितीये चिन्तनं तथा। अनुस्मृतिस्तृतीये च चतुर्थे गुणकीर्तनम्॥ उद्वेगः पञ्चमे ज्ञेयो विलापः षष्ठ उच्यते। उन्मादः सप्तमे प्रोक्तो भवेद्व्याधिस्तथाष्टमे॥ नवमे जडता प्रोक्ता दशमे मरणं भवेत्॥' इति। तदिहानुस्मृत्यवस्थो माधवो मकरन्देन कथ्यते—**गमनमिति**। अस्य गमनमलसं मन्दम्, न तु शरीरम्। हस्तादेराकुञ्चनप्रसारणात्। अन्तरान्तरा विलम्बस्यात्यन्तासक्तिवशाज्जायमानत्वाच्च। इदमनुस्मृतिचिह्नम्। यदाह—'मुहुर्मुहुर्निःश्वसितैरधोमुखविचिन्तनैः। अन्वेषादन्यकार्याणां कथितानुस्मृतिर्यथा॥ तथा यान्तो मामपि न पश्यति ततोऽन्तःकरणं क्वापि लग्नम्। तथा च चिन्तासंततिपरतया ध्यानावधानेन शून्या बाह्यार्थग्राहिणी दृष्टिरस्य। यदाह—'शून्या दृष्टिः स्मृता चिन्तासंमोहप्रणयादिषु'। शून्यदृष्टिलक्षणमप्याह—'निश्चला गमनारा च [illegible] तथा समपुटोपेता शून्या दृष्टिरुदाहृता॥' तथा मनस्तापो ग्लानिः। सा च क्षीणकपोलत्वादिनोन्नायते। [illegible] शरीरमपि [illegible]। इष्टजनालाभभावनार्हमाह—अधिकमधिकम्। [illegible] रोगजं कामकृतं वेति चिन्तयेत्यर्थः। [illegible] निश्चयमाह—किमन्यदिति। अथवा पक्षान्तरे। इतः कामात्किमन्यत्। नान्यदित्यर्थः। किंशब्दो निषेधे। अत्र पांसुक्रीडनात्प्रभृत्यनुभूतमाधवशरीरे तद्विकारदर्शनात्तत्क्रियाविदो मकरन्दस्य परिच्छेदो युज्यत एवेति। निश्चयचिह्नमाह—भुवने कंदर्पाज्ञा [illegible] सर्वं जनमास्कन्दति। किंतु शीलमस्येति विकारि। पूर्वदशात्यागेन द-

पृ० पं०

२३ १ °अहवा मुहुत्तं वि° ४ °काञ्चनारपा° । ६ °माधव, अद्य किल स° । ७ °रा ममदनोद्या° ८ °अपि नाम मनागवति° । °गोचरम् । १० तत्किमवनतमु° । १२ °जन्तुपु रजस्तम° १३ °परमेश्वरे च ।

२४ २ °यतनम् । तत्र चेतस्त° । °परिक्रम्यावलोक्य च प° ।

यासङ्गे सुखं तद्वियोगे दुःखमिति दृष्टचरमेव तत्कथमाश्चर्यमिति वाच्यम् । अननुभूतरसस्य तस्य शिशुत्वेन किमिदं यदकाण्ड एव व्यथेति तत्संभवात् ॥ २३ ॥ **मकरन्दः** । इतः । इहागच्छेत्यर्थः । आयादिलात्तसिः । एतेन माधवस्य वाग्यामहान्मिनादर्शनं सूचितम् ॥ **मकरन्दः** । ललाटं तपति ललाटंतपः । 'असूर्यललाटयोः' इति खश्प्रत्ययः । खिन्नान्मुम् । माधवीयमन्मथोन्मादमपह्नोतुकामस्येदं वचनम् ॥ **माधवः** । वयस्यायेति । 'रुच्यर्थानां प्रीयमाणः' इति संप्रदानता । **कलहंसः** । अत्र मकरन्देन पुष्पाणेन सहचरो माधवो वसन्तो बालबकुलमां करोतीति ध्वनिरप्युन्मिपति । मुहूर्तं चेत्यत्र सुस्थिते निते वक्तुं युक्तमिति भावः ॥ **मकरन्दः** । उत्फुल्लपुष्पाणां ये केसराः किञ्जल्कास्तैः कषायो लोहितः शीतलश्च य आमोदस्तेन वासितं सुगन्धीकृतमुद्यानं येन तस्य । 'कषायः सुरभौ लोहितेऽन्यवत्' इति । मेदिनीकारः । कषायादिर्गन्धेन [illegible] आमुखे [illegible] इति । कषायादिर्गन्धे काञ्चनारेत्युक्तम् ॥ प्रवर्तितः कृतः । अभिरामान्[illegible] । इह मकरन्द[illegible] प्रतिमुखसंधिरुक्ता । यदाह — [illegible]' इति । अपिः [illegible] । [illegible] ॥ **मकरन्दः** । [illegible] । [illegible] । [illegible] । **अपेहीत्यादि** । [illegible] माधव, [illegible] । [illegible]

[illegible]

पृ० प०

२५ ५ अथ सा प्रण० । ०अनुचरिभिरविरलकुसुमसंचयावन-
यलीलादोहदिनीभिर० ।

,, ८ यतोऽस्याः ।

२६ २ च्छेदपाण्डुः क० । ४ ०अन्तःकरणमाकृष्टवती । किं० ।

२७ १ वयस्य माधव, स्ने० ।

,, ०. ०सोऽयमितीरयित्वा ।

पृ० प०

२८ १ अन्योन्यभावच० । ५ ०मञ्जीररसितानु० ।

कलापकलकिङ्किणी० ।

२९ १ मकरन्दः—(स्वगतम् ।) । ०महतः प्रागनु० ।

७ ०विविभ्रमसमुत्पलाक्ष्याः ।

र एव । निमित्तनिवृत्तौ तन्निवृत्तेरावश्यकत्वात् । अत आन्तरनिमित्तापेक्षैव स्नेह-स्येति भावः । विप्रतिषिद्धं विरुद्धम् । बाह्यनिमित्तापेक्षया विरोध इति भावः । लोके युक्तिमाह—**व्यतिषजतीत्यादि** । आन्तरो हेतुः कोऽप्यनिर्वचनीयः पदार्थान्नरनारीप्रभृतीन्व्यतिषजति विशेषतो मेलयति । यतः प्रीतयो बहिरुपाधी-न्बाह्यहेतून्सौन्दर्यादीन्न संश्रयन्ते प्रकर्षेणावलम्बन्ते । अत्र कोऽपीत्यनेन जन्मा-न्तरानुभवजनितसंस्कारताध्वनिः । न खल्वित्यनेन दृष्टश्रुतानुमितसकलहेतूपा-धिनिषेधात्तथात्वलाभः । अत एव विशेषप्रकर्षद्योतकाभ्यामुपसर्गाभ्यामानङ्गस्य जीवितावधित्वमुक्तम् । उक्तं द्रढयति—यतः पतङ्गस्य सूर्यस्योदये पुण्डरीकं विक-सति । चन्द्र उद्गत उदिते सति चन्द्रकान्तो द्रवति क्षरति च । तथा च तीक्ष्णकरो-दये कोमलकमलदलविकासादमृतकरोदये पाषाणद्रावणाच्च सहजसिद्ध एव हेतुः । इह किं बाह्यं कारणं दृश्यते । तद्वत्प्रकृतेऽपि स्वाभाविक एव स्नेह इति भावः । पुण्डरीकपदमिह पद्ममात्रपरम् । अर्थान्तरन्यासोऽयम् ॥ २७ ॥ ततस्तत इति कथोपक्रमरीतिः ॥ **माधवः** । तत्र स्थाने । **सभ्रूविलासमित्यादि** । अथ तस्याः सखीजनेन तदा सोऽयमित्युक्त्या सप्रत्यभिज्ञमिव पूर्वदृष्टमिति मामवलोक्य सभ्रूविलासं सभ्रूभङ्गं यथा तथा कटाक्षाः क्षिप्ताः । एतेन कटाक्षाणां पूर्वदृष्टप्रत्य-भिज्ञाकारणत्वमुक्तम् । कीदृशेन । अन्योन्यादरविहीनेन । अनेन नायिकाव्युत्प-त्तिरपि उक्ता । कीदृशाः । स्मितमीषद्धसितमेवामृतं तेन मनोज्ञाः 'ईषत्प्रफु-ल्लैर्गण्डैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितैः । अदृष्टदन्तकुसुमैरुत्तमानां स्मितं मतम् ॥' इति भरतः । स्वस्यादृष्टचरत्वेन संभावनायामिहैवशब्दः । अवलोक्येति । ल-लिता दृष्टिरियम् । यदाह—'मधुराकुञ्चिततारा च सभ्रूक्षेपा च सस्मिता । सम-न्मथविकारा च दृष्टिः सा ललिता मता ॥' इह तु दर्पादिष्वनुचिता । यदाह— 'धृतौ दर्पे च ललिता' । भ्रूविलासत्वेन मोट्टायितमपि व्यञ्जितम् ॥ २८ ॥ **मकरन्दः** । प्रत्यभिज्ञैषा [illegible] । अस्या एवायं सोऽयमिति । नाम संभावनात्वात् । अदृष्टचरत्वेन माधवप्रत्यभिज्ञाया असंभवादिति भावः । तामेव स्फोटयति—**अथेति** । अनन्तरं ताः सख्यो हे भर्तृदारिके [illegible], दृष्टेन यं पश्यामहे, यतोऽयं स्थाने यत्रापि कोऽपि [illegible] मकरन्द-[illegible] । किं कृत्वा । [illegible] यथा तथा प्रतिनिर्दिश्य । '[illegible]' इति भरतः । [illegible] । कि-[illegible] । [illegible] । [illegible]

पृ० पं०

२१ १ तैश्च ।

नालिलापः सूचितः । उल्लसन्ती चपला भ्रूर्लतेव येषु तेषाम् । दीर्घत्वेन भ्रूलतयो रूपकम् । अनेन कान्तादृष्टिरुक्ता । यदाह—'हर्षप्रसादजनिता कान्तात्यर्थं समन्मथा । सभ्रूक्षेपकटाक्षा च शृङ्गारे दृष्टिरिष्यते ॥' मसृणानि चिक्कणानि लज्जया मुकुलितानि च तेषाम् । दृष्टिरियं मुकुलिता—'मुग्धा निमीलितान्ता च मुकुला दृष्टिरिष्यते ॥' इति भरतः । यद्वा सुखभावनया मसृणं मन्दं यथा भवति तथा मुकुलितानाम् । एतेन दर्शनजनितानन्दसंपत्पर्यवसानं सूचितम् । पुनः पुनर्दर्शनाकाङ्क्षया तिर्यगायतत्वेन प्रान्ते निकटे च विस्तारवताम् । शङ्किता दृष्टिरियम् । यदाह—'किंचिच्चलत्स्थिरा किंचिदुन्नमिता तिर्यगायता । गूढा चकिततारा च शङ्किता दृष्टिरुच्यते ॥' अनेन कटाक्षपर्यवसानमुक्तम् । प्रतीपदिगायतनेत्रपाते सति लज्जया दर्शनोत्सुकतया च किंचिदाकुञ्चितानां मुद्रितानाम् । आकुञ्चितेयं दृष्टिः । यदाह—'अनाकुञ्चितपक्ष्माग्रा पुटैराकुञ्चितैस्तथा । संनिकुञ्चिततारा च कुञ्चिता दृष्टिरुच्यते ॥' न च 'कुञ्चिता सूचिता नष्टदुष्प्रेक्षाक्षिव्यथासु या' इति भरते नियमादिह कुञ्चितदृष्टिकथनमयुक्तमिति वाच्यम् । लज्जया माधवे दुष्प्रेक्षत्वसंभवात् । पात्रं कीदृशम् । विविधं नानाप्रकारम् । स्तिमितदृष्टिप्रयोगेऽपि मयापि तथैव दृष्टिप्रयोगः कृत इत्यर्थः । 'योग्यभाजनयोः पात्रम्' इत्यमरः । अभूवमिति भुवो लुङि सिचि रूपम् ॥ ३० ॥ **अलसेत्यादि** । पक्ष्मलाक्ष्याः प्रशस्तपक्ष्मयुक्तायास्तैरवलोकितैः कटाक्षतापन्नैर्मम हृदयमपहृतं स्ववशीकृतम् । इह रक्षकबाहुल्येन गम्यमानया शङ्कया वावलोकितानामेव कटाक्षत्वमुक्तम् । कटाक्षस्तिर्यग्विलोकनात्मकः कर्णाभ्यर्णसंचारितारकः सर्वानङ्गरङ्गजनक इति भावः । तथा निश्चलत्वेनापविद्धं मथितम् । मध्यमानतया द्रवरूपत्वेन पीतम् । अत एवोन्मूलितम् । तदा किमपि मया न ज्ञातमित्यर्थः । अत एवाशरणं रक्षकशून्यं जातम् । ततो यथार्हं कुर्विति भावः । कीदृशैः । लज्जालसैर्मन्दैः कौतुकेन वलितैश्चलितैः । अथ मुकुलनेन मुग्धैः रम्यैः । प्रीत्या स्निग्धैः रूपदर्शनाद्भुतचिन्ताभ्यां [illegible] निमेषैः । पुनः कोऽयं द्रष्टव्य इति [illegible] इत्यर्थः । इयं विषादिनी दृष्टिः । यदाह—'विषादविस्तीर्णपुटा पर्यस्तान्ता निमेषिणी । किंचिन्निष्टब्धतारा च नष्टा दृष्टिर्विषादिनी ॥' वल्गु सलज्जं मन्दं यथा तथा वलितैः । इयं [illegible] दृष्टिः । यदाह—'[illegible] या च सा च धीरावलोकिनी । [illegible] ॥' तथा प्रथमदर्शनापेक्षया [illegible] दर्शनजनिते [illegible] इयं दृष्टिः स्निग्धा । यदाह—'[illegible] स्निग्धा [illegible] ॥' [illegible] । [illegible] ।

शब्दानुगतः । मेखलायाः कलापो गुच्छः । यद्वा मेखला च कलापश्च तयोः किङ्किणी क्षुद्रघण्टिका । 'मेखला च कलापश्च भवेच्छ्रोणिविभूषणम् । एकयष्टिर्भवेत्काञ्ची मेखला त्वष्टयष्टिका ॥ रशना षोडश ज्ञेया कलापः पञ्चविंशतिः ॥' इति भरतः । इदं सर्वं निवर्तनक्रियाविशेषणम् । गतिरियं विकला । यदाह—'आवेगे चैव हर्षे च कार्ये च त्वरयान्विते । एतेषु च गतिं प्राज्ञो विकलां संप्रयोजयेत् ॥' इति । 'राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका' । राजपदमीश्वरमात्रपरम् । तेनामात्यकन्यापि भर्तृदारिकेत्युच्यत इत्यवधेयम् । कोऽपि कस्यापीत्यनेनानुद्भटोद्भावनेन तासां चातुर्यमुक्तम् । अत एव कस्यापीति सामान्यनिर्देशात्क्लीबत्वम् । अन्यथा स्त्रीलिङ्गनिर्देशः स्यात् । कोऽपीति पुंलिङ्गनिर्देशस्तु स्पष्टार्थः । अन्यथा किमपीति निर्देशे पुष्पादिप्रतिपत्त्या संशयः स्यादिति भावः । अङ्गुलीदलपदेन सविलासाख्यानमुक्तं संगुप्तमाख्यानं वा ध्वनितम् । इदमाख्यानं नर्मवाक्यम् । यदाह—'सहास्यवचनप्रायं नर्मेच्छन्ति मनीषिणः' ॥ **मकरन्दः** । हन्त हर्षे । उद्भेदः प्रकाशः ॥ **कलहंसः** । अनुबन्धिनी प्रतीयमाना ॥ **अत्रान्तर इत्यादि** । सखीनां दर्शनावसर एव पद्माक्ष्याः संबन्धि तन्मान्मथं कामजमाचार्यकमुपदेशकमाविरासीत्प्रकटीभूतम् । कीदृशम् । किमप्यनिर्वचनीयमत एव वाग्विभवाद्वचनप्रपञ्चादतिवृत्तमतिशयितं वैचित्र्यं यस्य तत् । उल्लसित उत्थितो विभ्रमो भावभेदो यत्र तत् । 'यच्चित्तवृत्तेरनवस्थितत्वं शृङ्गारजो विभ्रम उच्यतेऽसौ । भेदास्त्रयस्तस्य मदानुबन्धकार्कश्यसंज्ञाः कथिता विदग्धैः ॥' इति भरतः । भूरि प्रचुरः सात्त्विकविकारो यत्र तत् । सत्त्वं मानसं किमपि तेन निर्वृत्तः सात्त्विको भावः । यदाह—'सत्त्वोत्कटे मनसि ये प्रभवन्ति भावास्ते सात्त्विका निगदिताः कविभिः पुराणैः ।' ते च—'स्वेदः स्तम्भोऽथ रोमाञ्चः स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रुप्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका मताः ॥' इति । अपास्तं क्षिप्तं धीरत्वं येन तत् । महाभिजनत्वाद्यनपेक्षत्वादिति भावः । विजयि सर्वत्राप्रतिहतम् । कुमार्या अपि शिशुत्वा[illegible] इति भावः । [illegible] इत्यनेन बहुविधे नेत्रविकारे प्रीतिगो हाव इहोक्तः । यदाह—'भ्रूनेत्रादिविकारा[illegible] शृङ्गाराकारसूचकः । स्थायिभावः स्थितो हाव ईर्ष्यातः प्रीतिगोऽपि च ॥' इह श्लोके [illegible] उक्तः । यदाह—'दयितावलोकनादौ विशेषोऽङ्गक्रियासु यः । शृङ्गारचेष्टासहितो विलासः समुदीरितः' ॥ २९ ॥ सम्प्रति 'हेला हावात्समुत्थिता' इति [illegible] हावानन्तरं हेलामाह—**स्तिमितेत्यादि** । '[illegible] समर्कात्तुकैः । [illegible] ॥' इति [illegible] । [illegible] तथा आलोकितानां सहसा दर्शनानां [illegible] । 'सहसा दर्शनं [illegible]मालोकितमुच्यते' इति [illegible] । [illegible] । मदीय[illegible] स्तिमितानि निश्चलानि हर्षेण विकसितानि प्रफुल्लानि च तेषाम् । इतीयं हेला । यदाह—'[illegible] विस्मयोद्भासिका । [illegible] विकसितान्ता च दृष्टिः स्यादद्भुताभिधा ॥' यद्वा स्तिमितं मन्दं यथा तथा विकसितानां प्रकाशितानां प्रथमं [illegible]दर्शनेन शनैः शनैः प्रकाशमिति भावः । अनेनोन्मीलितदर्श-

पृ० ५०

२१ १ तैश्च ।

नासिलापः सूचितः । उल्लसन्ती चपला भ्रूर्लतेव येषु तेषाम् । दीर्घत्वेन भ्रूलतयो रूपकम् । अनेन कान्तादृष्टिरुक्ता । यदाह—'हर्षप्रसादजनिता कान्तात्यर्थं समन्मथा । सभ्रूक्षेपकटाक्षा च शृङ्गारे दृष्टिरिष्यते ॥' मसृणानि चिक्कणानि लज्जया मुकुलितानि च तेषाम् । दृष्टिरियं मुकुलिता—'मुग्धा निमीलितान्ता च मुकुला दृष्टिरिष्यते ॥' इति भरतः । यद्वा सुखभावनया मसृणं मन्दं यथा भवति तथा मुकुलितानाम् । एतेन दर्शनजनितानन्दसंपत्पर्यवसानं सूचितम् । पुनः पुनर्दर्शनाकाङ्क्षया तिर्यगायतत्वेन प्रान्ते निकटे च विस्तारवताम् । शङ्किता दृष्टिरियम् । यदाह—'किंचिच्चलत्स्थिरा किंचिन्निमिता तिर्यगायता । गूढा चकिततारा च शङ्किता दृष्टिरुच्यते ॥' अनेन कटाक्षपर्यवसानमुक्तम् । प्रतीपदिगायतमन्नेत्रपाते सति लज्जया दर्शनोत्सुकतया च किंचिदाकुञ्चितानां मुद्रितानाम् । आकुञ्चितेयं दृष्टिः । यदाह—'अनाकुञ्चितपक्ष्माग्रा पुटैराकुञ्चितैस्तथा । संनिकुञ्चिततारा च कुञ्चिता दृष्टिरुच्यते ॥' न च 'कुञ्चिता सूचिता नष्टदुष्प्रेक्षाक्षिव्यथासु या' इति भरते नियमादिह कुञ्चितदृष्टिकथनमयुक्तमिति वाच्यम् । लज्जया माधवे दुष्प्रेक्षत्वसंभवात् । पात्रं कीदृशम् । विविधं नानाप्रकारम् । स्तिमितदृष्टिप्रयोगेऽपि मयापि तथैव दृष्टिप्रयोगः कृत इत्यर्थः । 'योग्यभाजनयोः पात्रम्' इत्यमरः । अभूवमिति भुवो लुङि सिचि रूपम् ॥ ३० ॥ **अलसेत्यादि** । पक्ष्मलाक्ष्याः प्रशस्तपक्ष्मयुक्तायास्तैरवलोकितैः कटाक्षतापन्नैर्मम हृदयमपहृतं स्ववशीकृतम् । इह रक्षकबाहुल्येन गमनत्वरया शङ्कया वावलोकितानामेव कटाक्षत्वमुक्तम् । कटाक्षस्तिर्यग्विलोकनात्मकः कर्णाभ्यर्णसंचारितारकः सर्वानङ्गरङ्गजनक इति भावः । तथा निश्चलत्वेनापविद्धं मथितम् । मथ्यमानतया द्रवरूपत्वेन पीतम् । अत एवोन्मूलितम् । तदा किमपि मया न ज्ञातमित्यर्थः । अत एवाशरणं रक्षकशून्यं जातम् । ततो यथार्हं कुर्विति भावः । कीदृशैः । लज्जयालसैर्मन्दैः कौतुकेन वलितैश्चलितैः । अथ मुकुलनेन मुग्धै रम्यैः । प्रीत्या स्निग्धैः रूपदर्शनाद्भुतचिन्ताभ्यां निष्पन्दैरनिमेषैः । पुनः कोऽयं द्रष्टव्य इति विषादान्मन्दैरित्यर्थः । इयं विषादिनी दृष्टिः । यदाह—'विषादविस्तीर्णपुटा पर्यस्तान्ता निमेषिणी । किंचिन्निष्टब्धतारा च सार्द्रा दृष्टिर्विषादिनी ॥' यद्वा अलसं मन्दं यथा तथा वलितैः । इयं निर्विकारा दृष्टिः । यदाह—'ललिताकुञ्चिता या च या च धीरावलोकिनी । निर्विकारा दृष्टिः सा साध्वेवाकारगुप्तिषु ॥' तथा प्रथमदर्शनापेक्षयाधुना विशेषदर्शनादधिकं विकसदन्तर्विस्तरेण [illegible] मुग्धा तारा येषां तैः । इयं दृष्टिः स्निग्धा । यदाह—'स्मितहासेव सविस्मयेव भ्रूसमुत्क्षेपकटाक्षयुक्ता । स्निग्धा [illegible] [illegible] [illegible] ॥' यद्वा [illegible] हृदयमपहृतमित्यनेन [illegible] [illegible] भवतीति । [illegible] उक्तः । [illegible] [illegible] इति भावः । [illegible] [illegible] । [illegible]

पृ० प०

३५ १ अहो अभिष्वङ्गः । ५ °नेव यत्नात् ।

३६ २ °लम्ब्य बालबकुलकुसु° । ४ °एप वः सुमनसां
　　संनि° । ५ °दारिका वर्तते । तस्या अभि° ।
　　७ °णीयता विधातुः स° ।

३७ २ तथा च म° । ६ °सिदं खु भ० । ता जिदं° ।

नीयः परिच्छेदमियत्तामतीतोऽतिक्रान्तो निर्वक्तुमशक्यश्च । यः पुनरस्मिञ्जन्म-न्यनुभवपथं न गतवानत एव परिच्छेत्तुं निर्वक्तुं चाशक्य इति भावः । सांप्रतं तदनुभवेन तद्रूपं किमिति न क्रियत इत्याशङ्क्याह—विवेकप्रध्वंसात्प्रशस्तज्ञाना-भावादुपचितमहामोहेन गहनः संकटः । तदानीं विवेकाभाव इति भावः । अ-नेन जडता दर्शिता ॥ ३३ ॥ **परिच्छेदव्यक्तिरित्यादि** । संनिकृष्टेऽपि घटादौ परिच्छेदव्यक्तिर्निर्णयाभिव्यक्तिर्न भवति । घटादिकमपि निर्णेतुं न शक्नो-मीत्यर्थः । अनेन बाह्येन्द्रियाणां विषयव्यावृत्तिरुक्ता । अभ्यस्तेऽपि वारंवारमनु-भूतेऽपि स्मरणमतथाभावेन खण्डस्फुटिततया विरलं वैरस्यवत् । एतेन मन-सोऽप्यतुल्यरूपम् । इयमनुस्मृत्यवस्था । विषयनिवृत्त्या संतापः शीतलसेवनादपि नापैतीत्याह—हिमसरसि शीतलसरोवरे चन्द्रमसस्तनूनकरकिरणे वा मनःसंताप-शान्तिः । चन्द्रमःपदं लक्षणया स्वकिरणमाह । इयमुद्वेगावस्था । यदाह—'आसने शयने वापि न तिष्ठति न तुष्यति । औत्सुक्यं च भवेन्नित्यमुद्वेगस्थान एव च ॥' निष्ठाशून्यं धैर्यरहितं मनो भ्रमति च स्खलनात् । किमपि मनोरथमालिख्याति-शेते । अनेनोन्मादावस्थोक्ता ॥ ३४ ॥ **कलहंसः** । अपहृतो वशीकृतः । अपिः संभावनायाम् । नाम प्रकाशे ॥ **स्वगतमिति** । 'अश्राव्यं न सर्वस्य स्वगतं तदिहोच्यते ।' इति भरतः । अभिष्वङ्ग आसक्तिरूपो मनःप्रसादः । 'आक्रोश-[illegible]अभिष्वङ्गपदं विदुः' इति शाश्वतः ॥ **मा मूमुहदिति** । अनन्य-जन्मा कामः [illegible] मा मूमुहत् । न [illegible] । एवं च ते [illegible] मा मूमुहत् [illegible] । [illegible] ॥ ३५ ॥ **प्रकाशमिति** । [illegible] ॥ **साध्वसः** । [illegible]

[illegible]

पृ० पं०

४२ ५ (प्रविश्य सत्वरम्।)। ६ कलहंसअ, अप्पा० । ९ऐ
उवल० ।

४३ १ (माधवमकरन्दौ विलोक्य सल०।)। ३ ०इत आस्यताम्।
४ (उपविश्य।) कल०। १२ ०भाअ, अह इं।

४४ ८ ०वयस्य, खरतरकिरणोऽयं भगवान्सहस्रदीधितिरलंक-
रोति मध्यमह्नः। त०। मेव गच्छावः।

देशविशेषे च जयशालिन आनन्दसंदोहदा इत्युक्तम्। भाव्यन्ते भावनामर्हन्ति सुन्दरतयेति भावाः। मालतीमित्राः सहृदयाह्लादकाः। ते त इति वीप्सया चन्द्रादयो देवादयश्च प्रसिद्धा एवेति दर्शितम्। सर्वनाम्ना च ये यत्र चेतःप्रतिष्ठास्ते तत्र गृह्यन्त इति ध्वनितम्। तुशब्देनान्येषां तथात्वं तत्संप्रतिपत्तिद्वारेत्युक्तम्। कस्तर्हि मदहेतुरत आह—मम पुनरियं चित्रलिखिता मालती नयनयोर्ज्योत्स्ना यन्नेत्रगोचरं प्राप्ता स एवैकोत्र जन्मनि महोत्सवः। अत्र किं पुनः संभोगादिकमित्यनुरागः। स एव महोत्सवः। अनुरागो भवतु मा वा भूदित्युपालम्भः। एतेनात्यन्तानुरागो मालत्यां दर्शितः। एकपदेनान्येषामाविर्भावेऽपि नानन्दकत्वम्। अत एव स एवेत्यनेन तत्पोषः। जन्मनीति सामान्यनिर्देशेन समस्तजन्मनि मालतीतुल्या नास्तीति व्यज्यते। वाचिकोऽयं रसः। यदाह—'रसानुरूपैरालापैः श्लोकैर्वाक्यैः पदैस्तथा। नानालंकारसंयुक्तैर्वाचिको रस उच्यते॥' इति। इह प्रकृतिमधुरत्वेऽपि मालत्या एव मदजननाद्यतिरेकालंकारः। प्रियाख्यानात्प्रियोऽलंकारः। विलोचनचन्द्रिकेति रूपकम्। न चात्र नवेन्दुकला प्रतिपच्चन्द्रकला, सा च न मदहेतुरिति वाच्यम्। यतो नूयत इति नवः प्रशस्तेन्दुरित्यर्थः। यद्वा नवं नूतनमिन्दुकलादिकं चेति द्वन्द्वः। यद्वा नवः सागरादुत्थितमात्रः। पूर्ण एवेत्यर्थः॥ ३९॥ **प्रविश्येति**। यत्र पटीक्षेपेण प्रवेशस्तत्र प्रविश्येत्युक्तिः। अनुसारोऽनुसरणम्। एतेऽपि ये चित्रफलके लिखिताः। इह गौरवादेकत्वे बहुवचनम्। द्वित्वे वा बहुवचनम्॥ **कलहंसः**। अभिलिखित इति शेषः। तथा च मालत्या विनोदाय माधवो लिखितस्तेनापि सा तदर्थं लिखितेत्यर्थः॥ **मन्दारिका**। अत्र विज्ञानं शिल्पकौशलम्। अनुरूपानुरागादनयोरिति भावः। अवितथं सत्यम्। एवमेतन्मालत्यैव माधवप्रतिच्छन्दकं लिखितमित्यर्थः। दृष्टवतीत्यर्थः। लवङ्गिकया द्वारा माधवानुरागो मालत्यामस्तीत्यर्थः॥ **मकरन्दः**। संस्त्यायो गृहम्। 'संस्त्यायः संनिवेशे च संघातेऽपि च दृश्यते' इति मेदिनीकारः॥ **घर्मेत्यादि**। मालत्याः परिजनवारसुन्दरीणां कपोलकुङ्कुमानि प्रातर्विरचितविचित्रपत्रावलीवैदग्ध्यं यत्तदधुना मध्याह्ने जहति त्यजन्ति। कैः। घर्माम्भसो विसरस्य समूहस्य विवर्तैर्विविधजलकणैः करणैः।

अनेन नायिकायाः सुकुमारतया निःसहत्वमुक्तम् । मालत्याः कन्यात्वेन पत्रा-
द्यभावात्परिजनेत्युक्तम् । माङ्गल्यतया प्रातरेव कुङ्कुमेन पत्रावलीलिखनम् ।
अत एव वसन्तकालस्य शीतत्वात्कुङ्कुमेन भूषाकरणमिति मतमपास्तम् । 'धारा-
सिक्तवसुंधरासुरभयः' इत्यभिधानाद्वर्षाकालप्रस्तावात् । 'समूहे निवहव्यूहसंदोह-
विसरव्रजाः' इत्यमरः । इहोन्मादावस्था । अत एवात्र तत्संबद्धा कथा । यदाह—
'तत्संबद्धां कथां युङ्क्ते सर्वावस्थागतामिह' इति ॥ ४० ॥ **उन्मीलदिति** । हे
पवन, उन्मीलन्मुकुलेन विकचकोरकेण करालाद्विषमात्कुन्दगुच्छात्क्षरन्निबिडम-
करन्दश्च तयोर्बन्धो । मकरन्दस्य यो गन्धस्तद्बन्धो । तत्सहचरेति वा । ईदृ-
शोऽपि त्वं मे न सुखाय किंतु तापाय अतस्त्वां मालतीनीपदालिङ्गन्समाङ्गमङ्गं
प्रत्यङ्गं स्पृश । अमृतमयतदङ्गसङ्गशीतस्त्वं मम तापशान्तये भविष्यसीति
भावः । यद्वा तदीयतापशान्तिर्भवत्विलनुरागात्तामालिङ्गन्नित्युक्तम् । तां कीदृ-
शीम् । प्रचलनेत्रां विरहे पवनस्य दुःसहत्वेन भयादितस्ततः क्षिप्तनेत्राम् ।
अत एव नम्रीभवदङ्गां च इह विषमकुन्दकोशसंचरणेन गतिप्रतिबन्धान्मा-
न्द्यम्, मकरन्दसङ्गाच्छैत्यम्, गन्धबन्धुतया सौगन्ध्यं च वायोरुक्तम् । ईषद्वा-
लिङ्गन्नित्यनेन सुरतनिपदेनाभिघातनिःसहत्वं मालत्यामुक्तम् । 'करालो दन्तुरे
तुङ्गे' इत्यमरः ॥ ४१ ॥ माधवस्यानङ्गदुःसहत्वमाह—**अभिहन्तीत्यादि** ।
एष स्मरोऽनवग्रहः प्रतिरोधशून्यः कोमलकायं माधवं कथमचिरेणैवाभिहन्ति ।
हन्तानुकम्पायाम् । 'हन्त हर्षेऽनुकम्पायाम्' इत्यमरः । कीदृशः । विकृतस्य
भावो वैकृतम्, तस्य विवर्तोऽन्यथावसानं तेन दारुणो दुःखदः । यथा कलभं
करिबालकं मृदुकायं कठोरो दुःसहः कूटपाकलो हस्तिवातज्वरोऽचिरेण हन्ति
तथेत्यर्थः । सोऽप्यनवग्रहोऽप्रतिकरणीयो विकृतिविवर्तदारुणश्च भवति । 'गजं
वातज्वरो हन्ति तथा वै कूटपाकलः' इति वैद्यके ॥ ४२ ॥ **माधवः** । इदं
स्वगतम् । स्वयमनध्यवसायादाह—**तदत्रेति** । अत एव भगवती ज्ञानसंपन्नेह
शरणं रक्षिका । द्वितीयाङ्कावतारोऽयम् । यदाह—'अङ्कावसाने यत्रैव भावि-
नोऽङ्कस्य सूच्यते । वस्तुबीजमुपोद्धातैः सोऽङ्कावतर इष्यते ॥' इदानीमुन्मादा-
वस्थोद्भावनाबलात्तन्मयत्वमाह—**पश्यामीत्यादि** । तामेकामेव विवर्तनानां
प्रपञ्चरूपां परितः सर्वत्र पश्यामीत्याश्चर्यम् । विवर्तमानत्वमेवाह । इत इत उभ-
यपार्श्वे । पुरतोऽग्रे । पश्चात्पृष्ठे । अन्तर्मनसि । बहिस्त्वग्भागे । अनेन तदावेशा-
त्सर्वत्र तन्मयत्वमुक्तम् । यदाह—'यो येन भावेनाविष्टः सुखदेनेतरेण वा । स
तदाहितसंस्कारः सर्वं पश्यति तन्मयम् ॥' परित इत्यत्र 'पर्यभिभ्यां च' इति
तसिः । कीदृशीम् । वर्णं दधतीम् । उद्बुद्धं विकसितं मुग्धं कान्तं यत्कुवलयं
तद्वो [illegible] दीधितिर्यस्य तत् । तदिव तत्तुल्यमिति वा । एतेन [illegible]
मुक्तम् । आसक्तेन सभ्यासततया तिर्यगपवर्तिता दृष्टिर्यस्य तत् । यथा [illegible]
तथाहं [illegible] तां पश्यामीति भावः ॥ ४३ ॥ अधुना सर्वाङ्ग[illegible]
माह—**प्रसरतीत्यादि** । वयस्य, पश्य । संप्रति मम योऽन्यनि[illegible]
[illegible] प्रसरति व्याप्नोति । अत एव परिकार्श्यं [illegible] । [illegible]-
[illegible] मे प्रलोठ[illegible] विदधाति । [illegible] सने-

प्रशस्तिरुक्ता । काव्योपसंहारोऽप्यनेनैव कृतः । यदाह—'वरदानस उचितार्था सा काव्य उपसंहृतिः ॥' इति ॥ २५ ॥

लब्धं दुर्लभशासनं गुरुगणग्रामश्च कैवर्तिका-
  द्रियानंशविभूषिते अपि प्रभे छत्रे उभे धारिते ।
येनायं रामभूद्विजातितिलकश्चण्डेश्वरः पण्डितो
  मीमांसकरहस्यवश्यहृदयो दातावदाताशयः ॥ १ ॥

देवेशं समसूत सोऽयममलं मीमांसकं सत्कविं
  सोऽप्यूर्ध्वजात [illegible] जैमिनिमते [illegible] ।
सूते [illegible] मीमांसका [illegible]
  [illegible] ॥ २ ॥

विद्याधरं वरसजीजनदेष धीरं
  [illegible] जनेषु जयिनं गुरुणोपदेशात् ।
प्रासूत सोऽयममलं गुणिनं सुपुत्रं
  [illegible] जगद्धरं न ॥ ३ ॥

[illegible]
  [illegible] ॥ ४ ॥

छन्दो [illegible] शुचि-
  [illegible] जगद्धरस्य कवितुः [illegible] ॥ ५ ॥

[illegible] ।
जगद्धर [illegible] ॥

इति श्रीमन्महोपाध्याय [illegible]
श्री [illegible]
मालतीटीकायां दशमोऽङ्कः ॥